Any 58.—N.° 19180.—Preu: 15 cts.

Dissabte, 25 d'abril de 1936

ABONAMENTS

Barcelona, mes ... ... 8'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... ... 10'50 »
Amèrica llatina i Portugal, trimestre 12'— »
Països convent postal, id. ... ... 15'— »
Altres països, id. ... ... 30'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS. SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CÒRTS CATALANES, 589, pral.—Tel. 11430 BARCELONA TALLERS D'IMPREMTA: BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 10603

EL TEMPS

El bon temps és general, i domina cel completament serè i vents del nord per les comarques de Girona i fluixos de direccions variables per la resta del país.

Les temperatures extremes han estat les següents: Màxima, 24 graus a Manresa i Tortosa; mínima, 6 graus sota zero a Envalira, on hi ha un gruix de neu d'un metre seixanta-vuit centímetres.

Les eleccions d'avui són un referèndum de les del 16 de febrer
La mobilització ciutadana d'aquest 26 d'abril ha d'acabar l'obra de regeneració començada dos mesos enrera

CRONICA

El nostre deure d'avui

Avui és la primera vegada que el poble és cridat a les urnes per designar els compromissaris que han de participar en l'elecció del President de la República. El primer fou elegit per les Constituents sense cap altra intervenció: aprovada la Constitució, cal seguir els tràmits que la llei imposa per a aquest cas. No ens cansarem d'insistir *sobre la importància* de les eleccions d'avui, que tenen el significat d'un referèndum de les del 16 de febrer. Si hagués passat més temps d'ençà d'aquella victòria, aquestes eleccions servirien d'exploració per a conèixer la disposició del cos electoral: avui, al cap de dos mesos i mig, han de servir de comprovació d'aquella consulta. L'apatia dels ciutadans podria ésser causa d'errors funestos i de desorientacions perilloses, i el més desorientat de tots seria el futur President, perquè si la seva missió primordial és respectar i fer respectar la Constitució, no seria la indiferència dels electors allò que li esmaiaria d'estímul a complir-la amb l'energia que tots li reclamaríem massa tard.

El triomf de la candidatura del Front d'Esquerres és segur, però perquè tingui l'eficàcia moral que les circumstàncies exigeixen cal que no sigui menor que el de febrer que els donava el Poder. Cal pensar que els enemics del règim i els adversaris polítics s'aprofitaran del que avui faran les masses esquerristes. La mobilització ciutadana d'avui ha d'acabar l'obra de regeneració començada dos mesos enrera. Entre les formacions victorioses no hi ha vacillants i molt menys penedits: els perills d'aleshores encara no s'han esvaït ben bé: per a reduir-los del tot cal la manifestació d'avui. Amb el cor i el pensament som els mateixos que érem, però cal que també ho siguem de fet, amb la nostra presència i amb el nostre vot.

Els catalans hi estem més obligats que ningú. Tots els pobles d'Espanya tenen els ulls fits en nosaltres: si el nostre exemple és conforme per la nostra defecció als deures cívics que imposa la República seria desastrosa per a tothom. El viatge dels representants de Catalunya a Andalusia ha estat triomfal perquè la gent d'aquelles terres ha volgut retre homenatge d'entusiasme i d'esperança a la representació de l'energia catalana: la nostra dignitat, el nostre patriotisme ens obliguen a sostenir-ne desdir la jerarquia que el destí ens ha atorgat: hem d'ésser exemplars en tots els nostres actes i més que en res en el compliment de les lleis que nosaltres mateixos ens hem fet: vàrem obligar-nos a votar uns compromissaris i hem de complir el nostre deure de republicans i de catalanistes.

No ens preparem a elegir un rei, però hem d'elegir un ciutadà que sigui la representació màxima de l'Estat. Aquesta és la diferència fonamental entre monarquia i República. No és l'herència, no són les prerrogatives de la dinastia allò que eleva al cim de l'Estat un home: és la voluntat popular que tria un ciutadà perquè encarni la representació de tots plegats: si no sentíssim la transcendència d'aquest acte faríem un tort als nostres convicciones republicanes i llevaríem autoritat al qui ha de dur-la tota en allò que disposen les lleis. Per les nostres convicciones esquerristes, per la consolidació de la República, pel manteniment de l'Estatut, per satisfer els nostres ideals catalanistes, avui no podem deixar el nostre lloc: tots hem de votar amb la mateixa fe, amb la mateixa unanimitat que votàrem el 16 de febrer.

El Presidents de la Generalitat parla de les eleccions de Compromissaris

"Estem orgullosos - digué - com a governants de l'assistència del nostre poble, i us demano que ens continueu honrant amb la vostra cooperació"

"Aquestes eleccions tenen per a Catalunya un doble interès, perquè el seu problema està enllaçat amb l'existència d'una República democràtica i de pobles fidels a les essències constitucionals"

Ahir, des del saló de la presidència de la Generalitat, el senyor Companys va dirigir la paraula, per ràdio, als ciutadans de Catalunya. Acompanyaven el President tot el Govern i el president del Parlament, senyor Casanoves. El senyor Companys va declarar:

"Demà tindrà lloc l'elecció de compromissaris per a la designació de President de la República, i jo us parlo per tal de subratllar la necessitat que acudin als comicis. Aquestes eleccions són el complement dels últims esdeveniments polítics i representen una data de gran influència en l'esdevenidor de la República.

Hi ha en el curs dels últims anys algunes dates d'excepcional interès: 12 d'abril, conquesta republicana i Estatut, jornada que guanya la República i reconeix les llibertats de la nostra terra; novembre del 1933, que dóna el triomf al grup confusionari on entren elements feixistes i monarquitzants, als quals després el President de la República lliura el poder d'aquesta. Eleccions del 16 de febrer, en què la República torna a ésser reconquistada sota el *signe* del Front Popular i del Front d'Esquerres, en els quals batega el gran afany de recobrament històric i de restauració del 12 d'abril i que afegeixen una nova força de voluntat amb el designi d'assegurar després de l'experiència tràgicament viscuda les institucions democràtiques i republicanes i fer possible i planer el camí envers nous horitzons de justícia.

El catalanisme republicà i esquerrista que va portar a les eleccions del 16 de febrer una tan extraordinària quantitat d'entusiasme i de sacrifici bolcant-se com una allau a les urnes per a la reconquesta del Dret i de la Llibertat i l'assegurança del futur progrés, es troba ara com el qui ha fet un llarg camí en un impuls heroic i se li demana que assalti i asseguri l'última fortalesa. Però cal fer-ho. Cal fer-ho, no per mires exclusivistes de partit ni de tendències, sinó perquè el record del passat i la visió política del demà ens diu amb eloqüència que tenim encara davant dels ulls que cal això per a la seva seguretat de la República fonamentada en la constitució liberal, autonòmica i avançada de la República tal com la volem els que la vàrem portar i tal com la demana i l'estima la gran majoria del país, de la República que es manifesta en l'esperit i en les pràctiques de Govern tot el contrari del que foren les velles institucions monàrquiques i els homes, organismes i institucions que l'aguantaven, o sigui de la República autèntica i veritable.

Dins el marc del període que he assenyalat sorgeixen dues dates que delimiten un període especial i culminant que comença el 6 d'octubre, acaba el 16 de febrer i que quedarà tancat amb doble tomb de clau demà, diumenge, dia 26 d'abril del 1936.

Els ciutadans han d'acudir amb serena i majestuosa constància a les pràctiques democràtiques, que són la demostració de llur civilitat i cultura i que no poden respondre tan sols a impulsos aïllats sinó a l'exercici pràctic i normal d'una ciutadania en marxa, posseïda dels seus drets i segura dels seus destins.

Estem orgullosos com a governants de l'assistència del nostre poble, i us demano que ens continueu honrant amb la vostra cooperació, de la qual procurarem fer-nos dignes. Amb l'obra de Govern complim i seguirem complint d'una manera fidel els designis del Front d'Esquerres. Les hores actuals són complexes i delicades. Però Catalunya seguirà donant l'exemple de serenitat, d'ordre, de pau i de cultura que tan enlaire posa la seva ciutadania.

Cal, però, advertir que dins del nostre lèxic en parlar d'ordre i de disciplina social aquests mots tenen la seva pròpia i veritable significació. Ordre i disciplina per a la millor i més eficaç tasca de transformació i reparació política i social que anem perseguint dintre de les nostres facultats autònomes en l'obra de cada dia. Ordre, però no pas en la quietud del carrer mantinguda per la força coactiva del Govern, no pas l'ordre per matar els valors espirituals i les inquietuds civils que continguin nobles afanys i siguin senyals de vida, i acompanyin i estimulin el Poder públic. Volem l'ordre en la seva concepció moral i jurídica sobre la qual s'ha de basar l'ordre extern, o sigui l'acatament de tots a la Llei ben interpretada i honestament aplicada. Volem l'ordre de la disciplina i de l'esforç a fi que la marxa ascensional sigui més eficaç i ràpida, afermant els peus damunt la legalitat guanyada i preparant la nova legalitat d'un demà socialment més just.

Aquestes eleccions tenen per Catalunya un doble interès perquè el seu problema està enllaçat amb l'existència d'una República democràtica i de poders que siguin fidels a les essències constitucionals. Es cert també que sortosament avui les llibertats de Catalunya no s'aferren ni s'asseguren ja tan solament amb el nostre dret i amb la nostra voluntat, sinó per reconeixement del nostre dret i per la cooperació fraternal i entusiàstica de totes les forces autènticament republicanes d'Espanya.

Els crits de "Visca Catalunya" i "Visquen les llibertats de Catalunya" que jo he constatat ara durant el seu viatge a la formosa Andalusia ha estat-hi un crit d'afany de vida i de millorament dels nuclis vius d'Espanya—de l'Espanya que produeix i treballa—. Un crit de llibertat, d'anhel de superació, una consigna per a la política nova, una expressió d'amor, de solidaritat i d'altivola embranzida cap a la tasca comuna de bastir sobre les runes del passat una República gloriosa. Catalunya destaca com un far lluminós a l'avantguarda de noves perspectives. I amb ordre, amb la plena seguretat del seu poder, optimista i valenta, és la guiadora, amb el seu exemple, del curs i dels anhels de tota la democràcia hispana.

La nostra consigna per a nosaltres i per als altres és "Amunt!" No ens separa dels afanys més reparadors i ambiciosos altra cosa sinó una qüestió de ritme. En el nostre camp purament democràtic i republicà podem recorrer i donar ràpida execució als avenços que l'actual moment en la consciència pública necessita i demana.

Amunt! Cap als planells més lluminosos de les muntanyes més altes, afermant els peus en cada ascensió i omplint els pulmons d'aire pur en una aspiració intensa i profunda i que doni forces per a la nova embranzida. Amunt! Apartant i abandonant els poruc en el camí, aixafant les branques podrides del passat, reduint els discols, els indisciplinats i els perturbadors, mantenint en el rengle els impacients.

Amunt, per la Llibertat i la Justícia!

Demà amb el vostre vot donareu un pas més. No deixeu d'anar a votar. No us fieu dels qui us diguin que aquestes eleccions no tenen interès, perquè en tenen, i importantíssim. Els elements vencuts el 16 de febrer fan en aquests instants un esforç desesperat. Havien aparentat indiferència, a l'únic objecte de lluitar contra nosaltres amb l'avantatge de la sorpresa. A votar, ciutadans. Per la llibertat, per la justícia. Amunt el poble! He dit."

Un darrer esforç perquè no puguin tornar a prendre'ns el que és ben nostre!

Les grans multituds al costat de Catalunya i la República

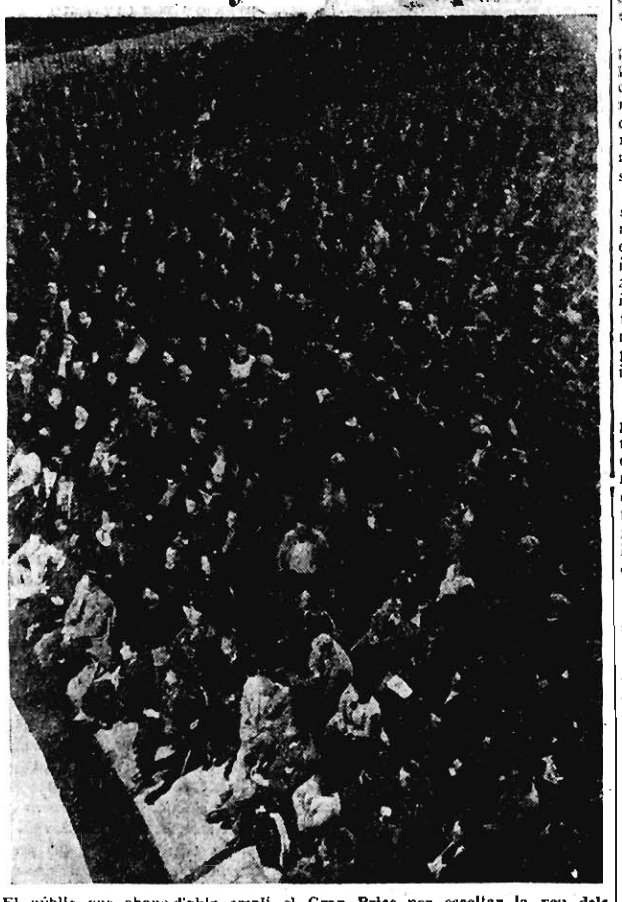

El públic que abans-d'ahir omplí el Gran Price per escoltar la veu dels oradors del Front d'Esquerres

A peneshi ha contrincants

CRONICA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID

Llevat de Catalunya i del País Basc, a la resta d'Espanya les eleccions a compromissaris no tindran veritable caràcter de contesa electoral. Davant el bloc d'esquerres no es presenta cap candidatura d'empenta, ja que no pot donar-se tal valor a les llistes que presenten els conservadors de Maura per a aspirar a les minories en algunes circumscripcions, no en totes. La retirada de la Ceda fou una determinació poc meditada, a judjar per la rectificació que en la posició política assenyala El Debate, *que recorda ara als catòlics el deure de votar. Per a fer-ho separa la conveniència dels partits d'allò que considera deure individual dels ciutadans, als quals aconsella que votin els candidats més afins. Aquesta recomanació beneficiarà els mauristes, però, malgrat tot, les possibilitats electorals d'aquests són reduïdissimes.*

Pràcticament les candidatures del Front Popular no tenen contrincant, la qual cosa obligarà les forces polítiques d'esquerra a anar a la cadena.

En la confecció de candidatures majoritàries s'ha mantingut la mateixa proporció que s'establí per a les eleccions legislatives, però en les noves candidatures de cadena s'ha donat en algunes provincies representació als partits que per no haver-ne tingut gleshores reben ara aquesta compensació. D'aquesta manera ha augmentat el nombre de candidats comunistes i sindicalistes.

Els partits d'esquerra han circulat ordres i han fet propaganda perquè la manca d'adversaris electorals no es traduïsi en una abstenció de les masses esquerranes. De tota manera és de suposar que en aquestes eleccions no hi haurà el percentatge de votació que en les anteriors.

La impressió política es desvia de la lluita a les urnes d'aquest diumenge per a situar-se en l'elecció presidencial en si. Hem dit unes quantes vegades que fins ara només poden aventurar-se impressions més o menys fundades sobre qui haurà d'ésser president de la República. Molts que ahir consideraven insubstituible el nom del senyor Azaña vacillen avui en llur convicció, i consideren que les dificultats sorgides en el si del seu partit faran canviar els pronòstics. Però el millor serà no recollir aquestes impressions passatgeres i esperar que els partits de centre designin el candidat que en podríem dir oficial.

No aneu massa confiats en l'emissió del vot... Feu-ho de matí, per evitar-vos sorpreses desagradables. La mateixa disciplina del 16 de febrer ha de seguir en les eleccions d'avui.

DEL PROXIM ORIENT

L'oli miraculós

per JOSEP CARNER

Vull-ne ara una història que podria ésser, segons com la prenguéssiu, una llegenda miniaturable del Voràgine o un apòleg de Tolstoi. Però es, sabeu, una història ben vera, que ha passat, i passa, prop de mi.

En un poblet dels voltants de Beirut que es diu Kiarxima hi ha una vella que té si fa no fa una centúria. Viu tota sola, de fa prou anys; no parla sinó amb Déu: vull dir que parla i no conversa. Sa caseta és un centre de caritat activa: com si reconeguessin una especial benedicció en la seva presència, les dones del poble, tot i que la centenària els en faci cap requesta, li porten queviures, es prenen de la seva condicia i de la seva fe del seu reconet.

Fa — en el moment que us escric — uns dies que aquesta velleta, amb l'ajuda d'una veina que havia anat a veure-la, rompé a parlar amb veu clara i entendedora, ella que ja només semblava capaç d'un extàtic barboteig ininteligible per als homes. I encara més es maravellà la veina en saber la nova de la qual aquelles paraules li daven entenent.

— Hora de nit, i una fantasma tota blanca se m'ha fet albiradora. Tot era tancat, i la porta ben closa. I la fantasma m'ha demanat una gerra d'oli, que no en tenia, i tot d'una l'aparició s'ha esvaït.

La veina digué, amb una bella serenitat: —L'aparició tornarà, i *us cal* una gerra d'oli. — Ella mateixa la hi ha portat aquell mateix dia, amb una confiança que serva secreta.

Efectivament va tornar la fantasma blanca: gran fou nit negra i la porta era closa. I alenà damunt de la gerra i digué unes quantes paraules. I girant-se a la vella li féu saber que des d'aquell moment l'oli guariria els malalts que en fossin ungits. —Bé, doncs, la veina que ha portat la gerra amb tanta de fe ha un fill malalt: i aquest, ungit amb aquell oli, fou guarit de son mal. I els altres guarits i els malalts afluïen a Kiarxima. Amb el més gran sentiment religiosa es reserva encara el nom.

Cinquanta anys ha la ciència, o més — dit una part més o menys consistent dels savis en nom d'ella, creien que llur deure oposar-se als miracles, en nom de la ciència — que és tant i tant, i que tanmateix no és sinó un ral incomplet de coneixements rectificables i finalment recolzats en hipòtesis impossible demostració. L'actitud científica d'avui és més ponderada, més coneixedora dels límics del mètode positiu i experimental. I és més actual que mai la famosa frase de Hamlet adreçant-se a Horaci. No entro pas, ben entès, en cap discussió, i em limito a fer constar un cajent del temps.

Com a autoritat científica jo m'hauria de recusar i també, certament, com a autoritat teològica. De portes enfora, però, gosaré dir que tal vegada, fora aquest darrer punt de vista, fóra un punt especial a examinar la dita de que aquell oli guareix "totes" les malalties.

Pel que fa al miracle, és sospitosa d'inversemblança una promesa absoluta, amb no cap discriminació.— En un miracle, el menys important és la trasmudança exterior, entesa només que com a segell i testimoni de l'íntim sotrac: però aquest sotrac no va pas a tothom: hi ha una tria segons la fe o bé la misteriosa dispensació de la favor gratuïta. Un remei que curi tots els mals, miraculosament, no és pas un miracle ni un remei. Es una panacea, i les panacees no existeixen en la ciència ni en la religió.

SUMARI D'AQUEST NUMERO

Lletres, Arts Ensenyament 2
Eleccions 3
Consell de Govern de la Generalitat 4
Política, Informació local 5
Els esports... 6
Informació de Madrid 7
El III Congrés Internacional de Musicologia i el XIV Festival de la Societat Internacional per a la Música Contemporània, per Baltasar Samper 8
Una estona amb els infants ... 10
Les incertesses de la política internacional, per J. Torres i Caprara. Informació de l'estranger 11
Finances, Música, Teatre 12
Cinema 13
La dona i la llar 14
Radiodifusió. 15

La verge carlina Urraca Pastor usa pistoles i s'evadeix amb un policia

Madrid, 25. — La policia va detenir ahir a les quatre de la tarda, la propagandista Urraca Pastor. Com sigui que de l'interrogatori a què va ésser sotmesa es desprenia la possibilitat que duia armes, va ésser conduïda al domicili d'una llevadora per a escorcollar-la. Hi anà acompanyada d'un policia.

En ésser escorcollada li fou trobada una pistola de petit calibre, una capsa de càpsules, una escarapel·la bicolor i una corona monàrquica.

També li va ésser trobada una porra que duia amagada sota el braç.

La llevadora lliurà a la policia els objectes trobats i donà compte a la Comissaria del resultat de l'escorcoll.

A continuació sorgí l'estrany del fet: ni el policia ni Urraca Pastor no han comparegut per la Comissaria.

Se sap que l'esposa de l'agent ha rebut aquest matí una carta en la qual se li diu que no es preocupi pel seu marit, car es troba en perfecte estat de salut.

La policia practica diligències per tal d'esbrinar el paradós del policia i de Urraca Pastor.

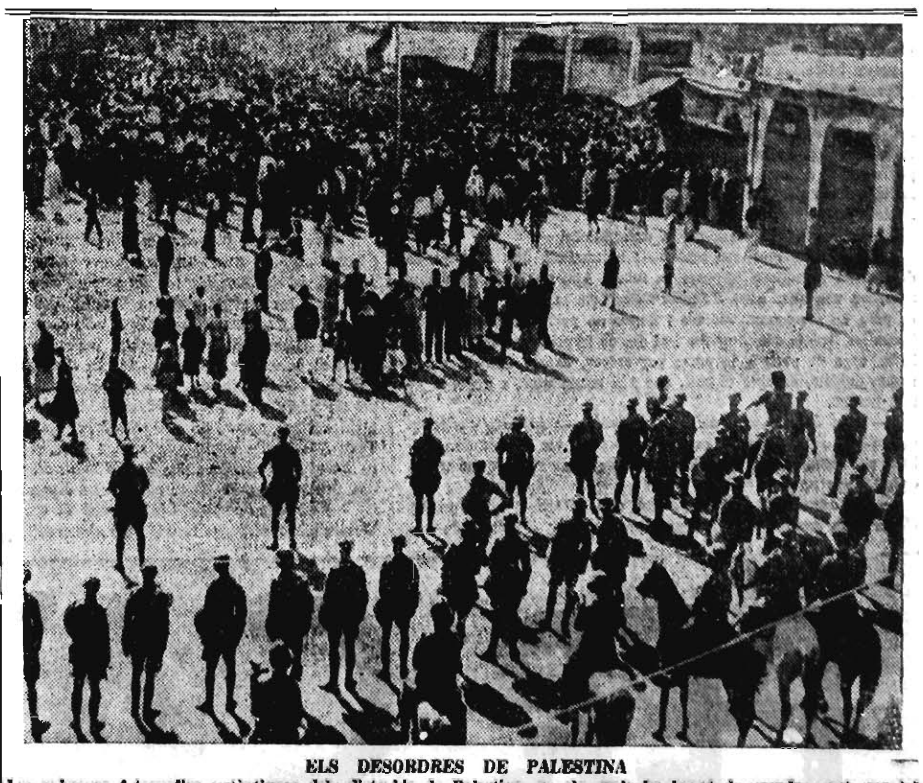

ELS DESORDRES DE PALESTINA

Les primeres fotografies autèntiques dels disturbis de Palestina, en els quals ha hagut de prendre part, per tal de sufocar-los la policia anglesa. Vegeu-la, impedint els àrabs es dirigeixin a Tel-Aviv (Express-Foto)

LES EXPOSICIONS

Rafel Padilla -- Porcar -- Josep Serrano -- Montserrat Fargues -- X. Alexandri -- Joan Mercè La N. I. P. U. -- J. Cuellas -- M, Pigem -- J, Altimira -- J. Morant -- J. Navarro Rull

per Carles Capdevila

GALERIES VALENCIANO

Rafael Padilla, encara que concorre regularmen als concursos oficials, no sovinteja a les sales d'exposicions. El seu nom, però, sempre és recordat amb deferència i elogi, perquè la seva pintura manté sempre l'atractiu d'una espontaneitat, d'una frescor i d'una sensibilitat que és simpàtica a tothom. Comentador infatigable dels panorames del Port de la Selva, que tan belles teles li han dictat, ara ha reunit a la galeria de la plaça Macià un lot de pintures d'aquells indrets tranquils i riallers que li són tan familiars. En possessió d'una escriptura pictòrica fàcil, clara i segura, Padilla no s'ha saciat mai de la transcripció del mateix tema: les carenes ondulants d'aquells confins, les aigües quietes del port, els carrers assolellats, per a ell tenen ressonàncies infinites que fan vibrar sense esforç la seva sensibilitat. Aquesta vegada hi ha acompanyat unes quantes teles dedicades a les restes majestuoses de Sant Pere de Roda i als camins que porten a aquell cim històric. En aquestes obres el pintor ha posat una humilitat fervorosa i ha pervingut a donar-los una simple grandiositat que, sense trair la realitat, les anima d'una rara poesia. Pictòricament són un dels trossos de pintura més sòlida, més intensa, que li hem vist. En les del poble i els paisatges l'execució es més lleugera, com si el pintor es trobés el tema resolt de pensament. La sobrietat, la fuga en la descripció dels elements, ve supeditada a un sentiment de conjunt que és el que dóna l'emoció a aquelles interpretacions que responen a una mena de realitat superior, a la qual l'artista es transporta sense abandonar la terra que trepitja d'ésma cada dia. "Octubre", "Barques al sol", "Capvespre" són estances d'un poema que l'autor va descabdellant gairebé instintivament, en el qual el pintor, segur dels seus mitjans d'expressió, va glossant la dolcesa que li ha encomanat el contacte persistent d'aquell cel i d'aquell trós de mar alegre i enyoradis. Amb aquestes pintures Padilla ha ajuntat uns quants bodegons, testimonis qualificats de les seves excellents aptituds de pintor.

LA PINACOTECA

El nom del pintor Porcar ja s'ha fet habitual als curiosos de les nostres manifestacions d'art; però així com sempre, en les exposicions que organitzava, donava una prova més de la bifurcació de la seva personalitat que haviem subratllat en altres comentaris, en l'exposició actual ha volgut donar-hi una unitat que no tenien les altres i l'ha dedicada a exhibir solament interpretacions de paisatges. Sempre hem dit que, prescindint d'altres consideracions, ben atendibles segurament, aquest aspecte és el més interessant del pintor castellonenc, interès que en la present exhibició ha augmentat, per la maduresa que revelen les obres que la formen. Les dimensions de moltes de les teles, més vastes que de costum, demostren que l'artista ha volgut donar-se el goig de bracejar amb més llibertat. Aquest afany, però, no vol dir altra cosa sinó una major seguretat, una confiança més sòlida en ell, i, efectivament, tots aquells paisatges són establerts amb gran amplitud de concepció i amb emoció sostinguda. "Conventual" i especialment "Riera seca" són dues composicions austeres i vigoroses; en la segona Porcar sublima l'aridesa i arriba a donar-li un noble dramatisme per la qualitat de la matèria i la robustesa de l'execució. En altres teles, com "El prat", de delicada entonació blavissa; "Gregal", "Minuet", "Maresme", les dots de pintor i colorista s'apliquen a comentar paisatges urbans o urbanitzats, com les estacions silencioses, els molls en calma, passeigs i avingudes en creixença urbanística, i en tots ia sentir-hi la personalitat de la seva visió tenaçment conquistada i aquell eco vagament elegíac que acompanya sempre la seva pintura, cada dia més penetrant i més afinada.

GALERIES SYRA

Josep Serrano, del qual fins ara haviem vist escasses i modestes manifestacions, es presenta amb una vintena d'obres, que el situen entre els nostres temperaments de pintor més autèntics. Poques o nulles preocupacions teòriques i un sincer afany de servir la realitat, sense altre ajut que el de l'observació personal i directa. Aquestes qualitats, que es tan sensibles sense esforç, creen un corrent de simpatia a favor d'aquesta pintura que essent ben prometedora ja ofereix fragments de magnífica consistència pictòrica. La manera d'interpretar les parts de la figura humana no dissimulades per les robes revela una absència de fórmules acadèmiques i l'esforç de l'home que cerca treure l'entrellat d'allò que els ulls li veuen sense intermediaris; per això en aquests passatges hi ha una certa confusió i la paleta se li fa més sorda en comparança amb la brillantor, la força i la novetat que valoren altres aspectes de la seva pintura. L'"Arlequí" que presideix la sala anuncia una personalitat robusta que no trigarà gaire a trobar el seu camí definitiu, perquè certs fragments d'aquesta figura donen una alta idea de les possibilitats de la paleta i de la factura de l'artista, que en alguns dels paisatges, com el número 12, encerta harmonies ben delicades i originals.

• • •

Mopserrat Fargues exposa uns quants dibuixos acolorits i d'altres només en negre, que confirmen la sensibilitat i l'agudesa de l'autora, que avui domina la tècnica d'una manera completa i n'obté resultats d'una fina intenció decorativa.

• • •

Xavier Alexandri, seguidor de la tècnica de Gargallo, exhibeix uns quants ferros forjats i metalls retallats, dels quals obté notables realitzacions. "Arlequí" i "Cap de nena" són dues mostres magnífiques de l'habilitat de l'artista i del bon gust que l'inspira.

SALA FORTUNY

Hem seguit sempre els passos de Joan Marcé amb positiu interès, perquè la sinceritat de la seva pintura i la lloable obstinació que ha posat a superar-se el fan digne d'atenció. La seva evolució, i encara millor la seva creixença artística, ha estat rectilínia. El seu concepte estètic ha estat sempre el mateix, sense oscil·lacions, ni reculades, ni provatures inútils; la seva paleta fonamentalment és la del primer dia, amb la mateixa aspror originària, i això demostra una probitat poc comuna. Amb el temps ha humanitzat una mica l'accent, ha enrobustit l'aspecte estructural i ha après a veure els temes més en conjunt. En aquesta exposició té unes quantes obres que marquen una maduresa i un sentit de l'espai que sòn un guany positiu dintre la seva producció, sempre tan honesta. "Sol de tarda", "Suburbi" i "Vinyar i poble", particularment, acusen amb èxit les adquisicions que subratllem.

SALA GASPAR

La N. I. P. U., entitat de caricaturistes, celebra una exposició dels seus adherents que no és la més copiosa i brillant de les que porta efectuades, amb tot i ésser ben interessant per l'humor i l'habilitat de cada un dels expositors. Calzina hi té un parell de composicions al llapis, mostres d'aquell humorisme dramàtic i monstruós que li és característic; Cornet manté la seva verba proverbial amb dues composicions divertides; Junceda, que cada dia es més personal i més profund observador, n'hi ha portat unes quantes executades amb una seguretat i una intenció de tret meravellosa; Opisso hi és representat amb unes escenes interpretades amb la malícia i la correcció habitual en aquest gran dibuixant; Quelus hi ha concorregut amb divertides anècdotes; i Prat, amb unes agudes interpretacions dels llocs comuns dels nostres escriptors. Completen l'exposició aportacions de Castanys, Roca, Moreno i Xirinius.

GALERIES LAIETANES

Josep Cuellas exposa una sèrie de paisatges crusos d'entonació, entre els quals sobresurten "Horta" i "Camí de l'església", pintats, com tots els altres, amb excellent intenció.

• • •

Manuel Pigem ofereix una abundosa col·lecció de petites teles de Banyoles i la comarca, en les quals l'autor, sense cap complicació conceptual, cerca donar un testimoni fidel d'aquelles contrades. Les dues teles de "Mas Lió" s'aparten una mica de l'estil del conjunt i representen les notes més robustes de la sala.

• • •

La pintora Carme Osés ocupa una sala amb uns quants oli i dibuixos, notables per a tècnica minuciosa i depurada amb que sòn realitzats.

• • •

J. Altamira, J. Morant i J. Navarro Rull exposen col·lectivament unes pintures a l'oli, d'entre les quals destaca "Tardor", de l'últim dels citats.

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

"Lletres catòliques i Apocalipsi". — Acaba de sortir dins la magnífica col·lecció editada per la Fundació Bíblica Catalana el vol XV que conté *Lletres catòliques i l'Apocalipsi.* En parlarem amb l'extensió que li correspon.

✱ *"Notes històriques de l'Església Major d'Agramunt".*—Amb aquest títol acaba de sortir un bell volum, molt ben imprès i illustrat, original de Joan Pons i Ferrer, pvre. En parlarem degudament.

✱ *Albert Piera.*—La família del qui fou el nostre estimat col·laborador i malaguanyat patriota N'Albert Piera ens tramet una carta, que agraïm, on expressa la seva complaença envers els qui els han acompanyat en les hores de dolor.

L'ART I ELS ARTISTES

✱ *I Saló d'Artistes Decoradors.* — Es imminent el trasllat del Foment de les Arts Decoratives al seu nou domicili social, installat al pis superior i a la cúpula de l'edifici Colisseum. Actualment s'estan enllestint les obres d'installació. La darrera vaga metallúrgica ha impedit avançar també, amb la pressa que les proporcions de l'obra requerien, la installació del I Saló d'Artistes Decoradors que el Foment de les Arts Decoratives (F. A. D.) organitza al seu nou estatge, coincidint amb la data d'inauguració dels locals. Aquest saló, que ja està completament estructurat i que ja té totes les col·laboracions decidides, ha ajornat la data de la seva inauguració per al dia 14 del proper mes de maig.

PETITA ANTOLOGIA DE "LA PUBLICITAT"

UN FRAGMENT DE HOELDERLIN

PAÍS NATAL

En tant deixa'm fer via
I collir baies boscanes
Per apagar l'amor de tu,
Pels teus camins, oh terra,
Ací on ... ...
... ... I roses I espines,
I dolços tells fan olor al costat
Dels faigs, a ple migdia, quan en el [falb bladar
Brunz la creixença dins la dreta canya
I l'espiga decanta a un costat la nuca
A la tardor semblant; però ara dessota
L'alta volta dels faigs, quan medito
I quan pregunto amunt, la campanada
De mi ben coneguda
Sona al llunyà, amb dring d'or, a l'hora [en què
L'ocell veilla de nou. Llavors va bé.

CARLES RIBA, trad.

✱

ABRIL

Per a Josep Carner

¿Per quina festa has arranjat, abril,
aquesta randa de tulletes primes,
irònula deixa d'un delit subtil
que ara s'expressa i omple el cel de [rimes?
Calats minúsculs en el blau apunten
i cobricelen, primorós tendal,
ocells que canten vanament i munten
cap a les aures on s'ignora el mal.

D'endarrerides elapes violetes
i de verds tendres és un joc l'arbreda:
tapís que roda, condormides pletes
de somnieig — música ardent; i freda.

Camino clos en transparents cortines,
cambra on assagen mues veus divines.

Joan TEIXIDOR

UN LLIBRE CADA DIA

"Leonardo da Vinci Imatges i Idees"

per HECTOR G. PRECONI

✱

Tal com ja indica el seu títol, aquest llibre, per al qual ha escrit Hector G. Preconi una tan concisa com aguda introducció biogràfico-crítica, conté, ultra una sèrie de reproduccions de pintures i dibuixos, un aplec seleccionat dels escrits deixats per l'extraordinari i genialíssim autor d'aquella Gioconda que té el do d'exasperar molts com és ara el pobre Leon Weth. Els escrits seleccionats estan ordenats en seccions amb aquests epígrafs: *Déu i Natura, L'home, El Fill de l'home, De l'Art, Regles per a joves pintors, Del Coneixement i Amor, Ciència i Experiment, Del Sol i de la Terra, Saviesa de la Vida, L'Ideal,* i s'acaba amb la transcripció de la célebre lletra tramesa per Leonardo a Lodevico il Moro per allà el 1480 oferint-li tot el seu saber enciclopèdic que per la seva desconcertant universalitat fa avui, en els dies talment fatals de l'especialització a ultrança, un efecte més que sorprenent: miraculós. Així que és amb força justesa que Hèctor G. Preconi escriu, en acabar el seu comentari als variadíssims aspectes de l'obra total leonardiana, que: "El vol de les idees, però, el menà per sobre de tot a les pures alçàries del coneixement que ell en deia Amor. De les seves notes en els manuscrits s'aixeca la imatge d'un home que, com Goethe, era com un mirall en el qual s'aplegaven, en una flama única, tots els raigs lluminosos que brillaven en la seva poca, flama que llueix i escalta a través dels segles, encara més duradora que no pas l'obra passatgera que l'artista ens podia deixar".

En uns dies com els nostres en què la forma domina d'una manera tal el contingut, que és tant la base com l'única justificació d'aquella, aquests mots en què Hèctor G. Preconi exalta la personalitat espiritual de Leonardo de Vinci fins i tot a expenses de la seva obra artística se'ns presenta com un símptoma encoratjador que ens fa esperar la pròxima anullació d'un error que ens apar ja que havia durat massa.

M. A. CASSANYES

A L'ATENEU POLYTECHNICUM

"La novella catalana: El ruralisme"

El dilluns passat, en la penúltima lliçó del curset que dóna a l'Ateneu Polytechnicum sobre la novella moderna, Rafel Tasis i Marca parlà de la novella catalana, i comentà principalment la tendència ruralista en la moderna escola novel·lística.

Començà per assenyalar la manca de tradició de la novella catalana, que no compta amb precedents immediats, ja que el Renaixement amb la seva influència humanista, generadora de novel·listes, no té a Catalunya, per culpa de la decadència nacional, la transcendència que calia esperar-ne. Hi ha, això sí, uns quants noms isolats (Bernat Metge, Joanot Martorell, Jacme Roig, Roig de Corella), però llur exemple es perd en el llarg del silenci de vora tres segles. Estudia les influències del romanticisme sobre la Renaixença i assenyala la paradoxa que, arrencant el moviment literari que naixia amb les *Trobes* de l'Aribau de la influència de Walter Scott, continués amb la poesia i el teatre, i que la novella, salvat el cas d'Antoni de Bofarull, fos negligida. A darreries del vuit-cents aquesta falla és superada, gràcies als noms i a l'obra de Martí Genís i Aguilar, de Ponç i Massaveu, d'Emilí Vilanova, i sobretot de Narcís Oller, veritable patriarca de la nostra novella. Aquests noms marcaven una orientació més aviat ciutadana a la inspiració novel·lesca, però la tendència ruralista, representada per Marià Vayreda, l'autor de *La Pinyolida* (de la qual llegeix un fragment), s'imposà, degut segurament a la transcendència de l'obra de Verdaguer i Guimerà en la poesia i en el teatre, respectivament.

Parla extensament dels perills de la novella rural, de l'excés de paisatge per damunt de les figures humanes, i a continuació esmenta els noms més destacats dels continuadors d'aquest gènere, que havien de marcar uns camins seguits més tard per d'altres novel·listes. Víctor Català, amb *Solitud*, magnífic exemple de la tendència admirativa davant de la natura, en contrast amb la mesquinesa dels homes de la ciutat; Raimond Caselles, que amb *Els sots feréstegs* dóna una visió negra i pessimista de la gent de muntanya; Joaquim Ruyra, més paisatgista que no pas novel·lista, meravellós evocador de la naturalesa; J. Pous i Pagès, que amb el seu *Jordi Fraginals* emprén el camí més fructífer, el de cercar els drames humans i vius, emmarcats en un panorama rural. Totes aquestes tendències han estat continuades amb major o menor èxit artístic. La influència de *Solitud* és visible en alguna obra de Roig i Rabentós, de Millàs-Raurell; de Caselles podria estar representada per *All i salobre*, de Segarra, i potser per l'aportació de Sebastià Juan Arbó, autor de novelles violentes i tràgiques en una terra que era inèdita en la literatura catalana. Llegeix un fragment de *Terres de l'Ebre*, com a exemple de la seva definició. La influència de Ruyra, la més perillosa per a la novella, es troba en alguna novella de Joan Santamaria i en les seves *Visions*, en algunes pàgines de Josep Pla, en *L'ermità Maurici*, de Roig i Rabentós, i àdhuc en *L'hereu*, de Prudenci Bertrana, un dels novel·listes catalans que més viu i plàstic té el sentit del paisatge. Per últim alludeix a Joan Puig i Ferreter, que segueix amb *El Cercle Màgic* la tendència marcada per l'obra novel·lesca de Pous i Pagès, i en llegeix un capítol, per demostrar com en aquella novella hi ha una perfecta fusió de la psicologia dels personatges amb el medi social i amb el paisatge rural que els volta.

La darrera lliçó del curset de Rafel Tasis i Marca tindrà lloc demà, dilluns, al Polytechnicum, a les vuit del vespre. El tema d'aquesta conferència, que clourà el cicle sobre "La Novella Moderna", serà: *La novella catalana: la ciutat.*

Inauguració del II Saló d'Artistes Universitaris

Ahir, a les dotze del migdia, tingué lloc al saló d'Exposicions de la Universitat, la inauguració oficial del II Saló d'Artistes Universitaris (Primavera 1936), amb assistència de les autoritats universitàries i de nombrosos estudiants.

Recordem assistents a l'acte, el rector de la Universitat, doctor Bosch Gimpera; els membres del Patronat doctors Antoni Trias, August Pi i Sunyer, Josep Xirau i el doctor Apraiz i molts altres. També hi assistiren els directius de les diverses Associacions d'estudiants. Els visitants foren complimentats pel senyor Segarra, del Comité organitzador, que els féu ofrena de l'artístic llibre-catàleg del Saló.

En nom dels organitzadors, el doctor Apraiz pronuncià uns breus mots oferint l'obra de l'Exposició als dirigents de la Universitat i als estudiants.

El rector, doctor Bosch Gimpera, expressà la satisfacció amb que veia les activitats dels estudiants, i digué que l'exposició que s'inaugurava era un exemple del que ha d'ésser la Universitat Autònoma de Catalunya, la missió de la qual no es la d'ésser merament una escola de preparació professional, sinó un ampli centre de Cultura que formi integrament l'home.

Felicità el Seminari d'Estudis d'Art de la Universitat, i els estudiants per l'obra que han portat a terme.

Llargs aplaudiments premiaren el discurs del popular Rector de la Universitat.

En resum: un èxit del Comité d'Artistes Universitaris.

L'acte, però, registrà també un èxit del Comité de Cinema Universitari que ens plau de remarcar. Potents reflectors del nostre Comité il·luminaren la sala, mentre els estudiants que el formen prenien vistes de les visites de les autoritats, crítics i estudiants a la inauguració de l'Exposició.

La nostra felicitació als dos Comités.

Consistori dels Jocs Florals de Barcelona

VEREDICTE

Premis extraordinaris

Flor Natural: Núm. 276, *Georgia tardoral.* Lema: "Recubans sub tegmine fagi" (Virgili, Eg. I). - Primer accèssit: Núm. 202, *Vent de març.* Lema: "Batec d'ales d'esperança". - Segon accèssit: Núm. 260, *Cançó de l'abril ingenu.* Lema: "Gentil bandoler".

Englantina d'Or: Núm. 36, *Poblet.* Lema: "Rèplica". - Primer accèssit: número 153, *Sant Jordi.*, Lema: "Estances". - Segon accèssit: Núm. 234, *Complanta d'exili*, Lema: "Camins".

Viola d'Or i Argent Núm. 2, *Cine avemarics.* Lema: Als costats de l'harmònium. - Accèssit: Núm. 160, *De la Col·lecció "Estampes de Pietat".* Lema: "Díptic de ruralia". La poesia titulada "La Verge del camí".

Premis extraordinaris

Copa artística (Premi Narcís Oller): Núm. 25, *Vasia Djanor, fabricant de ninos.* Lema: "Un primitiu". - Primer accèssit: Núm. 218, *La rondalla de "El Germà".* Lema, "Cançó d'algun dia". - Segon accèssit: Núm. 160, *Lluny de la vida.* Lema: "Suburbi".

Premi Dolors Montserdà: Núm. 158, *Tarda de diumenge al racal.* Lema "Cretona". - Premi extraordinari: Núm. 74: *Lliri de platja*, de la Col·lecció "L'oreig blau mari". Lema: "Platges d'amor". - Premi Fastenrath: *Fornera, rossor de pa*, de Ramon Vinyes. - Premi Concepció Rabell: *Viatge a Catalunya*, de Josep Pla. - Premi Cambó: No s'adjudica.

Barcelona, 24 d'abril de 1936. — Per acord dels mantenedors: el president, P. Bertrana; el secretari, J. Bta. Solervicens.

Festival dels alumnes de la Universitat Industrial

Ahir, a les cinc de la tarda, tingué lloc al Teatre Parthenon, l'anunciat festival a benefici del viatge d'estudis dels alumnes de l'últim curs. El grup escènic dels estudiants d'aquella Escola, representà "El triomf de la carn", de Santiago Rossinyol i "Franckford" de Vital-Aza. En la representació mereixeren aplaudiments les senyoretes M. i E. Casals i els senyors Salvador i Colli; actuà de director escènic l'estudiant senyor Antoni Lagarda.

La festa acabà amb un ball amenitzat pels "Siboney's Orchestra".

El ministre d'Instrucció Pública a Barcelona

Avui arribarà a la nostra ciutat l'Exem. senyor ministre d'Instrucció Pública, senyor Marcelli Domingo, el qual, després d'inaugurar l'exposició de l'artista Carles Vàzquez, rebrà diverses visites que té citades prèviament a l'objecte de resoldre importants assumptes que afecten a la nostra ciutat. Després es reunirà en família per a celebrar la diada del seu natalici, i a la tarda marxarà cap a Madrid on arribrà a la matinada.

Noticiari

Visites al rector. — Ha visitat el rector de la Universitat Autònoma de Barcelona, doctor P. Bosch Gimpera, el senyor Octavi Pérez Vitòria, ajudant de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials. El senyor Octavi Pérez Vitòria ha complimentat el rector amb motiu de sortir cap a Roma, on segueix els estudis de Dret Penal com a pensionat pel Ministeri d'Instrucció Pública.

El rector també ha rebut la visita del cònsol general de Romania, senyor Bonet Marsillach, el qual li ha agraït el patronatge que ha concedit a la conferència que sobre el tema "La Roumanie pitoresque" donarà a la Universitat l'Exem. senyor Jean Th. Floreco, ministre de Romania a Espanya. Aquesta conferència tindrà lloc el dimarts vinent, dia 28, a les set del vespre.

Curs d'Actualitats Obstètriques. — Demà dilluns, dia 27, finirà el Curs d'Actualitats Ostètriques que, organitzat per la Clínica d'Obstetrícia de la Facultat de Medicina, ha vingut celebrant-se amb tant d'èxit i en el qual han actuat, ultra el catedràtic doctor Pere Nubiola, els doctors J. Muñez Arbat, P. Domingo, P. Camps.

MAQUINES DE COSIR "ALFA"
EL MILLOR REGAL BRUC 14 BIS

Fulletó de LA PUBLICITAT ★ Núm. 144

LESAGE

GIL BLAS DE SANTILLANA

encarregat i aventureres que anaven a armar els seus paranys. Aquesta barreja d'espectadors em va fer venir ganes d'augmentar la concurrència. Quan em disposava a prendre el bitllet d'entrada es presentaren el governador i la seva muller, que, en descobrir-me entre la gernació, em feren cridar i em portaren a la seva llotja, on vaig asseure'm darrera d'ells de manera que fàcilment podia parlar a l'un i a l'altra. Hi havia un ple a vessar. Al pati no hi cabia més gent i les llunetes eren plenes de cavallers de les tres Ordes militars.

—Bona entrada—vaig dir a don Alfons.

—No és estrany—em replicà—: la tragèdia que estrenen és de Gabriel Triaquero, el poeta de moda. Així que els comediants anuncien una obra nova d'aquest autor tota la ciutat de València es posa en moviment. Homes i dones no parlen sinó de l'obra. Totes les llotges són llogades i el dia de la primera representació hi ha cops de puny a la porta per entrar, encara que els preus siguin doblats, excepte el pati, que s'hi miren molt a posar-lo de mal humor.

—Quin delirl—vaig dir al governador—; aquesta curiositat del públic, aquesta impaciència per escoltar tot el que don Gabriel produeix de nou em dóna una idea molt elevada del talent d'aquest poeta.

—No corris tant—em respongué don Alfons—; un home ha d'anar amb compte amb aquestes prevencions; el públic de vegades s'encega amb obres fetes amb brillants falsos que evalua segons la seva impressió.

En arribar en aquest indret de la conversa els actors aparegueren a l'escena i deixàrem de parlar per escoltar-los amb atenció. Els aplaudiments començaren encara no obriren la boca. A cada vers hi havia un rumor del públic i a l'acabament de l'acte els aplaudiments eren tan forts que semblava que el teatre s'enserrés. Acabada l'obra m'ensenyaren l'autor, que anava de llotja en llotja a presentar modestament el seu cap als llorers que els senyors i les dames li prodigaven.

Tornàrem al palau del governador i aviat compareguéren tres o quatre cavallers. Vingueren també un parell d'autors vells molt apreciats en el seu gènere, acompanyats d'un gentilhome de Madrid, persona de molt bon gust i de talent. Havien estat al teatre i durant el sopar no es parlà sinó de l'obra nova.

—Senyors—digué un cavaller de Santiago—: ¿què me'n dieu d'aquesta tragèdia? No la trobeu tan bona com jo? Això és el que se'n diu una obra perfecta. Pensaments sublims, sentiments tendres, versificació robusta, no hi falta res. En un mot, és un poema escrit per a un públic intelligent.

—Jo no crec que ningú pugui pensar-ne una altra cosa—afegí un cavaller d'Alcàntara. L'obra és plena de tirades que semblen dictades pel mateix Apollo i la trama és portada amb un art incomparable. I sinó que ho digui aquest cavaller—afegí adreçant-se al gentilhome castellà. Em sembla que hi entén i em jugaria qualsevol cosa que és del meu parer.

—No feu cap juguesca, senyor cavaller—li respongué el gentilhome amb un somriure maliciós—: jo no sóc d'aquest país i a Madrid no ens decidim tan de pressa. Ben lluny de jutjar una obra que sentim per primera vegada, desconfiem de les seves belleses mentre només les trobem n la boca dels actors; per molt que ens agradi suspenem el nostre judici fins haver-la llegida, i si he de dir la veritat, no sempre ens fa el mateix efecte en el paper que en l'escena. Nosaltres, doncs, examinem escrupolosament un poema abans de judicar-lo—digué—. Per gran que sigui la reputació del seu autor, no ens enlluerna; quan el mateix Lope de Vega i Calderón estrenaven alguna obra, trobaven jutges severs en els seus admiradors que no els han posat al cim de la glòria fins després d'haver jutjat que n'eren dignes.

—Oh! valga'm Déu!—interrompé el cavaller de Santiago Nosaltres no som tan tímids com els cavallers castellans; per a donar-hi el nostre parer no esperem que l'obra sigui impresa. A la primera representació ja coneixem tot el que val, ni tenim necessitat d'escoltar-la amb gaire atenció; en tenim prou de saber que és una obra de don Gabriel per estar persuadits que no té ni un defecte. Les obres d'aquest poeta han d'ésser la fita que marcarà el naixement del bon gust. Els Lope i els Calderón eren aprenents comparats amb aquest gran mestre del teatre.

El gentilhome castellà, que tenia Lope i Calderón com els Sòfocles i Eurípides dels espanyols, quedà molt sosprès d'aquestes paraules temeràries. L'home s'escalfà una mica i digué amb certa vivacitat:

—Quin sacrilegi dramàtic! Senyors, ja que m'obligueu a jutjar per una primera representació, us diré que no estic gens satisfet de la nova tragèdia del nostre don Gabriel. Jo no hi veig cap obra mestra, sinó una obra molt defectuosa. Es un poema farcit de ts més brillants que sòlids. Les tres quartes parts dels versos són dolents o mal rimats, els caràcters mal dibuixats i mal sostinguts i els pensaments són molt obscurs ben sovint.

Els altres dos autors que eren a taula, i que per una discreció tan rara com lloable no havien dit res de por que no els titllessin de gelosia, no pogueren estar-se d'aprovar amb els ulls el parer del gentilhome, actitud que em va fer cerure que el seu silenci més aviat era el resultat de la seva política que efecte de les perfeccions de l'obra. Els cavallers redoblaren els elogis a don Gabriel i el posaren fins als núvols. Aquest apoteosi extravagant i aquesta cega idolatria varen fer perdre la paciència al castellà, que, alçant les mans al cel, exclamà tot d'una enardit d'entusiasme:

—Oh! diví Lope de Vega, geni rar i sublim que ras deixat un espai immens entre tu i tots els Gabriels que valen igualar-te; i tu, delicat Calderón, inimitable per la teva dolcesa elegant sense inflor èpica, no temeu que els vostres altars siguin abatuts per aquest rebrot de les Muses; ja tindrà prou sort si la posteritat, de la qual féu les delícies igual que les nostres, sent parlar d'ell alguna vegada!

Aquest graciós apòstrof, que ningú no esperava, va fer estallar les rialles a tota la reunió, que s'alçà de bon humor de taula i es dispersà. Per ordre de don Alfons m'acompanyaren a la cambra que m'havien destinat; vaig trobar-hi un bon llit, on la memòria es colgà i s'adormí, deplorant igual que el gentilhome castellà la injustícia que els ignorants feien a Lope i Calderón.

Capítol VI

PASSEJANT-SE PELS CARRERS DE VALÈNCIA, GIL BLAS TROBA UN RELIGIÓS QUE LI SEMBLA QUE NO LI ÉS DESCONEGUT. QUIN HOME ERA AQUELL RELIGIÓS

Com que el dia abans no havia pogut recórrer tota la ciutat, vaig llevar-me i vaig sortir al carrer amb la intenció de passejar-me. Tot caminant vaig adonar-me d'un cartoix que segurament anava a fer comissions de la seva comunitat. Caminava amb els ulls baixos i tenia un aspecte tan devot que atreia les mirades de tothom. Passà molt a la vora meu i em va semblar que hi reconeixia don Rafael, aquell aventurer que ocupa un lloc tan honorable en els dos primers llibres de la meva història. Vaig restar tan estranyat d'aquest encontre que en comptes d'emprendre el frare vaig quedar-me palplantat uns quants moments que li permeteren allunyar-se de mi. Déu del cel!—em deia jo mateix—poden donar-se dues cares més iguals? No sé què pensar-ne. ¿He de creure que és don Rafael o que no ho és? Em sentia massa curiós de saber la veritat per quedar-me amb el dubte. Vaig fer-me ensenyar el camí de la cartoixa i vaig presentar-m'hi de seguida amb l'esperança de tornar a veure el meu home quan hi entraria i ben decidit a deturar-lo per parlar-li. No em va caldre esperar gaire. En arribar a la porta del convent una altra cara coneguda convertí el meu dubte en certesa. El frare llec porter era Ambrosi de Lamela, el meu antic criat. ¡Compteu si vaig quedar sorprès! I la d'ell no va ésser menor en trobar-me en aquell indret.

—La vista no m'enganya—vaig dir-li tot saludant-lo—: ¿de debò és un amic meu el que tinc davant dels ulls?

De moment no em va reconèixer o fingí no recorder-me, i això és el més probable: però considerant que el fingiment seria

PER CATALUNYA!

al que les eleccions d'avui siguin una victòria del catalanisme i de la República

Les noticies que rebem de tot Catalunya indiquen a totes les poblacions i ciutats la victòria del Front Esquerres serà esclatant. A tot arreu es tracta d'organitzar una veritable mobilització civil, que sigui un emple de la força interna, de la disciplina i de l'entusisme de la ciutadania catalana.

Cal que la ciutat de Barcelona correspongui a aquest usiasme que se sent arreu de Catalunya. La ciutat Barcelona, que en les passades eleccions donà una va de civisme inigualable, té el deure de repetir ella performança. Es tracta que els compromissaris alans vagin a Madrid amb un mandat unànime del stre poble; es tracta que el President de la República gui els vots d'uns compromissaris catalans que poden ir l'orgull d'ésser elegits per la gran majoria dels alans.

Cal sobretot que avui els partidaris del Front d'Esrres tinguin en compte que ací hi ha lluita. No és cta d'obtenir una votació migrada sinó d'organitzar a veritable repetició del 16 de febrer. La forma en què presenten aquestes eleccions i el fet que Lliga Catana no hagi fet propaganda poden contribuir a crear un fusionisme que a darrera hora pot ésser fatal.

Avui cal votar. A les oficines dels Partits del Front Esquerres hi haurà les llistes i candidatures, i a tots collegis electorals es trobaran repartidors de candatures.

Avui, n'estem segurs, el Front d'Esquerres obtindrà nou triomf.

Per Catalunya! Per la República!

Els col·legis nviats de local

a Junta Municipal del Cens Electoral ens prega que fem públic, per que arribi a coneixement dels cions de la capital, que en les eleccions de compromissaris per a la ació de president de la República se celebraran avui, diumenge, els legis electorals estaran situats als ixos locals que en les eleccions diputats a Corts que tingueren lloc dia 16 de febrer proppassat, exce els dels districtes i seccions reats a continuació, que estaran ats als locals que s'esmenten:

Districte I. — Secció 33: Situació rior, Moles, 5; situació actual, les, no.

Districte II. — Secció 36: Situació rior, Casa de la Premsa (Exposició); situació actual, Lleida, 2 (grup solar).

Districte III. — Secció 42: Situació rior: Casa de la Premsa (Exposició); situació actual, Lleida, 2 (grup solar).

Districte VI. —Secció 69: Situació rior. Villarroel, 182; situació actual, Còrsega, 178.

Districte IX. — Secció 52: Situació anterior, Hospital de Sant Pau; ació actual, Mutualitat, 222.

Districte X. — Secció 40: Situació rior: Pere IV, 314; situació actual, Pere IV, 300.

Districte X. — Secció 41: Situació rior, Expronceda, lletres B i Y; ació actual, Pujades, 244.

La llei les eleccions d'avui

La Llei que regula l'elecció de compissaris i de president promulgada el dia 28 de juny del 1932 consta vint articles. A part d'aquells que refereixen a la proclamació de didats, aquells que cal tenir en mpte en les eleccions d'avui fixen, tar, els que poden elegir i ésser gits. Els primers són els ciutadans bdós sexes i majors de vint-i-tres s naturalment, en el ple ús dels s drets polítics. Després vénen les epcions. Aquestes són les seves:

Primer. — Els diputats a Corts o, aquestes estiguessin dissoltes, els ho eren en el moment de l'última solució.

Segona. — Les classes i individus tropa al serveis dels exèrcits de r, terra o aire, mentre estiguin a s.

Tercer. — Els que pertanyin a alns cossos o instituts armats que deguin de l'Estat, regió, província o icipi, sempre que estiguin subjecs a disciplina militar.

Quart. — Els acollits en establiments benèfics.

Cinquè. — Els que per sentència hagin estat condemnats a pena que directament o accessòriament ebin la privació del dret de sufmentre duri la condemna; i

Sisè. — Els deutors a fons públics com a responsables directes o subsidiaris.

Això pel que fa als candidats. Ara, ticle segon diu pel que fa als electors:

Tot elector té l'obligació de votar en totes les eleccions per a compissaris que es convoquin.

Exceptuen d'aquesta obligació els ors de seixanta anys, els jutges strucció, els notaris públics i qui ui fe pública a efectes electorals, ntre exerceixin les seves funcions, i qui estigui exceptuat de votar en virtut de la llei electoral.

Els electors que deixin de complir aquesta obligació sofriran les sancions que per a tals casos imposi la llei electoral."

El cens, les llistes electorals, circumscripcions, seccions, etc., seran les mateixes que per a les eleccions de diputats a Corts anteriors — diu l'article tercer.

Després vénen els articles referents a la proclamació de candidats. Els articles 12, 13 i 14 es refereixen als actes de l'elecció de compromissaris: el 15 ja parla de president per a l'assemblea, que ja és una altra història.

Aquests tres articles diuen:

Article 12. — El procediment electoral i el nombre de compromissaris que pugui votar cada elector seran els mateixos que hagin regit en les eleccions de diputats a Corts darrerament celebrades.

Art. 13. — L'escrutini general es practicarà amb subjecció a les disposicions que regeixin per al de les eleccions de diputats a Corts, llevat que: a) Haurà de quedar terminat en quaranta-vuit hores, sota la multa de 500 a 5.000 pessetes, que imposarà a cada membre de la Junta provincial el Tribunal de Garanties Constitucionals, i b) Que a aquest Tribunal es presentaran i enviaran els documents que estigui ordenat presentar i enviar al Congrés dels Diputats o a la Junta Central del Cens.

Art. 14. — Els candidats proclamats compromissaris, dins els cinc dies naturals següents a la terminació de l'escrutini general, presentaran o trametran per correu al president del Tribunal de Garanties Constitucionals les certificacions que hagin rebut del president de la Junta provincial del Cens, declarant-los compromissaris electes. Tant ells com els candidats derrotats podran presentar, dins el mateix termini, al Tribunal de Garanties, els escrits i documents justificatius del dret a la seva proclamació. El Tribunal de Garanties, en els dotze dies següents a la conclusió d'aquests terminis, examinarà les certificacions, escrits i justificants rebuts de les meses electores, Juntes provincials del Cens i candidats, declarant quins han d'ésser tinguts com a compromissaris per cada circumscripció i per quin nombre de sufragis, posant a disposició de cada un d'ells, des del dia següent a la decisió, un certificat d'ella respecte al propi candidat, que servirà de credencial al compromissari per a presentar-lo sota rebut al president de les Corts o a qui legalment exerceixi les seves funcions, fins dos dies abans de l'assenyalat per a l'elecció presidencial.

Les sancions que consigna la llei electoral vigent de l'any 1907 estan contingudes en l'article 84.

L'elector que, sense causa legítima, deixi de votar serà castigat amb la publicació del nom com a censura per no haver complert el seu deure cívic, i la publicació constituirà una nota desfavorable en la carrera administrativa que tingui l'elector.

Si paga contribució a l'Estat, l'elector serà sancionat amb un recàrrec sobre la tributació per tot el temps que transcorri fins a la nova elecció.

Si és funcionari de l'Estat, de la província o del municipi, l'elector, fins a una nova elecció, perdrà una part del sou. Aquest descompte serà ingressat als establiments de beneficència del terme municipal, els administradors dels quals tenen l'obligació d'exigir-lo.

ELECCIONS DE COMPROMISSARIS

CANDIDATURES DEL FRONT D'ESQUERRES DE CATALUNYA

Barcelona-Ciutat

JAUME MARTI I CABOT
FREDERIC ESCOFET ALSINA
JOAN SORRIBES I BRACONS
SIMÓ PIERA I PAGÈS
RAMON NOGUER I COMET
MANUEL COMPANYS I JOVER
MIQUEL SOLER I ELIES
E. FONTBERNAT VERDAGUER
ARTEMI AGUADER I MIRÓ
JOSEP MANZANARES I BARÓ
EDMOND NARRO I CELORRIO
F. MONTPLET I PRUNÉS
CASSIÀ COSTAL MARINELLO
TOMAS TUSÓ I TEMPRADO
ARTUR CUSSÓ I ARNAL
HILARI ARLANDIS ESPARZA

Barcelona-Circumscripció

JOAN VENTOSA I ROIG
ENRIC PEREZ I FARRAS
JOSEP GRAU I JASSANS
FERRAN LLARDENT I COMES
BARTOMEU GABARRÓ I GIL
JOAN BANCS I MOREU
FRANCESC P. SALVÀ I LOPEZ
NONIT PUIG I VILA
JOSEP TORRENTS I ROSSELL
ANTONI PLANES I SOBIRANA
JOAQUIM POU I MAS

Tarragona-Circumscripció

JOAQUIM LLORENS I ABELLÓ
MACIÀ MALLOL I BOSCH
JOAN MARTI I CATALÀ
ALFRED ESCRIVÀ I PRADES
RAMIR ORTEGA I GARRIGA

Girona-Circumscripció

ANGEL CASALS I NOGUER
MANUEL FERNANDEZ DILMO
LLUIS BOTA I VILLÀ
BRU CENTRICH I NUALART
EMILI RIERA I GIRONÈS

Lleida - Circumscripció

ANTONI TORRES COMPANYS
JOAN RICART I MANICH
JOSEP CATALÀ I GUASCH
RAMON FERRERONS I VILES

El míting de divendres a Badalona

Divendres, al vespre se celebrà al Cinema Victòria, de Badalona, el míting de propaganda electoral per a l'elecció de compromissaris, organitzat pel Front Popular d'Esquerra. Hi assistí molt de públic.

Hi parlaren els senyors Josep Mora, Pere Ardiaca, Cassià Costel, Maria Dolors Bargalló, Marià Rubió i Tudurí, Joan Fronjosà, el candidat a compromissari senyor Jaume Martí i Cabot, i el nostre estimat amic el diputat al Parlament de la República senyor Claudi Ametlla.

Els oradors feren remarcar la transcendència d'aquestes eleccions, i advocaren per la continuació del Front Popular d'Esquerres.

El senyor Ametlla, en el seu discurs, es referí al significat d'aquestes eleccions. Parlà del que havia aconseguit per Catalunya el front d'Esquerres del 16 de febrer ençà, això és: l'Estatut, l'Autonomia i la destitució del President de la República.

Remarcà que el front d'Esquerres havia de continuar la seva tasca per tal d'evitar els perills del feixisme. Fou molt aplaudit. I acabà aconsellant que es votés amb el mateix entusiasme que hom va fer-ho el dia 16 de febrer.

Ahir a la nit, a Santa Perpètua de la Moguda

Organitzat pel Centre Federal de Santa Perpètua de la Moguda tingué lloc la nit passada un acte del Front d'Esquerres a l'esmentada vila, davant d'un públic nodridissim i entusiasta.

Feren ús de la paraula els senyors Ferran Rubies, secretari de la Joventut d'A. C. R., J. Navarro i Costabella, d'Esquerra Republicana de Catalunya, Armand Obiols, vice-president de la Federació de Joventuts d'A. C. R. i Alvarez del Aro, del Partit Federal.

Tots els oradors coincidiren en remarcar la importància i la transcendència de les eleccions d'avui, i foren molt aplaudits.

Les eleccions d'avui han de constituir un triomf per a nosaltres

Les eleccions d'avui han de constituir el triomf de la democràcia i del republicanisme català sobre dels seus enemics. La victòria ajudarà el nostre país a defensar les seves llibertats i la seva autonomia.

Cal que la votació sigui important. Com més ho sigui més creixerà el prestigi de la política catalana davant d'Espanya.

El míting de presentació dels candidats d'A. C. R. al Poblet

Anit passada, a les deu, al Centre d'Acció Catalana de Poblet, va tenir lloc l'anunciat míting de presentació dels candidats d'A. C., senyors Montplet i Sorribes.

En aquest acte hi tenia anunciada la seva participació el conseller de Finances de la Generalitat, senyor Martí Esteve. Dificultats, però, de darrera hora, van impedir que el senyor Esteve es pogués trasllada a l'esmentat local, i hi pronunciés la seva conferència.

L'acte va començar amb un parlament del vice-president del Centre, senyor Taverna, el qual va comentar les activitats portades a terme per l'Entitat d'ençà que fou aixecada la suspensió que sobre seu pesava amb motiu dels fets d'octubre.

En aixecar-se a parlar el senyor Montplet fou saludat amb grans aplaudiments.

L'orador va començar dient que en ésser requerit pel Consell Executiu d'Acció Catalana Republicana per a figurar en les eleccions de compromissaris, va experimentar un legítim orgull no per la importància del càrrec, ni pels beneficis que se'n poguessin derivar, sinó perquè no creia que hi hagi cap honor més gran que el de representant d'un poble com el nostre.

A continuació va glossar la importància de les eleccions d'avui dient que si fossin guanyades pels candidats de dreta, encara que això no pogués modificar l'elecció Presidencial, en canvi el nou President en sortiria molt afeblit de les urnes, puix que se li podria dir que no representava el sector del poble en els moments actuals.

Glossant la importància de les eleccions d'avui, va dir:

—Si hagués continuat la marxa equivocada seguida pel President que hi ha hagut fins ara, podríem córrer el risc que quan el poble reconquerís novament la seva República per anomenar-la per un número, aquest ja no seria el 2 amb què es ia precedir la segona República, sinó el 3.

Una salva d'aplaudiments va acollir les darreres paraules del senyor Montplet.

Va seguir-lo en l'ús de la paraula el candidat senyor Joan Sorribes.

L'orador va començar recordant la dita catalana "Val més prevenir que penedir".

—Si com a resultat de les eleccions de demà fos elegit un President de dreta — va dir — es produiria entre les Corts i la Presidència de la República una situació de tivantor semblant a la que va produir-se abans del 6 d'octubre entre el Govern de la Generalitat i el Govern de la República.

A continuació el senyor Sorribes va glossar l'actuació del senyor Alcalà-Zamora a la Presidència de la República, i va acabar dient que els catalans tenim un deure sagrat a complir. No podem mancar a coadjuvar al restabliment de l'Estatut i al compliment del programa constructiu del Front Popular.

Una gran ovació va acollir les seves darreres paraules, la qual es va repetir en abandonar els representants d'A. C. R. la Presidència de l'acte.

La República és per a tothom, però l'ha de presidir un republicà.
Voteu el Front d'Esquerres!

El 6 d'octubre es produí perquè el President de la República no era prou republicà.
Votant avui pel Front d'Esquerres de Catalunya evitareu que hi hagi cap més 6 d'octubre.

REVISTA... ...DE PREMSA

Les eleccions d'avui

LA HUMANITAT

Que tothom voti! — exclama —. I recorda als ciutadans que cal portar a la més alta jerarquia de la República un home disposat a defensar-la:

"Ens interessen profundament, com a catalans i com a republicans. Com a catalans, perquè la raó i l'experiència ens mostren alhora la importància que té haver-hi o no en el més elevat setial de la República un home que senti afecte i simpatia pel nostre poble, que estimi les nostres llibertats i respecti i faci respectar el règim de l'Estatut, d'aquest Estatut de l'Autonomia que no conté la plenitud del nostre ideal, però que en conté una part molt considerable. Els catalans hem de voler que la suprema magistratura de la República sigui ocupada per un home lleial envers Catalunya.

Com a republicans, el nostre interès no és menor. Els enemics de la República són dels qui treballen a l'ombra. Han provat d'abatre-la des del Poder, disfressant-se de republicans durant la trista carnavalada del bienni negre. Ara que han perdut el Poder i la disfressa, recorren a la conspiració i als desordres i preparen els cops de força que la vigilància i l'energia del Govern han de fer fracassar. Per a defensar la República, per a repellir les agressions contra ella, al capdamunt de tot ha d'haver-hi un home que pel seu caràcter i per les seves orientacions inspiri confiança i sigui fidel mantenidor de les seves obligacions constitucionals.

Cal que demà tothom voti. Cal que en aquest sentit l'esforç individual s'exerceixi preferentment. Cada ciutadà d'esquerra ha de convertir-se en un propagandista eficaç, que compensi amb la seva acció la curtedat del temps i l'escassedat de la propaganda visual i oral. ¿Quin orador més convincent i quin cartell més suggestiu que les imatges de Catalunya i la República que ens han d'acompanyar constantment?"

LA RAMBLA

Fa observar que la majoria que les esquerres tenen al Parlament de la República podria ésser neutralitzada o anullada, si les dretes poguessin apuntar-se una victòria en l'elecció presidencial per desinterès de les masses esquerranes:

"Es necessari, completament necessari, que les eleccions de demà siguin una repetició de les eleccions del 16 de febrer. La salut de la República ho exigeix. Ens ho aconsella l'interès de Catalunya, que ha tingut prou ocasions de comprovar que els seus enemics, ací i allà, són a la dreta. Ens ho reclama l'experiència dolorosa del President que ens hem vist obligats a destituir. El nou President de la República ha d'ésser un republicà integre, un home obert als anhels del poble, un amic de Catalunya. I això només podem aconseguir-ho votant i fent votar demà la candidatura del Front d'Esquerres. Elegint els compromissaris que el Front d'Esquerres presenta, perquè darrera d'ells i per damunt de llurs noms hi ha l'interès de la República i l'esdevenidor de Catalunya.

Tots els ciutadans, captinguts d'això dipositaran demà llur papereta a les urnes electorals. Una nova victòria serà la consolidació de l'obra reconstructiva que s'ha iniciat. Desinteressar-se de la lluita podria significar la possibilitat de reposició a la Presidència de la República de la política personal de don Niceto y de les dretes del bienni negre."

EL MATI

En un article on vol justificar l'abstencionisme revolucionari de les dretes espanyoles, afirma, tanmateix, que Catalunya oferirà amb aquestes eleccions una nova lliçó de democràcia:

"Catalunya, però, és un cas a part. L'exemple magnífic de serenitat i de civisme que ha donat el nostre poble davant d'Espanya i davant del món — i que no han pogut desvirtuar fins ara els esporàdics fets criminals i odiosos d'un petit nucli anarquista — perdurarà en la diada electoral de demà, en la qual, dretes i esquerres, podran exercir els seus drets de ciutadania manifestant la seva voluntat a les urnes.

I quan un dia, pròxim o remot, qui pot saber-ho?, les dretes espanyoles s'aixequin per acusar els partits integrants del Front Popular de la mistificació de la voluntat del poble mitjançant unes eleccions sense el control de l'oposició, Catalunya, novament i amb tota dignitat, podrà reivindicar per a ella l'honor d'haver sabut respectar les essències democràtiques.

Això serà possible, però, si demà tots els ciutadans de la nostra terra compleixen el seu deure, emetent el vot amb plena consciència de la seva responsabilitat. Fer altrament seria tant com renegar d'aquell esperit democràtic que és una de les característiques més acusades de la nostra personalitat racial. I seria també negar la nostra cooperació a la perdurabilitat de l'alt exemple que en tots els ordres dóna Catalunya davant els pobles ibèrics."

AHORA

Recorda, a desgrat de la seva tendència francament dretista, que l'obligació suprema del ciutadà és d'acudir a les urnes:

"Somos los primeros en lamentar que no se rodee a las elecciones de mañana de la normalidad constitucional apetecida, si bien nos hacemos cargo al mismo tiempo que las circunstancias y el ambiente no son propicios a la misma — y los elementos conservadores son los primeros en comprenderlo, aun cuando lo sean también en lamentarlo — en la normalidad la recomendación de votar seria de clavo pasado. En la anormalidad y en el confusionismo es cuando hay que sobreponerse a todo y seguir la línea recta de siempre. El patriotismo político del ciudadano es votar."

El candidat a la presidència

LA VEU DE CATALUNYA

El seu cronista a Madrid creu que ja es pot donar per segur que el senyor Azaña serà el candidat únic del Front Popular:

"Volem dir amb això que la candidatura del senyor Azaña per a la Presidència de la República es considera indiscutible. Es, precisament, l'òrgan de Largo Caballero i dels socialistes d'extrema esquerra, que fins fa vint-i-quatre hores postulava la candidatura del senyor Albornoz, el que empra l'adverbi "indiscutiblement", i l'empra, a més a més, amb una desacostumada exhibició tipogràfica, per a assegurar als seus lectors que el senyor Azaña serà el candidat únic del Front Popular.

Realment no valia la pena de moure tant de soroll, atribuint a les dretes una maniobra falla entorn del propòsit de portar el senyor Azaña a la Presidència de la República, per acabar auclant a la mateixa riba i reconeixent que no hi ha, de moment, cap més candidat que l'actual President del Consell."

Quant a la persona que el substituirà al cap del govern, assegura que serà el senyor Prieto. Ho fonamenta en les raons següents:

"Però una personalitat destacada del socialisme moderat ens ha aclarit tots els dubtes que teníem en dir-nos: "El senyor Prieto no té necessità d'abandonar el seu partit per a ocupar la presidència del Consell. No hi haurà incompatibilitat. I àdhuc és possible que no sols no hi hagi cap dificultat, sinó que pot donar-se el cas, si es confirma la hipòtesi que Prieto arribi a la Presidència, que el propi partit socialista l'autoritzi i àdhuc li imposi l'acceptació del Poder.

Com que nosaltres hem fet una gest d'estranyesa davant d'aquesta afirmació, que ens semblava massa atrevida, el nostre interlocutor aclarí les seves paraules dient: "Tingui en compte que la que hauria de resoldre aquest vas seria l'Executiva del Partit Socialista i per ara aquest òrgan està en mans de Prieto. De manera que, en rigor, seria ell mateix qui es donaria el permís o en tot cas autorització, i encara, arribant més enllà, ordre d'acceptar l'encàrrec que el senyor Azaña li donés de presidir el primer Govern de la pròxima etapa governamental."

LA VANGUARDIA

Diu també que tot i que representa un gran sacrifici per al partit d'Izquierda Republicana, la presentació del senyor Azaña com a candidat pel Front Popular, és segura:

"La candidatura del señor Azaña para la Presidencia de la República es ya una realidad indiscutible. La solución dada a este problema, que no se adopta por gusto ni por capricho, sino por imperativo de las circunstancias, no representa para el Bloque popular una ventaja ni una satisfacción, sino por el contrario, dolor y sacrificio. La inmovilización durante varios años del señor Azaña, jefe y guión indiscutido del movimeinto republicano de izquierda, es una baja de sustitución dificilísima no sólo en el banco azul, que esto sería lo de menos, sino en el caudillaje que ejerce dentro del Bloque popular, y que es el principal elemento de su aglutinación, y en el relieve que presta su figura al partido de Izquierda Republicana. De no ser por este conflicto que su apartamiento de la vida política crea en el campo republicano, la solución sería lógica, pues el señor Azaña es una personalidad vigirosa, fuera de lo corriente, que tal vez excede a los estrechos límites de un partido y a quien va mejor, sin duda, la misión elevada y representativa de la primera magistratura nacional.

Hasta el grupo de los extremistas del socialismo, que tan ardorosamente venían defendiendo estos días la candidatura eld señor Albornoz, rinde esta noche sus armas en el periódico "Claridad", declarando que, de ser ello su voluntad, el señor Azaña es el candidato indiscutible del Bloque popular."

No veu, en canvi, massa segur que sigui Indalecci Prieto el substitut de Manuel Azaña al cap del Govern:

"Lo que est àtodavía por decidir es quién vendrá a ocupar definitivamente la jefatura del Gobierno cuando esta segunda crisis se produzca, pues si bien hastaayer existía la creencia de que podía ser el señor Prieto, la declaración hecha esta mañana por "El Socialista" de que el ex ministro de Obras Públicas no dejará en ningún caso de ser socialista y que sólo aceptaría la jefatura del Gobierno con permiso de su partido, le resta probabilidades. Tal vez en este caso haya que pensar en el señor Martínez Barrio, a quien se desea mantener alejado por ahora de las responsabilidades del Poder, como una reserva para trances de mayor apuro."

POLITICA

Parla de les maniobres del vaticanisme davant de les eleccions presidencials, i fa el següent advertiment:

"Un Presidente sensible a la influencia, no lo encontrarán clericales ni monárquicos, porque todos los militantes del Frente Popular están inmuizados contra contaminaciones de esa especie. La teoría del mal menor y del bien posible, el espantajo de la revolución, el embeleco del Gobierno Nacional autoritario, eran buenos como hojas de parra para ocultar las vergenzas comunes de cedistas y radicales. Los republicanos que hoy gobiernan son de otra contextura moral y jamás, jamás, suceda lo que suceda, podrán figarse para ninguna empresa con el vaticanismo. Este tiene una epidermis lo bastante dura para aguantar impávido tantas repulsas como va recibiendo desde que se ofreció como posible mayoría de recambio para el día en que el Frente Popular se disolviese.

Pero alguna vez comprenderá la Ceda que sus cálculos son ilusorios y que su hora ha pasado para no volver."

EL SOL

Defensa que la presidència de la República no ha d'ésser ocupada per un socialista:

"¿Afán de negar al proletariado más organizado un derecho que pueden ostentar legítimamente los republicanos? ¿Vetos de clase social? Nada de eso. Sencillamente, una tesis política que tiene raíces profundas por los dos lados: por el republicano y por el socialista. Un problema de primer rango para el regimen, tan de primer rango que si se le diera un planteamiento distinto no sabemos ver la forma de que la República pudiera seguir siendo República.

Muchísimo más, cuando la opinión mayoritaria del partido socialista, es decir, la zona del socialismo más eventual en la República, ha dicho que en su caso la persona que pasase a ocupar la alta magistratura sería designada por el propio partido. Al expresarse así se olvidan, sin duda, conceptos muy fundamentales."

Un míting del Front d'Esquerres a Vic

Al teatre Vigatà, de Vic, va tenir lloc divendres a la nit un míting organitzat pel Front d'Esquerres, en el qual, entre altres oradors, hi van participar els diputats al Parlament de Catalunya i a les Corts de la República senyors Lluís Bru i Jardí i Eduard Ragasol, respectivament. La sala, de proporcions molt espaioses, estava ben plena, i resulta una confirmació dels progressos que els ideals d'esquerra obtenen a Vic, ciutat d'un pòsit marcadament reaccionari, però que de mica en mica és eliminat per a desaparèixer totalment a no trigar gaire.

En primer lloc va parlar el senyor Joan Viader, i després Marc Aurelj i Vila, el qual va excusar l'assistència de Rovira i Virgili.

A continuació va parlar el diputat senyor Bru, el qual fou acollit amb grans aplaudiments. Bru, amb concisió, feu veure l'error que pateixen aquells que desconfien de l'obra de govern de les Esquerres, perquè el programa del Front s'estableix amb lentitud. Sense comptar les dificultats que les esquerres han hagut de vèncer en aquests primers temps, cal no oblidar que, malgrat tot, no hi ha motiu de blasme, puix que sempre, per a les classes treballadores, és pitjor un Govern de dretes. Això és el que cal evitar entre tots. Els representants del poble en el si de les corporacions republicanes i el poble tent arribar als seus representants quines són les seves inquietuds, cosa fàcil tractant-se dels representants de les Esquerres que conviuen intensament la vida del nostre poble. Esperonà tothom perquè diumenge acudi a les urnes i aconseguir, si cap, un triomf més important que el del 16 de febrer, convertint-se cadascun en propagandista dels amics i parents. (Escoltà una gran ovació.)

Quan el diputat Ragasol avançà al prosceni fou saludat amb molts aplaudiments. Començà donant les gràcies al poble pel triomf del 16 de febrer, i en referir-se al resultat electoral de Vic (ciutat), digué que tenia més mèrit perdre amb dignitat a Vic que no guanyar a molts indrets de Catalunya, puix que a Vic la ciutadania compli amb el seu deure, sota la coacció descarada de les dretes. (Ovació.)

Passà seguidament a donar compte de quina ha estat l'actuació de la minoria d'Esquerra catalana en el problema polític més important, o sigui la destitució del President de la República, deguda a què representava un obstacle per a la realització del programa de les esquerres. El President destituït vinculava la seva actuació amb unes forces oposa-

voteu el FRONT d'ESQUERRES

Tots els pobles d'Espanya tenen els ulls posats en Catalunya...

des al triomf del 16 de febrer. Quan, després del 6 d'octubre, les Corts votaren la llei del 2 de gener, ¿el President féu ús de la seva prerrogativa de tornar la llei a les Corts igualment com havia fet en altres? No. Així admetia com a constitucional aquella llei nefasta, contràriament al que sosteniem nosaltres, i després ha confirmat el Tribunal de Garanties. Això decidí el nostre vot, però, demés, hi havia la seva actitud davant Catalunya, després que aquesta manifestà ben clarament quina era la seva voluntat el 16 de febrer. Don Niceto havia arribat a dir que mentre ell fos President no ens seria restituït l'Ordre Públic, i jo dic que, sigui qui sigui, el que es manifesti contra Catalunya ha de caure. (Gran ovació.)

Això, però, ha creat un problema que s'ha de resoldre diumenge, i que a Catalunya interessa per la seva importància extraordinària. No hem d'oblidar que la realitat té lligada la sort de Catalunya a la sort de la República. Per a la nostra defensa hem de portar a la Presidència un home integrament republicà; no un home que hagi tingut contactes amb la monarquia. El nou President ha d'ésser un republicà de sempre. Hem de veler que ho sigui un home que encarni el programa del Front d'Esquerres, i un home que vegi el problema de Catalunya ja resolt dintre el marc de la Constitució, mentre no demanem una llibertat més àmplia. (Aplaudiments.)

A continuació fa una apellació al manteniment del Front d'Esquerres del 16 de febrer. A Espanya — diu — es passen moments difícils. Desafortunadament al revés de Catalunya, no existeixen masses republicanes. La gent actua des dels extremismes, de dreta i esquerra. Veig Espanya abocada a un perill revolucionari que tant podria ésser de dreta com d'esquerra. No m'espanta aquest últim; però, amb la revolució de dreta, que vol dir feixisme, hem de viure previnguts, i per a això cal que les forces polítiques i obreres que el 16 de febrer es presentaren unides a la lluita segueixin agermanades i disposades a actuar conjuntament pel que pugi succeir a la salut de Catalunya i de la República. (Grans aplaudiments.)

A continuació els diputats senyors Bru i Espasol van reunir-se amb diverses comissions de la comarca, amb les quals celebraren un canvi d'impressions.

El nou President de la República ha d'acceptar com a resolt dintre la Constitució el problema de Catalunya.

Voteu el Front d'Esquerres!

GENERALITAT DE CATALUNYA

Reunió del Consell de Govern

EL GOVERN ES MOSTRA COMPLAGUT PER L'EXIT I LA SIGNIFICACIO DEL VIATGE DEL PRESIDENT A SEVILLA

El Conseller de Finances ha exposat la situació en què ha de començar a treballar en l'elaboració del pròxim pressupost

Tres decrets importantíssims sobre aplicació de la Llei de Contractes de Conreu, revisió de preu dels contractes i llançaments indeguts

El dimecres vinent, dia 29, s'obre el Parlament

La reunió del Consell de Govern de la Generalitat començà a les sis de la tarda amb l'assistència de tots els consellers i sota la Presidència del senyor Lluís Companys. Acabà prop de les nou i el senyor Martí Esteve facilità als periodistes la referència següent:

"El senyor President ha fet el resum de la situació política a Catalunya. En aquesta part del Consell ha estat destacada la importància del viatge presidencial a Sevilla acompanyant S. E. el President de la República. El Consell s'ha mostrat summament complagut de l'èxit i la significació d'aquest viatge que ha servit per a promoure una espléndida manifestació de solidaritat popular entorn de S. E. el President de la República i de l'Honorable senyor President de la Generalitat.

S'ha parlat a continuació de la conveniència de fixar data de reobertura del Parlament. Si el president de la Cambra hi dóna la conformitat, probablement les tasques parlamentàries es reprendran el dimecres vinent, dia 29.

DECRETS APROVATS. — ELS PRESSUPOSTOS I LA SITUACIÓ SOCIAL

En el despatx ordinari han estat aprovats els Decrets següents:

Governació. — Decret derogant el del gestor de Governació del 17 de juliol del 1935 que implanta amb caràcter d'obligatòria la targa d'identitat amb fins electorals.

Assistència Social. — Decret aprovant el plec de condicions per a la pròrroga, a la Casa de Caritat de Barcelona, de la concessió dels Serveis municipals funeraris de la ciutat de Barcelona.

Cultura. — Decret establint la zona de protecció arqueològica que han de tenir els monuments registrats.

Decret unificant el règim becari de la Generalitat segons la Llei de 20 de març del 1936.

El conseller de Finances ha exposat la situació en la qual ha de començar a treballar en l'elaboració del pròxim pressupost. Aquesta tasca ha de venir en gran part condicionada per l'aprovació imminent de traspassos i valoracions. Aquest problema serà tractat extensament en un vinent Consell.

El conseller de Treball ha informat de la situació social a Catalunya. Sortosament no hi ha plantejat cap conflicte de treball, però el propòsit del Consell és prevenir contingències per a l'endegament d'aquests problemes.

IMPORTANTÍSSIMS DECRETS SOBRE APLICACIÓ DE LA LLEI DE CONTRACTES DE CONREU

La darrera part del Consell ha estat dedicada a l'estudi dels problemes relacionats amb l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu i els provocats per resolucions posteriors al 6 d'octubre contràries a l'esmentada Llei.

Després d'una extensa exposició del conseller de Justícia i de la deliberació subsegüent, han estat aprovats els decrets seguents:

Decret disposant que tots els rabassaires, parcers, arrendataris, masovers i altres conreadors que haguessin abandonat el conreu de la terra, tant si concertaren pactes amb els propietaris com si ho realitzaren sense formulisme contractual de cap mena, puguin exercitar el dret de reposició a la terra que atorguen els articles segon i tercer del Decret de 14 de març darrer, subjectant-se a les normes que es detallen.

Un altre decret reconeixent als conreadors que foren llançats després del 6 d'octubre del 1934 i que resultaren perjudicats en llurs interessos, el dret de reclamar oportunament i davant les Juntes arbitrals l'import dels expressats perjudicis i disposant que els jutges municipals que hagin procedit a la reposició dels llançats també després del 6 d'octubre, procedeixin d'acord amb les disposicions de la llei d'Enjudiciament Civil respecte a la valoració dels perits de les labors, plantacions o qualsevulga altra cosa que hagi quedat a la finca i que els propietaris o els conreadors llançats en compliment dels darrers decrets de reposició tinguin el dret també de reclamar davant les Juntes arbitrals l'import del pendent en el moment de la reposició.

Un altre decret disposant que fins al dia 31 de juliol vinent els propietaris i els conreadors podran deduir davant dels jutges municipals de la localitat on radiqui la finca demanda de revisió de preu dels contractes d'acord amb la Llei de Contractes de Conreu, text refós del 21 de setembre del 1934 i els efectes determinats en les disposicions transitòries primera i segona de la dita Llei.

Un altre decret disposant que tots els terminis que la Llei de Contractes de Conreu atorga per a exercitar accions o drets comencen a computar-se des de la seva data d'inserció al Butlletí de la Generalitat.

El mateix conseller de Justícia ha presentat, i ha estat aprovat un altre decret autoritzant-lo per a presentar al Parlament un projecte de Llei regulant la successió intestada.

EL DIA 29 ES REPRENDRAN LES TASQUES AL PARLAMENT

A la sortida de la reunió del Consell, el President de la Generalitat i el del Parlament convingueren que, efectivament, l'obertura del Parlament sigui el dia 29.

L'existència d'una democràcia conscient es demostra acudint a les urnes.

Voteu el Front d'Esquerres!

PRESIDÈNCIA

Els senyors Hurtado, Duran Reinals i Colom visiten el President

Ahir al matí els periodistes trobaren a l'antedespatx de la Presidència els senyors Amadeu Hurtado, president de l'Acadèmia de Jurisprudència, i Duran Reinals i Colom, membres de la Junta d'aquella entitat, que anaven a assabentar el senyor Companys que l'havien fet President d'Honor del Congrés Jurídic Català.

Aprofitant aquells moments els periodistes demanaren al senyor Hurtado la seva opinió sobre el moment polític i l'elecció de President de la República.

—Crec — va dir el senyor Hurtado — que la situació millorarà. La meva opinió és que el president de la República serà el senyor Azaña.

* * *

El senyor Companys visità ahir el diputat al Parlament senyor Tauler, el qual es troba millorat de la lesió que sofrí.

El President de la Generalitat va rebre el seguent telegrama del president de la Diputació de Sevilla:

"Reciba cordial felicitación rendimiento viaje esta tierra en la que dejó simpáticamente fecunda semilla fraternal convivencia. — Puelles."

El President és convidat a la Fira de Figueres

Han visitat el President de la Generalitat el president del Parlament català, senyor Joan Casanoves, i el diputat per Girona senyor Puig Pujades, que l'han invitat a la Fira de Mostres de Figueres.

Els diputats bascos visiten el President

Ahir al matí visitaren el President de la Generalitat els senyors José Antonio Aguirre, diputat a Corts per Biscaia; Vicente Fernández del Castillo, diputat per Alava; Fulgencio de Zala, diputat per Guipúscoa; Nicolàs de Gambide, per Biscaia i Francesc Basterrechea, membre del Tribunal de Garanties Constitucionals.

El senyor Companys celebrà una llarga conversa amb els seus visitants en el transcurs de la qual es palesà una vegada més la gran compenetració que existeix entre Catalunya i Basconia.

*

Un telegrama del President de la República al senyor Companys. — A la Presidència de la Generalitat s'ha rebut el seguent telegrama de la Presidència de la República:

"Agradecido saludo felicito V. E. feliz reintegro a Presidencia Generalidad Catalana."

Visites. — El President de la Generalitat ha rebut, entre altres, les seguents visites:

Una comissió de guàrdies d'assalt i seguretat de la Generalitat que havien estat traslladats a Astúries i que han tornat a Catalunya, portadors d'una lletra de salutació de l'alcalde d'Oviedo al President Companys; el senyor Magí Micó, alcalde de Sabadell; senyor Martí Cabot; senyor Quemades, director general del Treball del Govern de la República, acompanyat del Conseller de Treball de la Generalitat, senyor Martí Barrera; senyora Bargalló, acompanyada de l'alcalde de Llívia, senyor Imbern; diputat a Corts senyor Briançó, acompanyat del senyor Joanquim Durà; capità senyor Escofet; diputat al Parlament Català senyor Riera.

També han visitat el senyor Companys el president i el secretari del Moto Club de Catalunya, per tal d'invitar-lo al IV Gran Premi internacional que avui tindrà lloc al circuit de Montjuic, i un grup de l'Institut Escola, que ha lliurat al President un llibre confeccionat pels escolars de l'Institut.

El futur President de la República ha de simbolitzar el triomf del 16 de febrer.

Voteu el Front d'Esquerres!

Butlletí Oficial de la Generalitat.— Sumari del número d'ahir:

Justícia i Dret. — Ordre disposant que el magistrat de l'Audiència de Lleida, senyor Josep Maria Olmedo i Almeida, acrediti, davant del Tribunal que s'esmenta, el coneixement del dret i de l'idioma catalans, d'acord amb el Decret del 10 d'abril de 1934.

Ordre designant les persones que hauran de constituir el Tribunal que ha de jutjar el concurs per a la provisió de diverses places de jutge de Primera Instància i d'Instrucció.

Governació. — Ordre resolent que la consignació mínima per a Serveis mèdico-farmacèutics a pagar pels Ajuntaments enguany, i que ha de figurar en el Pressupost de l'exercici present, ha d'ésser la mateixa que establia la llei del 19 de març de 1934.

Economia i Agricultura. — Ordre atorgant a la Comissió Permanent de Fires i Festes de Lleida, una subvenció de 2.000 pessetes per a premis del Concurs de Ramaderia que organitza per al mes de maig propvinent.

CONSELLERIA DE FINANCES

El director del "Crèdit Lyonnais", de París, visita el Conseller

El director de la casa central del "Crèdit Lyonnais" visità ahir el conseller de Finances, senyor Martí Esteve. Anava acompanyat del director de la casa a Barcelona.

No cal dir que aprofitant la seva estada a la nostra ciutat, el director del Crèdit Lyonnais" ha volgut comprovar fins a quin punt eren certes les informacions truculents de la premsa estrangera.

Amb aquest sentit va visitar el senyor Martí Esteve, amb el qual parlaren llargament de la situació política i social del nostre país.

El director del "Crèdit Lyonnais" sortí encisat d'aquesta visita i de la normalitat que gaudeix el nostre país. Aquest Banc, per a demostrar la confiança que li inspira la situació social i política de Catalunya, activa la construcció d'un nou edifici per a les oficines de la seva central de Barcelona.

CONSELLERIA DE CULTURA

El Conseller visita la vídua d'Eugeni Noel

Van visitar el President de la Generalitat el diputat a Corts senyor Trabal, acompanyat dels periodistes senyors Ferrer, secretari de l'Associació de la Premsa; Delclòs, secretari del Sindicat de Periodistes; Piraces, Tarín i González que li van donar compte de la defunció del literat i periodista Eugeni Noel, traspassat la matinada passada. Ensems li pregaren que volgues associar-se al dol de la família, cosa que el senyor Companys acceptà amb emoció.

En nom del Govern de la Generalitat, el conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol, estigué a visitar la vídua del popular escriptor Eugeni Noel, per a donar-li el condol del Govern de Catalunya per la mort del qui fou, en tot moment, un escriptor que amb la ploma a la ma lluità sempre pel seu ideal.

CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ

El Conseller de Governació parla de diverses coses

El senyor Espanya manifestà ahir al migdia als periodistes que havia de rectificar la notícia que publiquen alguns diaris del matí segons la qual a Lleida s'havien declarat en vaga els obrers del ram de la construcció. Digué que no era veritat, car el que succeí és que a la dita població, i del mateix ram, hi ha en atur forçós uns quatre-cents obrers, i els seus companys, com a protesta per aquest fet, volien declarar-se en vaga. Afegí que l'Ajuntament i la Comissaria de la Generalitat han acordat fer algunes obres, la qual cosa permetrà que la majoria dels parats treballin.

També digué que a Súria s'han declarat en vaga 150 obrers de les mines de potassa.

La vaga — afegí — és pacífica. Intervé la Conselleria de Treball i es confia en una solució ràpida. Referent a la campanya electoral manifestà que es descabdellava sense novetat, havent-se celebrat diversos actes, en els quals no s'havia produit cap incident.

—Serà aixecada avui la censura? — li preguntà un periodista.

—Què més voldria jo — contestà el conseller—. Això d'haver d'anar contra vosaltres no m'agrada. Després digué que el comissari de la Generalitat de Girona li havia comunicat que havia imposat una multa de 1.500 pessetes al diari "La Veu de l'Empordà", que s'edita a Figueres, per haver publicat notícies inexactes. El dit diari parlava de violació de dones i desenterrament de cadàvers, coses que no han passat.

Terminà dient que a la tarda se celebraria Consell de Govern de la Generalitat.

ACCIÓ CATALANA REPUBLICANA

ACCIÓ CATALANA REPUBLICANA

Noticiari del Partit

A L'ATENEU NACIONALISTA BARCELONA-VELLA

Sopar d'homenatge a Martí Esteve

Abans-d'ahir, a les deu de la nit, organitzat per l'Ateneu Nacionalista Barcelona Vella, se celebrà un àpat íntim d'homenatge al conseller de la Generalitat, senyor Martí Esteve. A la presidència, junt amb el senyor Martí Esteve s'assegueren la seva esposa, la senyora Coromines de Salvat, i els senyors Ferran Boter, Ramon Peypoch, Joan Sorribes i Francesc Salvat.

Durant l'àpat hi hagué una animada conversa que versà sobre les penalitats passades i sobre el present i el futur de la política catalana i de la República. A dos quarts de dotze es dóna per acabada la reunió, en la qual es respirà un ambient de franca companyonia. Ultra els senyors esmentats, entre molts d'altres veiérem Josep Maçanes, Josep Borras, Eugeni Ramon, Jaume Borràs, Antoni Jordana, Francesc Genover, Joan Vinyallonga i senyora, Pere Puig i senyora, Jaume López, Enric Bisbal, Joan Casacoberta, Gil Pallejà, Antoni Font, J. Cortés, Domènech Llor, Llor-Barbat, Agustí Coromines, Josep Pérez, J. Pareu, J. Artigues, R. Vidal, etc.

S'adheriren a l'acte molts amics de Barcelona-Vella que no hi pogueren assistir. Recordem, entre ells, el doctor Bosch Gimpera, Molins Salallassera i A. Veciana i Soler.

El senyor Duran-Reynals visita Acció Catalana Republicana de Sant Martí

El dimecres passat, a la nit, el conseller regidor d'Urbanització i Eixample de l'Ajuntament de Barcelona, el nostre amic Estanislau Duran-Reinals, visità l'entitat d'Acció Catalana Republicana de Sant Martí. Fou rebut per la Junta Directiva de l'entitat, amb el seu president, Rafel Tasis, i per nombrosos socis. El senyor Duran-Reinals, després de mantenir una conversa sobre temes urbanístics d'interès enorme per a les barriades del Clot i Sant Martí, rebé diverses comissions, acompanyat de les quals féu una visita a uns quants indrets que cal urbanitzar, i recorregué diversos carrers, escoltant les explicacions de la Junta de l'entitat i de les comissions de veïns interessats, referent a les necessitats urgents d'obertura de carrers, pavimentació i enllumenat de vies sense urbanitzar, com el carrer del Foment, Llagostera i Josefa Maçanet. El conseller-regidor d'Urbanització i Eixampla es feu càrrec de la necessitat de les reformes sollicitades, i prometé posar la seva influència al servei d'aquesta causa, que considerà d'estricta justícia. La visita, que durà algunes hores, causà una immillorable impressió entre els socis d'A. C. R. de Sant Martí i demostrà l'interès que els nostres homes es prenen per les necessitats de la ciutat.

Una conversa a Acció Catalana Republicana del Poblet

Tal com havíem anunciat, divendres, al vespre, tingué lloc la segona conversa sobre qüestions socials. Intervingueren els senyors Alsina, Casals, Ros, Andreu, Brosa, Costa, Paladella i el president del Centre Cultural d'Esbarjo del Districte IV senyor Montserrat.

Inicià la conversa el senyor Casals, proposant que es facin unes conclusions de les converses relatives als problemes d'ordre social. Contestà el senyor Paladella que és l'entitat organitzadora la que ha de recollir i estructurar aquestes converses. Rectificà el senyor Casals afegint que es crei una Comissió que estructuri les converses i en l'Assemblea del Partit exposi els seus treballs.

El senyor Andreu va manifestar que en la darrera Assemblea presentaren una proposició referent al retir obrer, sobre la qual s'hauria d'insistir, afegint la conveniència de confeccionar el cens obrer veritat.

El senyor Montserrat diu que el Gremi de Carreters ja té establert el retir, percebent l'obrer cinc pessetes diàries.

El senyor Paladella diu que cal reclamar l'ajut de l'Estat perquè el retir obrer sigui un fet, confeccionant-se en principi un cens per grups professionals per a tenir un control específic dels diversos rams, essent l'Estat el poder arbitral.

L'amic Ros diu que l'obrer, en cas de malaltia greu, no té assistència mèdica. El doctor Alzina contesta dient que molt aviat la República establirà l'assistència mèdica gratuïta per a l'obrer.

El senyor Brosa diu que ací l'assistència mèdica municipal, previ informe de la situació econòmica, assisteix gratuïtament.

Intervé novament el senyor Andreu i després intervé el senyor Costa, manifestant que aquest problema del petit industrial és produït per la desorientació absoluta que hi ha ací en matèria econòmica. La injustícia de l'impost d'utilitats n'és una prova; l'impost sobre la renda n'és un altre; manca, doncs una base econòmica, i els partits polítics han d'anar a cercar-la, ja que el desgavell econòmic en alguns sectors és per manca de previsió social.

El senyor Paladella afirma que la tasca que es porta a cap en la reforma agrària, suara referent als assentaments, produirà una base econòmica que farà possible en part la solució del problema de la terra, que és l'exponent de la riquesa d'un país.

Amb uns mots d'agraïment per part del senyor Ros, finalitzà la conversa.

ACCIÓ CATALANA DE SARRIÀ

El dimarts vinent, dia 28, a les deu de la nit, se celebrarà Assemblea general ordinària a Acció Catalana de Sarrià.

ACCIO CATALANA DE SABADELL

El dimarts vinent, dia 28, a les deu de la nit, el senyor Josep Maria Plates donarà una conferència sota el títol: "Política i periodisme".

ACCIÓ CATALANA DE TERRASSA

El dijous vinent, dia 30, a les deu de la nit, el doctor Bosch Gimpera donarà una conferència titulada: "Organització de la Cultura".

COMITE COMARCAL DE BARCELONA-CIUTAT

El dijous vinent, dia 30, a les deu de la nit, es reunirà el Comité comarcal de Barcelona-Ciutat.

ACCIÓ CATALANA A TARRAGONA

Hom recorda a totes les entitats de les comarques tarragonines que el dia 3 de maig es reuniran a Tarragona els Comités comarcals de Tarragona, Reus i Tortosa.

Amb motiu de coincidir la reunió de tres Comités comarcals seran celebrats alguns actes polítics, en els quals intervindran diverses personalitats del partit.

ACCIO CATALANA DE CAÇA LA SELVA

En la darrera reunió d'aquesta entitat ha estat elegida la seguent Directiva: President, Lluís Oliver; vicepresident, Joan Barnà; tresorer, Martí Joan; secretari, J. Cebrian; vocal, Josep Casadellà.

NOVES ENTITATS D'ACCIO CATALANA

Continuem rebent notícies relatives a nous nuclis que s'organitzen sota la disciplina del nostre partit. Ja aviat quedaran constituïdes entitats a Salàs de Pallars, Cerdanyola i Anglès.

Un altre President personalista pot tornar a empresonar 10.000 catalans.

Si no voleu córrer aquest perill, voteu el Front d'Esquerres.

"LA MORAL DE LA DERROTA"

Un article del canonge Cardó analitzant les causes de la derrota de les dretes espanyoles

La història i la política tenen les seves paradoxes. Sembla que les etiquetes dels homes i dels partits haurien de correspondre a les seves idees o als seus programes; sovint, però, no és així, i hem vist l'anarquia i la revolució fomentada pels "fronts d'ordre", els partits d'esquerra combatent les dretes amb articles de venerables canonges, i a aquests escrivint a "La Veu de Catalunya" articles que estaven més en consonància amb els de LA PUBLICITAT.

El fenomen segueix produint-se; els prohoms de la Lliga segueixen reunint-se amb Calvo Sotelo, Gil Robles i Goicoechea a Madrid; el doctor Irurita no perd full dominical en el qual no deixi traspuar l'integrisme passat de moda dels temps del senyor Nocedal, però en canvi el senyor Ossorio i Gallardo és aplaudit pels prohoms dels partits d'esquerra i pel propi President de la Generalitat, parlant de cristianisme social, sense que la nostra primera figura representativa, el retrat del qual dominava tots els cartells i tots els escenaris dels mitings del Front Popular, hagi d'oblidar ni una coma dels seus discursos; i ara, el canonge Cardó publica, al número de març de "La Paraula Cristiana", un article que ens plau de resumir, tota vegada que sembla escrit pel nostre encàrrec.

Creiem que els nostres lectors agraïran que no passem per alt aquest article i que el nostre collega "La Veu de Catalunya" ens afavorirà amb la seva indignació. Malauradament "La Veu" no es decidirà a reproduir-lo per a edificació i penediment dels electors del Front d'Ordre (?), i els nostres cercles reaccionaris desitjaran que el docte canonge vagi a fer un viatge per Amèrica, com el del Pare Palau i altres eclesiàstics que han pres massa seriosament els textos de les Encícliques, per a plaure als "contumaços incorregibles en la desobediència", com anomena les dretes el doctor Cardó.

* * *

Comença el doctor Cardó el seu interessant article dient que va a analitzar l'esdeveniment polític de les eleccions del 16 de febrer, el resultat del qual "no era inesperat de tothom". Seguidament divideix les causes de la derrota de les dretes en quatre: el problema social, el problema català, l'amnistia, i el problema de les formes de Govern. "L'error de permetre que aquestes quatre aspiracions populars — diu — es convertissin en bandera de les esquerres ha portat a la desfeta actual i en portarà a d'altres de pitjors".

EL PROBLEMA SOCIAL

El socialisme, resumim, nasqué junt amb l'escola social cristiana, i malgrat la posició avantatjosíssima dels catòlics, la desobediència a les normes fou general. "Els interessos egoistes pogueren més que la injunció del deure, i avui, gràcies a aquella obstinació en l'error interessat, el marxisme, en les seves distintes branques, ha envait la totalitat moral de la classe obrera, perquè aquells mateixos obrers que no en comparteixen les doctrines, o perquè no en tenen cap, o perquè tenen les nostres, es veuen obligats, majorment en el nostre país, a formar i cotitzar en les organitzacions de tipus marxista, sota pena de veure's privats de tota defensa i de la solidaritat dels seus companys."

Amb la inobediència de les normes de l'escola cristiana social i larga intransigència quant a doctrina, s'obtingué el resultat, no certament intentat, de fer creure al poble sofrent que l'Església era al costat del capitalisme, de l'alt exèrcit i de l'aristocràcia, una de les forces opressores del món, l'únic ideal de la qual era assolir, amb l'adulació dels rics, els avantatges del diner i del poder per fruir en aquesta vida dels fruits del treball dels humils, fingint una altra vida en què no creia amb l'única finalitat de fer-la servir de cohort i sòsori als explotats, que, a canvi de aquesta esperança, s'avindrien a treballar-se oprimir sense protesta. El socialisme no podia desitjar millor aliat".

"¿Us expliqueu ara tots els nostres desastres?".

. . . . . .

"Però vingué la República. El canvi de règim, més que un fenomen polític fou un fenomen social. D'altres causes hi influïren, però sense aquesta no haurien pogut res. La gran palanca que alçà les multitudes contra unes institucions polítiques i religioses, que tot li feia pensar que estaven muntades damunt l'explotació de la sofferta classe proletària, fou la set de les reivindicacions obreres."

Es refereix més endavant el canonge Cardó a la fallada experiència de Gil Robles, i començant el cas del ministre Jiménez Fernández, que s'atrevia a aplicar les doctrines socials catòliques, diu: "El tristíssim fenomen del sabotatge a la justícia cristiana pel diner s'havia donat una vegada més i venia a engruixir l'objecció cabdal dels nostres temps contra l'Església".

Comenta seguidament l'articulista la posició de les dretes al dia seguent de la ilusòria victòria electoral de l'any 1933, que oblidant totes les seves promeses es revoltaren contra l'obrer i li feren perdre totes les millores aconseguides durant el primer bienni, fins a l'extrem que "es va entrar dins el camp de les millores socials conquerides amb embranzida d'esglai, aconseguint plenament l'efecte de fer creure a les classes treballadores que el canvi de política d'esquerra a dreta significava la fi del millorament dels pobres i el començament de les represàlies dels rics".

EL PROBLEMA CATALÀ

"Ha estat indubtablement un altre factor decisiu de la derrota, directament a Catalunya, indirectament en el conjunt d'Espanya."

"La tossuderia de les dretes espanyoles en aquest respecte permeté d'ésser funestíssima per a Espanya. S'esgarriren d'una paraula en el fons inofensiva: nació catalana. Aferrats a una idea de l'Espanya tradicional (una tradició que no compta gaire més de dos segles) que equival a una concepció assimilista, del més pur estil

Si voleu evitar una altra llei del 2 de gener, voteu el Front d'Esquerres!

PER LA REPÚBLICA!

...La nostra defecció als deures de republicans, seria desastrosa

L'elecció de President de la República és la darrera etapa de la reconquista de la República. Voteu el Front d'Esquerres!

nacionalista, en el sentit verament condemnable d'aquesta paraula, creuen postulat del Dret natural més inconcus que l'Estat espanyol, en l'ordre de l'idioma, de la cultura, de la regulació de la vida jurídica i de l'administració de justícia, ha de servir només una de les seves parts components, la de territori més extens i la que ha tingut la sort i la glòria de servir de nucli a l'Espanya actual. "¿Es aquesta la vera tradició espanyola?", es pregunta l'articulista, i després d'un breu examen històric advers a aquella idea diu: "la veritable tradició espanyola és nacionalista en el sentit primitiu i més recte de la paraula, el que ells precisament abominen". "Així resulta la paradoxa que les esquerres espanyoles siguin més verament tradicionalistes que les dretes, per tal com reconeixen el fet diferencial idiomàtic, cultural i jurídic de Catalunya."

"Això ha donat per resultat la identificació pràctica per a Catalunya de catalanisme i esquerrisme."

"Després del 6 d'octubre les dretes espanyoles tenien el seu camp ben adobat per a fer-s'hi senyors per llarg temps. I en comptes d'aprofitar l'ocasió es rabegen contra Catalunya. Causes? "L'obstinació, la contumàcia, l'obcecació voluntària i inguarible de les dretes espanyoles." En canvi les esquerres posaren al seu programa la restitució a Catalunya de l'Estatut que les dretes li havien usurpat. La política de les dretes es féu sota el signe d'aquella frase de Calvo Sotelo: "**Prefiero una España roja a una España rota**", i diu el canonge Cardó: "Si és que prefereixen una Espanya roja i unificada a una Espanya una, vària i catòlica, poden estar segures (les dretes) que l'esdevenidor les complaurà".

L'AMNISTIA

L'Amnistia envers els presos pel 6 d'octubre era una cosa inevitable, havia de venir forçosament. "Es preferí deixar aquest argument a mans de les esquerres..." "Tot per què? Per acabar votant per unanimitat l'amnistia en la Diputació Permanent del Congrés, generositat tardana i forçosa, mai agraïda."

LA QUESTIÓ DE LA FORMA DE GOVERN

"Amb aquestes equivocacions i amb una adhesió tèbia a la forma republicana, que no satisfeia els republicans i desplaïa els monàrquics — quan el dilema on s'encloia tota l'eficàcia possible era: o de dret a la restauració, o pugilat d'entusiasme republicà — s'ha aconseguit que es produís a Espanya la mateixa confusió que ha fet la desgràcia de l'Església a França: la identificació de la República amb laicisme i de Monarquia amb catolicisme, sense probabilitat sòlida de restaurar la Monarquia."

"Si funesta era aquesta doctrina a tot Espanya, molt més funesta era a Catalunya, on s'ha reeixit a estendre aquesta consubstancialitat a l'obrerisme i al catalanisme, dos problemes particularment vius en la nostra terra. Així República, laicisme, obrerisme i catalanisme formen ací un tot compacte, que constitueix la tortura d'intimitat de consciències i comporta, mentre no sigui desfet completament, una impossibilitat moral de triomf per als catòlics i per a les classes honestament conservadores en general."

ELS REMEIS

El canonge Cardó acaba el seu assaig exposant els remeis a seguir per les dretes, que, sincerament, no creiem que compleixin. Per acabar aquest extracte donem un dels paràgrafs més característics d'aquesta carrera part.

"Presentar el Crist com a aliat de la injustícia, sort que es fa inconscientment, perquè si no, seria la més horrenda de les blasfèmies, però sempre és la més eficaç de les propagandes antiestistianes. ¿Què en faríem de la veritat religiosa, si amb la nostra conducta la presentàvem sollada per la injustícia? Un conegut nostre que aquests escàndols havien apartat de l'Església, i que no desconfiem de fer-l'hi tornar, ens deia: — El Crist, en el nostre país, està esbocinat: les dretes en tenen la veritat; les esquerres, la justícia. I la veritat sense la justícia és tirànica; la justícia sense la veritat és anàrquica—. ¿No us fa estremir que això pugui arribar a dir-se no amb veritat, però sí amb certa versemblança?".

CARNET DE POLITICA

Un número extraordinari de "Renacimiento Aragonés". — El dilluns vinent, "Renacimiento Aragonés" posarà a la venda un número extraordinari de sis pàgines dedicat per entier al Congrés de Joventuts Aragoneses Pro Estatut Aragonès, que tindrà lloc a Casp els dies 1, 2 i 3 de maig.

AJUNTAMENT

El 4 de maig, Ple municipal

El Ple ordinari d'aquest mes que, segons costum de celebrar-lo el darrer dilluns, havia de tenir lloc demà, per ésser el dia després de les eleccions se celebrarà el dilluns següent, dia 4 de maig.

El senyor Pi i Sunyer ha tornat

Ahir tornà de Madrid i prengué possessió del seu càrrec l'alcalde en propietat senyor Carles Pi i Sunyer, ravent cessat, per tant, en l'exercici de l'Alcaldia accidental el primer conseller-regidor senyor Antoni Ventós.

Acords de la C. de Govern Municipal del dia 22

Autoritzar el president del Moto Club de Catalunya per a col·locar una pancarta a la Ronda de Sant Pere, encreuament amb el Passeig de Gràcia, anunciant la cursa del IV Gran Premi Internacional de Barcelona.

Cedir la utilització del Palau de Projeccions al senyor Hilari Ferrer, en representació dels obrers en atur forçós, per a celebrar-hi una assemblea el dimarts dia 28 del corrent, a les deu del matí.

Aprovar el pressupost de les obres a efectuar per tal d'agençar el Saló Nou del Consistori.

Destinar un nou crèdit de 10.000 pessetes per als treballs que comporta l'habilitació de la caserna de la Barceloneta, propietat d'aquest Ajuntament, per tal d'allotjar-hi les forces de Seguretat que ocupaven el palau del Parlament català.

Designar el conseller-regidor senyor Ventós perquè, juntament amb el conseller-regidor de Cultura, senyor Cortès, resolguin el concurs privat per a l'adquisició de roba, capells, motxilles i espardenyes amb destinació a l'equip de Colònies escolars d'estiu.

★

El Congrés Jurídic Català. — Ahir visitaren l'alcalde senyor Pi i Sunyer els senyors Amadeu Hurtado, Estanislau Duran-Reynals i Colom per a oferir-li el nomenament de membre del Comitè d'Honor del Congrés Jurídic Català, que ha de tenir lloc a Barcelona el 17 de maig.

La retolació dels carrers. — Per tal de procedir a la retolació i numeració dels carrers, de conformitat amb les bases proposades per l'Oficina facultativa el mes d'octubre del 1935 i el mes d'abril corrent, s'obre concurs privat entre industrials marbristes i fabricants de plaques de ferro esmaltat. Les esmentades bases estan de manifest a l'Oficina administrativa de retolació i numeració de carrers, segon pis de la Casa de la Ciutat. Les notes podran ésser lliurades a l'Oficina fins al dia 7 de maig, a les dotze en punt.

L'agraïment d'uns turistes. — La Companyia "Wagons Lits Cook" s'ha adreçat a l'Alcaldia de Barcelona per tal d'agraïr-li les atencions i els obsequis que han estat dedicats als components del grup de turistes del primer "Grand Tour of Spain". Afegeix la citada Companyia que els turistes tornen a Anglaterra veritablement encisats de la seva estada a la ciutat de Barcelona, de la qual, així com dels seus voltants, que han visitat, fan grans elogis.

Tir de metralladores a Mar Vella. La Delegació Marítima de Barcelona ha comunicat a l'Alcaldia, i aquesta ho fa públic per tal que arribi a coneixement de tots els ciutadans als quals pugui interessar, que les forces del Regiment d'Artilleria de Muntanya núm. 1 efectuaran exercicis de tir de metralladora, a la platja de la Mar Vella, els dies 2, 9, 16, 23 i 30 de maig, i 6, 13, 20 i 27 de juny propvinents, de les vuit a les dotze del matí. Així mateix fa avinent que les forces del Regiment d'Infanteria número 34 efectuaran exercicis de tir, fins a nou avís, a la platja de Can Tunis, els dissabtes, de les vuit a les dotze del matí.

Invitació. — Amb motiu del IV Gran Premi Internacional de Barcelona, circuit del Parc de Montjuic, que tindrà efecte avui, han estat a invitar l'alcalde els senyors Dalfau i Valon, president i secretari, respectivament, del Moto Club de Catalunya.

Els permisos dels cirabotes. — El Negociat de Política Social de l'Ajuntament fa avinent als cirabotes que, havent estat organitzats ja els permisos en la forma com estaven abans del 6 d'octubre del 1934, des del dilluns propvinent la guàrdia urbana perseguirà amb rigor tots els qui es dediquin a aquesta indústria sense tenir el permís ratificat pel susdit Negociat.

També recorda a aquells als quals ha estat renovat el permís que en el cas de trobar-los fora de llur demarcació, o de col·locar tacons de goma, o de treballar els diumenges després de les dues de la tarda, i estacionant-se a les terrasses dels cafès, els qüestió que els interessa.

Crida a uns ciutadans. — Són citats els ciutadans Joan Ferrer i Altesa i Secundí Pujol i Jumbert perquè es presentin a l'Oficina d'Assumptes Generals de Governació, de les 10 a les 13 hores, per tal de parlar-los d'una gestió que els interessa.

Notes de preu. — Fins al dia 29 dels corrents, a les dotze en punt, podran ésser lliurades al Negociat municipal d'Obres Públiques d'Eixampla (segon pis de les Cases Consistorials) notes de preu, per separat, per tal d'optar a l'execució de les obres d'enderroc de la casa número 37 del carrer de Wagner, afectada per l'obertura de la Gran Via de Ronda, i a la prova de pavimentació sistema "Durax", al carrer de Marina, entre Meridiana i Pallars, segons les condicions i pressupostos de manifest en la dita dependència.

Concurs privat. — Al Negociat de Cementiris de l'Ajuntament, baixos de la Casa de la Ciutat, i fins al dia 28 del corrent, de les deu a les dotze dels dies feiners, s'admetran proposicions per a optar al concurs privat per a fer la neteja del Canal de la Infanta en el trajecte cobert amb volta de l'avant-cementiri del Sud-Oest, i del sifó a través de la carretera de Port, davant la porta d'entrada del mateix cementiri, tot amb subjecció a les condicions que fins a aquella data estaran de manifest en el susdit Negociat de Cementiris.

Per comprar una màquina. — Fins al dia 7 de maig propvinent, a les dotze, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment ofertes per a optar al subministrament d'una màquina de tiratge elèctrica, amb destinació al Servei Tècnic d'Edificació particular, sota el preu de 5.500 pessetes.

La festa patronal de Sant Jordi al Centre Excursionista de Catalunya

Dijous, a les deu de la nit, tingué lloc al Centre Excursionista de Catalunya, l'acte de la seva festa Patronal, amb motiu de la diada de Sant Jordi.

Ocupava la presidència el senyor Blanc i Romeu, president de l'Entitat, amb els senyors Soler i Bru, diputat al Parlament de Catalunya, que representava el senyor Gassol, i el senyor Ricard Altaba, vice-president de l'assemblea Municipal, en representació de l'alcalde.

Hi havia també, en llocs preferents, la senyora vídua de Verdaguer i Callís, senyora Girona; el senyor Eduard Toda, el qual s'homenatjava; els senyors Maspons i Anglasell, Oliveres, Pau Vila, Pere Blasi, Rafel Patxot, Jeroni Martorell, Duran i Santpere, Joan Maria Guasch, Casades i Gramatxes, Guitard, Cabot, Fonseré, Puget, Bassegoda, Amades, Cardoner, etc.

Obert l'acte, el senyor Sigfrid Bosc llegí un treball seu titulat "Sant Jordi en la cavalleria catalana", que trobaren resumit en un altre lloc d'aquesta mateixa edició. Seguidament el poeta mossèn Miquel Melendres llegí una poesia sobre la diada.

Seguidament, el secretari del Centre, senyor Oliveres, llegí l'acord de la Junta directiva de l'entitat de concedir la Medalla d'Or del Centre, instituïda pel senyor Rafel Patxot, a l'illustre patrici senyor Eduard Toda.

El senyor Bonaventura Bassegoda llegí després una completa biografia del restaurador de Poblet.

En acabar, el president del Centre lliurà al senyor Toda la Medalla d'Or de l'entitat, significant-li la gran satisfacció i el gran honor amb què, en nom del Centre, la hi lliurava.

El públic, dempeus, esclatà en una llarga ovació.

El senyor Toda passà a la presidència i, visiblement emocionat, pronuncià unes breus paraules. Recordà que feia cinquanta-dos anys que havia donat la seva primera conferència al Centre, en la qual explicà unes impressions d'un viatge realitzat a l'Extrem Orient. Moltes altres vegades ha ocupat la tribuna del Centre. Per una pila de raons pot dir que la seva vida va íntimament lligada amb el Centre Excursionista de Catalunya. Acabà dient que des del seu recó de Poblet mai no oblidarà les bondats amb què el Centre sempre l'ha distingit.

Fou llargament aplaudit.

El senyor Rafel Patxot i Jubert llegí un treball seu sobre el sentiment de pàtria. En acabar lliurà al senyor Toda l'original del volum cinquè de la Història del Monestir de Poblet, del Pare Finestres, que hom considerava com a definitivament desaparegut.

El senyor Toda mostrà el seu agraïment, amb sentides paraules.

El senyor Ricard Altaba s'adherí a la festa en nom de l'alcalde de la ciutat. El senyor Soler i Bru, diputat al Parlament Català, s'hi adherí també en nom del Conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol, i digué que si no fos nacionalista, ho seria després de l'acte que se celebrava: elogià la tasca del Centre, que digué que era l'obra més gran de patriotisme.

Finalment, el senyor Blanch donà les gràcies als que havien pres part en l'acte, a les autoritats i a tots els assistents.

La festa acabà amb la inauguració del Novè Saló de Fotografia.

TRIBUNALS I JUTJATS

CAUSES VISTES AHIR

A L'AUDIENCIA "PROVINCIAL"

Secció primera. — Es veié una causa seguida contra Martí Soler Pabades i Joan Alarcón Arenas, acusats del delicte de lesions i danys.

Segons l'apuntament fiscal, el primer dels processats conduïa un autocamió que topà amb el tramvia que conduïa el segon dels processats.

A conseqüència d'aquesta topada resultà ferit greument un transeünt.

La pena sollicitada pel fiscal fou la de deu mesos per a cada un dels processats i el pagament d'onze mil i catorze mil pessetes al lesionat per les ferides sofertes i els perjudicis que ha tingut.

Secció segona. — També es veié una causa per lesions d'auto en aquesta Secció contra Bernat García Ferrer, per al qual el fiscal sollicità deu mesos i un dia de presó.

Secció tercera. — El processat Manuel Domínguez es conformà amb pagar la multa de cinc-centes pessetes per un delicte de temptativa de robatori.

Secció quarta. — Marxant per la carretera de Terrassa a Cerdanyola conduïnt un auto de la seva propietat el processat Miquel Agustí Mallén causà destroces a un cotxe, pel qual motiu el fiscal sollicità la multa de dues-centes pessetes més la indemnització corresponent pels danys causats.

AL TRIBUNAL D'URGENCIA

Ocupà el banquet l'artista Maria Rubio Guevara, que actuava al cabaret Moulin Rouge i s'insolentà amb un agent de l'autoritat que anà per tal de posar ordre en un escàndol que sostenia l'artista processada amb l'empresari.

La pena que el tribunal imposà a la dita artista fou de cent pessetes de multa, per considerar el fet com una falta.

VARIA

Pel tribunal de la Secció segona es dictà sentència absolent lliurement Joan Toha Galan del suposat delicte d'estafa i falsedat en uns documents de l'Ajuntament i segells també del Municipi.

El fiscal sollicitava en les seves conclusions per al processat cent anys de presó.

— Mentre passejava per les Ramblas, al súbdit francès Eric J. Trier, que es troba a Barcelona de turista uns quants dies, li sostragueren la cartera, on portava dues mil pessetes.

— D'un establiment del carrer de Menéndez Pelayo propietat de Manuel Martínez Martínez els lladres s'emportaren gèneres per valor de 8.500 pessetes i 50 en metàl·lic.

— El fiscal d'aquesta Audiència ha informat en el sentit que es pot aplicar l'indult al processat en rebel·lia Genís Urrea, autor de la mort del botxí d'aquesta Audiència.

Com es recordarà, aquesta causa passà de l'autoritat militar a la jurisdicció ordinària.

— Davant el jutge senyor Fernández Cavada declararen diversos testimonis amb motiu de l'explosió en un hotel de la Rambla.

Entre els testimonis declarà el regent del dit hotel, senyor Malagarriga, i de resultes d'aquesta declaració hi hagué un acaraament entre el regent i el detingut, Miquel Arenes Rodríguez, ex-reboster del dit hotel.

Sembla que no es posaren d'acord, i el jutge ajornà prendre cap resolució, si bé sembla que es dictarà aut de processament no com a autor, sinó com a inductor del dit fet.

— Al carrer de Sant Andreu un auto que fugí atropellà Marcelli Català. Li produí ferides greus.

També al carrer de Neptú un altre auto que fugí atropellà la nena Maria Teresa Francisco Porrat. Li causà ferides gravíssimes.

— A l'Hospital Clínic morí Just Franco Canàdiz, de setanta-vuit anys, el qual hi fou hospitalitzat a conseqüència de la denúncia rebuda al Jutjat que era víctima d'un emmetzinament per part de la dona que en tenia cura i de l'home que anava a casar-se amb ella.

Els dos denunciats estan presos i processats pel Jutjat número dotze.

El cadàver ha passat al dipòsit judicial per tal que se li practiqui l'autòpsia, que serà la que dirà la veritat sobre les causes de la mort del senyor Franco.

— Francesc Saludes, cobrador de la casa Carreres, que el dia 17 de març fou atracat per dos individus quan entrava en un casa del passeig de Blasco Ibáñez, els quals després foren perseguits i detinguts, denuncià a la policia que havent reconegut l'atracador Isaac García com un dels autors, si el dia de la vista del judici oral, que és assenyalada per al dia 29, davant el Tribunal d'Urgència, es ratifica en les seves declaracions, o sigui de reconèixer el processat, serà mort a trets en sortir de l'Audiència.

Assenyalaments per a demà

TRIBUNAL DE CASSACIO DE CATALUNYA

A dos quarts de dotze: Vista de l'apel·lació interposada per l'advocat de la Generalitat i l'Ajuntament d'aquesta ciutat en el recurs contencioso-administratiu promogut per "David, Societat Anònima".

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Oposició a fallida: La Moravia, S. A., contra la Hispano téxtil, S. L. i una altra. Menor quantia: Josep Reixach Senmartí contra Ramon Bellús Muntanya. Incident: Lluís Planella Constansó contra Josep Maria Oller Tintorer.

Sala segona. — Divorci: Joaquim Guitard Soto contra Rodolf Bordi Joncar i ministeri fiscal. Major quantia: Nicolau Andreu Mestres contra l'Anònima d'Accidents. Menor quantia: Francesc Subirós Masé contra Francesc Solà Grau.

AUDIENCIA "PROVINCIAL"

Secció primera. — Dos orals per estafa contra Vicenç Muñoz i Bernardí Sales. Un oral per homicidi contra Salvador Mercader. Un oral per resistència contra Josep Garcia. Divorci: J. Sala contra Vicenç Pérez.

Secció segona. — Divorcis: Felicià Serra Mau contra Modesta Bahillo Bordujo; Leonor Caminal Ricard contra Ramon Altarriba Busquets; Josep Ruiz Montori contra Dolors Multero Melgarejo; Josefa Solís Guasch contra Josep Maria Folch Dux.

Secció tercera. — Un oral per estafa contra Josep Maria Tusquets.

Secció quarta. — Un oral per estafa contra Josep Matabosch.

NOTICIES SOLTES

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majordomia Municipal a disposició de les persones que acreditin que els pertanyen:

Una capsa contenint un aparell mèdic; un clauer amb vuit claus; un sobre amb documents a nom de Josep López; una americana; una ploma estilogràfica; ferramentes i una bombeta elèctrica; un clauer amb sis claus; una cartera amb documents a nom de Trifó Joan Esñazaga; un paraiga de senyora; un clauer amb tres claus; un tap de dipòsit de gasolina per a auto; una boina; uns guants de senyora; una ploma estilogràfica; documents a nom de Josep Estrada; una cèdula a nom de Sebastià Llopis; una cartilla militar a nom de Josep Vallès; una cartilla militar a nom de Salvador Navarro; Documents a nom de Salvador Rovira; una cartera amb documents de Manuel López; un passaport a nom de Sverre Halversen; una cartera amb documents a nom de George Cadbury; un tap per a roda d'automòbil; un fardell de roba d'home; un portamonedes amb documents d'Elsa Kurr; un clauer amb cinc claus; una cèdula a nom de Maria Blasco.

El Consell directiu del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria fa públic que ha quedat constituïda la Secció Permanent d'Educació i Instrucció, i es posa a la disposició dels seus socis per tot el que es refereix a ella. Així mateix assabenta als seus associats i al públic en general que està organitzant uns cursets d'estiu de català. Hom creu que aquests assoliran un remarcable èxit per l'interès que han despertat.

Una visita dels Amics dels Museus a la Casa de la Ciutat

Un nombrós grup de components dels Amics dels Museus de Catalunya, en el qual es destacaven distingides senyores i senyoretes, feren diumenge una visita a l'Ajuntament de Barcelona, acompanyats de membres de la Junta i degudament assessorats pel competent arquitecte senyor Adolf Florença. A càrrec d'aquest exclusivament va anar la informació, i amb aquest motiu pronuncià una interessant conferència; ho féu meritòriament, amb gran nombre de dades i de detalls que mantingueren constantment l'atenció dels visitants.

La documentada conferència va basar-se sobre la història de l'edifici, que data d'abans del segle XIV, i el senyor Florença començà referint-se a la part gòtica, on es conserven les primitives construccions tals com les destinades a la burocràcia: escrivanies i altres dependències similars, entrada a la casa; féu una narració, amb gran riquesa de detalls, sobre l'origen i constitució del Govern municipal: llurs característiques i evolucions fins a la data, com de les circumstàncies i característiques que ha calgut tenir en compte a Europa en construïrse els edificis destinats a municipis.

Féu notar el senyor Florença les innombrables qualitats i riqueses que conté la façana gòtica, recaient al carrer de la Ciutat, tant per la seva composició arquitectònica, que la tan un veritable exemplar únic de l'art gòtic civil, com per la part escultòrica, que tant l'avalora.

Van passar després els visitants a admirar l'històric Saló de Cent i els sostres gòtics que es conserven, exposant sobre aquests dades documentals cercades pel senyor Duran i Santpere. Posà de relleu les galeries del pati gòtic, d'un conjunt admirable, i enumerà succintament les successives transformacions sofertes; explicà la primera part de la casa que fou construïda pels consellers en la segona meitat del segle XIV, i féu especial esment de la disposició primitiva i d'ulteriors transformacions a conseqüència de l'incendi de l'any 1842 i les obres d'eixamplament posteriorment realitzades, i finalment féu destacar la llotja d'estil renaixement, que és l'única que es conserva de la casa dels "Trenta" o "Trentenari".

Aprofitant la visita, aquesta es féu extensiva als salons moderns de l'Alcaldia, on els visitants pogueren admirar les pintures notables, entre altres, del Saló Sert, i en altres dependències de Canals, Xavier Noguers i Josep Pey.

En acabar el seu parlament, el senyor Florença, i per conseqüent la visita, els Amics dels Museus quedaren altament satisfets de la informació, que els permeté de compartir les belleses artístiques de l'Ajuntament, testimoniant a l'illustre dissertant el senyor president sentides paraules de reconeixement pel seu formós treball informatiu.

Nicolau d'Olwer a Barcelona

Ahir, en l'exprés, arribà de Madrid el governador general del Banc d'Espanya, el nostre estimat amic senyor Nicolau d'Olwer.

EUGENI NOEL HA MORT

Víctima de ràpida malaltia divendres morí a la nostra ciutat l'escriptor Eugeni Noel.

Eugeni Noel havia arribat a Barcelona fa uns quinze dies procedent de Mèxic. A poc d'arribar se sentí malalt, i trobant-se sense familiars en aquesta ciutat, les entitats periodístiques locals aconseguiren, amb l'ajut del doctor Pi i Sunyer, que l'illustre malalt ingressés a l'Hospital de Sant Pau, i fou installat en una sala de preferència. L'assistí el doctor Esquerdo. La naturalesa minada d'Eugeni Noel va fer inútils els esforços de la ciència mèdica, posats a contribució per a restablir la seva salut.

En coneixer-se als medits literaris i periodístics de Barcelona la trista nova, produí general sentiment.

La seva esposa havia arribat després a la nostra ciutat, i va assistir-lo en els seus últims moments.

DADES BIOGRAFIQUES

Eugeni Noel va néixer a Madrid el 6 de setembre de 1885. Tenia, doncs, actualment, 51 anys.

En la seva infantesa i adolescència, rebé instrucció en diversos centres docents de Madrid, entre ells el Col·legi i Casa-Missió de Sant Vicenç de Paúl i Seminari de Sant Dámas. Més tard ingressà a la Universitat Central.

L'any 1909 féu una campanya sobre la guerra del Marroc, en la qual lluità per haver-se allistat com a voluntari. Però el que més popularitzà el seu nom fou una intensa campanya, empresa poc després, contra les curses de braus i el flamenquisme.

Les seves conferències abolicionistes dels espectacles taurins promogueren apassionades controvèrsies, i fins en ocasions disturbis als carrers en algunes provincies espanyoles.

L'any 1923 marxà a Amèrica i recorregué totes les Repúbliques del continent. Eugeni Noel, als centres intellectuals americans, tingué un calorós acolliment. La Universitat de Guatemala edità la seva obra "Alma y Raza".

Havia escrit gran quantitat de llibres, alguns de notables; figuren entre la seva producció diverses obres de polèmica que produïren en el seu temps apassionats comentaris i discussions.

Durant els darrers anys féu freqüents viatges a Sud-Amèrica per a prosseguir la seva tasca de conferenciant.

Actualment produïa poc, i havia quedat una mica oblidat el seu nom, que tingué una època — del 1910 al 1920 — d'extraordinària popularitat a tota la península.

VIDA CORPORATIVA

L'Associació General d'Empleats d'escriptori es reunirà en Junta general ordinària avui, a dos quarts d'onze del matí, al local social, carrer de Corts Catalanes, 466, interior.

CONFERÈNCIES

PER A DEMÀ...

...a les 22, al Foment de la Sabateria, Carles Custi Fortuny: "Història de la sabateria vuitcentista".

SESSIONS CIENTIFIQUES

PER A DEMÀ...

...a les 19, a la Societat de Biologia de Barcelona (filial de l'Institut d'Estudis Catalans), seran llegides les següents comunicacions: A. Pi i Sunyer i M. Farran: "Allament de l'àcid piruvic de les orines". E. Pons Tortella: "L'expansió aponeurótica braquial del pectoral major". A. de Barbieri: "Sobre un nou factor hipoglucemiant de la mucosa duodenal".

...a les 22, a l'Institut médico-Farmacèutic (Casal del Metge). Continuació del Curset d'Electrocardiografia a càrrec del doctor Duran Andreu. En aquesta lliçó dissertarà sobre "Complexos de baix voltatge i electrocardiografia en la pericarditis. Malalties dels tiroides, obesitat, lesions valvulars, etc." Com a final d'aquest curset el professor doctor Celis Pujol parlarà sobre "Electrocardiografia experimental".

DELEGACIO O.P.

El senyor Caselles marxarà dilluns a Madrid

En rebre ahir al migdia els periodistes el delegat d'Ordre Públic, els manifestà que salvant coses que tampoc la censura no permetria publicar, hi havia tranquil·litat. Els digué que a la nit facilitaria una nota donant instruccions a fi que tots els que viatgin, tant per ferrocarril com per carretera, tinguin l'obligació d'acreditar la seva personalitat, per a obtenir els bitllets. Finalment digué que dilluns, tant si fos requerit cop si no, aniria a Madrid per a tractar dels assumptes de l'Ordre Públic.

—¿Es tractarà del traspàs de l'Ordre Públic? — pregunta un periodista.

—He dit assumptes d'Ordre Públic — contestà el senyor Caselles — i no he parlat de traspassos.

★

Visita. — A primeres hores d'ahir a la tarda visità el delegat d'Ordre Públic el general cap de la quarta zona de la Guàrdia civil, senyor Aranguren.

Arribada. — Ahir, en l'exprés, arribà el director general de Treball senyor Salvador Quemades.

Nota de la policia sobre diverses detencions. — A la Prefectura de Policia, secció d'investigació criminal, facilitaren ahir la següent nota:

"Per personal d'aqueta Brigada han estat detinguts, ahir, i posats a disposició dels Jutjats d'Instrucció que els reclamen, Joaquim López Cordero (a), "El Franco" i Ferran Juanil Martín.

A disposició del delegat d'Ordre Públic foren posats els següents bergants:

Antoni Rojo Terrones "La Mences", Marià García Andújar (a) "La Col", Marçal Pelegrín Garrido (a) "La Fideos", Ferran García Ortuño (a) "La Juanita", Pere Quintero Rosa i Josep García Rubio (a) "Al Capone".

A disposició del Jutjat de guàrdia fou posat, amb una bicicleta que havia robat, Joan Sánchez Ruiz (a) "El Pagès". També foren posats a disposició del Jutjat de guàrdia Josep Balaguer Albaleta i Margarida Albalat Menzoris, en el domicili dels quals foren trobats pels funcionaris de la Brigada Criminal, armes i municions per a la tinença de les quals no tenien autorització."

Els dos milions en joies de la baronessa Thyssen. — Tenim notícies que la policia ha rebut un avís de la policia estrangera perquè faci investigacions sobre les famoses joies de la baronessa Thyssen desaparegudes quen l'accident d'auto prop de Girona i que costà la vida al príncep M. Divani.

Sembla que en una declaració que ha prestat darrerament la baronessa, en esser-li reclamat l'import de la factura del metge que aquí l'assistí, ha manifestat que ja que el seu marit no vol pagar-la per haver-se separat d'ella, que pagui el dit compte una persona que resideix a Espanya a la qual lliurà les joies abans de sortir i que havia de trametre-les-hi al lloc on se li indiqués.

Les dites joies no han estat lliurades, malgrat els molts requeriments que s'han fet.

La policia ha començat aquestes recerques per a trobar les joies que estan valorades en uns dos milions de francs.

Molts refugiats estrangers usen passaports falsos. — Per uns agents de policia s'ha descobert l'existència en aquesta ciutat de molts estrangers, especialment dels arribats darrerament de França, que usen passaports falsos.

Aquests passagorts figuren estesos a Venezuela i estan molt ben imitats amb tots els requisits legals.

Hi ha en ells els segells de diverses duanes i fronteres per a demostrar quan entraren a Europa els seus posseïdors i els llocs per on han passat.

Aquests passaports, segons les notícies que ha facilitat algun dels posseïdors, els adquirien a París, en un café on hi havia un subjecte que per mil cinc-cents francs i passats quinze dies de la petició, els facilitava.

Actualment hi ha dues persones de les que posseeixen aquests passaports a la presó.

Una d'elles és d'origen rus, que estava indocumentat i en ésser expulsat de França per un delicte d'abús de confiança elegí Espanya per a venir, però per la quantitat abans esmentada aconseguí el seu passaport.

Aquí se l'inscrivi fins que ca rebé la confidència i es procedí a la seva detenció quan portava uns quants mesos i s'havia establert en un lloc molt cèntric de la població amb la seva amant.

Per cert que l'amant, que és francesa i té els seus passaports en regla, ha denunciat que estant l'home a la presó ha estat víctima d'una estafa per part d'altres estrangers, de més de 75.000 francs.

Quant a l'altre detingut, que s'anomena Khass, vingué igualment de París i es deia protector dels jueus, als quals aconseguí treure grans quantitats prometent-los arranjar la documentació per a nacionalitzar-los a Espanya.

Aquests dos assumptes han passat al Jutjat i així que estiguin resolts seran els detinguts proposats per a l'expulsió.

S'han interceptat diverses cartes dirigides al que facilitava els passaports a París que es creu amb nom suposat i dirigits a Llista de Correus.

Per la República del 14 d'abril. Voteu el Front d'Esquerres!

voten el FRONT d'ESQUERRES

OLIMPISME

A tres mesos dels jocs del 1936

Situació internacional difícil - Les dificultats amb què va topant la celebració dels jocs - La qüestió jueva L'ofensiva comunista - Què diuen els esportius? I Espanya?

Quan manquen poc més de tres mesos per a la inauguració oficial dels Jocs Olímpics, plana encara, damunt dels medis esportius de tot el món, una gran incertesa respecte de si els esmentats Jocs s'arribaran o no a celebrar. Berlín, que els organitza, s'esforça tant com pot per tal de deixar llestes les magnífiques instal·lacions destinades a servir de teatre a les proeses dels atletes; s'esmerça igualment a escampar una enorme propaganda que penetra a tots els països i en la qual es posen de relleu, dins la més estricta ortodòxia, els beneficis que ha tret i treu la humanitat de la idea olímpica. No obstant, el cel no acaba d'asserenar-se, i seria difícil de trobar entre les persones que estan al corrent del que s'esdevé en aquests moments a Europa una de sola que no reconegués que la celebració dels Jocs de 1936 corre un perill cert. L'actitud en què s'ha col·locat darrerament Alemanya envers la Lliga de nacions; el vot advers de tots els pobles que formen la Lliga amb què ha estat rebuda la decisió d'Alemanya d'ocupar la zona desmilitaritzada de Renània, compten entre els darrers esdeveniments de la política internacional, com els menys propicis per a crear aquell mínimum de cordialitat que hom jutja indispensable perquè els Jocs puguin tenir efecte. La majoria de les nacions tenen ja acordat acudir a Berlín l'1 d'agost; una mínima part no han acordat res encara, i ni una sola no ha pres la determinació de no acudir-hi. Però, així i tot, la situació resta confusa, car no és sense motiu que hom es demana si la cinquantena de nacions que han blasmat Alemanya, que s'han pronunciat clarament en contra d'aquest país, en virtut d'un acte que han qualificat de violació sense atenuants, gosaran trametre a Berlín llurs representants esportius, per a participar en unes festes que varen ésser instituïdes amb mires a fer estable i duradora la idea de la Pau universal. Mentre aquests països no rectifiquin llur vot, mentre acords posteriors no situïn Alemanya en el terreny de les nacions pacífiques, acudir als Jocs representaria un contrasentit, i és per aquest motiu que hom observa arreu, entre els esportius de tot el món, àdhuc entre aquells que més favorables es mostren envers la participació als Jocs, una actitud expectant. Car, i això dóna dret a un cert optimisme, la negociació no és closa encara; la darrera paraula respecte aquest enutjós afer, no ha estat pronunciada. El que sembla impossible és que si la situació no millora els Jocs puguin celebrar-se, car són en definitiva els Governs que han d'autoritzar els atletes i fer-ho, subsistint les actuals circumstàncies, seria un contrasentit.

* * *

La celebració dels Jocs de 1936, a Berlín, topa des de fa temps amb dificultats. El règim imperant a Alemanya i principalment el tracte que reben en aquell país els israelites, han suscitat una viva inquietud que àdhuc s'ha deixat sentir en els medis esportius. Fou prohibit als alemanys de raça jueva freqüentar els gimnasos, piscines, camps de joc, etc., que freqüentaven els de raçaària; els fou interdit de participar en proves oficials, etc., etc. Aquests fets resultaren certs; però els dirigents esportius alemanys procuraren rectificar-los i ara fa uns quants mesos que el comte de Baillet Latour, president del Comitè Olímpic Internacional, que s'havia inquietat per aquesta qüestió, va fer una declaració pública solemne, en la qual donava compte al món esportiu que el Comitè Olímpic Alemany havia donat totes les garanties en el sentit que, en els Jocs de 1936 i, pel que toca als dirigents alemanys, la qüestió de raça no constituïria obstacle de cap mena per als atletes jueus. En les mateixes declaracions, el comte de Baillet Latour tractava de tranquil·litzar els esportius amb uns mots que expressaven tal vegada millor el seu bon desig que no pas la realitat. Sigui com sigui, no deixa d'ésser cert que després de la fermança donada pels dirigents alemanys, els telegrames que hom rep als diaris no han tornat a donar compte que els atletes jueus residents a Alemanya hagin tornat a ésser objecte de vexacions. Es més, sembla que Alemanya està decidida a què alguns atletes jueus representin el Reich en els Jocs vinents.

Aquests darrers dies la campanya contra els Jocs sembla haver experimentat una revifalla. Són els comunistes i els adherents del Socialisme, partidaris de la ràpida implantació de la Dictadura del proletariat, els que la dirigeixen. Aquesta campanya, menada amb fins polítics, i a la qual dubtem que els esportius adherits a les Federacions dels diversos països siguin sensibles, contribueix a augmentar la confusió. No serà, creiem, el fet de reconèixer que és millor la dictatura del proletariat que la de Hitler, allò que decidirà els milions d'esportius organitzats que hi ha en els països democràtics, a no anar a Berlín.

* * *

I els esportius, com pensen? Observen, com hem dit més amunt, una actitud expectant. Però llur desig, arreu, és que llurs països participin en els Jocs de 1936. Consideren les Olimpíades com una cosa al marge de la política i, sense negar la realitat, sense abdicar de llur sentiment patriòtic, es planyen que la política hagi arribat, per la mateixa força dels fets, a envair llur terreny. Aquesta actitud és ben natural i n'hi ha prou amb situar-se en el terreny de la joventut esportiva per a comprendre-lo. Dir-los que enguany no hi haurà Jocs Olímpics, és com dir al jovent d'un poble que no hi haurà festa major. Els Jocs són la festa major de l'esport; una festa major que adquireix una solemnitat que perdura en la història. Quan en un poble no hi ha festa major és que s'acaba de passar una catàstrofe.

* * *

I Espanya? Figura a la presidència del Comitè Olímpic Espanyol el nostre ilustre compatriota doctor August Pi i Sunyer. El C. O. E. experimenta en aquests moments les mateixes inquietuds que tots els Comitès olímpics del món. Els seus membres, que pertanyen a les més diverses ideologies, comparteixen els neguits de l'hora sense arribar a perdre les esperances, i treballen amb el millor zel i activitat per a satisfer les aspiracions de la joventut esportiva de la península. Després de les declaracions del president del Comitè Olímpic Internacional, no cal esperar que ni el C. O. E., ni cap altre comitè olímpic, patrocini la no comparenença a Berlín. La responsabilitat serà, en tots els casos, dels Governs, cap dels quals, ho tornem a dir, no ha pres encara determinacions concretes sobre el particular.

Persona afecta al C. O. E. ens deia l'altre dia que aquest organisme segueix treballant impertorbablement per tal d'obtenir del Govern la corresponent subvenció. Car el Comitè Olímpic es nodreix exclusivament dels fons que rep de l'Estat, fons amb els quals ha de procedir a la preparació dels atletes i a llur desplaçament. El nostre informador ens assabentà encara que la petició adreçada pel C. O. E. ha estat ja informada pel Ministeri de Finances i que ha serà, dins de poc, pel Consell d'Estat. Hi ha motius per creure que ambdós informes seran favorables. La instància passarà aleshores a les Corts de la República, les quals seran, en definitiva, les que hauran de decidir la participació o no participació d'Espanya als Jocs. Però les Corts podrien prendre igualment un acord, consistent a negar la subvenció, per raons d'economia, posem per cas, que deixés al marge la qüestió de la participació o no participació d'Espanya. Seria evidentment una absurditat que un organisme que es nodreix exclusivament amb fons de l'Estat es veiés mancat del seu únic mitjà de vida... però de pitjors n'hem vistes. Aleshores, es crearia una situació extraordinàriament delicada al C. O. E., el qual hauria d'optar en una qüestió de vida o mort...

Cal esperar. I cal, igualment, que tots aquells que estan en condicions de fer-ho, treballin perquè sigui possible la celebració dels Jocs de 1936, car d'aquesta possibilitat depèn, per paradoxal que sembli, la pau del món.

CRITIAS

Motorisme

AVUI EL IV GRAN PREMI INTERNACIONAL DE BARCELONA A MONTJUIC

El IV Gran Premi Internacional de Barcelona serà ja avui una realitat que donarà fi al treball sostingut en l'etapa de preparació quintaessenciada que el Moto Club de Catalunya ha viscut fins arribar a aquest moment, la importància del qual i la seva grandesa, pel que fa referència a la personalitat esportiva de Barcelona, no cal ponderar.

Aquesta jornada té al seu favor, per a aconseguir l'èxit integral i complet que mereix, factors que permeten esperar-lo amb optimisme. Un d'ells, el més influent, és sens dubte la tradició que el nostre poble ha marcat, com a interessat i sensible a aquestes jornades. Els que recordem en la forma que el públic ha respost davant organitzacions passades i recents, com el I, II i III Grans Premis Internacionals de Barcelona, no tenim ara el més petit dubte de l'acolliment que aquesta gran manifestació esportiva mereixerà, ja que és de llarg la més completa en nombre i figures que mai s'ha organitzat a Espanya.

Els entrenaments han palesat a bastament aquesta alta categoria internacional dels participants, que ha de donar als resultats de la jornada el relleu més destacat entre el concert motorístic internacional.

El lot de participants estrangers és tan complet en nombre i qualitat que pocs Grans Premis Internacionals poden permetre's la satisfacció de veure els colors de vuit nacions en lluita, defensats per figures com les que avui correran ací.

L'organització acurada que ha donat al IV Gran Premi Internacional de Barcelona el Moto Club de Catalunya ens permetrà de viure amb la màxima dignitat unes hores que tindran la sort d'oferir-nos tantes coses. La possibilitat de victòries nacionals, la visió emocionant de les manifestacions esportives i la sensació optimista que el nostre motorisme ha trobat el camí de les grans coses, que ja s'inicià en els dos anys passats, és una de les més grans satisfaccions que el Club organitzador podrà apuntar-se en aquesta manifestació motorista iniciada amb tanta empenta i vitalitat.

COPA DAVIS

Els dos primers "singles"

Dos resultats adversos per a Espanya - Una bona actuació de "Manolo" Alonso. El nerviosisme de Maier - Malgrat tot un èxit esportiu i un èxit de públic

A les 2'30 de la tarda, és a dir, exactament a l'hora anunciada, els jugadors Alonso i Von Cramm fan la seva entrada al "court" central del Turó entre ovacions delirants i un núvol de fotògrafs que formen una anella virolada i compacta entorn les primeres "vedettes" que petgen la pista.

El públic — un públic completament "Copa Davis" — ocupa tots els llocs assenyalats i encara molts altres que ni la fantasia del tenista més exaltat hauria somniat mai.

Es una tarda de dissabte magnífica... Una tarda de primavera en "sol major". Fa una mica de vent que no arribarà mai a inquietar els jugadors.

Es registren petits incidents en les localitats generals a causa de la congestió de públic poques vegades igualada.

Mir Servat ocupa la cadira de jutge, i comença la primera partida:

CRAMM - ALONSO

Cramm pren el servei. Una mica desmenjat, posa la bala en joc, i sense trobar seriosa resistència de la part del seu antagonista espanyol, s'adjudica el primer "game".

A partir del darrer punt d'aquest primer joc, Alonso, amb gran entusiasme, s'empra a fons i aconsegueix de sumar tres "games" seguits. Alonso, molt brillant, ens recorda aquella gran raqueta que ja teníem gairebé oblidada. Amb el seu "drive" creuat aplicat enèrgicament sobre bales bastant vives de Cramm, obté bon rendiment de puntuació, i el públic una mica ingenu arriba a veure en ell un possible home perillós per a l'alemany. Però aquest públic ingenu s'erra del tot. Alonso — que encara té "classe", però que ha perdut facultats d'una manera ostensible — no pot suportar l'escomesa obstinada de Cramm i aquest darrer li arrabassa el "set" en guanyar cinc jocs seguits sense precipitar-se ni accelerar el ritme general de la partida.

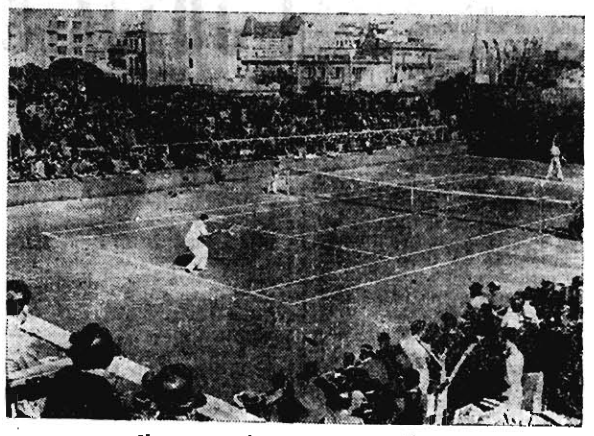

Un moment del partit Cramm-Alonso

Cramm-Alonso

El segon set d'aquest encontre, que malgrat ésser ben rebut pel públic, gosaria a qualificar de "gris", assenyalà en certs moments un domini altern en les xifres de l'"score", però en cap moment hom no pogué creure que l'alemany perdés un sol "set".

Comença aquest amb el servei d'Alonso: 1 a 0 per al nostre defender. Després hom iguala a 1. Més tard, Alonso aconsegueix dos "games" més. Cramm pujà a 2. Alonso suma encara: 4 a 2. Llavors l'alemany s'empra més a fons, i per mitjà de bales ràpides als angles de la pista acaba el set. Resultat: 6 a 4.

El tercer set no té història. Cramm fa el que vol: 4-1, 4-2, 5-3 i finalment 6-3.

El matx Cramm - Alonso dóna un resultat de: 6 jocs a 3, 6 jocs a 4 i 6 jocs a 3.

COMENTARI DEL MATX CRAMM - ALONSO

En realitat, la diferència de joc existent entre ambdós jugadors, no fou pas massa observada. Creiem que això és degut principalment a la mena especial de tènis que produeix Alonso; al seu gran entusiasme i a la seva — avui encara — sorprenent mobilitat.

El dinamisme d'Alonso, llegendari, té avui, tot i els seus anys, una espectacularitat magnífica. Llàstima que el ser servei sigui tan mal resolt. La manca de força i de col·locació li lleva tota l'eficàcia. Amb un millor servei, el matx hauria tingut major interès.

Cramm jugà una bona partida. Es el segon "amateur" del món i confirmà la seva indiscutible "classe". Tingué moments febles. Hom podrà retreure-li algunes imprecisions, però sempre reaccionà a temps. En conjunt, una partida acceptable, i prou.

L'arbitratge, ben atès. El públic palesà moltes ganes de veure bon joc, i aplaudí totes les avinenteses.

HENKEL - MAIER

Arbitre: Mr. Servat.

Comença Maier irregular, i perd el seu servei.

Henkel, en magnífica forma, ataca amb decisió i es mostra perillós en posar la bala en joc. La força del seu servei és remarcable, i la col·locació, excellent.

Maier en el tercer "game" es refà. Però l'alemany en reprendre el servei torna a dominar-lo: 3 a 1. Buby, amb dificultat, s'apodera del seu servei: 3 a 2. Però Henkel també guanya el seu. En aquest punt s'estableix un ritme que durarà fins a la fi del "set". El domini és altern, però com que Henkel porta dos jocs d'avantatge, malgrat guanyar Maier cada vegada els seus serveis, l'"score" resta fixat en un 6-4 favorable a l'alemany.

La segona represa és la millor del matx. En ella hom veu tot el que pot fer el nostre "Buby" quan *quiro*. Valent, precís, i jugant-se el tot pel tot, entra totes les bales i fa i desfà les jugades, i això produeix moments de gran tenis, del millor tenis que hem vist aquesta tarda. Maier, meravellós d'entusiasme i multiplicant-se prodigiosament, ha fet el miracle d'engrescar el públic tenístic català fins al paroxisme. En aquest segon "set" ha arribat a tenir 5 jocs a 2 i 30 a 0 al seu favor... Però el nostre Buby — admirable — no ha sabut administrar-se en cap moment, i ha tingut una de les falles més grans de la seva carrera esportiva: s'ha deixat portar pels nervis en el moment que més necessitava un control absolut del seu joc.

Buby, que en els "smaths" ha tingut encerts memorables i que servint ha fet coses bones de debò, ha fallat un seguit de pilotes insulses. Ha fet "outs" de tres metres i ha anat a la xarxa sobre bales franques i curtes.

La pèrdua d'aquest segon "set", que forçosament havia de guanyar en circumstàncies normals, el desfà moralment d'una manera tan definitiva que malgrat tenir oportunitats per a refer la partida, esdevé presoner de la sang freda del seu antagonista, que en els moments crítics es limita a especular sobre els nervis del nostre jove defender.

Hi ha moments que hom veu clarament que més que una lluita entre dues raquetes hom presencia l'esgrima de dues intel·ligències.

Buby, massa obert i massa vehement ha vist la seva desfeta en tres sets... Una desfeta inexplicable...

El tercer i darrer "set" portat fins a 8-6 m'ha donat la idea que Buby, més serè i més regular, podrà capgirar l'score". O almenys modificar sensiblement la fesomia de tota la partida.

COMENTARI DEL MATX HENKEL - MAIER

Evidentment, Henkel és una gran raqueta. Un home capaç de conservar la seva moral enfront un Buby formidable com el del segon "set", palesa ja tremp de gran jugador. Aixecar un set amb 5 a 2 en contra és un esforç admirable. Cal no oblidar que Henkel ha obtingut resultats favorables damunt Crawfor i McGrath. Henkel té un revers molt perillós. En ell és arma d'atac. Gràcies al seu revers, Buby fou passat a la xarxa matemàticament diverses vegades. El servei de Henkel és un dels més perfectes que hem vist.

Maier-Henkel

Buby fou víctima de greus errors de tàctica; però també — cal confessar-ho — jugà amb poca sort. Més de vint pilotes moriren en la cinta blanca del "set". Esperem l'acarament Maier - Cramm per a parlar més a fons del nostre representant a la Copa.

CARLES SINDREU

*****

ELS PARTITS D'AVUI, DIUMENGE

Per a les tres ha estat assenyalat l'únic doble de l'encontre que disputaran Von Cramm - Henkel contra Maier - Blanc. No obstant, cal recordar que fins a quarts de dues els capitans poden modificar la dita composició.

A continuació del partit, igual que ahir i demà, se celebrarà al Tenis Club del Turó una lluida festa social a honor dels jugadors alemanys. Si el temps ho permet se celebrarà a l'aire lliure, i en cas contrari, al xalet del Club.

EL BANQUET DE LES FEDERACIONS ALS JUGADORS DE LA COPA DAVIS

El termini d'inscripció per a assistir al banquet que se celebrarà la nit de dilluns al Circol Equestre fineix avui, a les vuit del vespre. Cal adquirir els tiquets a l'esmentat Cercle o bé a la secretaria del Tennis Club del Turó.

El banquet serà a quarts de deu i anirà seguit d'un ball de gala.

Horari de les curses

Matí: 10, sortida de les motos classe 250 c. c.; 11'45, sortida de les motos classe 350 c. c.

Tarda: 4, sortida de la categoria sidecars; 5, sortida de les motos classe 500 c. c.

Instruccions per als espectadors

L'entrada al recinte de l'Exposició serà hàbil des de les vuit del matí.

El pas dels vehicles pel circuit, obligatòriament en sentit únic, restarà tancat al matí a les 9'30, i a la tarda a les 3'30.

Es absolutament prohibida l'entrada amb gossos.

El començament de les curses serà anunciat amb un coet, i l'acabament de cada una d'elles amb dos coets. Solament en els intervals entre cursa i cursa serà permès de traspassar la pista. Durant les curses és absolutament prohibit envair la pista sota qualsevol motiu, i solament podrà travessar-se el circuit utilitzant l'ample pont installat davant de l'Avinguda de Pi i Margall.

En cas d'accident els controls i serveis oficials són els encarregats d'atendre'l, havent el públic d'abstenir-se d'entrar a la pista, a fi d'evitar majors accidents.

Accés al circuit

Tant per al públic com per als cotxes hi haurà habilitades les quatre entrades, en cada una de les quals hi haurà les corresponents taquilles.

Per als que desitgin assistir a la cursa per la part alta del circuit i per als que hi vagin emprant el funicular, utilitzaran la porta de la carretera que uneix amb la del castell de Montjuic.

Els cotxes que entrin al circuit per aquest indret podran installar-se al parc Laribal, i arribaran a peu fins al circuit.

Per a la venda de tribunes i llotges, ultra les taquilles de la plaça d'Espanya, n'hi haurà installades d'altres a l'entrada del recinte de tribunes.

Accés a les localitats

Les quatre tribunes A, B, Ravitaillament i Pèrgola, estaran installades a cada costat del circuit, davant del Palau de Projeccions. Caldrà per anar a les tribunes A i B utilitzar el pont a aquest objecte installat.

Estacionaments

Per les portes de la plaça d'Espanya s'han habilitat com a parc d'estacionament la plaça de l'Univers i la meitat de l'Avinguda de Pi i Margall.

Per a la part alta del circuit l'estacionament és fixat al parc Laribal i places d'estacionament de l'Estadi.

Cadires

Hi haurà cadires al voltant del circuit, especialment al viratge de sortida de tribunes i davant l'Estadi.

Recomanacions importants

El Moto Club de Catalunya espera que el públic atendrà les disposicions fixades per tal d'assegurar el bon desenvolupament de les curses, amb les màximes seguretats per a tots, respectant i obeint les indicacions dels controls i encarregats de mantenir l'ordre, principalment al punt absolutament imprescindible de deixar lliure el camí en tot el circuit, i no avançant en les rectes ni en els viratges dels llocs que marquen les voravies.

FUTBOL

Avui a Praga, es juga el III matx Txecoslovàquia - Espanya

En la Copa d'Espanya, el Sabadell té un partit difícil amb el Betis, a Sevilla

De divendres a la nit són a Praga els jugadors que integren la selecció espanyola, a la qual s'ha afegit a darrera hora el jugador Quincoces. Acompanyen els jugadors els senyors Irazàbal i Cabot.

A l'estació ha acudit a rebre els expedicionaris molt de públic que els ha fet objecte d'una rebuda entusiàstica. Entre les personalitats que han acudit a rebre els jugadors espanyols, figurava el president de la Federació Txecoslovaca, senyor Pelikan, i el consol d'Espanya.

Els jugadors arribaren quelcom fatigats, degut al llarg viatge. Tot seguit es traslladaren a l'hotel on posen.

Ahir al matí els jugadors espanyols i llurs acompanyants visitaren el terreny del Sparta, on es jugarà l'encontre, al qual terreny han estat introduïdes algunes reformes per tal d'augmentar la seva capacitat. Hom calcula que podran assistir al partit unes 35.000 persones.

El camp de joc està molt ben curat, però apareix bastant sec. Les tribunes han estat pintades de vermell i han estat installats potents altaveus.

La premsa txeca s'ocupa extensament del matx, que és considerat com la veritable final moral dels campionats celebrats a Itàlia l'any 1934.

El célebre jugador internacional txec Planicka, en un interviu, ha manifestat que Espanya és una potència en futbol, per bé que jugui fora de casa seva.

Abans del partit volarà sobre el camp del Sparta un avió que llançarà dues banderetes amb els colors espanyol l'una, ixecoslovacs l'altra.

El partit començarà a dos quarts de quatre de la tarda, hora espanyola.

L'arrenglerament de l'equip txec serà la següent:

Planicka, Burger i Ctyroky; Bouska, Boucek i Srbek; Faczinec, Zagicek, Sobotka, Nejedly i Puc.

L'equip txec està integrat per jugadors del Sparta i Slavia, amb l'única excepció del mig dret Rouska, que pertany al Prostejov.

La composició de l'equip espanyol és la següent:

Blasco; Zabalo i Aedo; Zubieta, Muguerza i Roberto; Vantolrà, L. Regueiro, Làngara, Lecue i Gorostiza.

El matx serà arbitrat pel prestigiós àrbitre alemany senyor Brauwens.

Els jugadors espanyols, per bé que reconeixent les dificultats que el partit ofereix, es mostren molt optimistes i en tots ells predomina una elevada moral.

Partits i àrbitres per a avui

COPA D'ESPANYA

SEGONA TANDA

TERCERES ELIMINATÒRIES

Encontres d'anada:

Espanyol-València, Escartín.
Betis-Sabadell, Canga Argüelles.
Osasuna-Racing, Iturralde.
Sporting-Ath. Madrid, Vallana.

Lliga Catalana

PRIMERA DIVISIÓ

Europa-Martinenc, Ferrer.
Sants-Gràcia, Mallorqui.
Terrassa-Calella, Baonza.
Granollers-Sant Andreu, Pérez.
Manresa-Horta, Esteve.
Santboià-Vic, Pujol.

SEGONA DIVISIÓ

Primer grup

Iluro-Malgrat, Salvo.
Mollet-Colomenca, Campos.
Arenys-Fortpienc, Tonijoan.
Santfeliuenc-Ripoll, Hernández.
Santjoanenc-Manlleu, Macip.
Figueres-Sant Cugat, Blat.

Segon grup

Tarragona-Dertusa, Bayés.
Amposta-Móra d'Ebre, Alemany.
Reus-A. E. Lleida, Oriol.
Lleida E. C.-Gimnàstic, Cruells.
Sant Sadurní-Tàrrega, Sauri.
Catalunya-Martorell, Pagés.

TERCERA DIVISIÓ

Primer grup

Prat-Foment, Puntís.
Olesa-Poble Sec, Alvarez.
Rubí-Ath. Cornellà, Andreu.
Hèrcules-Gavà, Fernández.

Segon grup

Girona-Blanes, Solà (M.).

Tercer grup

Vilafranca-Valls, Oltra.
Borges-Vendrell, Peris.

FRONTÓ NOVETATS
Avui, tarda, a les 4, a cistella
ERDOZA petit-BERRONDO
contra
AZCUE-LIZARRIBAR-BASURCO
Nit, a les 10'15, a pala:
ZARRAGA-UNAMUNO
contra
QUINTANA IV-CHQ. GALLARTA
Detalls per cartells

Equips probables

Espanyol: Martorell, Tardo i Moreno; Espada, Soler i Lecuona; Prat, Manolín, Mandaluniz, Edelmiro i Bosch.

València. — Cano, Torregaray i Juan Ramón; Bartolí, Iturraspe i Villagrà; Doménech, Goiburu, Amadeo, Lele i Lerma.

Sabadell: Florença, Marcet i Blanch; Gràcia, Font i Mota; Folch, Calvet, Sospedra, Fernández i Perera.

El canari Hilario, al València. — El València ha arribat a un acord amb el que fou jugador del Madrid, el canari Hilario, per a actuar en l'equip valencià en la Copa d'Espanya. L'esmentat jugador debutarà en el partit del diumenge vinent contra l'Espanyol.

El jugador Arana, de l'Irun, al Madrid. — El jove mig centre de l'Irun, Arana, ha signat pel Madrid, on jugarà en el lloc de mig centre que ocupava Bonet.

Frontó TXIKI-ALAI
Avui, tarda, a les 4
LUMI I GLORIA
contra
ANTONIA I MARICHU
Nit, a les 10'15:
CARMINA I ANGELITA
contra
NATI I AURORA

Ha estat designat l'equip d'Anglaterra que jugarà contra Austria i Bèlgica

El Comité de Selecció britànic ha designat l'equip de la Gran Bretanya que el dia 6 de maig vinent actuarà a Viena contra la selecció d'Austria. El mateix equip el dia 9 del susdit mes, serà acarat a Brusselles a l'equip nacional belga.

L'equip britànic estarà format pels jugadors següents:

Sagar (Everton); Male (Arsenal); Hapgood (Arsenal, capità); Creyston (Arsenal); Barker (Derby County); Copping (Arsenal); Crooks (Derby County); Bowden (Arsenal); Campsell (Middlesbrough); Bastin (Arsenal), i Hobbis (Charlton Athletic).

Com a reserves aniran Barkes, del Manchester City; B. Joy, del The Sasuals, i Cunliffe, de l'Everton.

Cal remarcar que entre els jugadors seleccionats figura un amateur, el suplent B. Joy.

Frontó Principal Palace
AVUI DIUMENGE
RECALDE I - ELOLA II
contra
GUTISRREZ II - SARASOLA
Nit:
ANDRINUA - GUTIERREZ
contra
RECALDE II, IBARLUCEA I URRESTARAZU
DILLUNS. - Tarda: Sagarreta-Goenaga I contra Manjarrés-Iturriaga.
Nit: Ricardo-Ulacia III contra Guisasola-Egurrola

L'Arsenal, vencedor de la Copa d'Anglaterra

La final de la Copa Anglaterra, l'esdeveniment esperat de tots els esportius britànics, va tenir lloc ahir a la tarda a l'Estadi de Wembley, que registra un ple absolut. Hi assistiren 93.000 espectadors.

L'encontre terminà amb el triomf de l'equip de l'Arsenal, per un gol a cap. Aquesta és la segona vegada que l'Arsenal s'adjudica el preat trofeu. La primera vegada fou la temporada 1929-1930.

Avui, a Wembley, el final de la copa anglesa. — Avui es jugarà a Wembley la final de la copa anglesa, per a la qual hi ha classificats l'"Arsenal" i el "Sheffield United".

Els equips per al gran encontre d'avui a Wembley seran els següents:

"Arsenal": Wilson, Male, Hadgood, Crayston, Roberts, Copping, Hulme, Bowden, Drake, James i Bastin.

"Sheffield": Smith, Hooper, Wilkinson, Jackson, Johnson, Mc. Pherson, Barton, Barclay, Dodds, Pickering i Williams.

Cilaurren i Iraragorri molt millorats de les seves lesions. — Els dos jugadors de l'Athletic de Bilbao, Cilaurren i Iraragorri es troben molt millorats de les seves lesions, i és molt probable que en els primers partits de la Copa d'Espanya es puguin arrenglerar al seu equip.

Atletisme

MATX C. E. NATURA - C. A. D. C. I.

Avui se celebrarà a les pistes de la Bordeta un interessant festival d'atletisme entre els equips del Centre E. Natura i el C. A. D. C. I.

El matx constarà de les següents proves: 100 metres, 400 metres, 800 metres, 3.000 metres, salts d'alçaria, llargada, perxa, llançaments, disc i relleva ments 4 x 100.

PROVES DE SELECCIÓ DELS CAMPIONATS PENINSULARS UNIVERSITARIS D'ATLETISME

El dia 3 de maig és el fixat per a les proves de preselecció, les quals se celebraran pel seguent ordre:

Al matí: Perxa, javelina, 100 metres llisos, 1.500 metres llisos, 110 metres tanques.

A la tarda: 400 metres tanques, 200 metres llisos, triple salt.

(Més informació a la pàgina 12)

PER CATALUNYA!

L'elecció de President de la República

Malgrat tot el que s'ha dit respecte a la candidatura del senyor Azaña, el cert és que no hi ha res en concret i que fins la setmana entrant no es podrà parlar en ferm del candidat o candidats a l'alta magistratura del règim

Madrid, 25. — Sense que puguem fer cap afirmació concreta, tenim la impressió que als medis dirigents dels partits del Front Popular i àdhuc en el mateix Govern, ha variat una mica el rumb de les coses, pel que es refereix a l'elecció de president de la República, millor dit, pel que atany al candidat oficial de l'Aliança d'Esquerres a la primera magistratura del règim.

Es indubtable que ahir els termòmetres polítics assenyalaven l'actual cap del Govern com a candidat gairebé indiscutible del Front Popular. No sabem el que hagi pogut ocórrer, ni tan sols podríem afirmar, de manera rotunda i categòrica, que la impressió que transmetem en aquestes ratlles, tingui visos de realitat. Però hi ha quelcom en l'ambient polític i governamental que ens fa pensar que la candidatura del senyor Azaña, sense descartar-la per complet, ja no és tan indiscutible com ahir semblava.

Hem parlat amb un membre del Govern, el qual, sense contestar de manera concreta les preguntes que a aquest respecte li hem fet, s'ha limitat a dir: "Pot ésser que al final hi hagi sorpreses." Indubtablement la candidatura oficial del Front Popular a la Presidència de la República no es coneixerà fins que hagin acabat les eleccions de compromissaris. No és aquesta una profecia massa aguda, ja que falten vint-i-quatre hores perquè l'elecció se celebri, però es té el presentiment, als medis polítics i informatius ben orientats, que de manera oficiosa es coneixeria aquesta tarda el nom del candidat elegit.

Que sapiguem nosaltres, les representacions oficials dels partits del Front Popular són les que han de fer la designació i fins ara aquestes representacions no s'han reunit ni sembla que vagin a efectuar reunions fins a la setmana vinent. Els noms que per el dit candidat del Front Popular a President de la República puguin barrejar-se sense gran perill d'error, no han variat des de fa un mes; són per aquest ordre, els senyors Azaña, Albornoz, Martínez Barrio i dos o tres de figura política menys destacada. Però que, pels seus dots d'energia intel·ligència i ferm republicanisme, no tindria res d'estrany que qualsevol d'ells fos l'elegit definitivament.

Les coses han quedat aquesta tarda exactament així. Encara que ningú no descarti la possibilitat que el candidat oficial de les esquerres sigui el senyor Azaña, s'admet amb algun fonament la possibilitat que el cap del Govern continui en el càrrec actual, per considerar, tant ell com els partits polítics que el recolzen, que la seva presència és punt menys que imprescindible a la capçalera del Banc blau, almenys fins que es compleixi el programa legislatiu del Front Popular.

CONVERSA DE PASSADISSOS

Diversos ex-diputats conversavien aquesta tarda als passadissos de la Cambra.

—¿Què se'n sap de la candidatura a la Presidència?—ha preguntat a un company nostre un d'ells.

—El que vosaltres digueu.

—El meu criteri—ha exposat un ex-diputat socialista—és clar: Besteiro hauria d'ésser el president. Ara bé: ho serà el senyor Azaña.

—La cosa és que els de Izquierda Republicana...

—Hi ha opinions; però s'imposarà la conveniència de tots.

—I si, per fi, acaba ocupant la direcció de l'Estat el qui ara l'exerceix interinament?—pregunta un dels periodistes:

—Ja veureu—ha continuat l'ex-diputat socialista—com el senyor Azaña serà el president. La cosa és clara; encara no estàbarà d'aclarir-se totalment per alguns fins a mitjan setmana.

EFERVESCENCIA A IZQUIERDA REPUBLICANA

En un entrefilet de "Claridad" es diu:

"Ahir a la tarda, als salons del partit de Izquierda Republicana existia gran efervescencia i malestar, el qual augmentà amb la informació que publicava "Claridad" anunciant els conciliàbuls hagts en pro de la candidatura per a la Presidencia de la República del senyor Azaña. Immediatament es posaren plecs a la disposició dels afiliats perquè estampessin llur firma en protesta de l'elecció del senyor Azaña per a la primera magistratura de la República.

També s'han començat a recollir firmes per presentar una proposta al Comité de l'Agrupació de Izquierda Republicana de Madrid sollicitant una Assemblea general extraordinària per oposar-se a l'elecció del senyor Azaña per a la Presidencia de la República."

EL CONTRA I EL PRO DE LA CANDIDATURA DEL SENYOR AZAÑA

Sobre la candidatura del senyor Azaña per a la Presidència de la República diu "Heraldo":

"La minoria del senyor Azaña està dividida, i l'únic cert i nou que pel nostre compte podem dir és que la dita minoria està convocada per reunir-se amb caràcter d'urgència la setmana entrant. En aquesta reunió, per a la qual el senyor Pérez Uria ha donat ja els passos necessaris, es dilucidarà d'una manera terminant i clara l'actitud de Izquierda Republicana".

Per tant, fins que aquesta reunió se celebri, tot el que hom vingui dient és prematur i més o menys fantàstic. Això vé a confirmar les informacions polítiques publicades a "Heraldo de Madrid", en les quals es ve afirmant que no hi ha res definitiu respecte a la personalitat política que ha d'ésser elevada a la més alta magistratura de la nació i que fins a la setmana entrant no quedarà resolt aquest problema.

Causes que motiva aquesta reunió? Primerament la divisió profunda de la minoria de Izquierda Republicana, car mentre un sector opina que es prestigiarà la República presidint-la el senyor Azaña, un altre sector important entén que donaria un més bon rendiment per a bé del país, la labor del senyor Azaña al davant del Govern.

Segona causa: l'actitud del senyor Martínez Barrio en una conversa que ha tingut aquest matí amb una personalitat política i en la qual sembla que ha fet patent el seu ferm propòsit de reintegrar-se a la Presidència de les Corts, tan aviat com sigui elegit el nou President de la República, negant-se d'una manera terminant que, d'ésser elegit el senyor Azaña, pugui pensar-se en el seu nom per a la Direcció del Govern.

Tercera causa: l'actitud francament exposada pel senyor Casares Quiroga, oposada a què el senyor Azaña abandoni la Presidència del Consell.

—¿Causes que aconsellen l'elevació del senyor Azaña a la Direcció de l'Estat?

—Una principal. Que solament el seu nom evitaria que altres elements del Front Popular presentessin el seu candidat."

OPINIONS DIVERSES SOBRE LA POSSIBLE CANDIDATURA DEL SENYOR AZAÑA

Un periòdic ha recollit les següents opinions sobre la candidatura del senyor Azaña a la Presidència de la República:

José Díaz Fernández (diputat de Izquierda Republicana): Trobo molt malament el propòsit de dur el senyor Azaña a la Presidència de la República. Si la nostra fos una República presidencialista, ho trobaria molt bé. Però no crec prudent perdre un home de govern tan necessari donats els moments d'inquietud perquè travessa la República.

El senyor Isidro Vergara (diputat de Izquierda Republicana): En principi sóc oposat a la designació del senyor Azaña com a president de la República. Com a home disciplinat acataré el que el partit resolgui; però jo m'emportaré l'amargor d'una designació que potser sigui equivocada per raons d'indole política, però no respecte la persona, que considero investida dels majors prestigis.

Antonio Jaén ha dit infinitat de vegades: els mèrits d'Azaña són indiscutibles; però precisament per això, aquests mèrits, seria lamentable que perdés la República un governant de tan clara visió i el partit un conductor tan excellent.

Ramon Viguri (Izquierda Republicana): El senyor Azaña rebria segurament el major nombre de vots. Però...

Emili Gonzàlez López: El valor i l'autoritat del senyor Azaña donen la màxima eficàcia al cap del Govern, i la seva absència portaria grans complicacions, algunes d'elles greus i de solució no senzilla.

Manuel Alvarez Ugena (de Izquierda Republicana): Com a cap de l'Estat el senyor Manuel Azaña ho farà molt bé. Crec que és l'espanyol de més mèrit per a ocupar la presidència de la República; però aquests mèrits excepcionals i demés la gran figura d'Azaña es necessiten per a la presidència del Govern.

El senyor Julio Just: L'indole del problema que es planteja per a tots els republicans és extraordinàriament greu i delicada. Es, per conseqüent, obligat procedir amb molta mesura i pensar que solament l'autoritat dels partits pot abordar l'estudi d'aquest problema i resoldre com millor creguin en servei de la República i del país.

El senyor Baeza Medina ens parla des de Màlaga i ens diu: L'assumpte és delicat, i us prego que em dispenseu de donar la meva opinió fins al dimarts vinent, que em trobaré a Madrid, i llavors, amb més amplitud de judici, podré contestar-vos el que em demaneu.

A diferents centres de Izquierda Republicana es recullen firmes per tal de protestar contra l'exaltació del senyor Manuel Azaña a la presidència de la República.

El senyor Bolívar Pieltain: El partit es reunirà aviat. A mi la designació em semblaria encertada. Però ja us dic que això ho decidirà el partit.

El senyor Ossorio i Tafall: Per contestar a les preguntes que se'ns fan cal abandonar, encara que només sigui per un instant, el lloc de militant de Izquierda Republicana per pensar solament en els alts interessos de la República i en raons de política nacional, i potser uns i altres abonin a favor de l'exaltació del senyor Manuel Azaña a la suprema magistratura de l'Estat republicà.

Les bones disposicions dels obrers d'Astúries en el problema del carbó mereixen elogis del governador

Oviedo. — Es concedeix importància a la reunió que avui ha celebrat el Comité executiu del Sindicat Miner Asturià i en la qual s'ha tractat àmpliament de l'actitud seguida pels minaires d'Olloniego, els quals àdhuc havien tancat els enginyers i alts empleats de l'Empresa, com a protesta que no se'ls abonessin els jornals que la entitats explotadora de les mines els deu.

Una Comissió de vaguistes ha visitat el governador en companyia de l'enginyer, però tant el governador, senyor Bosque, com els membres del Sindicat i els diputats a Corts senyors Amador Fernàndez i Gracià Antuna, han fet veure als obrers la necessitat que abans d'entrar en negociaciones deixessin llur actitud i s'incorporessin a la normalitat, tenint molt en compte el que el Sindicat té establert per a quan sorgeixin conflictes d'aquesta naturalesa. La Comissió ha marxat a Olloniego i ha pregat als treballadors que acceptessin el que ha proposat el Sindicat i el que ha exposat el governador. Restablerta la normalitat a la conca, a la tarda han tornat els comissionats a Oviedo i s'han reunit al despatx del senyor Bosque aquests comissionats i una representació del Sindicat Miner Asturià, i s'ha arribat tot seguit a la solució provisional, la qual servirà d'espera als membres mentre s'adopten aquelles mesures de caràcter general que han de posar fi a l'angoniosa situació per què travessen les conques mineres com a conseqüència de la situació econòmica de les Empreses.

El governador ha parlat després extensament amb els periodistes i ha fet grans elogis del Sindicat Miner per la publicació del Manifest donat a la publicitat aquest matí.

—Solament felicitacions mereixen aquests homes — ha dit—, que amb una clara visió de la realitat i amb un esperit de sacrifici per al qual no trobo paraules, s'enfronten amb llurs pròpies masses per alliberar-les de la rebellia i enquadrar-les dins el marc de llur disciplina. Lamento la trista situació de tots els treballadors minaires i especialment dels d'Olloniego, que porten quatre o cinc mesos sense cobrar llurs jornals. Ells mateixos han d'adonar-se que per camí de la ilegalitat no aconseguiran res de positiu, i encara obstaculitzaran la labor del Front Popular, que es preocupa per la situació de la Indústria hullera, i afavoreixen les campanyes dissolvents dels enemics de la República. Espero que el proletariat espanyol atendrà les veus serenes i reflexives de llurs dirigents, que avui han donat un bell exemple de preocupació pels compromisos contrets.

El governador ha dit després que la preocupació constant del Govern ha estat el problema huller. Ho prova el convocar una Assemblea hullera, però hi ha un problema urgent que és el pagament dels jornals endarrerits. Això no pot esperar el resultat de la conferència i la seva urgència no admet ajornament. A mi és cosa que em preocupa constantment i vaig a veure si aconsegueixo resoldre-ho. Demà em reuniré amb els representants de les Empreses mineres, amb els alcaldes dels Ajuntaments hullers, amb el president de la Diputació i amb els directius dels Bancs, per tal de buscar una fórmula financera que permeti a les Empreses normalitzar el pagament dels compromisos amb els treballadors. Es necessari que els Bancs comprenguin la necessitat de cooperar en aquesta obra pel bé de la classe treballadora i pel bé de l'economia de la provincia i hasta pel bé del país.

El Ministre de Marina reposarà al Parlament els requeriments que se li facin

Madrid. — A "Claridad" es publica el seguent:

"La Secretaria particular i política del senyor ministre de Marina ens remet la nota següent:

"De tant en tant apareixen en premsa d'esquerra noticies i reclamacions al ministre de Marina determinades per actes (suposats o reals) dels seus subordinats i fins d'ell mateix.

No és propòsit del ministre contestar des de les columnes dels periòdics a aquestes manifestacions, la major part de les vegades infundades.

Considera que és el Parlament el lloc apropiat, i acà està disposat sempre a respondre de la seva gestió, si per a això és requerit per qualsevol diputat.

Serveixin aquestes linies d'explicació del seu silenci davant algunes imputacions fetes en el diari de la vostra digna direcció en aquests darrers dies i amb motius diversos."

Segueix la incògnita respecte al candidat a la Presidència de la República

(Nota política de l'Agència Febus)

Ni el Govern ni les representacions dels partits que integren la coalició d'esquerres han pres cap decisió sobre la designació de candidat a la presidència. Es descarta tota candidatura que no sigui dels quatre o cinc noms que des de fa un mes es vénen barrejant. Però no hi ha res definitiu, res segur. Sense que se sàpiga exactament per què, per un d'aquests rars fenòmens tan freqents en la política espanyola, abans-d'ahir i ahir el nom del senyor Azaña era unànimement considerat com el del futur primer magistrat de la República. Avui un lleuger moviment, amb prou feines perceptible, desvia l'atenció dels comentaristes envers altres noms, de tal manera que, encara que l'actual president del Consell segueix tenint moltes probabilitats d'ésser elevat a la presidència de la República, les mateixes almenys tenen altres personatges de la situació: els senyors Albornoz i Martínez Barrio. I encara diríem que tal vegada el candidat definitiu del Front Popular podria ésser un home diferent dels tres esmentats polítics republicans.

Ja apuntàvem en la nostra impressió d'ahir que cap fonament, si no eren raons tan dignes de consideració tenia, per exemple, la que no pot, en els actuals instants, posar-se a dirigir els destins de la República una figura de segon pla, existia per a avantposar el nom de cap del Govern a qualsevol altre dels que vénen sonnant com a possibles candidats a la presidència de la República. Alguna informació periodística, determinades apreciacions, sempre justes i ben orientades, d'aquest o de l'altre prohom, però no cosa distinta, havien servit per portar l'ambient polític i semioficial el quasi convenciment que el senyor Azaña seria el futur cap de l'Estat espanyol. S'assegurava, per alguns sectors, que l'interessat s'havia avingut a ésser designat candidat i fins alguns periòdics madrilenys, significats per la seva posició esquerrista dins del republicanisme general de tot el que signifiqui part integrant del Front Popular, han entrat en franca polèmica sobre això. ¿Quin fonament seriós, quina altra cosa que no sigui una orientació, sense més fermesa que la d'arribar a una conseqüència de tipus raonable després d'un acurat examen de les circumstàncies i possibilitats, pot servir de base per a fer afirmacions i negacions del tipus de les que s'han fet? La realitat és que qui han de dir l'última paraula, o sigui les representacions oficials dels partits components de la coalició d'esquerres, no han pres encara cap resolució.

Manifestacions del sots-secretari de Treball

Les irregularitats al ministeri. -- Els problemes dels pescadors, els toreros i els professors d'orquestra

Madrid, 25. — El sots-secretari de Treball, senyor Ossorio Tafall, ha manifestat als periodistes, referint-se a les denúncies presentades sobre certes irregularitats al ministeri, que fins dimarts no començaran a prestar declaració els funcionaris suposats inculpats. Es pot assegurar que la importància d'aquest assumpte no és del volum d'escàndol que sembla deduir-se de la informació pública donada per determinat periòdic. El fet que hagin presentat la dimissió diversos funcionaris fa sospitar que, per bé que en aquest cas concret ja denunciat no tingui la importància que es creia al principi, puguin existir derivacions, de les quals seria prematur parlar. També s'ha referit al decret que avui publica la "Gaceta" sobre la inspecció de l'Institut Nacional de Previsió.

Una cosa important — ha afegit — que es té en estudi és la referent al problema pesquer, sobretot a les costes del nord i nord-oest. D'una banda l'abundància de pesca, i d'altra la disminució de treball a les fàbriques de conserves han produit un descens vertical en el preu de venda del peix que no compensa els extraordinaris esforços dels pescadors.

A la Cantàbrica, la qüestió que es refereix al problema de l'anxova per estar prohibida l'exportació a Itàlia, per la implantació de les sancions econòmiques. Els diputats d'aquella zona han estudiat una fórmula, d'acord amb el ministre i el sots-secretari, per a presentar-la al Govern.

A Galicia existeix el problema de la sardina, que es ven a preu irrisori.

Cal assenyalar un preu remunerador, igual que es fa a França i a les costes del Pacífic, dels Estats Units, amb la sardina, i a Noruega, amb el bacallà, on, abans de començar la feina, s'assenyala un preu remunerador, d'acord entre patrons i obrers.

Ha dit després el senyor Ossorio Tafall que possiblement el dilluns vinent es resoldrà el relatiu al plet que sostenen els toreros espanyols i estrangers. La solució serà provisional, puix que està pendent una reorganització del règim de treball dels estrangers a Espanya que fins ara és un veritable desconcert. També apareixerà molt aviat a la "Gaceta" l'ordre per a remeiar la crisi de treball dels professors d'orquestra i artistes de varietats, per a la qual cosa continuen les conferències pels empresaris d'espectacles públics a fi de coordinar els interessos de tots.

Una altra cosa que cal resoldre és allò relacionat amb el treball dels mossos de taverna anomenats interns, que treballen jornades abusives i solen viure en habitacions poc higièniques. Cal acabar amb aquests internats i sotmetre'ls a les normes generals.

Respecte al problema de Sanitat, ha dit que el sots-secretari d'aquest departament, en el seu recent viatge a Galícia, ha obtingut la impressió de la necessitat d'implantar en aquella regió serveis sanitaris que són indispensables, com una clínica pisquiàtrica a Camposancas (Pontevedra), i l'establiment de diversos centres secundaris d'higiene rural.

Disposicions de la «Gaceta» que afecten Catalunya

Instrucció. — Ordre nomenant el pèrit mecànic senyor Pere Garzón Martínez auxiliar meritori del grup segon de l'Escola Superior de Treball de Terrassa.

Una altra disposant que l'auxiliar meritori senyor Francesc Franqueza Barrena, s'encarregui interinament de les ensenyances de ciències físico-químiques de l'Escola Superior de Treball de Terrassa.

Una altra concedint a l'Ajuntament de Castellfollit del Boix (Barcelona) la subvenció de 30.000 pessetes per a construir un edifici amb destinació a dues escoles unitàries, una per a nens i una altra per a nenes, amb estatge per als mestres.

Una altra resolent expedient del senyor Tomàs Arias Fábregues, alumne de l'escola d'Arts i Oficis Artístics de Belles Arts de Barcelona.

Una altra nomenant el senyor Francesc Fiesta Vidal per al càrrec d'auxiliar temporal de modelat i buidat de l'Escola d'Arts i Oficis Artístics de Barcelona.

Treball. — Disposant que la Mutualitat de Patrons de Tarragona i del seu partit judicial, per a l'assegurança d'Accidents de Treball Agrícola sigui donada de baixa en el registre especial d'entitats autoritzades per a substituir el patró en les obligacions que a aquest imposa la legislació vigent en matèria d'accidents del treball.

La implantació de la Reforma Agrària

Córdova. — Ha arribat el director general de l'Institut de Reforma Agrària, senyor Vàzquez Humasqué, amb l'objecte d'estudiar sobre el terreny el més convenient per a la Reforma Agrària en aquesta provincia.

Bilbao. — El President de la Diputació sortirà demà cap a Madrid, on es reunirà amb els Presidents de les Diputacions d'Alava i Guipúscoa, per tal de tractar d'assumptes que afecten la Reforma Agrària.

Madrid. — Segons nota facilitada pel ministre d'Agricultura, els assentaments efectuats avui, 25 d'abril, han estat els següents:

Provincia de Ciudad Real: Almodóvar del Campo, 150; Aldea de Navacerrada, 58; Aldea de Viñuelas, 45; Tirteafuera, 25; Montiel, 299. Total: 577.

Provincia de Huelva: La Nava, 50.

Provincia de Còrdova: Hornachuelos, 50 parcellers.

Total general, 677.

Firma del President de la República

Madrid, 25. — A dos quarts de set de la tarda ha arribat el cap del Govern al seu despatx oficial de la presidència.

Contestant a preguntes dels informadors, ha dit que venia directament del seu domicili.

El senyor Azaña ha romàs al Palau de la Castellana fins a tres quarts de vuit. A aquesta hora ha marxat en direcció al Palau Nacional per a despatxar amb S. E. i sotmetre-li a la signatura diversos decrets.

El cap del Govern ha acudit a despatxar amb el President de la República a tres quarts de vuit del vespre. En tornar a la Presidència, una hora després, ha dit als periodistes que la firma era poc abundant, i s'ha facilitat als informadors l'index següent:

Presidència. — Decret segregant del Parc Mòbil de ministeris civils vigilància i seguretat, el servei d'automobilisme del ministeri d'Obres Públiques i creant el servei central d'automobilisme i maquinària del dit ministeri.

Decret disposant cessi d'ajudant d'ordres del senyor President de la República el tinent coronel d'Enginyers senyor Gustau Montagut i Noguerol.

Justicia. — Decret nomenant president de la secció segona de l'Audiència Provincial d'Almeria el senyor Angel Torres Cobo.

Id. dictant normes per a la relació entre el Tribunal de Cassació de Catalunya i els funcionaris dels Jutjats i Tribunals dependents del Govern de la República.

Finances. — Decret autoritzant al Centre de Contractació de Moneda per a prendre al seu càrrec les diferències de canvi que es puguin produir en els ingressos per mercaderies a favor de creditors belgues, segons el conveni de pagaments hispano-belga publicat a la "Gaceta" de 13 d'abril del corrent any.

Agricultura. — Decret autoritzant el Foment de la Sericicultura Nacional per concertar préstecs a l'Institut Nacional de Previsió.

Idem relatiu a la concessió de bestretes reintegrables als parellers assentats.

ELS MILLORS RELLOTGES ECONOMICS
FABRICA DE RELLOTGES
KRONOS
Avinguda de Canaleies, num. 3 (xamfrà Tallers)

Els problemes del ministeri de Justícia

Madrid. — El ministre de Justícia ha rebut els periodistes al seu despatx oficial. A preguntes dels informadors, sobre els projectes del seu departament, el senyor Lara ha dit:

—A part els que vosaltres coneixeu, tinc dos projectes de llei que es refereixen a assumptes d'importància secundària i que tracten de resoldre situacions especials a les quals cal posar terme. Un dels dits projectes és relacionat amb les retencions i embargaments de pagues extraordinàries d'empleats, singularment ferroviaris. Alguns jutges retenen integrament les dites pagues sense atenir-se a allò establert en la llei, i el projecte meu disposa que no puguin ésser retingudes les pagues, més que en la proporció que autoritzen les disposicions vigents. A més, deixa sense efecte les retencions practicades que ultrapassen aquella proporció, que pel que es refereix als ferroviaris és la setena part de la paga.

L'altre projecte — ha seguit dient el senyor Lara — regula la competència dels jutjats municipals i té per finalitat evitar allò que massa sovint s'esdevé, i és que els litigants de grans capitals plantegin llurs qüestions judicials davant els jutjats de pobles immediats. Aquest és l'objecte de la llei: impedir aquests abusos que cal evitar costi el que costi.

Un periodista ha preguntat al ministre de Justicia en quin estat es troba el traspàs dels serveis del seu departament a la Generalitat de Catalunya.

—Hi ha una qüestió sobre aquest traspàs — ha dit el senyor Lara — que s'ha sotmès a la decisió de la Comissió Mixta de Traspassos. S'hi planteja el nomenament de procuradors municipals a Catalunya, funcionaris les activitats dels quals s'assemblen a les dels fiscals municipals. Espero que en la Comissió no sorgeixi cap dificultat per a la seva aprovació.

Els periodistes han preguntat insistentment al senyor Lara quin era el criteri del Govern sobre la persona que ha d'ésser designada candidat del Front Popular a la Presidència de la República. El ministre de Justicia ha manifestat:

—El Govern, ni oficialment ni particularment, no s'ha ocupat d'aquest assumpte ni de la persona ni de les condicions que aquesta ha de reunir per a ocupar la més alta magistratura de la nació.

—Aquest silenci del Govern — ha dit un periodista — ¿obeeix al fet que alguna de les personalitats que l'integren puguí arribar a ocupar el càrrec?

—No crec pas — ha respost el senyor Lara — que la causa sigui aquesta.

—Així, doncs, quina és?

—Doncs que cal seguir el criteri adoptat anteriorment de diferir fins a després de l'elecció de compromissaris la designació pels partits de la persona que ha d'ésser candidat a la Presidència de la República.

Un manifest de la Unió Federal d'Estudiants Hispànics

Madrid, 25. — La Unión Federal de Estudiantes Hispanos ha facilitat la seguent nota:

"Ahora más que nunca, U. F. E. H. se reafirma en sus principios estrictamente profesionales. Y al dirigirse en este manifiesto, no sólo a los estudiantes, sino a toda España, expresa su deseo de transformación de la Universidad. Esta no puede seguir siendo un reducto de los privilegiados económicamente, sino que ha de abrirse a los que desarrollen más capacidad intelectual. Y paralelamente a eso, la U. F. E. H. exige la eliminación de los centros docentes de los que toman como escudo el fuero universitario para efectuar impunemente una política turbia.

Nosotros anhelamos la reforma total de la Universidad española. Queremos libertarla de los viejos moldes en que vegeta para instaurar una Universidad adecuada a las actuales necesidades de la cultura y de la juventud. Queremos que no siga siendo un almacén de títulos y diplomas, sino un centro abierto a todas las corrientes culturales y a las nuevas orientaciones de la pedagogía. No ignoramos, sin embargo, que esta reforma universitaria ha de encontrar oposición en el rutinarismo de muchos elementos universitarios, y no ignoramos tampoco que previamente a esta reforma total se han de realizar en la estructura universitaria modificaciones que constituyan un ensayo o un tanteo. En consecuencia, al mismo tiempo que nuestro deseo, alzamos nuestros proyectos de realización inmediata como son la representación escolar, la reforma del profesorado, la autonomía universitaria y la democratización de la Universidad.

Nosotros no nos contentamos, sin embargo, con encuadrar nuestra labor en los límites de los centros de enseñanza. La extendemos, realizando un acto de divulgación cultural. Y nuestra actuación en el terreno extrauniversitario es el exponente más firme de nuestra vitalidad.

Fieles a nuestro programa, hemos de continuar nuestra labor. Y es inútil el empeño de los que quieren estorbar nuestra tarea con la intriga, con la persecución o con la violencia. La U. F. E. H. constituye un factor indispensable en la Universidad española. Y las persecuciones no sirven más que de acicate, de estímulo para intensificar y consolidar su actuación. — El Comité Ejecutivo de la U. F. E. H."

La revisió dels balanços de l'Institut Nacional de Previsió

Madrid, 25. — "La Gaceta" ha publicat l'ordre del Ministeri de Treball i Previsió disposant que es procedeixi a efectuar la revisió dels balanços de l'Institut Nacional de Previsió corresponents als anys 1934 i 1935 i s'inicii la fiscalització de l'estat de les seves Caixes col·laboradores.

La Comissió investigadora que és nomenat redactarà un informe en el qual consti:

"Si el balanç i els seus anexos reflecteixen fidelment els saldos dels llibres principals i comptabilitat.

Si existeix la deguda conformitat entre la recaptació i els registres i comptes individuals.

Si figuren incloses als "estats de reassegurances" les operacions practicades per la Caixa.

Si les pensions i dots infantils són les que resulten de l'aplicació de les tarifes oficials, en consideració a les imposicions efectuades.

Si l'aplicació de bonificacions de l'Estat ha estat feta amb subjecció a les normes de distribució.

Si els pagaments realitzats per l'organisme són els reglamentaris i corresponen amb els consignats a registres i "estats de reassegurança".

Si les reserves matemàtiques responen, en la data del balanç, a les obligacions tècniques contretes per la Caixa.

Si les reserves especials de Previsió estan degudament constituïdes.

Si l'actiu del balanç correspon amb el resultat de l'arqueig de fons i comprovació de valors.

Si en les inversions realitzades s'ha subjectat la Caixa a la classe, interès i proporcionalitat assenyalats als reglaments.

També haurà de comprovar els càlculs de l'Institut Nacional de Previsió relatius a la formació i modificacions justificades de les seves reserves tècniques; evaluarà els béns immobles, drets o valors en què es trobin invertits els fons constitutius de les dites reserves, i observarà si en tot això s'han complert les disposicions legislatives, estatutàries i reglamentàries que regulen la dita matèria."

L'informe de la Comissió haurà d'ésser lliurat al Ministre en un termini màxim de dos mesos.

Un interviu amb uns emigrats que han arribat de Rússia

Madrid. — A "Heraldo" es publica una entrevista amb alguns emigrats dels que arribaren ahir a Madrid procedents de Rússia. Diu:

"Les seves primeres paraules són d'agraïment al Socors Roig i als sindicats, que els atengueren a bastament.

No és possible comprendre l'obra de la U. R. S. S. sense haver presenciat la seva marxa.

L'obra russa és gegantina...

Des del primer dia de la nostra arribada el Govern ens posà professors d'idiomes i molts de nosaltres parlàrem el rus. Aviat, i amb una llibertat absoluta per veure-ho tot, vàrem poder comprovar per nosaltres mateixos que la vida dels obrers és superior a la dels camaradas en els altres països.

Avui el comerç és lliure, i no hi ha vals ni les cues per adquirir el que cal per a la vida.

El problema del moment és el de qualitat, no el de quantitat; de dia en dia poguérem advertir el progrés constant i el millorament. Hi ha milers d'automòbils rodant per la U. R. S. S.

Al cap de poc temps fórem incorporats als tallers i fàbriques. Cada un escollí el que volgué. Quasi tots demanàrem ingressar en una fàbrica de locomotores, on tenen treball 40.000 obrers. La cultura dels treballadors és molt elevada. Abans d'ingressar en un taller cal passar per la Universitat obligatòriament.

L'exèrcit el formen els propis obrers armats.

La dona i l'infant són a la U. R. S. S. els que més gaudeixen del règim.

—¿Com veieu el moment actual polític espanyol?

—El proletariat marxa amb peu ferm i segur. Si els dirigents del Front Popular troben el mitjà just de vida que permeti a les masses d'anar preparant-se per al triomf final, aquest podrà dilatar-se fins a un punt llunyà relatiu; però si els homes que avui encarnen la voluntat del poble intentessin torçar-la o desvirtuar-la en els seus anhels fonamentals, solament aconseguirien desbordar els endegaments serens pels quals discorre el proletariat i precipitant solucions revolucionàries."

El comiat i admissió del personal de les fàbriques i establiments militars

Madrid, 25. — El ministre de la Guerra ha facilitat la nota següent:

"Una Comissió d'obrers de fàbriques i establiments militars, presidida pel diputat a Corts senyor Pascual Tomàs, ha visitat el ministre de la Guerra, al seu despatx oficial, a l'objecte de parlar-li de diversos assumptes relacionats amb apropiat, i allà està disposat sempre a ministre de la Guerra els ha fet present que el ram de Guerra, en la seva qualitat de patró, satisfarà les indemnitzacions legals corresponents, i a aquest efecte, i per a resoldre els casos dubiosos que es presentin en la pràctica, serà nomenada una Comissió a Madrid, de la qual formaran part caps i obrers dels referits establiments, amb la cooperació d'un funcionari del ministeri de Treball."

Contra l'extremisme de dreta. Contra el feixisme.

Voteu el Front d'Esquerres!

votem el FRONT d'ESQUERRES

El tercer Congrés de la Societat Internacional de Musicologia

i el XIVè Festival de la "Societat Internacional per la Música Contemporània"

Robert Gerhard (Barcelona)

R. Lamote de Grignon (Barcelona)

Josep M. Ruera (Barcelona)

Manuel Blancafort (Barcelona)

PER BALTASAR SAMPER

DURANT la setmana que acabem de passar han tingut lloc a Barcelona dos importants esdeveniments, que han fet durant aquests dies de la nostra ciutat el centre de l'activitat musical internacional. Cal complir en primer lloc un deure de gratitud esmentant tres de les nostres més destacades personalitats musicals que iniciaren els treballs i amb llur activitat persistent els han sabut dur a bon terme fins a aconseguir que Barcelona pogués veure feliçment realitzada la gesta que l'ha honorada. Són aquests benemèrits catalans Mossèn Higini Anglès, de l'Institut d'Estudis Catalans, que ha tingut cura del Congrés de la Societat Internacional de Musicologia, i els Mestres Joan Lamote de Grignon i Robert Gerhard, que representaren l'any passat Catalunya al Festival celebrat a Praga per la Societat Internacional per la Música Contemporània, i proposaren i obtingueren la celebració del Festival d'enguany a Barcelona i s'han ocupat aquí, amb els altres membres del Comitè que amb ells col·laboraren, de l'organització dels concerts que durant aquesta setmana han tingut lloc. Aquests són els iniciadors meritíssims, o després també executors; però cal també afegir a aquests noms els del mestre Pau Casals i del mestre Francesc Pujol i el senyor Manuel Clausells, president i vocals, respectivament, del Comitè Executiu de la Comissió organitzadora del Congrés, que junta-ment amb Mossèn Higini Anglès han realitzat, amb una activitat i una abnegació exemplars, l'enorme tasca de l'organització del Congrés. Hem de fer pública, doncs, una expressió d'agraïment a aquests illustres compatriotes nostres, agraïment que de segur comparteixen tots els qui s'han adonat de la importància que ha tingut per a nosaltres la celebració d'aquests actes a Barcelona, que ens han donat ocasió d'estar en contacte amb tantes illustres personalitats que ens han visitat, de conèixer els més recents treballs de savis musicòlegs i presenciar llurs discussions; de conèixer les més recents obres dels inquiets compositors de l'hora present i, ensems, de fer conèixer el nostre art i les nostres coses.

Una ressenya detallada de tots els actes celebrats aquests dies és gairebé impossible en el poc espai de les columnes d'un diari i la precipitació amb què ens cal complir el deure d'informadors. Les sessions del Congrés i els concerts s'han succeït vertiginosament i hi ha molta matèria de què tractar. Amb tot, creiem que la ràpida enumeració que només podem fer donarà prou idea de la importància dels esdeveniments.

El III Congrés de la Societat Internacional de Musicologia

Inaugurats solemnement el III Congrés de la Societat Internacional de Musicologia i els Festivals de la Societat Internacional per a la Música Contemporània dissabte, dia 18, al Palau de la Generalitat, sota la presidència de les autoritats, les seccions del Congrés es constituïren a l'edifici de l'antiga Casa de Convalescència de l'Hospital de la Santa Creu. Les magnífiques aules del nou local de l'Institut d'Estudis Catalans han obert el més adient i simpàtic marc a les tasques científiques de la docta assemblea de musicòlegs eminents que s'hi han congregat.

Quatre han estat les seccions que han funcionat alhora i intensament: 1.ª a. Història antiga; 1.ª b. Història moderna; 2.ª, Folklore; 3.ª, Gregorianisme, i 4.ª, Orgue.

Han presentat comunicacions al Congrés, en la Secció 1.ª a. Història antiga, els senyors Fernando Liuzzi (Roma), Higini Anglès (Barcelona), Otto Ursprung (Munic), Theodor Gérold (Estrasburg), Heinrich Bresseler (Heidelberg), J. José Antonio Donostia (Lecaroz, Navarra), Alfred Einstein (Viena), J. B. Freud (Cambridge), Hans Engel (Konisberg i Pr.), Curt Sachs (París), Thras, G. Georgiades (Atenes), Sobannes Wolf (Berlin), Knud Jeppesen (Copenhaguen, Josep Ricard i Mates (Barcelona), Emili Pujol (París), Vicenç Ripollès (València) i Josep Sobirà (Madrid). En la Secció 1.ª b. Història moderna: Emile Haraszti (París), Santiago Kastner (Lisboa), Edgar Istel (Madrid), Josep Sobirà (Madrid), Alicja Simon (Varsòvia), Hermann Keller (Estutgard), Elisabet Jeanette Luin (Roma), Jacques Hawsdchin (Basilea), Fernando Liuzzi (Roma), Dragan Plamenac (Zagreb), P. David Pujol (Montserrat), Jesús Bal (Madrid-Cambridge), Walter Gerstenberg (Colònia), Julgan Palikowski (Varsòvia), Antoine-E. Cherbuliez (Zurich), Aloys Mooser (Ginebra), Paul Marie Masson (París) i Rudolf Kókai (Budapest). A la Secció 2.ª, Folklore: Joaquín Turina (Madrid), P. Nemesio Otaño (Azcoitia, Guipúzcoa), Julien Tiersot (París), Antoine E. Cherbuliez (Zurich), Baltasar Samper (Barcelona), Emilio de Lima (Barranquilla, Colòmbia), Manfred Bukofzer (Basilea), Vicenç M.ª de Gibert (Barcelona), Kurt Huber (Munic), Josep Barberà (Barcelona), Mme. Melpo Merlier (Atenes), Patrice Coirault (París), Giulio Fara (Nàpols), Marius Schneider (Berlin), Antonio José (Burgos), Eduardo M. Torner (Madrid), Francesc Pujol (Barcelona) i Conrado del Campo (Madrid). A la Secció 3.ª, Gregorianisme: Franz Kosde (Viena), Karl Gustav Fellerer (Friburg), P. Gregori M.ª Sunyol (Montserrat-Milà), Amédée Gastoné (París), Dom Joseph Gajard (Solesmes), Higini Anglès (Barcelona), Dom Maur Sablayrolls (En-Calcat, França), P. Josep Franquesa (Sabadell), P. Dominiens Johner (Beuron-Colònia), Guillaume de Van (París) i Egon Wellesy (Viena). A la Secció 4.ª, Orgue: Thédor Gérold (Estrasburg), F. X. Mathias (Estrasburg), Le Comte Bérenger de Miramon (Neully-sur Seine), Mlle. M. L. Boëllmann (París), N. Walter (Villefranche, França), N. Dufourg (París), Mlle. F. Mockers (París), Joan M.ª Thomàs (Palma de Mallorca), P. Nemesio Otaño (Azcoitia, Guipúscoa) i Willibald Gurlitt (Freiburg i Br.).

Hi hagué també dues conferències-audicions públiques, pel professor Curt Sachs, de París, sobre "Problemes que es presenten en l'execució moderna de la polifonia de l'Edat mitjana", i per Dom Joseph-Gajard, director de l'Escola de Solesmes, sobre "La interpretació del cant gregorià", amb exemples cantants pels benedictins Gajard, Sunyol, Sablayrolles, etc.

La diversitat de matèries tractades, dins la disciplina general de la musicologia, ha donat a aquest Congrés un interès extraordinari, i cal remarcar que a les sessions diàries, ultra els congressistes, hi han assistit nombrosos oients, molts d'ells vinguts expressamment a Barcelona, els quals han seguit assiduament la lectura de les comunicacions i les discussions que sovint s'han entaulat.

En l'assemblea celebrada dijous passat fou acordat que el proxim Congrés se celebrarà a Copenhaguen.

A honor dels congressistes han estat organitzats concerts diversos que detallem a continuació.

Els concerts del III Congrés de la S. I. M.

ORFEÓ CATALÀ

El primer d'aquests importants concerts el donà l'Orfeó Català sota la direcció dels mestres Lluís Millet i Francesc Pujol.

Aquest concert fou una brillantíssima manifestació de la música vocal ibèrica, des del XIII.è segle fins als nostres dies, amb una selecció d'obres, per acabar, de la moderna escola choral catalana.

L'Orfeó Català hagué de fer un enorme esforç per preparar l'extensíssim programa i interpretar-lo amb la dignitat i perfecció que sempre han estat norma de llurs actuacions. Cal dir que l'empresa reeixí magnificament i que totes les obres executades, des de les impressionants "Cantigas" del Rei Savi, fins als poemes chorals del mestre Nicolau, assoliren una execució perfectíssima i plena de profunda expressió.

Cal dedicar un especial aplaudiment als solistes de l'Orfeó Català senyora Fornells de Sayós, senyoretes Salvador i Roca, i senyors Gibert, Cubí, López, Valls, Sala i Torra, la tasca compromesa dels quals en les obres antigues fou tothora impecable. Entre aquestes obres cal esmentar la deliciosa composició a quatre veus de J. Escobar (XV.e segle) "Las mis penas madre", la de Juan de Espinosa (XVI.è segle) "Enemiga le soy, madre", per a soprano amb acompanyament de dues violes, la d'autor anònim "Ora baila tu" (XVI.è segle), a tres veus, la de Milàn (XVI.è segle) "¡Oh, dulce y triste memoria", per a soprano amb acompanyament de viola i violoncel; el chor mixt d'autor anònim "Si'm levi un bon matí"; el "Villancico" de Juan del Encina (XVI.è segle) "Soy contento y vos servida", per a soprano amb acompanyament de viola i violoncel, el madrigal de Joan Brudieu (XVI. segle) "Lir entre cards", i el "Villancico" de Joan Cererols (XVI.è-XVII.è segles) "Ai, quin dolor", perles exquisides de la producció dels compositors peninsulars durant les passades centúries.

Una bella mostra de la música moderna choral catalana havia estat ja donada als congressistes i assistents als Festivals de la S. I. M. C. la tarda del mateix dia al Palau de la Generalitat, on l'Orfeó Gracienc, dirigit pel mestre Joan Balcells, interpretà magistralment diverses cançons populars i una sardana, "Empordà i Rosselló", del mestre Enric Morera.

ALBAN BERG (Austria)

Representació de l'òpera "UNA COSA RARA", de Vicenç Martín i Soler, pel "Junior F. C." al Teatre Tívoli

El grup d'amateurs del "Junior F. C." oferí als congressistes i assistents als Festivals un interessantíssima vetllada amb la representació al Teatre Tívoli de l'òpera "Una cosa rara", del compositor valencià Vicenç Martín i Soler (1754-1806). Una mostra esplèndida, aquesta òpera de l'art del singular músic valencià que recorregué triomfalment l'Europa, per ésser després aviat oblidat, quan la versalitat del públic del seu temps decidí que l'estil del nostre compatrici era passat de moda. ¿També — ai, las! — hi ha modes en aquest camp dels gustos artístics? També! I si observem una mica al nostre entorn, ens adonarem que nosaltres mateixos no escapem als efectes d'aquesta absurda tirania.

"Una cosa rara", de "Martini lo spagnoleto", fou representada arreu amb un gran èxit, i el mateix Mozart n'inserí un fragment en el seu "Don Joan", que féu executar als músics que amenitzen l'escena del sopar. Això prova la notorietat que Martín i Soler havia arribat a guanyar en aquell moment.

La música d'aquesta òpera és plena de vivacitat, graciosa i elegant, dins el to lleuger que convenia al gènere. No manquen, però, en la partitura moments de forta tensió durant els quals el compositor troba accents d'íntima tendresa o s'enlaira amb vigorosa volada. Tots els números són polidament construïts, ben proporcionats i equilibrats i ofereixen en llur conjunt el més viu contrast.

Els simpàtics artistes amateurs del "Junior F. C." han tingut un bell gest en desenterrar aquesta obra i treure-la del llarg son en què ha restat oblidada durant gairebé un segle i mig. Cal lloar també la interpretació que, sota la direcció intel·ligent del mestre Josep Sabater, saberen donar-li. Els més cordials aplaudiments, doncs, a tots els qui prengueren part a la representació, especialment a les senyoretes Mercè Pujol, Elisa Gatti i Teresa Fius i senyors Josep Draper, Vicenç Forner, Teodor Torner, Guerau de Chopitea i Pere Gatti, encarregats dels papers principals.

La presència d'una brillant i nombrosíssima concurrència que omplí completament el teatre, afegí a l'acte tot l'esplendor desitjable.

"Els Vihuelistes Hispànics", pel guitarrista Emili Pujol i la soprano Concepció Badia d'Agustí

L'Associació de Música Antiga volgué aportar també la seva valuosa col·laboració a les festes celebrades amb motiu del Congrés i organitzà una audició d'obres dels més notables vihuelistes hispànics del cinc-cents.

Començà la sessió amb una substanciosa conferència que donà Emili Pujol, el prestigiós i culte concertista, sobre el vell instrument anomenat vihuela, els músics que per a ell escriviren i les transcripcions de la "tablatura". La dissertació de l'eminent artista fou plena de dades interessants i d'observacions i comentaris reveladors de la competència i rica erudició del conferenciant. Després interpretà en una "vihuela" construïda pel "luthier" barceloní Miquel Simplicio, fidel reproducció de l'únic exemplar conegut avui en dia d'aquest instrument, una excel·lent tria de composicions de Milàn Narbàez, Valderràbano, Pisador i Mudarra, que l'auditori escoltà i aplaudí amb la més gran delectança. La segona part l'ompliren composicions de Fuenllana, Pisador, Valderràbano, Narbàez, Mudarra i Milàn, que foren cantades per Concepció Badia d'Agustí amb una aguda intuïció de l'estil i amb la refinada expressió que sempre podem admirar en aquesta excel·lent artista.

El més gran èxit coronà la sessió, l'organització de la qual fou un ben lloable encert de l'Associació de Música Antiga.

Concert a la vil·la "Les Escales", del senyor Roviralta, a Pedralbes

A la magnífica residència del conegut musicòfil senyor Josep M.ª Roviralta, a Pedralbes, tingué lloc una festa que desvetllà el més viu interès. Per un bell conjunt de concertistes, format pel pianista Joan Gibert-Camins (clavicèmbal), Enric Casals i Eduard Boeguet (violins), Josep Julibert (viola) i Josep Trotta (violoncel), fou interpretat de manera magistral un "Quintet" del P. Antoni Soler (1729-1783) i la cantatriu senyora Concepció Badia d'Agustí i el pianista Alexandre Vilalta feren escoltar les més justes i acabades versions de diverses cançons d'Enric Granados i Amadeu Vives.

Tots els concurrents a aquesta espléndida festa en restaren verament encisats i la comentaren en termes del més gran elogi per al senyor Roviralta i per als artistes que actuaren.

Wladimir Vogel (Rússia)

Roman Palester (Polònia)

Karol Szymanowski (Polònia)

Václáv Kápral (Txecoslovàquia)

Grup Amateur "Ars Musicæ"

Al saló de la "Casa de l'Ardiaca" donà una sessió de música antiga el Grup amateur "Ars Musicae", que formen els distingits artistes Mercè Strobel (soprano), Mercè Llates (clavicèmbal), Maria Capdevila (violoncel), Jaume Alcober (violoncel), Jaume Rius (fagot), Manuel Martí (flauta baixa), Gracià Tarragó (viola i guitarra), Otto Schwarz (viola, violí i flauta tenor), Josep M.ª Camaña (violí i flauta alta) i Franck Marshall (clavicèmbal i conjunt).

Obres diverses de Francisco de la Torre, Joan Cornago, Antonio de Cabezón, Diego Ortiz, Enrique de Valderràbano, Juan Ponce, Mateu Fletxa, Juan Cabanillas, Juan del Vado i altres d'autor anònim, compositors dels segles XV al XVII, formaven el programa, que fou executat amb elogiable encert.

Una altra suggestiva demostració, aquesta sessió, de la música instrumental hispànica, que compta un riquíssim repertori, ben digne de l'atenció creixent que li dediquen avui en dia els nostres estudiosos i infatigables recercadors.

Concert de Polifonia Religiosa dels segles XII-XVII, pels monjos i escolania de Montserrat

El darrer dels concerts dedicats als congressistes tingué lloc abans-d'ahir a Montserrat.

L'excursió fins al monestir fou plena d'atractius per als assistents; i el concert executat pels monjos i escolania de Montserrat, una nova i eloqüent demostració de la vàlua i abundor del repertori hispànic de música religiosa vocal i orgànica.

Diverses composicions de Cabezón, organista de Felip II, Escobar, Ceballos, Victòria, Cabanillas i Pujol i altres d'autor anònim, alternades amb bellíssimes composicions gregorianes, una d'elles del repertori català del segle XII i una altra, del segle X, amb el discant a dues veus, del repertori de Santiago de Galicia (segle XII), documents interessantíssims, foren executades magnificament i causaren una viva emoció a tots els oients, corpresos, a més, per l'ambient del lloc.

Ha estat aquest certament un dels actes que més inesborrables records hauran deixat als assistents.

Els concerts del XIV Festival de la Societat Internacional de Música Contemporània

Hom coneix la significació de la Societat Internacional per a la Música Contemporània. Altrament, el seu mateix títol és ja prou expressiu per a fer sobrera qualsevol definició. Cal dir, però, que aquesta societat, en els seus Festivals anuals, celebrats a distintes ciutats d'Europa, presenta, no solament les obres dels músics nous i desconeguts, sinó també les dels que en el nostre temps han assolit més notorietat. Així, aquests concerts són un mitjà de donar a conèixer els compositors que comencen i d'homenatjar solemnement els consagrats. Tenint en compte això, hom no pot sorprendre's ja de trobar alternant en els programes obres de músics de prestigi sòlid i ben reconegut i obres de compositors joves que en algun cas es revelen amb fortuna i en altres es manifesten només com una esperança o deixen, amb el rosso de llurs produccions, un interrogant, més o menys ple d'inquietuds i de sospites.

Un fet agradós per a nosaltres és la participació assenyada que en el Festival que acaba de celebrar-se a la nostra ciutat han tingut els compositors ibèrics.

El primer concert el donà la Banda Municipal, la direcció de la qual compartiren el mestre Joan Lamote de Grignon i els compositors Josep Maria Ruera i Ricard Lamote de Grignon, que estrenaven llurs obres en aquesta sessió.

Josep M. Ruera ens féu escoltar "Tres moviments simfònics" — Pastoral, Dansa i Nupcial — per a instruments de vent, basats, segons ens diu el propi autor, en els cants de la Grècia antiga. L'obra té una sòlida enverguadura i [illegible] bastit i suggestiu. L'estructura simfònica és tractada amb força domini de la forma i amb una eloqüència que palesa molta inventiva i forta musicalitat.

El segon lloc del programa l'omplí Vladimir Vogel (Rússia), amb la seva composició "Devise", peça per a instruments de metall i percussió. Construïda amb elements molt simples, assoleix un interessant desenrotllament, en el qual alternen episodis de divers caràcter. El treball temàtic és conduït amb claredat, sense vacil·lacions. El perill de monotonia, donada la composició del conjunt instrumental, és hàbilment evitat pel compositor amb ben disposats contrastos.

A continuació d'aquesta obra vingué l'estrena del poema "Joan de l'Os", de Ricard Lamote de Grignon, lletra de Josep Maria de Segarra. Es tracta d'una obra de grans proporcions, en la qual intervé, ultra l'orquestra de vent, una soprano, un bariton, un baix i cor mixt.

El propòsit de l'autor ha estat d'imprimir a la seva música l'estil de rondalla emprat pel poeta, un estil, ens afirma, "fàcilment assimilable per la seva simplicitat". Així la composició apareix lliure de velleitats transcendentals i de moltes de les preocupacions que informen la major part de produccions del dia. El llenguatge és clar i planer, puix que el vocabulari emprat és el més normal i corrent. Això no obstant, el compositor troba moltes ocasions d'expressar amb aquest llenguatge conceptes que cosen tot seguit l'atenció de l'oient i li fan seguir amb renovat interès l'ample descabdellament de l'obra. Les intervencions del cor són d'un bell efecte; hi ha, sobretot, moments dramàtics profundament sentits i episodis instrumentals d'una gran força expressiva. L'emoció puja de to en arribar al final, que pren un impressionant accent patètic. Esperem que aviat podrem tornar a escoltar aquesta composició i fruir així encara millor les seves belleses.

BELA BARTOK (Hongria)

Col·laboraren a l'execució de "Joan de l'Os" la soprano Mercè Plantada, el bariton Ricard Fusté, el baix Conrad Girald i els Orfeons de Santa Montserrat, de Gràcia, i Schola Cantorum de Sant Miquel Arcàngel, que dirigeix el mestre Antoni Pérez Moya.

Els solistes esmentats, el conjunt coral i els professors de la Banda que tingueren una execució perfecta que meresqué calorosos aplaudiments del nombrosíssim auditori que omplia el Palau de Belles Arts, on el concert tingué lloc.

D'entre els compositors que figuraven al programa del primer concert d'orquestra, donat al Palau de la Música, cal destacar-ne tot seguit dos que aconseguiren de bon antuvi tots els sufragis i triomfaren netament: són els del nostre compatrici Robert Gerhard i el del compositor austríac Alban Berg, la mort prematura del qual impressionà dolorosament el món musical poc temps ha.

L'obra estrenada de Gerhard es titula "Ariel", música de ballet, i fou concebuda com un complex simiòmim per acompanyar una acció dansada. No podem exposar avui l'estudi acurat i atent que mereix aquesta composició, més que més havent-la escoltada una vegada solament, però sí que podem dir, després de la primera impressió rebuda, que la considerem, segons el nostre gust, com la més reeixida i madura de les que coneixem de Gerhard. L'estil del compositor apareix força transformat en aquesta obra, ens sembla, si hom la compara amb altres obres com el "Concertino" o el "Quintet" per a instruments de vent, que ens féu conèixer alguns anys enrera. El dogmatisme que presidia aquelles composicions ha perdut aci rigidesa i s'ha suavitzat, la severitat de principis, diríem, se suavitza i la volada lírica no és cohibida per més restriccions que les que imposa una elegant contenció. L'orquestra és manejada amb desimboltura i aguda intuïció dels timbres que resulten de les fusions i dels encertats aprofitaments dels recursos instrumentals. Un gran èxit coronà l'execució perfecta d'aquesta obra sota la direcció d'Hermann Scherchen, conductor excel·lent i artista de grans qualitats.

En aquest concert fou estrenat el Concert per a violí, darrera obra d'Alban Berg. Sembla haver inspirat aquesta composició un fet que commogué profundament i dolorosament l'autor, i hi ha en tot el seu desenrotllament el ressò d'una punyent tortura que es manifesta alternativament amb plants dolorosos i amb imprecacions trepidants expressades amb una desbordada passió. El seu to general és aspre, el llenguatge dur, però amb tot hi ha moments que l'emoció ho domina tot netament i arriba directa i franca a l'oient.

S'imposaren amb més facilitat els tres fragments de l'òpera "Wozzeck" del mateix autor, executats a continuació i que deixaren una impressió profunda. Música plena d'un estrany poder de fascinació, intensament evocadora, que prova una vegada més que per damunt tota preocupació d'escola o de procediment, les qualitats del músic triomfen quan són autèntiques, la força creadora ho absorbeix tot i ho transforma en bellesa quan realment existeix.

Cal esmentar la tasca magnífica que en la interpretació d'aquestes obres realitzaren el violinista Conis Krasner, la cantatriu Leonore Meyer i el gran director que és Ernest Ausermet.

Un Preludi Fuga, d'Edmund von Borck (Alemanya), construït amb mestria però durament orquestrat, i uns fragments del drama amb música "Carles V", d'Ernst Krenek (Austria) completaren el programa d'aquesta sessió. En l'obra de Krenek ens sembla que hi ha una ambició excessiva per a les possibilitats de l'autor, l'estil del qual pren sovint característiques diferents i oscil·la de manera desorientadora.

En el segon concert d'orquestra escoltàrem la Quarta Simfonia d'Albert Roussel, el conegut compositor francès, bella i substanciosa obra, sòlida en la seva construcció i eloqüent en les seves intencions expressives, que podríem dir que anulla gairebé algunes de les seves veïnes en la llista.

El "Concerto" per a piano i orquestra, de Frank Martin (Suissa), semblà, després d'aquella obra tan equilibrada i precisa, més vague i incoherent del que potser realment és l'ab-

Larg-Erik Larson (Suècia)

Robert Blum (Suïssa)

Jacques Ibert (França)

Albert Roussel (França)

Edmund von Borck (Alemanya)

Ernst Krenek (Austria)

Egon Wellesz (Austria)

Marcel Mihalovici (Romania)

EL FESTIVAL D'AHIR AL "POBLE ESPANYOL"
La "Colla nova dels Xiquets de Valls" en el magnífic "quatre de vuit", que li valgué una gran ovació (Foto Centelles)

sonora de les tonalitats que hom anomena ara convencionals, resta a l'audició d'aquesta obra, i a moltes del seu caràcter, el recolzament necessari per seguir el prolix discurs. Es plena també de frenètics paroxismes que no predisposen gens l'oient a la simpatia.

"Don Lindo de Almería", divertimento coreográfico, de Rodolfo Halffter (Madrid), és una composició poc consistent, gens rica d'idees i mancada, encara, d'aquells recursos hàbils que, a manca de veritable substància, solen posar en joc molts compositors de vocació errada. Hi ha intencions iròniques, semblades, que no reixen, poca inventiva i molts plagis, més o menys encoberts.

"El "Concerto quasi una fantasia", del compositor romanès Marcel Mihalovici, posa el conjunt d'instrument de vent, amb violoncels i contrabaixos, només, del grup de corda, a l'instrument solista, al violí, i és en conjunt força interessant en el seu ben treballat desenrotllament. Hi ha curiosos efectes de sonoritat, innegablement originals i que pàlesen una notable traça d'orquestrador.

La "Dança polonesa", del compositor polonès Roman Palester, és una obra inspirada en el folklore. Els temes incisius, tractats amb fantasia, i la seva opulència de sonoritats li asseguren l'èxit, que, altrament, mereix prou per la bella construcció i la substància de tot el contingut.

Aquest concert fou dirigit amb perfecte encert pels mestres Ernest Ansermet i Bartolomé Pérez-Casas, el prestigiós director de l'"Orquesta Filarmónica de Madrid".

Actuaren com a solistes el pianista Walter Frey i el violinista Stefan Freukel, ambdós perfectes en llur difícil tasca.

En el tercer concert, una obra només, el "Segon concerto per a violí i orquestra", del compositor polonès Karol Szymanowski, ens interessà francament. Es una altra composició d'autor polonès informada pel folklore, que, ben assimilat pel compositor, li ferneix un material temàtic de singular vitalitat, ric i ple d'accents característics. Malgrat la llibertat d'estructura, la construcció és equilibrada i enquadrada en línies rigorosament tractades.

L'esmentat violinista Stefan Frenkel ens féu escoltar una excellent interpretació de la part concertant d'aquesta obra.

L'Obertura de Lars-Erik Larson (Suècia), que cloïa el programa, brillant i pomposa, és una obra força reeixida que palesa innegables qualitats en el seu jove autor. L'altra Obertura, però, que encapçalava la llista, de Lennox Berkeley (Anglaterra), que fou dirigida pel seu autor; la "Symionie" de Karl Alfred Deutsch (Austria), i la "Sinfonía con piano concertante", de Federico Elizalde (Madrid), dirigida també per l'autor, amb l'excellent pianista Leopold Querol, encarregat de la part de solista, no passen de la categoria d'assaigs, fets amb molt poca fortuna i per als quals el millor que es pot desitjar és l'oblit immediat, en bé, principalment, de llurs mateixos autors.

En aquest concert desfilaren per la tarima del director, ultra els autors esmentats, els mestres Karel Ancerl i Enric F. Arbós. Un director per a cada obra, luxe potser excessiu.

En el Festival de la S. I. M. C. hi ha hagut també dos concerts de música de cambra.

En el primer d'aquests concerts es feren remarcar amb especial interès els "Psalmen für sopran und Kammerorchester", de Robert Blum (Suïssa), composicions en les quals batega un íntim sentiment, i, sobretot, les "Cançons de bressol", de Václav Kàpral (Txecoslovàquia), bellíssimes i profundament expressives.

El "Concertino da Camera", de Jacques Ibert (França), per a saxofon alt i petita orquestra, és una composició superficial, en la qual no creiem que l'autor hagi posat gaire ambició. Es fa escoltar, però, amb complaença, per la verva que anima els seus episodis i la vivacitat dels ritmes. Hi obtingué un èxit assenyalat i merescut, interpretant la part concertant el saxofonista Sigurd M. Rascher, virtuós d'una tècnica sorprenent.

La Sonata per a piano, de Ludwig Zeuk (Austria) i els "Dos moviments per a quartet de corda", de Mark Brunswich (U. S. A. - Austria), com també la "Sonata per a flauta i piano", de Walter Piston (U. S. A.), la "Suite per a violí i piano" de Benjamin Britten (Anglaterra), i "Quelques Airs de Clarine Juranville", d'André Souris (Bèlgica), que figuraven al programa del segon concert de cambra, poden agrupar-se, amb mereixements diversos, en el Catàleg de les temptatives plenes de vehements ambicions, però no reeixides en cap aspecte.

Cal, però, destacar en aquest segon programa l'obra titulada "Sonette der Elisabeth Barret-Browning", d'Egon Wellesz (Austria), per a soprano i quartet de corda, composició d'una torbadora força expressiva; les tres peces per a piano "Les ombres perennes", del compositor català Manuel Blancafort, pàgines substanciosès en les quals aquest músic, massa allunyat temps ha de les activitats de compositor, palesa la seva finíssima i aguda sensibilitat, i, sobretot, el "Cinquè quartet de corda", de Béla Bartók (Hongria), obra magistral, que clogué amb magnífica solemnitat del darrer concert.

Per la tasca admirable que realitzaren en els dos concerts, hem d'adreçar un colorós elogi al pianista Robert Georg, a la soprano Alice Frey, al Galimir-quartet, a la soprano Jarmila Vavrdová, al pianista Winifred Hooke, al flautista Esteve Gratacós, a la soprano Leonore Meyer, al violinista Antoni Brossa, a la contralt Marie Lancelot als pianistes Alexandre Vilalta i Fere Vallribera i al Nou Quartet Hongarès, tots els quals artistes posaren a contribució abnegadament i amb un gran entusiasme llurs qualitats per servir fidelment les intencions dels compositors.

També un aplaudiment ben cordial a les orquestres Pau Casals i "Filarmónica" i "Sinfónica", de Madrid, per la devoció amb què acompliren, en els assaigs i en els concerts, la dura tasca que els fou confiada.

Baltasar SAMPER

Una recepció al palau Comilles

Se celebrà una recepció oferta per l'ex-alcalde de Barcelona, ex-comte de Güell, a les personalitats estrangeres que assisteixen al Festival Internacional de música contemporània i al Congrés Internacional de Musicologia.

Assistiren a l'acte, ultra les autoritats locals i gran nombre d'artistes barcelonins invitats especialment per l'ex-comte de Güell, que, com se sap, ocupa la presidència de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi.

Entre els concurrents hi havia l'alcalde accidental, senyor Ventós; el rector de la Universitat, doctor Bosch Gimpera, el conseller regidor de Cultura, doctor Cortès; el doctor senyor August Pi i Sunyer; els musicòlegs estrangers Jacques Ibert, doctor Wellesz, doctor Maçon, Sigurt Rascher; els compositors espanyols mestres Marshall, Lamote de Grignon, mossèn Anglès, Llongueres, Morera, Gibert i Balcells; els artistes Planes Dòria Elais, Alarma, Clarà i Adrià Gual; els senyors Valls i Taverner, Estelrich, Pompeu Fabra, Masriera, ex-vescomte de Güell, Rocamora, Renard, el cap de Cerimonial de l'Ajuntament, senyor Riber, el pare Sunyol i moltes altres personalitats.

També hi assistiren distingides dames i senyoretes, la majoria familiars dels congressistes invitats.

L'ex-comte de Güell, amb la seva amabilitat i gentilesa acostumades, féu els honors de la casa, i mostrà als seus invitats les esculptures i alguns tresors artístics que formen part de la seva valuosa i interessant col·lecció.

Després, al menjador del Palau, el president de l'Acadèmia de Belles Arts, ex-comte de Güell, pronuncià en francès un discurs, en el qual, després de dirigir una expressiva salutació a les autoritats i als invitats, digué que volia glossar alguna de les peculiaritats de la Catalunya musical. Exposà, amb dades històriques, la inspiració semítica musical existent a Andalusia segles abans de la nostra època. Explicà com aquesta inspiració revisqué amb la invasió àrab i s'escampà per tota la Península Ibèrica. Assenyalà les seves característiques de les melismes, els sons perllongats i el cant arrossegat de diverses notes sobre una mateixa sillaba. Contà com aquestes característiques rodejaren la música popular catalana i envaí Aragó, València i Mallorca, però sense penetrar al comtat gran, on les cançons populars se segueixen conservant incòlumes en llur classicisme; acompassades, retallades i nítides, amb una nota per a cada sillaba i un pensament musical per a cada estroia determinada, conservant-se així com un cor de vestals que defensés el foc sagrat del classicisme llatí davant la invasió muslímica. Explicà després la missió musical del Monestir de Ripoll, que inicia la reconquesta musical dels modes gregorians romans fins arribar a desterrar el cant muçàrab de totes les catedrals i església de la Península. Demana als congregats que deduïxin principis filosòfics i socials de llurs estudis i de llurs viatges.

Els diu que no oblidin que Confuci, en temps remots, féu un llibre sagrat de recopilació de cançons populars perquè la seva inspiració servís de norma als governants. Fixa l'atenció del Congrés en què els cants populars de tots els països tenen un fons de tristesa o de melenconia, i això prova — afegeix — que han d'ésser preocupació de tots les millores socials i arribar als més alts principis de justícia social. Diu que vol fixar la significació singular del Palau de la Música Catalana, institució que, contrastant amb les similars d'altres capitals, es distingeix per la seva fesomia democràtica, d'entitat essencialment coral i popular. Enalteix la mateixa significació en els nostres grans músics, com Millet i Morera, i per a fixar el sentit racial d'aquest principi, llegeix un text d'un músic català del segle XII, Ramon Vidal de Besalú (1160).

Es dirigeix a tots els savis i artistes reunits de tots els països, i els diu que el culte que reten a l'harmonia i a la compenetració dels distints països sigui útil a la humanitat, i que llur actuació apropi l'hora feliç de la pau universal.

Acabà el seu discurs, en català, donant les gràcies als congressistes per haver elegit la nostra capital per a seient de llurs sàvies deliberacions, i els demanà que quan estiguin lluny de nosaltres dediquin un record d'afecte a la nostra bella i dolça Catalunya.

L'ex-comte de Güell fou molt aplaudit.

El professor de la Sorbonne M. Maçon, en nom del Congrés Internacional de Musicologia, agraí les atencions rebudes, i assegurà que conservaran un agradable record de llur estada a la metròpoli de Catalunya.

També el doctor Wellesz, de Viena, en nom de la Societat Internacional de Música Contemporània, pronuncià breus paraules de gratitud.

Finalment l'alcalde accidental, senyor Ventós, agraí a l'ex-comte de Güell la invitació, que li havia permès de poder saludar tots els congressistes nacionals i estrangers que assisteixen als actes que se celebren a Barcelona.

Felicità els organitzadors d'aquestes magnes manifestacions d'art musical, que han tingut per marc la nostra bella Barcelona i, per tant, Catalunya, i acabà demanant als congressistes que quan tornin a llurs respectius països guardin un record agradable de llur estada entre nosaltres.

Tots foren molt aplaudits.

Seguidament autoritats i invitats foren obsequiats amb un esplèndid lunch.

Gestors per a Mutualitat

tot Catalunya. Esc.: 4212. Vergara, 11

EL FESTIVAL D'AHIR AL "POBLE ESPANYOL"
Danses catalanes, interpretades per l'Esbart Folklore de Catalunya
(Foto Centelles)

El festival de ballets populars al Poble Espanyol de Montjuïc

El festival de ballets populars organitzat pel III Congrés de la Societat Internacional de Musicologia, celebrat al Poble Espanyol de Montjuïc, constituí una festa espléndida de color. Les manifestacions més genuines del folklore popular desfilaren davant del gran nombre d'espectadors que omplia la Plaça Major del Poble Espanyol.

Encetà la festa, després de la desfilada inicial, un magnífic "quatre de vuit" aixecat per la Colla Nova dels Xiquets de Valls, dirigida per l'Anton de l'Escolà, castell realitzat amb una seguretat avui dia no igualada per ningú, el qual feia quaranta anys que no havia estat vist a Barcelona.

La "Colla Joventut" de Montblanc realitzà amb la destresa que li és característica dues tandes de Ball de Bastons. Acompanyats per les cobles "Barcelona" i "La Principal de La Bisbal", l'"Esbart de Dansaires Montserrat" i l'"Esbart Folklore Catalunya", delectaren el públic amb un seguit de danses catalanes que foren aplaudides amb gran entusiasme, el mateix que l'actuació dels grups de Dantzaris i Txistularis de Sant Sebastià, que animaren d'allò més la festa.

Actuà també "La Moixiganga" de Valls amb els seus balls i quadros plàstics, que foren molt celebrats, així com la famosa "Patum" de Berga, que contribuí a animar d'una manera extraordinària el festival.

A la segona part d'aquests, els xiquets de Valls realitzaren dos nous castells d'una gran espectacularitat, ja era hora que els autèntics Xiquets de Valls poguessin demostrar al públic de Barcelona allò de què són capaços els castellers del Camp de Tarragona. Malgrat el programa restringit a què foren obligats, poguérem veure aixecats amb la mateixa seguretat que el primer castell el "tres de set aixecat per sota" i el "quatre de set amb el pilar de cinc al mig". Com a final de festa realitzaren al mateix temps dos magnífics pilars de cinc.

En conjunt, resultà una festa plena de simpatia, de la qual estem segurs que el públic sortí plenament satisfet.

Els músics dels Estats Units cedeixen a Barcelona un bust del mestre Pau Casals

En ocasió de la celebració a Barcelona del XIV Festival de la Societat Internacional per a la Música Contemporània, Mr. Carleton Smith, director de la New York Public Library, ha portat un bust del mestre Pau Casals per tal de fer-ne ofrena a la ciutat de Barcelona.

Aquest bust és obra de Mme. Brenda Putman, l'original es troba al Museu Hispànic de Nova York. Els músics americans, compositors i instrumentistes, especialment els violoncellistes, han fet una subscripció per a oferir-lo a la ciutat de Barcelona, la qual, ben probablement decidirà el seu emplaçament al Museu.

DE LES TERRES... ...CATALANES

OLOT

Escoles. — Les aigües. — Les eleccions. — Defunció

La "Unió Excursionista de Catalunya Olot" ha tramès una instància a l'Ajuntament, en la qual s'adhereix també a la petició formulada per diverses entitats locals, de la creació d'un nou Grup Escolar a la barriada de Sant Miquel.

— Ha estat a la nostra ciutat l'enginyer senyor Jaume Martorell, a l'objecte de facilitar un dictamen a l'Ajuntament sobre la forma de realitzar el projecte de proveïment d'aigües a la població, del qual ell mateix és autor.

— Amb motiu de les properes eleccions de compromissaris, les entitats d'Esquerra de la nostra ciutat van organitzar un miting de propaganda al Teatre Principal, en el qual van parlar els senyors Antoni Dot i Arxé, diputat al Parlament de Catalunya; Joan de Garganta, ex-alcalde i actual conseller de Cultura de l'Ajuntament; Manuel Fernàndez, de Besalú, candidat a compromissari; Ramon Mascort, diputat al Parlament Espanyol, i Joan Casanoves, president del Parlament de Catalunya. El públic omplia de gom a gom el local i foren diverses les ovacions que es tributaren als oradors.

— Ha deixat d'existir el senyor Daniel Prat i Corcoi, afiliat entusiasta d'Acció Catalana Republicana. El seu enterrament constituí una sentida manifestació de dol, i ultra les corones, el feretre anava embolcallat amb la bandera barrada. Descansi en pau.

MANLLEU

L'Ajuntament. — Teatre. Esport. — Altres

Actualment els càrrecs d'alcalde i tinents d'alcalde, que ostentaven els senyors Manuel Jaumandreu, Joan Basses, Josep Corrius i Josep Castell, respectivament, han estat conflats, per dimissió d'aquells, als regidors esquerrans Joan Solà, sindicalista; Joan Traveria, socialista; Macià Conesa, Esquerra Republicana, i Josep Sala, independent.

— La Companyia Amics del Teatre de la Unió Coral, que tant d'èxit assolí en les representacions de sarsueles per les Festes de la República, prepara la posta en escena d'alguna opereta d'importància. Hom diu si s'activaran els assaigs per a representar "Cançó d'amor i de guerra".

— El nostre primer equip de futbol es rescabalà de la derrota soferta al camp de l'Arènys per tres gols a cap vencent els jugadors de la costa per quatre gols a cap en un partit molt disputat i durant el qual els nostres es mostraren molt superiors. Actualment anem al mig de la classificació general.

— Hom treballa fermament en l'organització del final d'etapa de la Volta a Catalunya, que s'escau a casa nostra.

PUIG-REIG

Atracament prop de Casserres — Conflicte fabril — Fum de fullaraca verda.

Puig-reig 19. — Els senyors B. Marsa i R. Pérez Rizo, encarregat i director, respectivament, de la companyia "Cubiertas y Tejados" de Barcelona, el dissabte al matí, a les deu, mentre recorrien la carretera, en construcció, que va de Casserres a Gironella, en el moment que passaven per l'indret conegut per Roca de Barbats, foren sorpresos per tres desconeguts que, amenaçant-los amb pistoles, els obligaren a posar les mans enlaire, tot disparant uns quants trets que no feren blanc. Seguidament els lligaren esquena per esquena, i els furtaren de les butxaques unes 8.300 pessetes que duien, per tal de pagar la setmanada als obrers que treballen en l'esmentada carretera. Acte seguit es feren escapols, endinsant-se en un bosc proper, en direcció a Avià.

Els mateixos atracats, que aconseguiren deslligar-se, donaren part a la guàrdia civil del fet, i s'organitzà tot seguit una batuda per tots aquells indrets en la qual prengueren part, ultra la de Gironella, la guàrdia civil de Berga i de Puig-reig, secundada per uns quants paisans.

A darrera hora del diumenge continuava la batuda sense que, de moment, hagin pogut ésser detinguts, no obtant haver-se creuat algun tret. L'última impressió és que la força pública els tenen voltats i espera que els malfactors esgotin les municions, per tal de capturar-los.

— Coincidint gairebé la totalitat de fàbriques de teixits i filats de l'Alt Llobregat, la setmana passada, d'entre les set grans fàbriques existents en aquesta localitat, quatre fixaren en llurs portes un avís anunciant als treballadors que a partir de la present setmana i fins a nou avís quedava reduïda la setmana de treball a quatre dies, començant-la, per tant, dimecres.

Gràcies, però, a les gestions practicades per l'Alcaldia prop del conseller de Treball de la Generalitat, s'ha pogut deixar sense efecte, almenys per aquesta present setmana, la decisió de la patronal; cas de persistir, sabem que reunit el comité d'obrers de fàbriques ha pres l'acord d'acceptar l'esmentada reducció de treball amb condició que sigui abonada íntegra, igual que si la treballessin sencera. Avui dilluns, per tant, malgrat els avisos fixats tothom s'ha reintegrat al seu lloc en les fàbriques.

— Diumenge a la tarda al cinema Imperial hi tingué lloc un miting a càrrec de tres propagandistes del "Comunismo libertario" i C. N. T., dos dels quals parlaren mig en castellà i mig en català, o sigui gairebé de la mateixa manera que ho feien els guàrdies municipals barcelonins temps enrera. L'altre començà dient que era català, però que a petició (?) d'alguns companys locals continuaria el seu parlament en castellà, fent solament aquest aclariment per a demostrar que no era murcià.

Tots tres enmig de la indiferència de l'auditori, s'expressaren en tons violents contra el Govern de Catalunya i especialment contra els consellers Barrera i Comorera, atacant els partits polítics d'esquerra i de dreta fent-ho molt més fort contra els primers que contra els segons, sense deixar enrera, però, els socialistes...

No és estrany que davant d'aquesta oratòria de fullaraca un auditor ingenu, comentant-la, es planyés que aquesta gent tan cridanera, valenta i decidida en temps de llibertat com ara, en altre temps, com quan la dictadura o com durant el bienni negre, no se'n trobés rastre enlloc, i fossin cecs, muts i sords!

La Tarragona imperial vença la Tarragona provinciana

Durant les anyades de decadència haurien dit que la magnífica ciutat de Tarragona es complavia a conrear, com tantes altres ciutats catalanes, el provincianisme més estricte. Una ciutat espanyola amb espanyolades i tot. El catalanisme, que a Tarragona ha tingut addictes des de primera hora, recobra de mica en mica la seva personalitat i hi guanya: de ciutat provinciana passa a la categoria de capital catalana i veu com s'obren els més esperançadors destins al seu davant. L'estàtua d'August, homenatge d'Itàlia, ha estat col·locada al Passeig Arqueològic, que per la seva bellesa ha adquirit ja una fama mundial. I, amb activitat, es realitzen les obres de consolidació d'un tros de la gran muralla ibero-romana, perjudicada per les pluges.

(Fotos Chinchilla.)

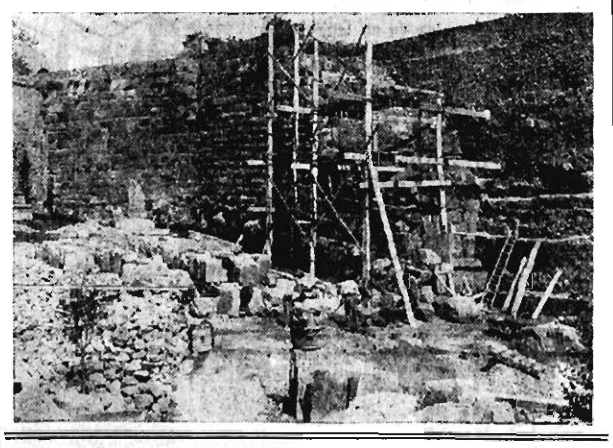

MANRESA

Excursió. — Incendi. — La Festa del Llibre. — Concert. — Conflicte solucionat

Manresa, 25. — L'Associació de Dependents ha organitzat una excursió a la muntanya del Montseny per al vinent dia 1 de maig.

— S'ha declarat un incendi a la fàbrica "Manufactures Carreres", del veí poble de Castellgalí. El sinistre ha revestit poca importància i, sortosament, només s'han cremat unes quantes bales de cotó. Hi han acudit els bombers d'aquesta ciutat i també les autoritats locals.

— Amb un èxit esclatant, s'ha celebrat enguany la Festa del Llibre. El nombre de llibres venuts ha estat superior als anys anteriors, i la venda del llibre català ha estat considerablement major que en els anys passats.

— El dimecres vinent, organitzat pel Cercle Artístic, tindrà lloc a la sala d'actes del Grup Escolar "Renaixença", un magne concert simfònic a càrrec de l'Agrupació de Cultura Musical que tan gran èxit obtingué en el seu darrer concert.

— Solucionat el conflicte existent a la fàbrica Pirelli, s'han reintegrat a la feina tots els obrers que hi treballen.

MOLINS DE REI

Suïcidi

Molins de Rei, 25. — Disparant-se un tret de revòlver al cap, s'ha suïcidat Josep Cervoer i Prades, fabricant de gèneres de punt, de Barcelona, casat, de 39 anys. El suïcidi ha tingut lloc a la casa núm. 73 del carrer de Verdaguer. S'han assabentat del fet seguidament després d'haver estat comès, uns veïns que tenien ordres d'avisar-lo a dos quarts d'una per tal de poder tornar a Barcelona, d'on havia arribat en el tren d'un quart de dotze.

El jutge municipal i el metge forense han acudit al lloc del fet; han reconegut el cadàver i han ordenat el seu aixecament i trasllat al cementiri municipal, on l'hi serà practicada l'autòpsia.

El mort era una persona coneguda a la nostra vila, on venia a passar l'estiu amb els seus familiars i a la casa on ha tingut lloc el suïcidi.

MATARO

Comissió. — La Diada del Llibre. — Impressions favorables. — Els treballs del senyor Llauneta

Mataró, 23. — Sota la presidència del conseller-regidor senyor Abril, en representació de l'alcalde, va quedar constituïda una Comissió mixta que ha de vetllar pel compliment exacte del pacte entre patrons i obrers camperols, signat el 16 del corrent. En formen part els senyors Francesc Cabot Floriach, Francesc Bofill de Dòria, per l'Associació Professional d'Agricultors del Marasme; Rafel Castellà Grau, del Sindicat de Producció Agrícola (U. G. T.), i Salvador Tomàs Pujol, del Sindicat Únic (C. N. T.).

— Durant aquests dies l'alcalde, senyor Cruixent, ha celebrat entrevistes amb els propietaris dels terrenys afectats per l'obertura de les noves Rondes, i els ha demanat la cessió gratuïta d'aquests, ja que molts d'ells havien convingut amb l'Ajuntament gestor anterior una indemnització per aquesta cessió. Hi ha impressions favorables segons les quals els propietaris cediran els terrenys sense cap indemnització.

— Aliir, a l'Ajuntament, el delegat del Treball, senyor Llauneta, prosseguint la seva tasca, va presidir reunions de patrons i obrers de les fàbriques Vives, Minguell i Marchal. També va entrevistar-se amb un representant de la casa Aranyó, i amb el fabricant senyor Joan Llaudó Tresfi i el senyor Soler de "La Calceteria del Litoral". Solament s'arranjà el conflicte plantejat a la casa Marchal.

Mitng de propaganda. — Les Colònies Escolars. — Adjudicació per sorteig. — Vària

Mataró, 25. — Ahir tingué lloc en el Monumental Cinema Bosc el miting organitzat pel Front Popular, prenent-hi part oradors dels partits polítics que formen el Front. El local estava ple.

— Arir va ésser el primer dia d'inscripció per a les Colònies Escolars del Municipi, havent tancat el dia amb més de cinquanta inscripcions.

— Sota la presidència del conseller-regidor de Governació senyor Abril avui ha tingut lloc, en el Saló de Sessions de l'Ajuntament el sorteig per l'adjudicació d'una taula de venda de porc a la Plaa del Mercat de la Constitució, la qual era sollicitada per dotze persones. El senyor Teòfil Gonzàlez ha tingut la sort d'adjudicar-se-la.

— Es presentarà a ratificació l'acord adjudicant la construcció de l'alberg dels pobres en el pròxim Ple Municipal, d'acord amb el resultat de la subhasta celebrada, per mirar de poder començar les obres els primers dies del mes que ve.

TARRAGONA

Comunicació del ministre d'Instrucció Pública. — Terrenys per a grups escolars. — Vària

Tarragona, 24. — El conseller de Cultura de l'Ajuntament ha rebut una comunicació del ministre d'Instrucció Pública donant-li compte que s'està tramitant urgentment l'expedient d'ampliació del grup escolar "Saavedra", d'aquesta ciutat. El projecte ha passat ja a l'oficina tècnica.

— D'ací uns quants dies serà signada l'escriptura d'adquisició d'uns terrenys destinats a construir un nou grup escolar, a Vinalloc, Tortosa.

— Ahir al matí, en el despatx oficial de la Comandància Militar, el coronel senyor Juli Rovira, recentment destituït del càrrec, va fer lliurament del comandament al tinent coronel senyor Matià Messa.

— La Cambra de Comerç, degut a que no ha estat atesa la petició que féu a la Companyia Telefònica Nacional sobre la reimplantació dels avisos de conferències telefòniques, elevarà una protesta col·lectiva, de totes les entitats, a la Companyia monopolitzadora.

SANT ADRIÀ DE BESÒS

L'Escola graduada. — Cal complir. Vària

Sant Adrià, 25. — Davant el notari nomenat a l'efecte, al saló de sessions de l'Ajuntament s'ha procedit aquest matí a l'obertura de plecs presentats al concurs d'adquisició del terreny per a bastir-hi l'escola graduada en projecte. Obert l'únic plec que hi havia, ha estat el d'un terreny enclavat davant la plaça de Macià, de 108.057 metres quadrats, ofert en unes inmillorables condicions per la senyora Pilar Capella i Font. En la vinent sessió consistorial hi haurà l'aprovació provisional de l'acord d'adquisició de l'esmentat terreny.

Cal cridar l'atenció al Consell local d'Ensenyança sobre l'estricte compliment d'algunes mestresses i mestres. Alguns d'aquests senyors, bo i vivint a la localitat, comencen les classes mitja hora o més després de les nou del matí, que és quan haurien d'iniciar-les. A la tarda, altre tant. I l'hora de plegar no és pas allargada, sinó escurçada sovint. I els alumnes de les escoles nacionals, amb aquest curt espai d'ensenyança, no saben el que han d'aprendre.

— La brigada municipal s'ha dedicat aquests dies a arranjar les calçades dels carrers de la barriada Font i Vinyals.

— A la Penya Blaus iniciaran aviat un torneig social de billar a tres bandes. El nombre d'inscrits és crescut.

GIRONA

Robatoris. — Detenció. — Els obrers del Ram de la fusta presenten bases. — Creu de terme trossejada

Girona, 25. — A Ripoll han entrat lladres a casa de Josefa Payàs Amblas, de 51 anys, i se n'han emportat joies i títols el valor dels quals s'ignora.

— A l'estanc de Vilabertran, propietat de Joaquim Puig, també hi han entrat lladregots forçant una porta. Se n'han endut tabac per valor de 326 pessetes, gèneres per valor de 200 i 65 pessetes en metàlic.

— A Sant Joan de les Abadesses han estat detinguts Francesc Pacheco Rocamora, de 33 anys, natural d'Oriola, i la seva dona, Manuela Garambois, francesa, veïns de Puigcerdà, acusats de robar bicicletes a Ripoll.

— Els obrers del ram de la fusta de Girona han presentat unes bases demanant augment de jornal. Actualment els fusters estan cobrant 8 i 9 pessetes diàries. En cas de no resoldre's favorablement, han anunciat la vaga per al dia 4.

— Ens diuen que la creu de terme de Cervià de Ter ha estat trossejada totalment. Es lamentable que avui dia encara puguin produir-se actes d'incultura com aquest.

Dr. CASASA GLENORRAGIA AGUDA I CRONICA, GUARIMENT TOTAL — SIFILIS, PELL, LLAGUES DE LES CAMES
Tallers 29, entresol - D'11 a 1 i de 5 a 8 - PREUS ECONOMICS

Una ESTONA amb els INFANTS

N.º 64 - 26 Abril 1936

LES COSES DE L'AIRE

per M. FOYÉ

En matèria d'aviació to. sovint apareixen novetats desconcertants que sorprenen per l'audàcia i temeritat dels que per primera vegada les posen a la pràctica. Després, en passar a la realització de cada dia, perden bona part d'aquell aspecte sorprenent, però en intentar-se per primer cop, quan encara no se sospita el resultat que poden donar, no ens queda altre remei que inclinar-nos davant dels homes que s'exposen per fer avançar una mica més els límits del progrés i de la tècnica. Ara us explicaré una experiència que es troba exactament en aquest cas.

Heu de saber que l'aviació russa és una de les més modernes i més progressives que existeixen. A Rússia l'aviació té una importància enorme en cada un dels seus aspectes, i el més interessant és que no solament està resolta l'aviació, diguem-ne coneguda, sinó que potser enlloc hi ha com en aquell país una tendència tan forta per realitzar coses noves.

A començaments del mes d'abril corrent els tallers "Aviakhim", de Moscou, organitzaren un experiment que pot tenir conseqüències molt interessants per a l'aviació comercial del dia de demà. Per mitjà d'un avió comercial de dos motors foren remolcats dos aparells planadors; un d'una sola plaça i un altre de dues. El tren aeri així format comportava l'avió amb motor, naturalment, al davant, a continuació el planador biplaça i finalment el planador monoplaça. La unió de les tres màquines era feta per mitjà d'un sol cable, que tenia 8 quilòmetres de llargada, i que partint de la cua de l'avió amb motor passava per l'interior del planador biplaça i anava a parar a la part davantera del planador monoplaça. A l'interior del planador del mig, o sigui el de dues places, existia un tambor amb el qual hom podia enrotllar-hi el cable: quan això es feia les tres màquines s'apropaven fins a una distància molt reduida. D'aquesta manera, i durant el vol, el pilot del planador biplaça podia mantenir les màquines molt acostades o deixar-les separar, la primera de l'última, fins a 8 quilòmetres.

Si us imagineu que, igual que els estels en allargar-los el cordill, que com més separades volaven les màquines russes més podien elevar-se les que eren remolcades, comprendreu tot l'interès de les experiències i dels seus resultats. El tren d'avions soviètics sortí de l'aeròdrom de Moscou i a cent quilòmetres de la sortida havia aconseguit 5.000 d'alçària. Fins aquest moment el tren de planadors anava a la mínima distància de l'avió i amb el cable molt curt; el primer planador volava 200 metres més alt que l'avió amb motor, i el segon a 250 metres més amunt que el primer. Llavors el pilot del planador biplaça començà a desenrotllar el cable i els planadors a pujar encara més fins a arribar als 6.000 i 7.000 metres respectivament.

Després d'alguns minuts de vol a aquestes alçàries el cable que remolcava el segon planador es trencà i el pilot començà a baixar fins a aterrar a l'aeròdrom Kiliazma. El primer planador biplaça començà a desenrotllar i encara pogué anar a aterrar a l'aeròdrom de Moscou. L'experiència fou, com podeu veure, concluent. Es possible per mitjà de remolcadors enviar un aparell a una gran alçària. Els tècnics russos que han efectuat aquesta primera experiència estimen que és molt possible de fer arribar planadors als 13.000 i 14.000 metres d'altitud.

Avui per avui són solament els avions sense motor els que són remolcats fins a les alçàries próximes a l'estratosfera, però gràcies a aquestes experiències el dia de demà potser serà una solució el remolcar els avions amb motor per fer-los arribar fàcilment a les grans alçàries on l'aire enrarit permet les més elevades velocitats.

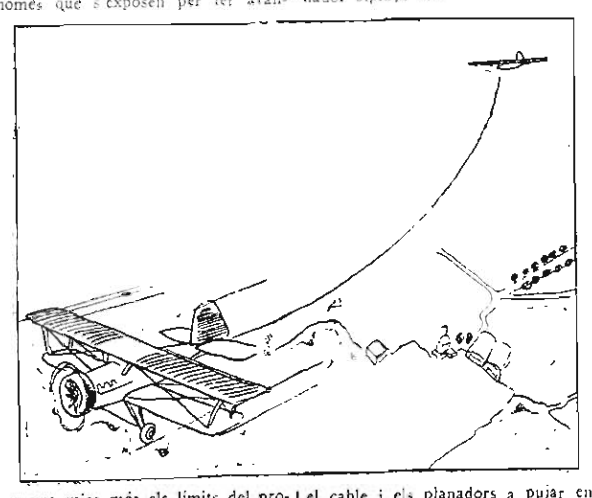

LA CASA EL VAIXELL

CONCURS DE TREBALLS MANUALS

LA PUBLICITAT obre un concurs de treballs manuals, entre els infants de les escoles de Catalunya, sota les bases i els temes següents:

BASES

1) Podran prendre part en el concurs tots els infants que no excedeixin de tretze anys.

2) Per tal d'establir una més justa competició, hi haurà tres temes. Un serà per als infants que no tinguin més de vuit anys; un altre per als que tinguin de vuit a deu anys, i un darrer per als que tinguin de deu a tretze anys.

3) Els materials emprats en els treballs hauran d'ésser de fàcil adquisició i manipulació: paper, fusta, cartolina, fang, filferro, suro, canyes. També es podran emprar desferres: rodets, capses, pots, etc.

4) Per a la construcció dels treballs hauran d'utilitzar-se les eines més senzilles: tisores, ganivets, martell, tenalles, llimeta.

5) Cada concursant solament podrà presentar tres treballs, dos dels quals hauran d'ésser el que assenyala el tema i un tercer que podrà elegir lliurement el concursant. Caldrà, però, que atengui les condicions assenyalades quant a material i a les eines utilitzades.

6) Cada grup tindrà diversos premis. Hi haurà a més un premi especial al qual podran optar tots els concursants.

7) Els treballs no podran excedir de 30 centímetres de longitud. Les altres mides hauran d'ésser relacionades amb aquesta. Tots els treballs hauran d'ésser completament originals.

8) Cada treball portarà una targa amb el nom de l'infant, anys i domicili.

9) Els treballs seran admesos fins al dia 4 de maig.

10) El dia 25 del mateix mes el Jurat donarà el fall, i el dia 31, en el local que oportunament s'indicarà es farà el repartiment de premis.

11) El fall del Jurat serà inapel·lable. El Jurat podrà sotmetre a proves els concursants que hagin resultat guanyadors dels premis.

12) Els treballs seran exposats en un local que també s'indicarà.

TEMES

Els TEMES seran:

Per als INFANTS QUE NO EXCEDEIXIN DE VUIT ANYS: Tema lliure. Materials: suro, paper, cartolina, fang, etc. Els treballs podran ésser retallats, loguines, plegats, etc.

Per als INFANTS DE VUIT A DEU ANYS: Tema: LA CASA considerada sota l'aspecte geogràfic i històric. Podran presentar-se treballs reproduint les cases de diferents indrets de la terra i dels diferents moments de la història de l'home. També podran presentar-se reproduccions completes d'interiors.

Per als INFANTS DE DEU A TRETZE ANYS. Tema: ELS VAIXELLS considerats sota els aspectes geogràfic, històric i científic. Els treballs podran ésser reproduccions de vaixells típics de diferents indrets del món, de vaixells històrics i també dels que assenyalin un procés científic: vaixells de vela, vaixells de vapor primitius, amb pales o roles. Els infants d'aquest grup podran acompanyar al seu treball una petita memòria explicativa, amb dibuixos i fotografies, llibres que han consultat, etc.

Llegiu, en les nostres pàgines successives dedicades als infants, la llista dels premis d'aquest segon Gran Concurs de LA PUBLICITAT.

PREMIS

Avui podem precisar més, ja, la llista dels premis d'aquest nostre segon Gran Concurs. N'hi ha dels següents organismes:

GENERALITAT DE CATALUNYA (Quinze guardiolets de la Caixa d'Estalvis, amb imposicions inicials).
CONSELLERIA DE FINANCES DE LA GENERALITAT.
CONSELLERIA DE CULTURA DE LA GENERALITAT.
CONSELLERIA-REGIDORIA DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA.
ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA (Diversos lots de llibres).
I també de les cases següents:
VILARDELL, S. A. (Diversos vestits de punt per a infant).
CATALÒNIA, S. A. (Diversos lots de llibres).
EDITORIAL BONAVIA ("Lliçons de Català", per Artur Balot; primera i segona sèrie. — Col·lecció completa de la "Biblioteca Bonavia". — Diversos volums de "Contes catalans ilustrats").
CASA "TRIX" (Sis capses de meccanos "Trix", número 1).
LLIBRERIA MILLÀ (Dues col·leccions de "Teatre per a Infants").

A aquestes aportacions cal afegir-hi les que LA PUBLICITAT i moltes d'altres que manca precisar, ben importants. Ho farem en pàgines successives.

El noiet-roger

per Mercè Rodoreda

(...adament:)

La sireneta exclamà, donant-se un petit cop de petita mà al front:

—Això sí que és un deure! No puc pas passar d'avui. He d'anar a visitar la senyora Escórpora, que s'ha vist sorpresa amb l'agradable visita de la gran Tortuga de mar, que li ha dut una colla de fillets.

—Anem-hi de seguida. Volant!

—Nedant.

—Tens raó.

I lliscant per les aigües més profundes entonaven una cançó que omplia de bombolles el líquid sense colors.

—Un vaxell abandonat!

Tenia àncora i cadenes plenes de rovell. Sota la quilla vegetaven tristes meduses: un esqual xerraire les volia convèncer de seguir-lo mars enllà.

A l'ombra d'un bell agrupament d'algues i plantes submarines, hi havia la casa de la senyora Escórpora. Tenia finestres amples i la porta esbatanada. La senyora Rajada (criada, ben criada) estenia els bolquers de la quitxalla al terrat i el senyor Salmó li presentava excuses pel fet d'haver-li empastifat un pitet en passar distret: anava a la recerca d'un vell Esturió amb el qual havien cursat les beceroles de menuts.

En aquell moment la senyora Escórpora estava d'allò més atrafegada escombrant la vorera, que el banzimbanzam de l'aigua sempre li cobria de llotim.

Tot foren compliments en veure's. La mestressa de la casa va excusar-se:

—Deixeu-me treure el davantal i entrarem a reposar una estona.

Dintre de la casa hi havia una clator macrada. Tres llagostins dssecats ornaven el mig de la taula. Tenien perles per ulls. D'un pany de paret penjava un quadre on hi havia pintat el gran serpent de mar, que havia devorat tots els peixos de l'oceà: al seu voliant tot era desolació.

Pilotets de sorra feien de tamborets, i la taula, guarnida amb els llagostins, era un acoblament de petxines.

Els petits fills de la senyora Escórpora estaven dormint. Cadascú tenia el seu llit que era mitja petxina amb bocins d'alga per llençol. Les escórpores petites dormien: a banda i banda del llit penjaven llurs bigotis.

—Quina preciositat de criatures!

—La feina que em donen...—va dir la senyora Escórpora d'allò més arrugada de rostre i amb les aletes encrenuades damunt el ventrell—. No tinc un trist moment meu. Ahir, anava a llegir un conte de fades per a poder explicar-los-el després, i, bon punt anava a fer-ho, se'm van posar a cridar de gana i... plegueu!... El meu marit, pobre, té feina a clavar conquilles a la gruta de Neptu, que ja està d'allò més tronada, i poc se'n pot fer càrrec de l'amoinament que em donen aquesta trepa de galifardeus...

Cridant i esgargamellant-se va interrompre la senyora Rajada:

—Oh! Oh! Oh!—deia amb la gran boca badada—. Oh! Oh! Oh!

—Bé, què us passa?—li va preguntar el roger encuriosit de la cridòria.

—Oh! Oh! Oh!

La sireneta obria els ulls amb esverament.

—Que has vist el gran serpent de mar, potser?—inquirí la senyora Escórpora, alarmada de bo de bo.

—Oh! Oh!...

I no la podien treure d'aquí.

—Seu, dona. Si vols, per a fer-te passar l'esglai, et donaré una closqueta de vi ranci.

La senyora Rajada s'havia repanxolat en un dels scients i al noiet-roger li venien ganes de riure en veure com s'assemblava a una veina de casa seva.

—Oh! Oh!... ranci; del ranci. Dues closquetes.

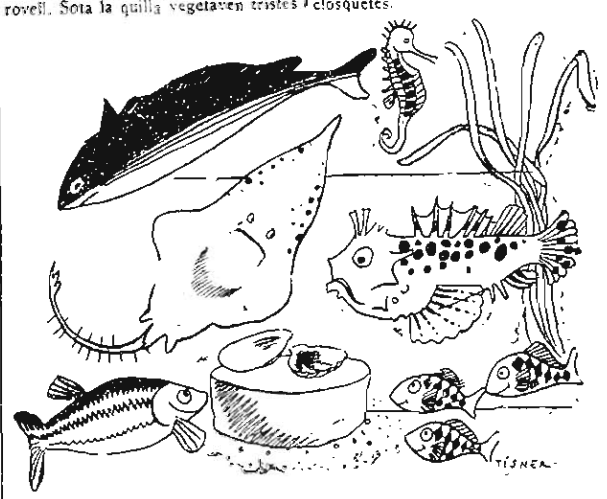

I s'esilangui novament.

La senyora Escórpora va emplenar tres cops una closca de copinya que va brindar àvidament la senyora Rajada.

Un cop va haver traguejat va agafar ànims i explicà amb gran abundància de ganyotes i d'escarafalls que, després de passar el senyor Salmó, que de temps li festeja perquè la sap endreçadai neta, no va esdevenir res d'interessant ni que sigui digne d'ésser mencionat. Ella va esbandir el pitet tacat i heus ací que tot hauria tingut aquí si no hagués estat que se li presentà, talment una aparició, monsenyor Llobarro. I que tomba i que gira i que si li havia de fer cas perquè era ben plantat i tots els seus antepassats havien sabut morir dignament i sense sabates, em volia convèncer d'anar amb ell vulgues no vulgues.—La senyora Rajada s'exaltava a cada mot.—Jo li he dit amb arrogància "—Impossible!" I no perquè no li dugui afecte (sempre em recordaré que un seu cosí germà em va salvar d'un entrecoll), sinó perquè jo, avui, sóc persona manada i em cal vigilar la bugada fins que és eixuta i després allisar-la tal com pertoca a una persona que sap la seva obligació.

En voleu de xerrameca? Aleshores va sortir a parlar de la mort tràgica del seu marit, estabornit d'un cop d'àncora entre cap i coll, i de les dificultats per a guanyar-se la vida honestament un cop vidua.

Els seus fills qui sap on eren. D'un havia tingut notícies, per mitjà de l'amic peix-espasa que en venia, que vagabundejava pel mar de la Xina; l'altre feia el plaga pel Mediterrani; els dos bessons per l'Atlàntic... res, tots escampats d'ací d'allà.

...I vet-ací que, per tal que el seguís, el senyor Llobarro m'ha pres la roba ajudat per una colla de galifardeus que no sé on els deu haver anat a cercar i ara aquests fills meus del meu cor (i va assenyalar l'arrenglerament d'escórpores petites) no podran canviar-se... Oh! Oh! Oh!

I hagué de veure més vi ranci.

—Oh! Oh! Oh!—Les llàgrimes més rodones li lliscaven galtes avall. —Tot ho han pres; tot! Daines, facets, pitets, bolquers... Oh! Oh!

—Bé, vaja, prou ploralles. Al capdavall no tenim més remei que conformar-nos—. I la senyora Escórpora emmenà la senyora Rajada a l'eixida i tornà plena de distinció a afalagar els nostres amics tot pregant-los que la perdonessin per la circumstància desagradable que tots plegats acabaven de travessar.

Com que en aquell moment van tocar les dotze, els amables visitants es van haver d'acomiadar, però el somriure de la senyora Escórpora es va tallar en sec en sentir una colla d'esternuts.

—Jesús, senyor Déu meu! Tanqueu les portes, un corrent d'aire! Ja se m'han encostipat!—I entrà a la casa donant un cop de porta que la va fer trontollar tota.

Els nostres amics emprengueren el camí de tornada.

—Jo no puc més: estic tan cansat...—es planyé el noi-roger

Demanaren a una vella anguila que els volgués emmenar a la platja i ella hi accedí

Un cop arribats descavalcaren.

La sireneta va tocar al noiet-roger, que es convertí en noi altra vegada, i ella i el roger de veritat desaparegueren en el remolí de l'ona que s'esberlava cantant.

El món al dia

El ministre de Comunicacions de Iugoslàvia ha demanat als abonats que s'abstinguin de barallar-se i cridar per telèfon.

★

Masik és una ciutat índia, enclavada en el camí que mena a Bombai.

L'habiten, exclusivament, mendicants. Quan arriba un foraster, és assaltat materialment pels ciutadans de Masik, que es retiren de seguida que hom els ha fet almoina.

★

Una noia habitant a la ciutat de El Cap va rebre, l'any 1910, la trista notícia de la mort del seu promès. La desgràcia li va produir una mena d'esvaiment, que ha durat fins cosa de mesos. Durant aquests anys, la noia ha estat sota un son letàrgic. Ara, en desvetllar-se, es troba que té 46 anys d'edat, però la seva mentalitat és de 20.

★

Els pous de petroli del Turquestan, descoberts fa poc temps, en l'actualitat donen 4.000 tones per dia.

★

Els habitants de Glasgow consumeixen prop de deu milions de lliures anuals de te.

LES BODES HONGARESES

Els hongaresos celebren les noces en gran forma.

Unes noces celebrades a l'antiga usança nacional duren tres dies i tres nits, i durant tot aquest temps, orquestres de gitanos executen música apropiada.

En unes simples noces de camperols estigueren presents 800 amics dels contraents. Menjaren quatre-centes aus, set porcs, dos bous, i es van beure vuit-cents litres de vi en una tarda. En unes altres noces de 600 persones es consumiren deu bous, cinquanta lletons, tres toros, seixanta pollastres, dos mil ous, vuitanta oques i més de sis-cents pastissos, cinc-cents litres de llet i set mil litres de vi. Es fumaren més de 5.500 cigars i cigarretes.

MOTS ENCREUATS

Problema número 61

HORITZONTALMENT

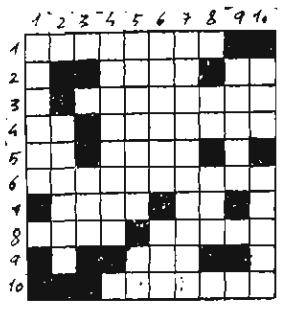

1: Hi venen les medecines.
2: Consonant — Coure treballat en planxa — Vela petita.
3: Vocal — Ella contreia i estrenyia els músculs del cos. Estava, doncs...
4: Preposició — Les usa el sastre.
5: El qui excelleix en un esport — Natural d'Iberia — Consonant.
6: Obertura gran practicada a la paret.
7: Parts extremes d'una extensió — Oceli — Consonant.
8: Ences de violenta irritació contra algú o alguna cosa — Cura zelosa, sollicita, afanyosa.
9: Consonant — Dit dels ulls — consonant.
10: De Gràcia, per exemple.

VERTICALMENT

1: Té una temperatura baixa (l'aigua, posem per cas) — Beguda alcoholica.
2: Acció de desplegar la força física.
3: Consonant — Vocal — Irritació violenta contra algú.
4: Diminutiu familiar de nom masculí — Consonant.
5: Veus de fora — Nota musical.
6: En vénen els efectes — I uls!
7: Considerables.
8: Vocal — Verb usat a Girona — Soviètic, ara — Vocal.
9: Nom de dona — Vocal — Item.
10: Fatigat — Un dia sense pa.

Solució al problema núm. 60

I	N	T	E	R	N	A	T		R
M	I		T	I	A	R	A		E
P	A			U		A	L	U	M
A		A	T	R	I		L		U
S	A	P	I	E	N	C	I	A	L
S	I	A	M		S	O	S		L
I		G	I	R	I	S		V	A
B		U	D		D	I	A		D
L		E		A	I			D	E
E		S	A	L	A	B	R	O	S

Han resolt aquest problema els col·laboradors següents: Francesc Gil i Pineda, Jordi i Joan Antoni Cabestany i Bourquin, Josep "Tot Sol", "Tres-caps", Rosa Maria Brull, Carme Noguer, Maria Vilardaga i Antoni Rosselló.

LA MORT D'UN ARBRE

Un huracà acaba de fer caure el famós cedre de Montigny-Lencomp, que tenia 200 anys d'edat. L'any 1734, Bernard de Jussien el va portar del Líban. Amidava 10'60 metres de circumferència per 32 d'alçada.

El més curiós del cas és que el cedre va caure justament en el precis instant que les autoritats de Montigny estaven reunides per tal de prendre acords respecte a la manera d'assegurar la conservació del gegant.

noticiari del CONCURS

El dimecres ar... a la Redacció un estol formidable de nens i nenes del col·legi de Santa Teresa, de Sarrià. Ens van lliurar part dels treballs manuals que han fet amb destí al Concurs. Aquesta primera expedició fou de casetes. Esplèndides. Els nens i nenes visitants ens van prometre que a primers de la setmana entrant ens portarien els vaixells. Els estem esperant amb ànsia.

★

Tenim a la disposició de les escoles de Catalunya uns cartells molt bonics que hem fet anunciant el Concurs.

Demaneu-los a l'Administració de LA PUBLICITAT.

★

No cal dir que durant tota la setmana hem anat rebent aportacions. En falten, encara, moltes.

Hi ha escoles que no ens han portat res, encara. No perquè no hagin fet treballs, sinó perquè són uns tocatardans.

D'altres és per culpa de no tenir-ho enllestit. Ens han dit que hi ha llocs que, més que una escola, semblen una fàbrica.

Petita Correspondència

Carme Noguer (Palamós). — I si fos "Marta COSI sis hores seguides"? Es, igualment, un temps del verb cosir.

Rosa Maria Brull (Olot). — Som nosaltres els qui estem contents!

Josep "Tot Sol". — Llegeix el que diem a Carme Noguer. Respecte a l'altre mot, és segur AL. De vegades se'n perd alguna, de solució. Ves a saber on. Però el cert és que se'n perden.

LA VOLTA AL MÓN EN VINT DIES

Sense voler rivalitzar amb la famosa proesa del malaguanyat Willey Post, que donà la volta al món en avió en set dies, cal precisar que un particular pot fer-ho actualment en vint dies, mitjançant el mateix mitjà de locomoció.

Se surt de París cap a Tolosa; l'avió regular francès el porta fins a Dakar i Natal en 48 hores igualment. De Natal a Miami, Florida, en 48 hores igualment. Miami-Nova York es fa en algunes hores, i d'allà, quatre vegades per dia, els avions volen cap a San Francisco en 36 hores. El Panamericà el transporta a Manila en tres dies, i el Xina Clipper el condueix de Manila al Japó. Del Japó, Osaka, se surt cap a Daires (deu hores); d'aquí cap a Pequin, amb la línia alemanya Curasian Air Co. Després s'arriba a Hankeou en setze hores; a Canton en cinc, i d'aquí se surt cap a Singapur.

Llavors s'agafa la línia holandesa, que el porta, en cinc dies, a Londres, Berlín o París.

JEROGLIFIC

de NARCIS MASFERRER

Endevineu ... dibuix, el títol d'una obra en vers de Llucieta Canyà.

FILM DE CURIOSITATS

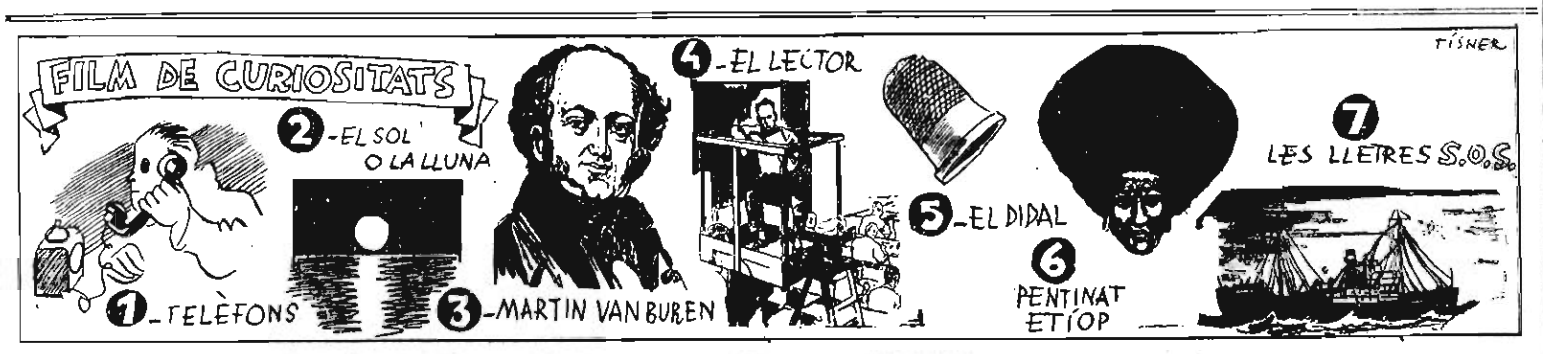

1. *TELÈFONS. El 57 per 100 dels telèfons mundials pertanyen a Nord-América.* — 2. *EL SOL O LA LLUNA. Quan el sol o la lluna s'apropen a l'horitzó ens semblen més grans perquè l'ull els compara amb els objectes terrestres.* 3. *Amb tot i que MARTIN VAN BUREN fou el vuitè president dels Estats Units, és el primer ciutadà nascut sota la bandera dels EE. UU. Va néixer l'any 1782. VAN BUREN és, també, el primer president que arribà en tren a Washington el dia de la seva presa de possessió.* — 4. *EL LECTOR. Fins fa poc temps, a totes les fàbriques de cigars de l'Havana hi havia ocupat un home la missió del qual era distreure les hores del treball dels tabaquers, llegint en veu alta primer el diari i després llibres. El LECTOR se situava dalt d'una trona com d'església.* — 5. *EL DIDAL. Només fa dos-cents anys que s'usa el didal per a cosir. Sembla que el primer que ha existit el va fabricar un obrer anglès que es deia John Lofting.* 6. *PENTINAT ETIOPIC. Algunes elegants etiopes porten sota el cabell una armadura de fusta, que li fa prendre aquest voluminós aspecte. Després de tot, no oblidem que hi va haver una època que el summum de l'elegància femenina europea el constituïa portar uns capells amb unes fragates-miniatura (no tan miniatura com això, amb tot) amb cordes, escales i vetes desplegades!* — 7. *LES LLETRES S. O. S. Aquestes tres lletres, o dues, si voleu, conegudes com el crit internacional de demanar socors, no són inicials de cap mot. Es un signe purament representatiu.*

Les incerteses de la política internacional

per J. Torres i Caprara

Les eleccions franceses han motivat un breu atur en l'activitat diplomàtica, a primers de maig. No creiem que la qual serà represa mes intensament el resultat de les eleccions franceses constitueixi una sorpresa. S'accentuarà segurament l'esquerrisme de la política interior, però la política exterior seguirà la mateixa orientació. El Quai d'Orsay segueix les seves tradicions qualsevulla que sigui el Govern que es formi.

Les dretes franceses han comès molts errors, un d'ells agafar-se seriosament el coronel La Rocque, que res que un imitador de Mussolini o de Hitler és una caricatura de Boulanger. Mussolini i Hitler tenen una altra habilitat organitzadora i a llur exit contribuiren també circumstàncies ambientals que manquen completament a França. Tant es així, que els resultats obtinguts per La Rocque han estat el reforç dels partits d'esquerra.

La suspensió de l'activitat diplomàtica, però, no ha impedit que la premsa seguís ocupant-se de la situació internacional i considerant-la greu.

No pot deixar-se de deplorar el cinisme de "News Chronicle" resignantse al pensament d'una "petita guerra" a Europa que posaria fi al conflicte italo-etiòpic. Es el llenguatge que s'usava en 1914; aleshores també es parlava de "guerra a la guerra", de "sis mesos de campanya", etc., i la guerra durà quatre anys, costà catorze milions de morts en els camps de batalla, i la humanitat quedà arrunada per una crisi econòmica els efectes de la qual encara es fan sentir. No se sap el que es diu quan es parla de "petita guerra" europea, perquè una sola canonada disparada al continent seria el senyal d'una conflagració general. A Londres semblen no adonarse que Alemanya està poderosament armada i que només espera el moment de la revenja.

Es precisament sobre aquest punt que es basa la divergència franco-britànica. França voldria que s'acabés aviat el conflicte africà perquè es reagrupessin les forces europees destinades a mantenir l'ordre. Potser Eden també n'està convençut, però sembla que els seus companys de gabinet segueixen tenint-se illusions sobre el pacifisme hitlerià i veuen el perill menor sense adonar-se del major.

Entre els greuges imputables a Itàlia per haver desencadenat el conflicte amb Etiopia, hi ha el d'haver malmès la concordia que era necessària entre les grans nacions europees.

* * *

Fora dels cercles polítics londinencs, es general la convicció que el vesper no es a l'Africa Oriental, sinó a l'Europa Central. La política dels "fets consumats" intensificada per Alemanya i que ha quedat sense conseqüències, no s'aturarà en l'ocupació militar de Renània. El Govern de Berlin mira certament més enllà.

La reunió dels nazis austriacs, que tingué lloc divendres a Berlin, ha estat considerada com un senyal d'alarma. Hitler especula hàbilment amb el desordre europeu derivat de la trivantor anglo-italiana, i havent quedat de fet assegurada la immunitat d'un cop de mà, qualsevol dia en farà un altre.

Ara bé, l'Anschluss és considerat per la Petita Entesa com un motiu de guerra. La mateixa Itàlia, si seguís una política coherent, també hauria d'evitar-lo. Però, donada l'actual situació, no és possible de preveure quina serà l'actitud d'Itàlia envers l'anexió d'Austria per Alemanya.

Aquesta anexió, pel que sembla, no es realitzaria mitjançant un atac armat. Es tractaria més aviat de provocar un moviment interior de caràcter nazista, que començaria a Linz i s'escamparia ràpidament per tot el territori austriac. Triomfant el moviment, com a Alemanya es considera segur, el nou Govern proclamaria, mitjançant un plebiscit, l'anexió d'Austria a Alemanya. Tot aquest programa es verificaria amb un ritme molt accelerat.

Fidel als compromisos que la lliguen amb els seus aliats de l'Europa Central, França no podria permetre la realització d'aquell pla. Sembla que a França es compta amb el concurs d'Itàlia, però es nodreixen dubtes sobre l'actitud d'Anglaterra, la qual, per bé que relativament, té interès a mantenir la independència d'Austria. De mes a mes, a Londres, on es parla tant de fidelitat al Pacte ginebri, s'hauria de tenir en compte que aquest estableix l'"statu quo" territorial a Europa.

No es pot dir fins a quin punt és justificat l'optimisme berlinès, però sembla que es creu que, un cop realitzat l'Anschluss, tot es reduirà a platòniques protestes diplomàtiques. Es diu que Hitler prepararà un nou pla d'organització de la pau, amb la transformació de la Societat de Nacions en una mena de club internacional i que els anglesos prepararan un nou qüestionari perquè siguin aclarits nous punts de les proposicions del Führer...

* * *

El nostre temps es caracteritza per una increible inconsciència dels Governs als quals pertoca la gran missió d'assegurar la pau a Europa.

Baldwin — que molts es pensaven que era un politic de la talla de Gladstone o de Disraeli — ha estat el primer de reconèixer la incapacitat dels Governs d'avui dia; però, d'altra banda, no sembla que vulgui donar l'exemple d'una esmena. Les seves declaracions es contradiuen gairebé sempre amb les seves accions. Sembla com si es veiés obligat a seguir una política diferent de la que ell voldria.

Mentrestant, seguint pel camí perillós en què es troba Europa, és la catàstrofe el que es prepara. Baldwin diu que "després" la humanitat ressorgiria liquidant el que restaria del passat. Si Baldwin veu el que es prepara per a l'esdevenidor, ¿per què no segueix una altra orientació, que ell mateix indica, en comptes d'una política d'incerteses i febleses?

La pau a Europa només pot ésser mantingada amb una lleial col·laboració franco-anglo-russo-italiana. Qualsevol entrebanc en la conservació d'aquest objectiu pot ésser fatal.

La victòria d'avui ha de superar la del 16 de febrer.

El conflicte italo-etiòpic

Combats als voltants de Sassabaneh

COMUNICAT NUMERO 195

Roma, 25. — El comunicat oficial número 195, diu:

"Les nostres columnes procedents de Gondar han completat l'ocupació de la zona del llac Tana, arribant ahir a Banar, després de passar per Hior. Les tropes foren rebudes a tot arreu amb gran alegria per les poblacions etiòpiques.

Al front de Somàlia, des d'ahir al matí, s'està lluitant un combat en les immediacions de Sassabaneh."—Fabra.

L'OPTIMISME ITALIÀ ES EXAGERAT

Addis Abeba, 25. — Un comunicat oficial del comandament etiòpic dona compte que la situació de les tropes italianes a la regió de Dessie no és tan clara com deixen aparentar els comunicats oficials. Les guerrilles etiòpiques ataquen constantment les descobertes italianes, a les quals produeixen constantment baixes.

Per altra part, diverser bandes nòmades que fins ara estaven al servei dels italians, s'han rebellat contra aquests, i s'han apoderat d'un important comboi d'apjrovisionament.

A la regió de l'Ogaden, el foc etiòpic ha abatut a gairebé una esquadreta completa italiana que, volant a poca altura, metrallava els abissinis.

Les fortes pluges segueixen dificultant el desplaçament dels elements motoritzats italians. — Fabra.

ELS FEIXISTES S'ACOSTEN A SASSABENEH

Roma, 25. — Als cercles periodístics d'aquesta capital s'afirma que les forces italianes motoritzades s'han apoderat de Sassabaneh i de Daggabur.

Aquesta informació no ha pogut ésser confirmada per cap comunicat oficial. — Fabra.

Roma, 25. — La columna més avançada és la del general Verne, que ra ocupat Dagganode, important població on afluèixen diverses pistes de caravanes.

La divisió libia del general Das avança vers Sassabaneh, seguint la carretera que va de Sagag. — Fabra.

Roma, 25. — Tres columnes italianes envolten Sassabaneh. Des de les seves trinxeres els tiops llancen una veritable pluja de foc contra l'enemic, que avança amb grans precaucions.

EL LLAC TANA

Roma, 25. — Les forces italianes han ocupat l'extremitat sud del llac Tana.

AL FRONT NORD

Roma, 25. — Segons les últimes notícies procedents del front nord, una important columna eritrea, independentment de la que ocupà ahir Uno Ulu, avança cap al sud.

Avui s'ha efectuat a Dessie una concentració de 3.000 camions procedents d'Amba Aladji.

EL FRONT SUD ROMAN SENSE VARIACIÓ

Askara, 25. — La situació de les tropes italianes al front sud no ha sofert cap variació digna de tenir-se en compte.

A l'Ogaden l'ala esquerra del general Graziani ha arribat fins a Daggamon, i la columna central continua el combat a Sassabaneh.

NOTICIES CONTRADICTORIES SOBRE EL NEGUS

Addis Abeba, 25. — El Govern etiòpic segueix en comunicació amb el Negus, la situació del qual s'ignora.

Un comunicat publicat en aquesta capital assegura que l'emperador segueix sense novetat al cap de les seves tropes, amb les quals intervindrà en defensa d'Addis Abeba quan les circumstàncies ho aconsellin.

Els avions italians han tornat a volar aquest matí sobre la capital, a una alçaria de 500 metres.

Asmara, 25. — Les notícies que sobre la situació del Negus ofereixen les informacions d'origen indígena no permeten precisar cap base ferma de crèdit.

S'assegura per alguns indígenes que el Negus va fugir fa quinze dies, seriosament amenaçat per una gran part del seu exèrcit que no està conforme amb la tàctica guerrera seguida per l'emperador.

Uns altres informes asseguren que el Negus està ferit i en lloc segur, voltat de forces absolutament fidels.

VOLS SOBRE ADDIS ABEBA

Addis Abeba, 25. — Aquest matí, a dos quarts de vuit, han aparegut a l'horitzó dos avions que han estat volant una llarga estona sobre Addis Abeba. No han llançat cap bomba i hom creu que llurs pilots han procurat només impressionar algunes fotografies en preparació d'un atac immediat.

EN PRO DEL TANCAMENT DEL CANAL DE SUEZ

Londres, 25. — La gestió de la Unió pro-Societat de Nacions prop el Foreign Office sobre la clausura del canal de Suez no s'ha efectuat encara, però probablement serà duta a cap el dilluns vinent.

Les recomanacions de la Unió pro-Societat de Nacions seran dirigides ja als serveis competents del Foreign Office, ja al senyor Eden. Es dubtós que la iniciativa tingui una influència decissiva en la política britànica, però es probable que reanimarà la campanya d'esquerra a favor del reforç de les sancions econòmiques.

Londres, 25. — Als cercles polítics s'assegura que la moció adoptada ahir a Edimburg sollicitant la clausura del canal de Suez, serà presentada dilluns al Foreign Office.

Se suposa que es tracta d'una maniobra per a forçar Eden a una ampliació del règim de sancions contra Itàlia.

SORTIDA CLANDESTINA D'UN AVIÓ

Villacoublay, 25. — L'aviador francès Drouillet, que com se sap és conseller militar del Negus, ha aixecat el vol aquesta tarda de l'Aeròdrom local, sense l'autorització de les autoritats.

L'avió, que és un aparell de fabricació nord-americana, no estava autoritzat per a abandonar el territori francès.

MAQUINES DE COSIR "ALFA"
EL MILLOR REGAL BRUC 14, BIS

Les eleccions franceses

La campanya electoral s'ha acabat sense grans incidents

Es preveu que la nova Cambra no serà gaire diferent de l'anterior

París, 25. — Aquesta nit, davant el micròfon, el primer ministre, senyor Sarraut, ha pronunciat el seu anunciat discurs, per a clausurar la campanya electoral.

Ha començat felicitant-se de la profunda tranquillitat de què ha donat proves el país enmig de tantes preocupacions interiors i exteriors.

"Tots els partits estan d'acord a demanar una acció renovadora i reformadora. Però l'execució d'aquesta obra exigeix en primer lloc que el país confii en què hi haurà pau. La creació del legislador francès necessitarà tota mena de seguretats, tant l'exterior com la interior.

Els nous diputats tindran una principal preocupació que serà la qüestió de la pau exterior.

Quant a pau interior, estimo que la calma que ha presidit aquest periode electoral és un indici de la terminació dels factors de desordre de totes les tendències polítiques."

Després, el president del Consell traça a grans trets la tasca del ressorgiment econòmic que haurà de portar a terme la nova Cambra.

"El principal remei consisteix a reforçar la fe dels francesos en el seu futur immediat. La tasca no és simple i l'exigeix la convocatòria d'una conferència internacional que decideixi suprimir aquest absurd desordre que conexem amb el nom de "dumping", en forma de represàlies duaneres brutals.

Crec fermament que la vella doctrina del liberalisme ortodox ha de cedir el pas a l'automatisme dels esdeveniments, si és que es vol posar fi a les crisis.

Cal recordar que l'instrument d'una col·laboració eficaç és el recent Consell nacional econòmic, una mena de parlament professional, que té tots els avantatges, però cap dels inconvenients del Parlament corporatiu."

Després passa a examinar la tasca de la proxima legislatura, mantenint i millorant certs mercats agrícoles, gran programa d'obles públiques d'utilitat nacional: política de desgravació fiscal, etc.

"Cal, de mès a mès, no comprometre l'equilibri pressupostari, obra que honora els que la realitzaren."

Examina a continuació la qüestió de la reforma de l'Estat:

Primeranyent cal que el poder executiu estigui menys subjecte a la freqüència de les crisis ministerials, que el poder judicial estigui a cobert de tota pressió, que el poder legislatiu revisi els seus mètodes de treball, que els serveis administratius es persuadeixin que estan units al servei de la nació i que llur funcionament solament té la dita finalitat."

El senyor Sarraut ha terminat dient: "Per produir la renovació moral que tots desitgem no ens cal a nosaltres francesos crear una mística al voltant d'un home o fer sorgir una ambició de raça. Cal solament fer despertar i mantenir viva la mística republicana i la fe activa en l'ideal francès de llibertat i justicia."

I afegeix:

"L'energia i la cohesió calen per a tot ressorgiment moral. El vostre vot no significaria, ni demà ni mai, la dimissió de la grandesa francesa i de la seva fe republicana."

DECLARACIONS DE DOUMERGUE

París, 25. — El senyor Doumergue ha fet declaracions sobre les eleccions de demà. S'ha declarat partidari de l'esperit d'unió nacional i ha afirmat que considera urgent anar a la reforma dels mètodes.

El senyor Doumergue ha acabat dient que confia en la continuitat ininterrompuda del règim democràtic.

AVERANYS

París, 25. — Amb l'ordre més absolut ha terminat la campanya electoral. La serenitat que ha presidit la campanya infon optimisme quant als resultats de la jornada de demà.

No falta qui veu en l'actual situació un senyal semblant al que presidí les eleccions del 1914.

Sobre la composició probable de la nova Cambra pot dir-se que no serà molt distinta de la precedent. Es indubtable que als districtes industrials els comunistes obtindran un avantatge de 15 a 20 llocs.

El grup comunista de la Cambra, ortodoxos i dissidents, comptava amb vint membres en l'anterior legislació, i es creu que podrà arribar a 35 o 40.

Circulen les notícies més contradictòries sobre l'estat del rei Fuad

El Caire, 25. — URGENT. — S'assegura que el rei Fuad està agonitzant a conseqüència d'una greu hemorràgia.

El Caire, 25. — En el seu butlleti els metges que assisteixen el rei Fuad declaren que s'ha produit una complicació que agreuja la malaltia, ja que l'hemorràgia ha tingut una gran repercussió en l'estat general del malalt.

PHILIPS
NAUTILUS 1045 Pts.
MOD. 510 550 Pts.
COMPTAT I LLARGS TERMINIS
PALAU DE LA RADIO
RAMBLA ESTUDIS, 8

L'O. I. T.

La llibertat sindical a Danzic

Ginebra, 25. — El senyor Jouhaux ha criat aquest matí l'atenció del Consell d'Administració de l'Oficina Internacional del Treball sobre la situació de les organitzacions sindicalistes lliures de Danzic, que es troben en la impossibilitat d'obrar al dit territori, administrat per la Societat de Nacions.

El senyor Jouhaux ha afegit que el problema havia estat sotmès al Tribunal Internacional de Justícia, però que fins ara no s'ha procedit al restabliment de la llibertat sindical. L'orador ha pregat al director de l'Oficina Internacional del Treball que intervingui prop de l'Alt Comissari de la Societat de Nacions per tal de demanar-li quan aixecarà la prohibició que afecta les organitzacions sindicals.

El director ha declarat que estava disposat a informar sobre la qüestió prop de les autoritats competents.

El Consell ha decidit, a més, que tots els grups, sense distinció, seran elegibles a la presidència, mentre que fins ara s'havia procedit només a l'elecció de presidència entre els membres governamentals.

La 75 sessió del Consell d'Administració de l'O. I. T. tindrà lloc el dia 2 de juny del corrent any.

El candidat de Bulgària per al Premi Nobel de la Pau

Sofia, 25. — El president del Consell, senyor Georges Kussivanov, ha comunicat al ministre argentí a Sofia que el Govern de Bulgària havia proposat al senyor Saavedra Lamas com a candidat al Premi Nobel de la pau de 1937.

El Japó - segons Arita - vol tenir relacions cordials amb tots els països

Toquio, 25. — El senyor Arita ha fet les seguents declaracions als representants de la premsa internacional:

"El Japó desitja estabilitzar la seva situació a l'Extrem Orient, i estableix per a això relacions cordials amb tots els països.

Les grans potències haurien d'esforçar-se a assegurar la pau en tot allò que pugui exercir alguna influència conciliadora. L'estabilitat política a l'Extrem Orient és una condició essencial per a la nostra pròpia seguretat i per a la nostra existència.

Es un imperatiu que ha de tenir-se en compte en la qüestió d'afermar les relacions entre el Japó, Xina i la Unió Soviètica. No tenim el menor propòsit d'agressió, i no recorrerem a cap acte d'intervenció per mitjà de negociacions diplomàtiques."

El senyor Arita ha acabat dient que es comprometia a mantenir les relacions amistoses amb la Gran Bretanya i els Estats Units, el mateix que totes les altres Potències interessades a l'Extrem Orient i al Pacífic.

L'ALIANÇA ANTICOMUNISTA

Pequin, 25. — De font xinesa, s'anuncia que els representants xinesos i japonesos, reunits a Tientsin, han arribat a un acord sobre l'aliança anticomunista. Sung Xe Yuan, president del Comitè polític de Hopei i Xahar, ha telegrafiat a Nanquin per demanar autorització. L'aliança permetria la tramesa de tropes japoneses a l'interior de Hopei i Xahar. Sembla que hi ha algunes clàusules secretes.

EL TRACTAT RUSSO-JAPONES DE PESCA

Toquio, 25. — El ministre d'Afers Estrangers ha encarregat a l'ambaixador japonès a Moscou que faci les gestions que calguin perquè es reprenguin les negociacions destinades a renovar el Tractat sobre la pesca, que expira el dia 28 de maig.

INTERPEL·LACIÓ A LA CAMBRA DELS COMUNS SOBRE EL FRAU FISCAL

Londres, 25. — Les precisions que seran demanades el dilluns a la Cambra dels Comuns pels representants de tos els països referents a l'assumpte del frau fiscal indirecte, ha provocat una emoció considerable a la City i als passadissos del Parlament.

Com se sap el pressupost comportava un augment de tres penics per lliure en els impostos sobre la renda i dos penics per lliure en el te.

Sembla que abans de la presentació del Pressupost, les Companyies d'Assegurances van ésser objecte d'un nombre anormal de suscripcions de pòlisses cobrint els riscs inherents a aquests augments. Es guarda el secret més rigorós sobre els projectes del canciller de l'Exchiquier, dels dels quals solament se n'assabenten els membres del Gabinet i els alts funcionaris de la Tresoreria abans de la presentació del Pressupost al Parlament. Es tracta, doncs, de descobrir com ha pogut saber-se el plan fiscal del canciller de l'Exchiquier.

L'organisme autònom de control financer "Lloyds" ha ordenat ja als seus agents la formació de llistes de subscriptors de darrera hora, demanant als comissionistes els noms dels dits subscriptors.

Com se sap, el rei sofreix una estomatitis infecciosa de caràcter necròtic.

El rei té actualment 60 anys. Es el primer sobirà constitucional d'Egipte, i el seu adveniment al tron remunta l'any 1922, data en què Egipte obtingué la sobirania. De fet la seva elevació al tron es va produir l'any 1917, quan Egipte es trobava sota el protectorat britànic. El príncep hereu Faruk, de 16 anys d'edat, es troba a Anglaterra per tal de completar la seva educació.

ANUNCI DE MILLORA

Egipte. — URGENT. — S'anuncia oficialment que la salut del rei Fuad ha millorat.

RUMORS DE MORT

El Caire, 25. — L'agència Reuter anuncia que en aquesta capital ha circulat insistentment el rumor que el rei Fuad havia mort a les deu. S'ha publicat un comunicat oficial fent saber que el sobirà havia millorat.

El Caire, 25. — L'agència Reuter insisteix que a pesar de la publicació del butlleti donant compte de la millora del rei Fuad, persisteix el rumor que el rei ha expirat, i que algunes legacions han collocat la bandera a mig pal.

Londres, 25. — Continuen circulant els rumors més contradictoris referent a l'estat del rei Fuad. A la legació d'Egipte hom ha declarat oficialment a les 11'30 que el rei havia millorat.

Del Caire comuniquen a la Reuter que l'estat del rei és gravissim i que augmenta la debilitat.

COMUNICATS OFICIALS

El Caire, 25. — Heus ací el que diu el comunicat oficial publicat aquesta tarda:

"S'accentua la depressió general del rei Fuad. S'agreugen les pertorbacions del sistema circulatori.

El Caire, 25. — El butlleti publicat aquesta nit indica que el rei Fuad ha passat el dia força calmat, que no han sobrevingut complicacions ni cap hemorràgia i que l'estat general és estacionari.

Mussolini imita Ròmul

Roma, 25. — Renovant la gesta de Romulus, el Duce ha traçat un quadre a l'interior del qual serà construida la nova ciutat d'Aprilia, a la zona dessecada dels pantans Pontinos. El Duce ha pronunciat després un discurs, exaltant l'esperit patriòtic del feixisme i criticant durament els països sancionistes.

El Duce ha visitat després tota la regió Pontina.

EMIR
PERFUM PERSISTENT
ENTRE ELS MES PERSISTENTS
DELICIOS
ENTRE ELS MES DELICIOSOS
DISTINGIT
ENTRE ELS MES DISTINGITS
Dana

Els disturbis de Palestina

Els àrabs volen promulgar la vaga definitivament

Jerusalem, 25. — Informacions rebudes de Jaffa i Caifa, dos dels principals centres del moviment antisemita, no assenyalen cap incident. Per la seva part, els jueus s'han abstingut de tota manifestació i la majoria de les botigues jueves continuen tancades i els carrers deserts. S'han mantingut les extraordinàries mesures policiaques preses ahir. Les tropes de policia patrullen pels carrers a cavall i en autos blindats, dispersant els grups.

En unes declaracions fetes pel senyor Bernard Jose s'afirma que els jueus tenen intencions pacifiques, però que no es deixaran arrabassar les conquestes aconseguides en forma completament legal. — Fabra.

DECLARACIONS DE BERNARD JOSE

Jerusalem, 25. — En contesta a les declaracions fetes ahir pel senyor Fakhry Bei, el senyor Bernard Jose, membre del Consell polític jueu, ha fet les següents declaracions a l'enviat especial de l'Agència Havas:

"El àrabs van molt equivocats si creuen que per la violència ens faran desistir dels nostres ideals a Palestina. Comptem amb l'ajut del Govern britànic i esperem que els àrabs reconeixeran la necessitat d'un acord."

El senyor Bernard Jose ha criticat duramente la campanya d'agitació que els àrabs efectuen a Palestina i afegeix que els àrabs eren perfectament lliures de negar-se a vendre algunes de les seves propietats als jueus. — Fabra.

NOUS INCIDENTS

Jerusalem, 25. — Aquesta tarda s'han registrat nous incidents. Un grup de manifestant ha atacat la policia. Un oficial ha estat tocat per un cop de pedra i ha quedat estès a terra sense coneixement. Els policies han fet grans esforços per a arrencar l'oficial del poder dels manifestants. — Fabra.

UN OFICIAL BRITANIC MORT

Jerusalem, 25. — A conseqüència dels disturbis registrats en aquesta ciutat ha mort un oficial britànic. — Fabra.

ELS ARABS VOLEN PROLONGAR LA VAGA

Jerusalem, 25. — Durant tot el dia, els àrabs han deliberat sobre la situació. A les vuit d'aquesta nit estaven encara reunits a fi d'estudiar la manera de prolongar la vaga general per temps indefinit.

A la provincia s'han registrat nous disturbis. A Beizan i Natzaret han estat cremades les collites. — Fabra.

Els caps regionals de la Heimatschutz aproven la política de Staremberg

Viena, 25. — El príncep Starhemberg, cap suprem dels "Heimwehren", ha convocat per a aquesta tarda, a Viena, tots els caps regionals de la "Heimatschutz".

El més interessant resultat polític de la Conferència dels cap regionals de la "Heimatschutz" ha estat, ultra l'aprovació sense reserves de la política del senyor Starhenberg, la unànime manifestació de confiança a la persona del senyor Schuschnigg.

Aquest vot de confiança ha acabat amb els rumors sobre una suposada tensió entre el canciller i la "Heimatschutz", i és un signe de la desaparició de les disposicions sorgides amb motiu del problema del futur de la "Heinweren" davant la remilitarització oficial d'Austria, la qual preveu únicament l'exèrcit regular i la milicia.

Sense que es pugui precisar exactament la forma de les bases per a aquesta entente que, sota la reserva d'incorporació a la milicia de la major part de la "Heinweren", alguns dels seus membres preveuen el retorn al moviment polític no militaritzat que presentava l'any 1927.

La conferència d'avui ha permès també establir la voluntat de la "Hematschutz" de col·laborar en l'obra de la reconstrucció d'Austria i de combatre contra tots els elements que efectuin alguna acció de sabotatge, conscientment o inconscientment. — Fabra.

Lindbergh a la Riviera italiana

Niça, 25. — El periòdic "Le Matin" diu que Lindbergh i la seva esposa, que foren vistos a Boulogne, sembla que s'han trasladat a Alassio, a la Riviera italiana, on han llogat una villa per un mes.

El memoràndum lliurat per l'ambaixador francès al Foreign Office

Londres, 25. — El senyor Corbin, en la seva darrera visita al Foreign Office ha lliurat al senyor Vansittart un memoràndum, sense caràcter oficial, en el qual es feien preguntes, sobre les quals el govern francès desitjaria certs aclariments.

1.—¿Quina serà l'actitud d'Alemanya en relació a les minories alemanyes d'Austria, Memel, Dantzic i Txecoslovàquia?

2.—¿Proposa el Fuerher la modificació de l'actual "statu quo"?

3.—Té Alemanya la intenció d'entrar a forma repart del sistema d'assistència mútua? I del contrari, ¿reconeix la validesa dels pactes d'assistència mútua i la seva compatibilitat amb els pactes de no agressió?

El senyor Chamberlain es preocupa de la situació danubiana

Viena, 25. — Sir Austen Chamberlain les gestions del qual prop dels Governs dels Estats danubians interessen vivament l'opinió europea, ha sortit de Viena avui a les 11'50 cap a Budapest.

De Belgrad comuniquen que és molt fàcil que Sir Austen visiti igualment Belgrad, encara que a la Legació d'Anglaterra en aquella capital no s'ha confirmat aquesta informació.

Un rus blanc hitleròfil, detingut per espia

París, 25. — L'"Echo de Paris" publica una informació segons la qual l'exoficial de l'exèrcit imperial rus senyor Nicolau Alexeef, de 3 anys, que de la deu anys era redactor del diari rus de París "Renaixement", i que en els seus articles s'assenyalava com a exaltat partidari de Hitler, visità recentment Alemanya, i ha tornat a París ia uns quants dies. Ja en diferents ocasions havia visitat Alemanya, i després publicava reportatges sobre el nacional-socialisme.

Ahir al matí Alexeef fou detingut per la policia, acusat d'espionatge, i conduit a la brigada mòbil.

El general López és elegit president efectiu de Venezuela

Caracas, 25. — El general Eleazar López Contreras, president interí de Venezuela des de la mort del general Gómez, ha estat elegit president efectiu amb un sol vot en contra.

El mandat del nou president durarà set anys.

La cordialitat polono-hongaresa

Budapest, 25. — E. V. — El senyor Koscialkowski, que ha visitat avui el célebre Haras Sabolda, ha assistit aquesta nit a un àpat ofert pel ministre d'Instrucció Pública, senyor Homan, i després a una recepció al Parlament.

Demà, al matí, el senyor Koscialkowski abandonarà Budapest.

RESERVA DE LA PREMSA POLONESA

Varsòvia, 25. — La premsa polonesa es limita a publicat les informacions procedents de Budapest sobre la visita del primer ministre senyor Koscialkowski, i ha fet ressaltar la cordialitat reservada al representant polonès, però evitant de er tota mena de comentaris.

Reunió sobtada del Consell de ministres búlgar

Sofia, 25. — Sense previ avís, s'ha reunit el Consell de ministres sota la presidència del rei.

El fet ha desvetllat una gran expectació als cercles polítics, augmentada pel secret rigorós que hom serva d'aquesta reunió.

HOSPITALS BARCELONINS

Clínic: Casanova, 143.
Epilèptics: Carretera d'Horta (Torre Fetges).
Infermeria de la Clerecia Secular: Canuda, 10.
Fundació Albà: Passeig Vall d'Hebron.
De Sant Llàtzer (Leprosos): Masia Masdéu (Horta).
Del Nen Jesús: Dos de Maig-Mallorca.
Sanatori de l'Esperit Sant: Santa Coloma de Gramenet. — Direcció postal. Sant Adrià de Besòs.
Evangèlic: Camèlies, 21.
De Sant Pau i de la Santa Creu: Mutualitat, 165.
De Sant Rafel, Cabestany, 1.
De Sant Sever (eclesiàstic): Palla, núm. 21.
Dels Nens Pobres: Consell de Cent, núm. 437.
De la Magdalena: Estévanez, 57.
De la Creu Vermella: Mallorca, 485.
Del Sagrat Cor: Borrell, 303.

FINANCES — TEATRE — MÚSICA

Noves orientacions en la política comercial

L'activitat que despleguen en l'actualitat els ministres de Finances i Indústria i Comerç per tal de remeiar el màxim possible el desgavell que deixaren els titulars del darrer bienni en tot el que respecta a política comercial exterior, és digne d'elogi. A poc a poc es prenen orientacions noves que, si bé de moment no són prou per canviar de rumb la marxa catastròfica que seguia el comerç exterior peninsular, amb les seves fatals repercussions en l'economia general del país, almenys han servit per parar el ritme desordenat que es mantenia d'alguns mesos ençà, com hem pogut constatar en el resultat del comerç exterior durant el passat febrer, i que comentàrem ara fa alguns dies.

Les principals modificacions introduïdes en l'engranatge comercial responen a un esperit de justícia i de perfecció en el sistema. D'entre les diverses mesures adoptades es destaca per la seva importància la que varia el principi de distribució dels contingents, decret aparegut darrerament a la "Gaceta", el qual disposa la nova modalitat que tendeix a ampliar la base dels possibles adjudicataris de llicències d'importació, ampliant-se a aquells comerciants que es dediquen a la venda de mercaderies contingentades i no participaven d'una distribució proporcional per a llurs necessitats. En endavant els petits comerciants tindran la possibilitat d'obtenir, per mitjà dels gremis o agrupacions, llicències d'importació de matèries subjectes a contingent, quedant així suprimida, de fet, la intervenció dels intermediaris, i així s'evitarà l'abús que aquests feien del seu privilegi i que sempre es traduïa en un encariment de les mercaderies.

El decret disposa en forma clara i terminant que quedaran exclosos en la distribució de cupons els agents de Duanes, Companyies de transport, tant les de via terrestre com marítimes, i tots aquells mitjancers la intervenció dels quals es limitava a facilitar la distribució dels contingents. En la nova disposició es resol que aquests seran aplicats a aquells a qui anava dirigida la mercaderia. Així, doncs, la nova distribució dels contingents als detallistes serà realitzada per les Cooperatives o Sindicats a què pertanyin, quedant automàticament suprimida la compravenda de permisos, cessió o transferència, i seran castigats amb penyores aquells que intervinguin en qualsevol tràfic de llicències.

Un altre afer que té enorme importància en relació amb les compres a l'estranger és el resolt pel ministeri de Finances en evitar que es paralitzessin algunes indústries per manca de matèries foranes. El conflicte creat pel C. O. C. M. en no servir les divises necessàries per a la compra de productes estrangers ha arribat a un grau tan extremat que semblava imminent l'augment dels sense feina.

El senyor Franco ha disposat que els crèdits detinguts siguin classificats en dues agrupacions; en la primera s'enclouen els de caràcter urgent, i hi són compresos aquelles matèries primes de primera necessitat com són: el cotó, jute, estany, fustes, pasta de paper i cagaferro. En el segon grup són compresos aquells crèdits que fan referència a compres d'ous, mitjos, colomins, etc. El senyor ministre ha disposat que es vagin lliurant autoritzacions de crèdits per a la primera classificació, i una vegada aquesta es consideri coberta es destini el sobrer, fins a 150 milions de francs, per als crèdits corresponents a mercaderies compreses en la segona classificació.

Aquesta decisió dóna lloc a que durant alguns mesos podran adquirir-se fàcilment aquells productes més necessaris per al normal desenvolupament de les activitats econòmiques del país, en el curs dels quals es podran trobar algunes fórmules que permetin de resoldre d'una vegada el fatídic problema del canvi, particularment en el sentit de poder ampliar les autoritzacions per crèdits d'acceptació. Per altra banda es té la intenció d'establir un control dels estocs que necessiten les indústries consumidores de primeres matèries exòtiques, i confeccionar una mena de cens de productes estrangers, que servirà per a ulteriors càlculs sobre les necessitats importadores de la Península.

Sembla, doncs, que la negror que oferia el problema del canvi algunes setmanes enrera s'ha aclarit quelcom; això no vol dir, però, que s'hagi arribat a una solució; aquesta es troba lluny encara. De tota manera, davant la trista situació a què arribà la situació monetària peninsular a causa de la poca cura dels Governs dretistes, no es pot negar que s'ha aconseguit un èxit en poder sobreviure a aquella disbauxa, i és de creure que les noves orientacions del ministre de Finances, d'acord amb les activitats que desplega el d'Indústria i Comerç encaminades a establir un vast pla de nous tractats comercials que s'avinguin més a les conveniències econòmiques del país, farà desaparèixer a poc a poc el neguit que arribà a manifestar-se en tots els estaments.

J. O.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 50
P. QUSSINYÉ — Pintura
J. SOLER PUIG — Olis, aquarel·les i dibuixos
Fins al 8 de maig

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
EXPOSICIÓ D'ART ANCIC
Teles dels segles XVI, XVII i XVIII
Fins al 1.er de maig

ART ANTIC
PETRITXOL, 4. BOTIGA
Mobles, rentalls, porcelanes, quadres, gravats, etc.
Especialitat en objectes per a presents
EXPOSICIÓ PERMANENT DE PINTURA ANTIGA

SYRA
DIPUTACIÓ, 262 - TELEFON 18710
Objectes per a presents. Marcs i Motlures
JOSEP SERRANO — Pintures
MONTSERRAT FARGUES — Dibuixos
XAVIER ALEXANDRI — Metalls
Fins al 1.er de maig

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 823
Marcs - Gravats - Miralls - Motlures
RAFEL ESTRANY — Pintura
N. I. P. U. - Saló dels humoristes
Fins al 1.er de maig

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
Marcs i Gravats
J. PORCAR — Pintura
Fins al 1.er de maig

RENART
DIPUTACIÓ, 271 - TELEFON 16213
Imatoseria i Marcs
EXPOSICIÓ DE PINTURES
FRANCESC CANYELLES
Fins al 8 de maig

CASA ESTEVA
CASP, 21
Marcs i Gravats
PROXIMA EXPOSICIÓ
GIORGIO DE CHIRICO

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES 613
MANUEL PIQEM — Pintura
JOSEP CUELLAS — "
EL GRUP FORMA — "
CARME OSES — "
Fins al 1.er de maig

SALA FORTUNY
PASSEIG DE GRACIA, 63
EXPOSICIÓ COL·LECTIVA
ANTONI PRATS — Pintura
JOAN MARCE — Pintura
Fins al 1.er de maig

GALERIES VALENCIANO
PROPA MACIA, 10
RAFAEL M. PADILLA
Cases de Port de la Selva

Escenaris

Aquesta tarda es donarà a l'Espanyol la cinquantena representació de "Marieta, cistellera". Però com que, pel fet d'ésser diumenge, ja hi haurà al teatre prou solemnitat i públic, l'empresa i l'autor han decidit ajornar fins demà a la nit aquest esdeveniment, al revés del que s'acostuma a fer. La celebració consistirà en la representació, com és natural, de l'obra ja famosa d'En Bonavia i en la interpretació del segon acte de "Don Gonçal o l'orgull del gec", d'Albert Llanes, per Enric Borràs, Josep Santpere, Maria Vila, Pius Daví i Maria Morera.

TEATRE CÒMIC
AVIAT S'ESTRENARÀ
La verdad por delante
de SILVA ARAMBURO
i el Mestre PADILLA

★ Per al dissabte vinent, dia 2 de maig, l'Associació Previsora i Recreativa del Personal de "L'Unión" i de "Unión Española" anuncia, al teatre Studium, la presentació a Barcelona de la comèdia en tres actes i en prosa, de J. Bertran Collell, "Abel". Aquesta obra va ésser estrenada al teatre Casino del Masnou el 7 de març darrer.

La nota sensacional de la temporada de Primavera és l'actuació al ROMEA de
EUGENIA ZUFFOLI
Vegeu MI VIDA ES MIA
Dimarts, 28, estrena de
EL EMBRUJO DE SEVILLA

★ A Estrellita Castro no li ha anat gens bé, segons sembla, el vestir de monja. Cuita-corrents ha hagut de treure "La hermana San Sulpicio" del cartell i substituir-la per "Mi jaca". Però tampoc aquesta obra, tot i adaptar-se més al gènere flamenc, no porta a l'Apollo la gent que hauria d'acudir-hi per a cobrir les despeses. En vista d'això Estrellita Castro plega; avui és el darrer dia de la temporada que inicià al feu del senyor Lluch el Dissabte de Glòria.

TEATRE CÒMIC
AVIAT S'ESTRENARÀ
La verdad por delante
amb decorats de MORALES i ASENSI
i vestuari d'ANTONI LOPEZ

★ Ahir a la tarda va debutar al Nou el tenor Ricard Mayral amb "La princesa del dòlar". I a la nit, Glòria Alcaraz i Pau Hertogs van cantar la sarsuela del mestre Millàn "El pájaro azul". I "La Cibeles"?—preguntaran potser els lectors. "La Cibeles" ha anat ja a l'aigua. Sortosament, el repertori seguirà aguantant la temporada.

La nota sensacional de la temporada de Primavera és l'actuació al ROMEA de
EUGENIA ZUFFOLI
Vegeu MI VIDA ES MIA
Dimarts, 28, estrena de
EL EMBRUJO DE SEVILLA

★ Enric Borràs vol incorporar al seu repertori una altra obra de Shakespeare: "Macbeth". Els senyors Astrana Marín i Monteagudo, que foren els arranjadors d'"Otelo", estan treballant ja en la nova traducció.

TEATRE CÒMIC
Aviat: MARUJA TOMAS
amb La verdad por delante

★ García Lorca està escrivint dues obres: "El sueño de la vida" i "La sangre no tiene voz". Dues comèdies — llegim — que escandalitzaran segurament els ineptes.

La nota sensacional de la temporada de Primavera és l'actuació al ROMEA de
EUGENIA ZUFFOLI
Vegeu MI VIDA ES MIA
Dimarts, 28, estrena de
EL EMBRUJO DE SEVILLA

★ Notícies del Còmic. Primera: "La verdad por delante" no s'estrenarà el 8 de maig, ni tampoc el 2, sinó en una data entremig de les dues. Segon: Pot donar-se ja com a fet el contracte de Tina de Jarque, la qual actuarà de *vedette*, a més de Maruja Tomàs, "primerissima" i indiscutible.

TEATRE CÒMIC
Aviat: ALADY en
La verdad por delante

★ Com a funció extraordinària i a benefici del públic, aquesta tarda, a dos quarts de cinc, es representarà al Novetats el segon acte de "Ki-Ki", i tot seguit "El baile del Savoy", dues operetes que han assolit un gran èxit i de les quals Celia Gàmez fa una insuperable creació. De "El baile del Savoy" que es representà l'any passat no en resta gairebé res. El llibre ha estat reformat, i és ara més entretingut i més còmic. Adinc els decorats magnífics de color i la presentació luxosíssima fan que la música de Paul Abraham sigui escoltada amb més complaença pel públic.

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companyia de Teatre Català Popular
VILA - DAVÍ
AVUI, DIUMENGE, A LES 4'15
Butaca, 3 ptes.
ES UN HEROI i l'èxit de la temporada
Marieta Cistellera
Nit, a les 10'15. Butaca, 3 pesetes.
A riure
Marieta Cistellera
DILLUNS, a les 5. Butaca, 1 pta.
TERRA BAIXA. Nit, a les 10: Cinquantena representació. Homenatge al seu autor Salvador Bonavia. MARIETA CISTELLERA i primer acte de DON GONZALO o L'ORGULL DEL GEC, pels eminents artistes Enric Borràs, Josep Santpere, Pius Daví, Maria Vila, Maria Morera, etc.

TEATRE CÒMIC
PALAU DE LA REVISTA
AVUI, tarda, 4'15: Acte únic de la revista LAS DE ARMAS TOMAR i l'èxit: SON... NARANJAS DE LA CHINA
Nit, 10'15: La revista de l'any: SON... NARANJAS DE LA CHINA
DEMÀ, tarda: LAS DE ARMAS TOMAR.
Nit: SON... NARANJAS DE LA CHINA
La setmana entrant: Estrena de LA VERDAD POR DELANTE

TEATRE NOU
Gran Companyia Lírica. Divo baríton I. HERTOGS. - Avui, tarda, 3'30: LOS DE ARAGON, per Martín-Miras; LA PRINCESA DEL DOLLAR (actes I-II i III), per Mayral; EL PAJARO AZUL, per Alcaraz i Hertogs.
Nit, 10: LA DOLOROSA, per Martín i Vendrell; EL PAJARO AZUL, per Alcaraz-Hertogs.

PRINCIPAL PALACE
Telèf. 11382. - Companyia nova de Teatre Català
Tarda, 4: El sainet en un acte TESTOS I FLORS i l'evocació dramàtica en tres actes
EN NOM DE LA LLEI
Nit, a les 10'15: EN NOM DE LA LLEI, creació de Casals i Clapés.
DEMÀ: Tarda: LA SORDA
Nit: EN NOM DE LA LLEI

Associació Música Camera
AVUI, DIUMENGE, nit, al Palau:
Orquesta Sinfónica de Madrid
Director: Mestre Arbós
Leopold Querol, piano
Dimarts: Darrer concert
Orquesta Sinfónica de Madrid
Dijous: Únic concert a Barcelona de la sensacional cantatriu negra
Marian Anderson
Exclusivament sorts: Via Laietana, núm. 46. Telefon 17793

ROMEA
Tel. 22028. Companyia de Comèdies d'EUGENIA ZUFFOLI
A les 3'30: Darrera representació de CAPERUCITA GRIS
A les 6 i 10'15: MI VIDA ES MIA
Genial interpretació d'Eugenia Zuffoli.
DEMÀ, a les 3'30 i 10'15: MI VIDA ES MIA. Dimarts, nit: ESTRENA de EL EMBRUJO DE SEVILLA. Protagonistes: Eugenia Zuffoli, Decorats, Ramon Batlle

TEATRE BARCELONA
C.ª de Comèdies REDONDO - LEON
AVUI, DIUMENGE: Tarda, a les 5'30: Sessió única, i nit, a les 10'15: Formidable èxit de la comèdia de Fernández de Sevilla
MANOLA, MANOLO
DEMÀ, darrera tarda i nit:
MANOLA, MANOLO
Dimecres, nit: ESTRENA de la comèdia de Carles Arniches
YO QUIERO
amb assistència del seu ilustre autor

TEATRE NOVETATS
Espectacles Celia Gàmez
AVUI, tarda, a les 4'30: Segon acte de
KI-KI
i el formidable èxit
EL BAILE DEL SAVOY
completament reformat creació de CELIA GÁMEZ
Nit, a les 10'15:
EL BAILE DEL SAVOY
DEMÀ, dilluns, tarda, a les 5: Matinée popular. Butaques a 2 ptes. EL TRUCO i KI-KI. Cada nit: EL BAILE DEL SAVOY

TIVOLI
Empresa J. Martínez Penas. - Companyia Lírica J. CARITEU
Tarda, 3'30
DOÑA FRANCISQUITA
per C. Panadés, C. Bañuls, Faustino Arregui, Anival Vela, Palacios, Saldivar
La del manojo de rosas
pel divo Marcos Redondo
Maria Teresa Planas, E. Rovira, E. Guitarro, Palacios, Cebrià. Nit, 10: Butaques, 4 ptes: LA VIEJECITA i LA DEL MANOJO DE ROSAS, per Marcos Redondo. DEMÀ, tarda: DOÑA FRANCISQUITA. Nit: LA VIEJECITA i LA DEL MANOJO DE ROSAS. Avui, estrena LA TABERNERA DEL PUERTO

CIRC OLYMPIA
Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Avui: Comiat de la gran companyia de
CIRC EQUESTRE
14 grans atraccions, 60 artistes
i el famós faquir indi
BLACAMAN
DIMARTS, 28: Debut de la Gran Companyia AMERICAN CIRQUE, on la qual figuren els célebres clowns Germans Díaz, entre altres importants atraccions

★ Avui s'acomiada del públic de l'Olympia l'actual programa de circ. Blacaman, però, romandrà encara uns quants dies més. Figurarà al nou programa que, a base d'ell i dels números de l'Americain Cirque, que dirigeix el senyor Corzana, s'inaugurarà el dimarts vinent, dia 28.

TEATRE CÒMIC
Aviat: TINA DE JARQUE
en
La verdad por delante

★ Avui a la tarda la població de Sant Pol de Mar rebrà la visita dels amateurs de Molins de Rei "Estudi d'Art Dramàtica", els quals, invitats per l'Agrupació Ignasi Iglésies, donaran una funció teatral a base de les obres "Ocells de pas" i "La Verge del Mar", de Santiago Rossinyol.

TEATRE CÒMIC
Aviat: CARLOS GARRIGA
en
La verdad por delante

★ Un "avió de teatre" entre Leipzic i Berlín serà posat en servei durant l'estiu. L'avió permetrà als habitants de Leipzic d'assistir a les representacions dels teatres berlinencs i de tornar a ésser a Leipzic cap a mitja nit. Sortint de Leipzic a les 17 hores 30, l'"avió de teatre" arrencarà de Berlín a les 23 hores 15, per aterrar a Leipzic a les dotze i cinc minuts de la nit.

AQUESTA TARDA, A L'ORFEO GRACIENC

Sessió d'homenatge a Albert Piera

Seran estrenades dues obres inèdites del malaguanyat autor de "Els homes forts"

L'elenc escènic de l'Orfeó Gracienc celebrarà aquesta tarda, a dos quarts de cinc, una funció d'homenatge al malaurat autor català Albert Piera, en la qual seran estrenades dues produccions escèniques que aquell deixà inèdites.

A propòsit d'aquest homenatge diuen els seus organitzadors:

"Albert Piera, l'autor de l'obra "Els homes forts", guanyadora del Premi "Ignasi Iglésies", de l'any 1933, ens havia honorat concedint-nos l'estrena de les dues obres que formen el programa que avui oferim als nostres amics i consocis.

Quan, en conversa amb l'amic Piera, li fèiem avinent la nostra satisfacció i la nostra gratitud per aquesta gentilesa, ens digué que era en tribut de reconeixença per haver estat en una de les nostres sessions on ell es donà a conèixer com a autor teatral. Certament la seva primera obra fou estrenada ací (20-4-1930).

Dolorosament, la mort gairebé sobtada d'aquest prometedor i ja consagrat comediògraf—estroncant un raig dels més esperançadors per al Teatre Català—fa que aquest nostre homenatge, que havia d'ésser encoratjador per a l'autor, hagi d'ésser de condol per la pèrdua de l'amic que tan inesperadament ens ha deixat per sempre, privant-nos amb la seva desaparició dels fruits saborosos del seu talent, destinats a la nostra escena, que ell estimava amb fervor i amb ànima profundament catalana."

L'ordre de la sessió serà el següent: Primer: Estrena del "sketch" en un acte "A les vuit en punt", sota aquest repartiment: Aurèlia, Sra. Coma; Maria, Srta. Piqué; Castanyera, Sra. Font; Eduard, Sr. Valls; Alexandre, Sr. Sadurní; Venedor de diaris, Sr. Mussons. Segon: Estrena de la farsa en tres actes "La nova vol un heroi", els personatges de la qual seran distribuïts així: Venturina, Sra. Coma; Roca, senyora Benito; Josefina, Srta. Piqué; Angeleta, Sra. Bozo; Serventa, Sra. Baqué; Eduvigis, Sra. Font; Pere, Sr. Adrià; Carlets, Sr. Valls; Willy, Sr. Sadurní; Font-rodona, Sr. Muntaner; Rossend, senyor Samsó; Horaci, Sr. Bigas; Director, Sr. Soler; Dr. Alós, Sr. Claramunt; Dr. Noguera, Sr. Gaspar; Dr. Ribalta, Sr. Isern; Cambrer, Sr. Mussons; Indi primer, Sr. Espotta; Indi segon, senyor Llong; Indi tercer, Sr. Comis.

La direcció escènica anirà a càrrec del prestigiós actor senyor Josep Claramunt.

A LLORET DE MAR (GIRONA)
CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERA" per a malalts nerviosos, mentals i toxicomans. Telefon 10. Metge director-responsable: DOCTOR M. BERNAT I CARRERES.
[illegible]
Clínica o a BARCELONA, els dijous. Per a informes, adreceu-vos a la matelas

Sardanes per a avui..

...a les 11'30, al Parc de la Ciutadella, organitzades per l'Avenç Sardanista del Poble Nou. Cobla Popular.

...a les 11'30, al carrer de Provença xamfrà Rogent, organitzades per l'Agrupació Cultural Atlàntida. Cobla Empòrium.

...a les 17, a la plaça de Santa Magdalena, organitzades pel Foment de la Sardana d'Esplugues. Cobla La Principal del Llobregat.

Audició extraordinària. — La Joventut Sardanista de l'Orfeó Sarrianenc, en celebració de la Festa de Sant Jordi, organitza per a avui al matí, tarda i nit, extraordinàries ballades de sardanes que tindran lloc a la plaça de Sarrià, a càrrec de les cobles Barcelona i Barcelona Albert Mrti.

Aplec Llevantí de la Sardana.—Joventut Sardanística de Calella està ja en plena organització del magne Aplec Llevantí de la Sardana que cada any celebra el primer diumenge de juny. Té contractades les cobles La Principal de la Bisbal, La Principal de Banyoles, Unió Artística de Vidrerès i La Principal de Perelada, les qual executaran unes 60 sardanes.

Noticiari

Revista Musical Catalana i els actuals esdeveniments musicals.—Ha sortit ja el número d'aquesta Revista, butlletí mensual de l'Orfeó Català, corresponent al mes d'abril, i el seu sumari presenta caràcter extraordinari per anar dedicat quasi per complet als hostes que amb motiu del II Congrés de la Societat Internacional de Musicologia i del XIV Festival de la Societat Internacional per a la Música Contemporània honoren la nostra ciutat. Heus ací: "Salutation", en llengua francesa. "L'obra del Cançoner Popular de Catalunya", article en el qual el Mestre F. Pujol fa una explanació completa de la tasca que ha realitzat aquesta gran institució sota la protecció de l'egregi patrici en Rafel Patxot i Jubert. "Dades desconegudes sobre Miquel de Fuenllana", tema que amb la cura i estudició de tots coneguda desenvolupa mossen Higini Angles. "Vicenç Martín i Soler i la seva òpera "Una cosa rara", treball en el qual el mestre Joan Salvat fa conèixer la personalitat d'aquest notable músic valencià i analitza l'obra que amb motiu del Congrés de Musicologia serà representada a Barcelona. "Restauració de les Simfonies perdudes de Muzio Clementi", pel notable i habitual collaborador d'aquesta revista, Raymond Hall. "Apunts sobre Alban Berg", estudi degut a Otto Mayer, qui exposa el seu criteri, amb caràcter merament personal, sobre tal compositor algunes de les obres del qual oirem els barcelonins en el pròxim festival de la S. I. M. C. "Barcelona musical i les seves relacions amb els músics de l'estranger", interessant reportatge degut a J. S. que dóna una idea global de les nostres activitats musicals pretèriques i presents. "La cançó del bon orfeonista", vibrant allocució del mestre Lluís Millet, qui precisa el sentit de l'actuació dels orfeonistes catalans. "L'obra dels orfeons de Catalunya", explicació d'aquesta obra cim del Renaixement català, deguda al mestre Joan Llongueres. "III Congrés de la Societat Internacional de Musicologia" (noves comunicacions i programes de concerts). "Moviment musical" (Madrid, París, Barcelona) i el següent suplement ilustrat: Dos gravats referents al II Congrés de la S. I. M. i al XIV Festival de la S. I. M. C., portada de la partitura de l'òpera "Una cosa rara" existent a la Biblioteca de l'Estat, de Munic, i tres gravats referents a l'òpera "Wozzek", d'A. Berg.

Aquest número es troba de venda en els principals magatzems de música i quiosços de la nostra ciutat i en el propi local de l'Orfeó Català.

Associació d'Amics del Quartet de Corda de Barcelona. — Definitivament constituïda l'entitat musical "Associació d'Amics del Quartet de Corda de Barcelona", podem donar ja la data de la seva primera sessió, que tindrà lloc en un dels salons del Circol Equestre el vinent diumenge, dia 26, a les deu de la nit.

En el programa altament suggestiu, d'aquesta sessió, hi figuren el Quartet en re, de Hydn; el Quartet en fa op. 18 número 1 de Beethoven i el famós Quartet de Debussy, obra de la qual el Quartet de Corda de Barcelona, al qual és confiada aquesta sessió, en fa una veritable creació.

Les sessions d'aquesta novella i ja important associació, seran exclusivament per als seus associats i hom pot inscriure-s'hi a la Secretaria de l'entitat, Balmes, 158, segon.

Associació de Música de Cambra. — L'Orquestra Simfònica Madrid, dirigida per l'illustre mestre Enric F. Arbós, donarà avui, diumenge, a la nit, el seu primer concert, al Palau de la Música Catalana, exclusivament per als components de l'Associació de Música "da Camera".

La famosa orquestra madrilenya interpretarà un programa romàntic, escollit amb especial encert: La Simfonia escocesa de Mendelssohn i el Concert per a piano de Schumann són le sobres sobiranes que donen el to del programa. Hi ha també el Preludi del Lohengrin i el Vals-Mephisto, que completen la tercera part.

Constitueix una nota d'especial interès la inclusió en aquest programa de la més recent obra del jove compositor Gustan Pittaluga "Capriccio alla romantica", que acaba d'ésser estrenada a París amb gran èxit.

La mateixa Associació oferirà el dimarts vinent el darrer concert de l'Orquestra Simfònica de Madrid, amb Gaspar Cassadó, violoncel, i el dijous dia 30, únic concert a Barcelona de la famosa cantatriu Marian Anderson.

COMPLEMENT DE LA PAGINA D'ESPORTS

Aeronàutica

L'AERO CLUB DE CATALUNYA HA ADQUIRIT UN NOU AVIO

Insistint en la seva tasca pràctica i efectiva, per tal de contribuir al millorament del nivell aeronàutic de Catalunya, l'Aero Club ha fet un esforç ben remarcable adquirint un avió perquè els seus associats puguin fer vols en condicions econòmiques que no facin prohibitiu l'esport aeri.

Es tracta d'un magnífic avió Luciole-Caudron motor Salmson 95 c. v., d'immillorables condicions de vol i seguretat. Això ha estat possible per haver trobat franca cooperació entre tots els entusiastes, que no han gasivejat les seves aportacions econòmiques perquè es pogués arribar a completar la xifra necessària per a la seva compra. Ha estat un veritable èxit la subscripció iniciada a l'efecte, i que continua oberta a la secretaria del veterà Club aviatori.

L'oportunitat ha estat més destacada encara pel fet d'haver-se suprimit a partir d'aquest mes l'hora de vol gratuïta que concedia la Direcció d'Aeronàutica; els pilots tindran a llur abast no perdre l'entrenament: podran volar a preus reduïdíssims amb l'avió del Club.

Aero Club de Catalunya, amb motiu del bateig de l'avió, prepara una festa a la qual seran invitades les autoritats i la premsa, on en tot moment l'aviació troba un amable acolliment.

SECCIO DE VOL AMB MOTOR

Per al proper dimecres, dia 19, a les set de la tarda, i per tal de tractar d'assumptes importants referents al seu funcionament, es convoca els socis inscrits a l'esmentada secció, a l'estatge social del Club: Passeig de Gràcia, 32, principal.

Natació

EL I CONCURS SOCIAL DEL C. N. CATALUNYA

El C. N. Catalunya, després de la inactivitat forçosa a què s'ha vist obligat durant els mesos d'hivern, com succeeix amb tots els clubs que no tenen piscina, que malauradament són la majoria, comença el dia 12 del corrent mes a la piscina municipal de Montjuic el I Concurs Social de Primavera que en vista a la segona jornada tingué lloc el passat diumenge.

Els resultats de les respectives proves foren els següents:

Dia 12: 300 m. estil lliure: 1, Farell I, 4'20 8-10; 2, Adiego, 4'37 2-10; 3, Salvador, 4'42; retirat, Ferrus II.

50 m. dors: 1, Fontanals 37 s. 2-10; 2, Buisan, 41 s. 4-10; 3, Guasch, 43 s.; 4, González III, 44 s. 4-10.

5 x 50 rellevaments: 1, equip format per Guasch, Adiego, Buisan, Ferrus II i Sofer II, 3 m. 6 s.; 2, equip format per Farell I, Salvador, Fontanals, González II i Molero, 3 m. 8 s. 4-10.

Dia 19: 400 m. estiu lliure: 1, Farell I, 6'24 6-10; 2, Guach, 6'34 2-10; 3, Adiego, 6'50 8-10; 4, Salvador, 6'45 2-10; 5, Farell II, 7'11; retirat, Ferrus II.

100 m. dors: 1, Fontanals, 1'31 2-10; 2, Buisan, 1'38 6-10; 3, González III, 1'55 4-10; 4, Adiego, 2'01.

50 m. braça de pit: 1, Companys, 47 segons 4-10; 2, González II, 48 s. 2-10; 3, Cotilles, 55 s.; retirat, Molero.

3 x 100 rellevaments estils: 1, equip format per Fontanals, Salvador i Farell I, 4 m. 29 s. 8-10; 2, equip format per Buisan, Companys I i Guasch, 4 m. 36 s.

Al mateix temps aquest club es complau a posar a coneixement de tots aquells que desitgin ingressar-hi que ho facin seguidament, ja que, com en anys anteriors, el proper mes de maig començarà a regir el dret d'entrada, essent per tant aquest mes l'últim d'aquesta temporada en què es donen les màximes facilitats per a llur ingrés.

EL CONCURS SOCIAL DEL BARCELONETA AMATEUR CLUB

Avui, diumenge, a les onze del matí, a la piscina municipal de Montjuic el Barceloneta A. C. començarà a disputar el concurs social que com cada any organitza per aquest temps per tal de preparar degudament els seus nedadors abans que comenci la temporada oficial.

Aquest concurs, que constarà de cinc jornades, serà disputat per categories, i hom l'espera amb molt d'interès, tota vegada que, ultra el nombre crescut de nedadors que s'hi han inscrit, hi figuren tots els millors elements de què compta aquest popular club, com són Olmos, Boqueres, Fonollar, Granada, Roda, Escudero, Salines, entre altres a bastament coneguts per l'afició, la qual cosa ja és un allicient per creure que aquest concurs resultarà molt disputat i interessant.

Les proves assenyalades per aquesta primera jornada són les següents:

50 metres dors, 50 metres braça de pit, 50 metres estil lliure, 5 x 50 rellevaments.

Excursionisme

ASSEMBLEA DEL COMITE CATALA DE REFUGIS

Dimecres, a quarts de vuit del vespre, tindrà lloc l'assemblea anual del Comité Català de Refugis, en la qual es donarà compte de les gestions realitzades durant l'exercici transcorregut.

L'assemblea d'enguany és la primera que el Comité presentarà la construcció d'un refugi lliure al Pirineu, responent a les necessitats perquè fou creat aquest organisme.

Totes les entitats excursionistes cooperadores del Comité són especialment pregades d'assistir a aquesta reunió, com així mateix el Comité invita tots els muntanyencs cooperadors de la seva obra perquè vulguin assistir-hi i poder-se informar de les seves activitats i de l'estat actual del Comité.

La reunió se celebrarà al local del Comité: Rambla de Canaletes, 9. Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

MONUMENTS CIUTADANS

Columnes del Temple d'August (Centre Excursionista de Catalunya). Visita diària de 9 a 13 i de 15 a 20.

Palau de Justícia (passeig de Fermí Galàn). — Visita diària de 15 a 19.

Palau de la Generalitat de Catalunya (plaça de la República). — Per visitar-se durant tot el dia.

Ajuntament (plaça de la República). — Visita diària de 9 a 18.

Universitat (plaça de la Universitat). — Visita diària els matins.

Sagrada Família (en construcció). Visita diària. Preu d'entrada 1'50 pessetes

MISCELLÀNIA ECONÒMICA

EL DARRER BALANÇ DEL BANC D'ESPANYA

En el corresponent a la setmana passada s'observen algunes característiques de detallació, originades principalment per la darrera emissió de Tresors, ja que la Banca tendeix a deslliurar-se de crèdits per tal d'invertir numerari en la subscripció.

Referint-nos concretament a la situació de les diverses partides del Banc d'Espanya, s'observa una baixa en els descomptes de 12.6 milions de pessetes; en els comptes de crèdits la diferència en menys és de 23.8 milions i d'11.6 milions la circulació fiduciària. Als comptes corrents es registra un augment de 10.7 milions de pessetes. El saldo deutor del Tresor passa de 37 a 55 milions aquesta setmana.

Aparells fotogràfics
Prismàtics, Binocles, Cinemes Pellícules Pathé-Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes.
Discos, etc., etc.
JOIES - BRILLANTS
Tot de veritable ocasió
Compra, venda i canvi
CASA BAGUÉS
Carrer de Sant Pau, 8 (prop de les Ramblas) - T. 14927 - BARCELONA

CALÇATS CREUS
OFEREIX AL PUBLIC 15 DIES D'OCASIO UNICA
per a poder adquirir CALÇATS BLANCS I D'ESTIU
en classes superiors a preus baixos
Articles per a platja i camp, restes de numeració, a 10, 15 i 20 ptes. el parell
CASA CREUS -- ARIBAU, 24

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO
CORTS CATALANES, 596 - TEL. 10266 - BARCELONA

Amb motiu del seu primer aniversari, l'Empresa del Capitol presentarà un doble programa de gran qualitat artística. Heus ací George Raft, protagonista de "Ho volgué el destí", un dels films que figuren en el dit programa

El basar de Hollywood

Ernst Lubitsch

Segons aquest director, a Hollywood només hi ha set persones cosmopolites: Marlene Dietrich, Lily Pons, Claudette Colbert, Charles Boyer, Sir Guy Standing, Frank Forest i Jan Kiepura

Ernst Lubitsch declarà recentment que Hollywood contenia únicament set persones que podien considerar-se veritables cosmopolites.

Aquestes persones, que es distingeixen per llur internacionalisme, llur coneixement de diverses llengues i llur habilitat per a comprendre la mentalitat de diversos països són: Marlene Dietrich, Lily Pons, Claudette Colbert, Charles Boyer, sir Guy Standing, Frank Forest i Jan Kiepura.

El coneixement de diversos idiomes — diu Lubitsch—és un signe infalible de cultura, per he que, per tal que aquesta sigui completa es requereix un coneixement dels costums, literatura, música i cuina dels països l'idioma dels quals es parla.

La més cosmopolita de totes aquestes persones — opina el gran director — es Marlene Dietrich. És potser l'única estrella de Hollywood que pot reconèixer el conjac Napoleón per la seva aroma. Ultra el seu propi idioma, parla francès com una parisenca, i el seu anglès és quasi perfecte.

Un exemple del valor pràctic d'aquests coneixements és el fet que en la versió francesa del seu recent film amb Gary Cooper "Desig" (Désire), Boyer parla també l'anglès i l'alemany, ultra el francès, el seu propi idioma.

Una altra de les estrelles internacionals, nascudes a França, és Claudette Colbert. Es un viu exemple de la interessant combinació d'una parisenca i una novaiorquina. Abans de dedicar-se al teatre donava lliçons de francès a un escollit grup de noies.

Sir Guy Standing, antic oficial de la marina anglesa, és un dels actors de Hollywood que més ha viatjat. Parla el francès i recita l'Alcorà en àrab.

Però qui s'endu la palma, quant a coneixement d'idiomes, és Jan Kiepura— digué Lubitsch. — Kiepura parla correctament vuit idiomes, començant pel polonès, el seu propi idioma, i seguint amb l'alemany, l'anglès, el francès, l'italià, l'espanyol, el suec i el rus. En el seu recent film "Aquesta nit és nostra" (Give us this night) canta en tres idiomes.

Els dos artistes que completen la llista de Lubitsch, Frank Forest i Lily Pons, adquiriren llur caràcter internacional en l'òpera.

"L'òpera és potser l'ambient més internacional de tots els ambients teatrals" — afegí el director.

Frank Forest, l'únic americà que figura en la llista, visqué a Europa deu anys, i, ultra viatjar per totes les capitals del vell Continent, visità el Nord d'Africa. Lily Pons parla perfectament el francès, l'alemany i l'italià, i durant alguns anys ha viscut als tres països.

¿Teniu ja localitat per a veure avui

Apresseu-vos! Els plens són tan imponents que no ho veurà qui vulgui sinó qui pugui

Es un film Paramount

Solament es projectarà al

COLISEUM

El saló del màxim prestigi

Sense reestrena fins octubre a cap més cinema d'Espanya

Demà, al Capitol

UN GRAN PROGRAMA DOBLE

L'Empresa d'aquest popular cinema, que celebra el seu primer aniversari, presentarà un film de George Raft i un altre de Warner Oland

Demà, dilluns, comença la setmana durant la qual l'Empresa Capitol celebrarà el primer aniversari de la seva fundació.

Degut a l'encert que ha tingut en aquest primer any d'actuació i el favor que li ha vingut atorgant el públic, l'Empresa es proposa revestir de gran solemnitat aquesta celebració, tot oferint un gran programa doble que ha de contribuir a afiançar encara més el just prestigi de què gaudeix el Cinema Capitol.

"Ho volgué el destí", per George Raft, i "El secret de Larlie Chan", per Warner Oland, són les dues películes escollides per a la setmana de l'aniversari, i cadascuna dins el seu gènere, presenten les màximes garanties que el públic ha de trobar en elles aquella qualitat i aquell interès que són ja norma invariable en els programes que sap confeccionar aquesta Empresa, els esforços de la qual han trobat, per cert, compensació adequada.

L'Empresa Capitol sabé, des del primer moment, atraure's l'atenció i assiduïtat d'un públic nombrosíssim, tot i demostrant tenir noció exacta del que aquest públic vol trobar en el cinema. Dedicà tots els seus esforços a donar-li satisfacció, sense renunciar al seu criteri ferm que les preferències del públic són perfectament compatibles amb la millor qualitat tècnica i artística dels programes.

Aquest ha estat el gran triomf de l'Empresa Capitol: saber imposar un criteri de selecció amb el més franc beneplàcit d'espectadors de tota mena, trencar amb normes rutinàries que venien anquilosant l'espectacle en alló que aquest ha de tenir d'animació i de brillantor, i demostrar palesament que el públic sap correspondre les atencions de què se'l fa objecte.

CINEMA AMERICA

Katharine Hepburn

La famosa actriu treballarà amb Cary Grant

Katharine Hepburn, la gran artista de la Ràdio, protagonista de "Les quatre germanetes", "Cors trencats" i "Sang gitana", per cadascuna de les quals s'ha vist distingida amb els elogis unànimes del públic i de la crítica, reapareixerà dintre de poc en una nova cinta, en la qual actuarà com a oponent el galan Cary Grant i la notable artista Natàlia Paley. De més a més, en la pellícula que molt aviat ens oferirà l'estranya personalitat de Katharine Hepburn, veurem també el conegut actor Briahn Aherne.

Katharine Hepburn, aquesta actriu admirable que ens brinda de l'estètica un dels conceptes més nous, porta a cap en aquesta producció —el títol i lloc d'estrena els donarem a conèixer oportunament— un treball digne dels que li hem vist realitzar en els esmentats films i en el qual la veurem disfressada d'home amb tanta propietat, que resulta gairebé impossible determinar la seva personalitat.

CINEMA ANGLES

Una gran producció en perspectiva

El grandiós film de l'epopeia anglesa a l'Africa, titulat "Rhodes of Africa", que recentment ha enllestit el director Berthold Viertel, amb Walter Haston, Oscar Homolka, Frank Callier, etc., per compte de la Gaumont British, s'estrenarà un dia d'aquests a Londres, al New Gallery, un dels cinemes de major prestigi. Mentrestant, la concessionària de la Gaumont British a Espanya, Bri-Fi-Dis, procedeix al retolat en català de l'esmentat film, per a la seva presentació al nostre mercat.

Un concurs

¿Per què l'Empresa Capitol ha guanyat la simpatia i l'adhesió del públic?

Un premi de 1.000 pessetes

Sota aquest títol l'Empresa Capitol, en el seu Primer Aniversari, obre un Concurs públic destinat a premiar amb 1.000 pessetes la millor resposta la més raonada i literàriament correcta a la pregunta que encapçala el Concurs.

BASES

I. Podran prendre part en aquest Concurs tots els habitants de Barcelona, a excepció dels professionals del cinema en qualsevol dels seus aspectes.

II. Els treballs seran lliurats a les oficines del Cinema Capitol entre els dies 27 d'abril i el 3 de maig del 1936, ambdós inclusivament.

III. Les respostes hauran d'ésser escrites en una sola cara, i si és possible a màquina. Dintre l'extensió lògica, la concisió es considerarà un mèrit.

IV. El Jurat estarà constituït per tres prestigiosos literats, el nom dels quals es farà públic abans del dia 27 d'abril.

V. En cas que cap dels treballs rebuts no fos considerat prou meritori per a optar al Premi, aquest podrà ésser dividit a criteri del Jurat.

VI. Els treballs hauran d'ésser adreçats a l'Empresa Capitol-Concurs 1936, i el sobre haurà de portar un lema. Dins la carta hi haurà el treball encapçalat amb el lema i un altre sobre del format de targa, el qual portarà escrit el lema, i a més, convenientment clos, el nom del concursant.

VII. El Premi serà adjudicat per tot el dia 14 de maig del 1936.

ROQUINAONA

Demà, dilluns ESTRENA

AVUI, DIUMENGE, darreres projeccions

Las manos de Orlac

per PETER LORRE

VALORS D'"INCERTIDUMBRE"

La interpretació de Castro Blanco

Castro Blanco, el "traidor simpàtic", l'"home dolent", del nostre cinema, que ha sabut situar-se als llenços estrangers amb força i personalitat indiscutible, reapareix en "Incertidumbre", i fa del seu "rol" una de les més interessants creacions que hagi ofert cap actor al nostre celluloide. No volem avançar res sobre el caràcter de la seva creació. Però convé destacar la seva figura, perquè pocs, poquíssims, actors hi ha entre nosaltres, com Castro Blanco.

La seva flexibilitat, el seu domini del gest, la seva simpatia personal—es curiós que aquest home que sempre ha fet papers essencialment antipàtics, sigui un dels actors que gaudeixen de majors simpaties entre tots els públics — són coses que no és tan fàcil trobar, perquè es desaprofiti l'ocasió de destacar-les. En "Incertidumbre" — repetim-ho una vegada més — els dots magnífics d'aquest actor de cinema, ressalten a cada pas, i la seva actuació justifica la seva fama. El mateix caràcter realista que posseeix aquesta primera producció d'Hispánia Orbis Films — que distribueixen. Els Artistes Associats, S. A. — s'avé a meravella amb el seu sentit de l'art, amb la sinceritat de la seva expressió i amb la sobrietat del seu gest.

Al Coliseum

"DESIG"

Una segona setmana d'èxit

A desgrat del criteri seguit correntment per l'empresa de l'afavorit Coliseum de no allargar la projecció de cap film més enllà d'una setmana, amb l'objecte de renovar constantment els seus programes, aquesta vegada s'ha hagut de retre a l'evidència, i davant l'èxit clamorós i continuat del film Paramount "Desig", s'ha vist obligada a prorrogar la seva exhibició.

En efecte, "Desig", la màxima creació de Marlene Dietrich i Gary Cooper, el film inimitable en el qual el director Borzage i el supervisor Lubitsch han fos de manera admirable interès i diversió, sentiment i humorisme, ha entrat ja de manera triomfal a la segona setmana de projecció, sense que ni en una de les sessions en què s'ha exhibit hagi deixat d'ésser celebrada pel públic, com també per la crítica.

Felicitem, per aquesta legítima victòria, l'empresa del Coliseum i la casa Paramount, tot i esperant que "Desig" es farà centenària com mereix als cartells.

DELS ESTUDIS LONDINENCS

Escenes d'entre bastidors i anècdotes de filmació

Un minyó al qual Korda fa perdre la por

La bondat innata d'Alexander Korda, tan beneficiosa per a Robert Donat i altres ascendents estrelles del llenç, fou patentitzada recentment amb motiu d'un curiós incident. La història és verament humana, i té a veure amb un minyó que tenia por d'una pellícula.

El nostre homenet, David Gibb, fill d'un comerciant londinenc, fou afectat tan pregonament per una d'aquestes pellícules de gènere terrorífic, que no podia agafar el son des del dia que la va veure, poc abans de Nadal.

A la pellícula hi havia un personatge que s'apropava a una finestra, aixecava un revòlver muntat amb un esmorteidor de soroll, i disparava contra l'ocupant de l'habitació sense que la víctima s'adonés de la seva presència. Aquesta aparició fou contemplada amb tanta delectança pel minyó, que una nit, quan el seu pare entrà a l'habitació, David començà de cridar mort de por.

En assabentar-se del que turmentava David, el pare telefonà a l'únic magnat del cinema, del qual no havia sentit parlar mai: Alexander Korda, de London Films.

Korda li explicà que ell no havia realitzat la pellícula en qüestió, ni l'havia vista, més encara, ni tan sols no havia sentit parlar-ne. Però es mostrà interessat, i digué al senyor Gibb que si enviava el petit a la seva oficina, ell li faria perdre la por que tenia.

A l'endemà Korda explicà al seu jove visitant que totes les pellícules eren "fingides". No havia de prendre res seriosament de tot el que veiés en una cinta, i a continuació el gran productor s'emportà el jove David a fer una inspecció als estudis de London Films a Isleworth. David fou rebut amb la mateixa consideració que s'hauria donat a un príncep. Veié tot el que havia per veure de la pellícula "El que vindrà" que Korda realitzava aquells dies —els estranys edificis, vaixells, avions, grans màquines del futur —i, finalment, acabà la seva visita contemplant en el propi escenari la presa d'una escena. Veié els fotògrafs filmar un emocionant episodi d'aquesta pellícula de H. G. Wells, i fins li fou permès d'usar el vidre d'observació dels fotògrafs, amb el qual es guien aquests per a seguir amb la càmbra els moviments dels actors.

La bondadosa sollicitud del gran cineista calmà per complet els temors que David sentia per les pellícules. Aquella nit molt fatigat, però molt content, es posà de seguida a dormir, i el pare tornà a veure la tranquil·litat a la seva llar.

CAPITOL

DEMA, DILLUNS, DIA 27

PRIMER ANIVERSARI DE L'EMPRESA

Estrena d'un formidable programa doble

DOS films que constitueixen cada un d'ells una base de programa

i també

1.000 PESSETES DE PREMI

al millor treball que es presenti al CONCURS obert amb motiu del PRIMER ANIVERSARI CAPITOL — PREMI: 1.000 PESSETES

AVUI, DIUMENGE

MATINAL a les 10'30. Preu únic: 1 pesseta

TARDA: Sessió contínua de 3'30 a 12'30

"DESBANQUE MONTECARLO," per RONALD COLMAN

"LA VICTIMA DEL DRAGON", per WARREN WILLIAM

PROJECTOR

UN ASTUT NOVAIORQUÍ acaba d'obrir un bar "Greta Garbo". I, per a atraure la multitud, ha plantat un rètol descomunal en el parc per a autos situat davant del seu local: "Lloc estrictament reservat a l'auto de miss Garbo." I la gent hi va. També va trametre una invitació a Greta Garbo, a Noruega, pregant-li d'honorar amb la seva presència, etcètera. Però ella... vindrà? ¿No vindrà? Precisament abans-d'ahir es va embarcar cap a Amèrica.

★

L'ALTRE DIA donàvem la notícia que Carl Laemmle havia venut la major part d'accions de la seva empresa, la Universal, a un conegut financer cinematogràfic anglès. La notícia s'ha confirmat encara amb sentit més radical. Que l'antic propietari de la Universal no ha venut part del negoci, sinó la totalitat, i es diu que està en tractes amb la Paramount per a associar-se amb ella en qualitat de productor associat. En aquesta editora associada figura també Erpi, de la Western Electric. Laemmle constituirà un organisme de producció independent, dirigit pel seu fill, Car Laemmle Jr., els films del qual distribuirà la Paramount. Aquest organisme seria anàleg al de Walter Wanger, que aquests darrers anys ha vingut editant diversos films per a la Paramount i que acaba de passar als Artistes Associats.

★

¿HEU VIST "BARRET DE COPA"? Que us sembla el "Piccolino"? Magistral, oi? Musicalment, tan bo almenys com el "Continental". I plàsticament, molt ben resolt. Però no. No caldria dir plàsticament, sinó cinematogràfica. Perquè més que els motius coreogràfics és la successió de les imatges que crea aquella exaltació final que posa el punt a l'admirable film de Fred Astaire. Film admirable. Per ell i per ella. La gentilíssima Ginger Rogers. Admirable pels números musicals que ha compost Irving Berlin. Quant a la part de comèdia, seria evidentment exagerat dir que és admirable. Es simplement distreta. Decididament costa més del que semblà compondre una anècdota com la de "L'alegre divorciada".

★

ERNST LUBITSCH, el famós animador i productor de la Paramount, ha estat uns quants dies a Viena, descansant. Ara s'espera la seva arribada a Berlín, on també passarà alguns dies. Aquestes visites a les principals ciutats dels ex-imperis constitueixen les diverses etapes del viatge de tres mesos de repòs que el célebre postor en escena passarà a Europa, tot cercant artistes i argumests, abans de tornar novament a Hollywood.

EL SENYOR RAMOS DE CASTRO exagera. Aquest "speaker" de la Fox acostuma abocar a raig fet pur broc gros uns acudits del més pur "chulapismo" agressiu, sòrdid i gasós, que als cinemes dels barris baixos madrilenys deuen fer rebentar de riure, però que en altres llocs fan més aviat llàstima. Aquest senyor, no solament fa broma amb els Noticiaris, sinó que ara comença a fer-ne amb els documentals científics. Fins ahir donaren al Fantàsio un documental meravellós sobre "El cercle d'una vida", documental que no ha merescut cap respecte a l'"speaker", que es llança a fer els acudits més infeliços i revoltants, tot desvirtuant totalment el gentit de la cinta.

*

DITA PARLO, la "vedette" alemanya, es troba a Londres, contractada per una editora britànica, per a filmar una versió anglesa de la pellícula "Mademoiselle Doktor", que serà una cinta biogràfica sobre les activitats de la famosa espia.

*

EL DOCTOR FRANK roda actualment a unes estudis d'Osaka "El Japó sagrat". Aquesta realització d'un film japonès per un alemany és un acte de delicadesa dels alemanys per tal de correspondre a la gran voga que des de fa algun temps assoleixen al Japó les pellícules alemanyes.

★

L'EDITORA ANGLESA Pall Mall Films Ltd., realitzarà una pellícula amb el célebre pianista Paderewski en qualitat d'estrella. És quasi segur que aquesta cinta es rodarà durant el mes de juny als estudis de Denham. De la realització se n'encarregarà Lothar Mendes. Distribuiran el film els Artistes Associats.

*

PAULINA FREDERICK es reincorporarà al llenç interpretant el paper de reina Elisabeth, al costat de Katharine Hepburn, en la pellícula d'aquesta darrera, "Maria, reina d'Escòcia".

*

CLARK GABLE travessarà el Pacífic a bord de l'avió "China Clipper" i després anirà a caçar tigres a la Indoxina, el mes de juliol, així que hagi acabat de rodar "San Francisco" i "La senyoreta va a la ciutat".

LES ESPECTACLES D'AVUI

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS DEL SIGNE ■

TEATRES

Apollo. — "Mi Jaca".
■ **Barcelona.** — Tarda i nit: "Manola, Manolo".
■ **Còmic.** — "Sol... naranjas de la China".
■ **Espanyol.** — Tarda: "Es un heroi" i "Mariela clistellera". Nit: "Mariela clistellera".
■ **Novetats.** — Tarda: segon acte de "Ki-Ki" i "El balle del savoy".
■ **Olympia.** — Circ Equestre.
■ **Principal Palace.** — Tarda: "Matí de festa" i "En nom de la llei". Nit: "En nom de la llei".
■ **Romea.** — Tarda, 3'30: "Caperucita gris"; a les 6 i nit, a les 10'15: "Mi vida es mia".
■ **Tívoli.** — Tarda: "Doña Francisquita" i "La del manojo de rosas". Nit: "La viejecita" i "La del manojo de rosas".

CINEMES

Actualitats. — Noticiari espanyol, Tabé Journal, Revista femenina.
Amèrica. — "Tango Bar", "Los últimos días de Pompeya" i "Dos fusileros sin bala".
Arenes. — "Ojos negros", "Abajo los hombres" i "Rosa de Francia".
Arnau. — "Yo fui Jack Mortimer" "Una mujer en peligro".
Astòria. — "El sombrero de copa".
■ **Avenida.** — "A mi los valientes", "La kermesse heroica" i "Vicio y virtud".
■ **Barcelona.** — "Alas sobre el Chaco" "Vivamos esta noche" i "Demonios de almas".
Bohèmia. — "El escándalo del día" "Tango Bar" i "El vagón de la muerte".
Bohème. — "Los hijos del chisme" "Una copa mas", "Así es Hollywood" i "El gato montés".
Boso. — "Sangre de circo" i "Grandes ilusiones".
Broadway. — "Yo fui Jack Mortimer" "Una mujer en peligro".
■ **Capitol.** — "Desbanqué Montecarlo" i "La víctima del Dragón".
Catalunya. — "Morena Clara".
Céntric. — Noche nupcial", "El temple de las heroinas" i "Klondike".
Coliseu Pompeia. — "Te quiero y no sé quién eres", "Mascarada" i "Gigolette".
■ **Coliseum.** — "Deseo". Diversió no hi ha funció.
Comèdia. — Noticiari Fox, "Dos veces hijo", "Diversiones europeas" i "La ronda de medianoche".
■ **Comtal.** — "Mares de China", "De la sartén al fuego" i "Una chica angelical".
Corts. — "El escándalo del día", "Dinamita sin igual", "Rosario la cortijera" i "Popeye".
Diana. — "Al margen de la ley" "Tarzán y su compañera" i "Estaba escrito".
Diorama. — "La simpática huerfanita", "Te quiero" i "Una chica angelical".
Entença. — "La Pimpinela Escarlata" "La bandera" i "El vidente". Diversió no hi ha funció.
Espial. — "Esto es musica", "Variété" i "El cardenal Richelieu".
■ **Excelsior.** — "¿Quién me quiere a mí?", "De la sartén al fuego" i "Vivamos esta noche".
■ **Fantàsio.** — "Yo te doy mi corazón".
■ **Fèmina.** — "Había una vez dos héroes".
Florida. — "Yo fui Jack Mortimer" "Una mujer en peligro".
Foc Nou. — Entre el el amor y la muerte", "Dos fusileros sin bala" "Tango Bar".
■ **Goya.** — "Sangre de circo" i "¿Quién me quiere a mí?".
Intim. — "El chico millonario", "Esto es música".
■ **Iris.** — "60 horas en el cielo", "Fuga apasionada" i "Cadido de París".
Kursaal. — "Sangre de circo" i "Tiempos modernos".
Laietana. — "Contra el imperio del crimen", "Sucedió en Nueva York" "Dos fusileros sin bala" i "Una aventura oriental".
Malestic. — "Rosa de Francia", "Maureen", "El billete premiado".
Monetic. — "El chiquilladuo irresistible", "Rigoletto" i "La llama eterna".
Marina. — "Rosa de Francia" "El nuevo Gullivert".
■ **Maryland.** — "Una Carmen rubia".
Màxim. — Companyia Valenciana: "Pucher". Nit: "Encara no...? i "Crisis del pobre". (Només avui).
Miria. — "De la sartén al fuego", "Mi vida entera" i "Guillermo Tell".
Mistral. — "La voz que acusa" "Variété" i "El gato montés".
Mundial. — "Vida mia", "Princesa por un mes".
Nou. — "El delator", "Un drama en el autobús" "Dick Turpin".
Núria. — "La voz que acusa" i "El crimen del avión" i "Variété".
■ **Paris.** — "De la sartén al fuego", "Un diamante y muchos sustos" i "Atención, señoras".
■ **Pathé Palace.** — "Viva el amor!" "El monstruo al acecho".
Publi Cinema. — Curiositats mundials, Noticiaris Fox, Notícies d'Espanya i internacionals.
■ **Poliorama.** — Rapsodia húngara "La kermesse heroica" i "Tormenta sobre Méjico".
Principal. — "La danza de los ricos" "Marieta la travesa" i "Grandes ilusiones".
■ **Rambles.** — "El difunto Lupinel", "La muerta en vida" i "¿Quién me quiere a mí?".
■ **Royal.** — "Esposas distraídas" "Las vírgenes de Wimpole Street".
Saló Victòria. — "Trece mujeres" "Viva el amor" i "Peter".
■ **Savoy.** — Fox, France Actualités.
Select. — "Marieta la travesa", "Mares de China" i "Una doncella de postín".
Smart. — "De la sartén al fuego" i "La reina del barrio".
■ **Splendid.** — "El nido deshecho" i "Desfile de coleccions".
Tetuan. — "Bencejados del Oeste", "La princesa O'Hara" i "No más tal brisa".
Triomf. — "Rosa de Francia" i "El nuevo Gullivert".
Urquinaona. — "Las manos de Orlac".
Verdi. — "Balo presión", "Así amo la mujer" i "Asesure a su mujer".
■ **Volga.** — "El niño de las monjas" i "Sangre de circo".
■ **Walkyria.** — "El cardenal Richelieu" "La danza de los ricos" i "Desfile de sombreros".
Xile. — "Bronca en la radio", "De la sartén al fuego" i "¿Quién me quiere a mí?".

MUSIC HALLS

■ **La Gota Sombra.** — Varietats.
■ **Excelsior.** — Marimba Nuevo Mundo.

ESPORTS

■ **Fronto Novetats.** — Grans partits de pilota.
■ **Fronto Principal Palace.** — Grans partits de pilota.
■ **Frontó Taiki-Alai.** — Grans partits de pilota.

MUSEUS BARCELONINS

Museu de Catalunya (Palau Nacional). — Hores de visita: de 9 a 13'30. Els segons diumenges de cada mes, entrada gratuita. Pot visitar-se tots els dies menys els dilluns. Entrada una pesseta.

Museu d'Arqueologia (Palau de les Arts Gràfiques). — Visita de 10 a 1'30 tots els dies, excepte els dilluns.

Museu de Ciències Naturals (Parc de la Ciutadella). — Comprèn les dependències següents: Museu de Catalunya i Museu Martorell. Hores de visita, de 10 a 13 i de 15'30 a 18. Entrada a tots dos, 0'25 pessetes. Per la visita d'entitats culturals, cal demanar-ho amb un dia d'anticipació a la Junta de Ciències Naturals (Parc de la Ciutadella). L'entrada per aquest concepte és gratuita, i es poden visitar també, gratuitament, la col·lecció zoològica i l'Aquàrium.

Museu de les Arts Decoratives (Palau de Pedralbes). — Hores de visita: de 9 a 13'30. Preu d'entrada, una pesseta. Pot visitar-se tots els dies, menys els dilluns.

Escolteu dissabte, de 3 a 4, per l'Emissora E. A. J.-1 Ràdio Barcelona, l'hora d'ASSISTENCIA INFANTIL, organitzada per la Residència Internacional de Senyoretes Estudiants

LA DONA I LA LLAR

Dona catalana:
Llegeix cada dia
LA PUBLICITAT

Camí de pau

La premsa dòna la nova que, al Parlament de Noruega, l'ex-ministre liberal Mowuinckel, en el curs d'un debat sobre el pressupost de la defensa nacional ha dit: "El millor que ha succeït a Londres aquests darrers dies constitueix la nètra millor defensa. No volem estar a la disposició de les grans potències. La cooperació entre Espanya, Suissa i els països nòrdics té, per a la pau, molt més gran valor que els grans crèdits per a la defensa."

D'acord. Aquestes paraules han d'omplir de joia i d'esperança els que siguin veritablement pacifistes. Joia perquè per damunt dels grans Estats tenim amb qui donar-nos les mans. Esperança perquè els petits i els febles comencen d'afirmar llur voluntat, llur actitud al marge de la força. Aquestes paraules ja són per elles soles, tot un programa entorn del qual haurien d'unir-se totes les agrupacions, associacions i lligues que defensen la pau. Abdicar de la força ha d'ésser el primer gest del pacifisme i, per això, en terres nostres, a Espanya, a Catalunya, haurien d'ésser recollides, comentades, glossades, fins que entressin pels ulls, tant dels més indiferents com dels admiradors de la força.

Car la guerra no s'acabarà per la guerra. Admès el principi de força omnipotent, una força en cridarà sempre una de major i, de la que semblarà sucumbir, en sorgirà sempre una de nova, per poc que una vibració sentimental n'avivi les cendres. Ja sabem la història de les guerres. En fred, no costa res de convèncer-nos que són una monstruositat, una cruel aberració, una actitud regressiva de l'home vers l'animalitat, una deu inesgotable de malvestats, però la guerra i l'amor són, segons Bertrand i Russell, dues activitats irracionals de l'home. No és amb la raó que els pobles van a la guerra, és amb l'abrandament de la passió. I tot, fins el millor del nostre ions sentimental, portat a un estat passional, pot esdevenir ferment de guerra.

Tots els amors, per puurs que siguin, poden transformar-se en odi. Prou ho saben els fabricants de guerres, els assedegats de poder, els adoradors de la força i, amb la premsa, amb la ràdio, amb el cinema, poc els costa de provocar un abrandament collectiu que doni als homes la convicció de defensar una causa justa. Amor propi nacional ferit, honor en perill, moment històric, uns interessos a defensar que són vida o mort, la necessitat indispensable d'ésser força amb un d'aquests mòbils, i els homes van a matar i a morir com hi han anat sempre, ahir en nom d'una religió, d'un rei, d'un imperi, avui en nom de la Justícia.

Admès el principi de força que pot crear un dret, és tàcitament admesa la seva omnipotència i, admesa aquesta omnipotència de la força, el dret pur, el dret que és la limitació de la força, el dret que és la llei, el dret que és la força dels febles, el dret autèntic queda inexistent, burlat, escarnit, tot el més parodiat, mai lleialment defensat.

I és això el que s'ha d'acabar: l'omnipotència de la força, perquè pugui començar a brillar el dret de la justícia.

D'aquí que les paraules de Mowuinckel: "La cooperació entre Espanya, Suissa i els països nòrdics, té per a la pau molt més valor que els grans crèdits per a la defensa", són paraules noves, paraules que hauríem de gravar en bronze, paraules que no estem acostumats a sentir en el terreny internacional, on només sonen els mots de pactes, enteses i alliances, formes de la guerra en potència, recerca d'equilibri de forces. Aquestes paraules noves del diputat al Parlament de Noruega són autèntiques paraules de pau, paraules que han d'entrar al nostre esperit de ciutadans de pobles petits com una esperança i, en els nostres cors de mares, com les úniques per acabar amb la guerra.

Car el dia que als Parlaments i als organismes internacionals, els febles i els pobles petits estiguin amb prou nombre i amb suficient clarividència de consciència, no passaran els pressupostos de guerra, n que siguin de pseudo-defensa, i no fracassarà la conferència del desarmament com si fos una utopia. I només en aquestes condicions podrem pensar a organitzar la pau. Tota altra actitud, pel fet només d'ésser d'acatament a la força, encara que defensi el dret, és falsa, equivocada o obligada, molt lluny sempre de l'actitud que ha de presidir el desarmament dels esperits, únic camí per al desarmament dels braços.

Aquestes paraules de menyspreu a la força de les grans potències, que ha pronunciat el diputat al Parlament norueg, són un toc de clari en el camí de la vibració que han de recollir i fer ressonar tots els pobles petits si volen ésser lliures, i totes les dones si no volem que ens matin en la flor de la joventut els fills als quals donem la vida.

MARIA PI DE FOLCH

UNES QUANTES BAGATEL·LES ELEGANTS

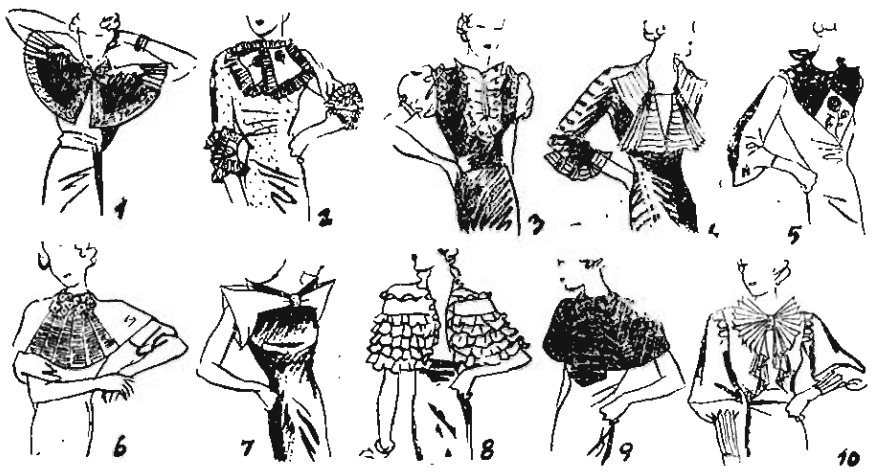

1.—Capa de tafetà o "crêpe" de seda. Tallada en rodó, brodada amb un repuntat i amb un "plissé" a les espatlles.

2.—Per a ornamentar un vestit de roba estampada heus ací aquest guarniment de fil blanc vorejat d'un "plissé" i subjectat amb botons de fantasia.

3.—Damunt aquest vestit fose l'ornamentació es compon d'un plastró i dues mànigues curtes de mussolina blanca, guarnida de flors de colors.

4.—Damunt aquest vestit "raglan", de forma recta, col·loqueu aquest ampli coll de revés "plissé" o treballat de nervis. Les mànigues vorejades d'una faixa fent joc.

5.—Un plastró de setí negre tancat a l'esquena amb les puntes nuades, amb un motiu inscrustat damunt setí blanc. Les mànigues en dos tons.

6.—Gran coll que ornamentarà una roba de vestir, fet amb "crêpe" blanc o pastell inscrustat de faixes "plissés". Un motiu de flors ornamenta el coll.

7.—La forma novíssima d'aquest guarniment de tafetà — coll i mànigues a la vegada — animarà el vestit de bridge.

8.—Lleugera capa de vellut "chiffon". El petit volant que marca la línia de l'espatlla va muntat en un sentit oposat dels que formen la capa.

9.—Petita capa de vellut o tafetà ratllat en diferents sentits, tancat a l'esquena per un senzill botó de "strass".

10.—Nus d'organdí "plissé", subjectat per una bagada "strass". Maniquins "plissés".

El domàs

Si les Croades tingueren per objecte ideal la desalliurança de la tomba de Jesucrist, tingueren per resultat pràctic el formidable augment de canvís entre l'Asia i l'Europa.

Els croats es meravellaren de riqueses que llur imaginació no havia previst, i en les vies marítimes que posaven en comunicació els grans ports europeus amb les costes asiàtiques hi afluien vaixells mercants, carregats de tapissos, mobles incrustats, armes, sederies i perfums.

Els treballs de Damasc portaren lluny el renom de la ciutat.

Per un estrany atzar, sens dubte més que per la voluntat dels artesans, els acers de Damasc recordaven amb llurs miells els mouàres sedosos del mateix origen. No trigaren gaire a donar el nom de damàs (domàs) a totes les robes fabricades a la regió, i el qualificatiu domassat s'aplicà a tot treball d'acer o de teixit recordant aquests dibuixos.

Els domassos veritablement eren teixits de seda pura, el fons de setí brillant, dibuixant amb to mat figures humanes, siluetes d'animals, traçats amb una admirable precisió de detalls.

En la mateixa ciutat de Damasc, tan bella de lluny amb les seves cúpules i els seus minarets, els carrers eren, de prop, tortuosos i bruts, però dels seus tallers en sortien innombrables peces de sederies, teixides sobre aquest principi d'oposicions mats i brillants.

Quant als teixits vellutats que s'englobaren també sota el nom de damàs, eren fabricats a Samarkanda.

El gran comerç amb Europa acaparà una gran part d'aquesta producció, però els preus eren tan elevats que els industrials italians, provaren d'imitar-la. Fou relativament fàcil, i sense assolir la bellesa de les peces d'origen, les manufactures italianes escamparen els teixits inspirats d'Orient.

La seda era tan escassa i cara que hom utilitzà tots els altres tèxtils alesbores en ús: cànem, llana, lli i àdhuc s'arribà a teixir llenç domassat. El més bonic es féu a Venècia. Gènova imità els velluts cisellats i hom buscà molt temps el procediment que permetia el domassatge dels acers. Es descobrí i s'aplicà a França a principis del segle XIX.

Els progressos mecànics són ràpids en els temps actuals, però les tradicions són tenaces.

Es continuen moblant habitacions emprant domassos creats a Síria fa vint segles per artesans que ells mateixos copiaven llurs models de dibuixos que avui dia tenen milers d'anys.

B. C.

A. GRAU -- JOIER -- FABRICANT
BRILLANTS -- PERLES -- RELLOTGERIA -- ORFEBRERIA
REGALS PROPIS PER A PREMERA COMUNIO
EL JOIER DE LES CREACIONS
PELAYO, 41 TELEFON 11033

Un model especial per a les lectores de LA PUBLICITAT

(Creació MARTI DE GILI)

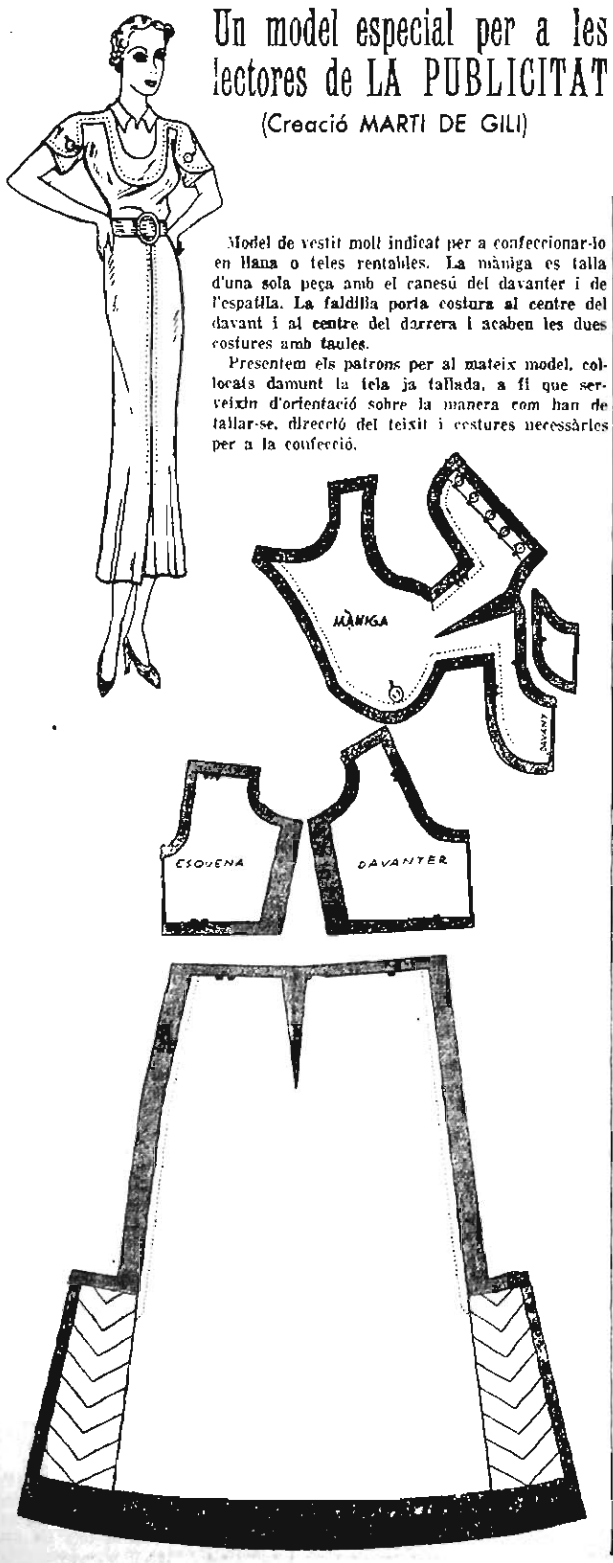

Model de vestit molt indicat per a confeccionar-lo en llana o teles rentables. La mànega es talla d'una sola peça amb el canesú del davanter i de l'espatlla. La faldilla porta costura al centre del davant i al centre del darrera i acaben les dues costures amb taules.

Presentem els patrons per al mateix model, col·locats damunt la tela ja tallada, a fi que serveixin d'orientació sobre la manera com han de tallar-se, directió del teixit i costures necessàries per a la confecció.

MENU DE LA SETMANA

Tomàquets farcits
Escalopes sandwich
Bunyols de poma
Coca de crema

Tomàquets farcits. — Talleu per la meitat uns tomàquets ben madurs, traieu-los el suc i les llavors, i feu-los coure en una cassola amb una cullerada d'oli, sal, pebre, molla de pa sucada amb llet i les restes de les viandes finament trinxats i una ceba petita també trinxada. Quan el farciment està a punt, n'omplu els tomàquets, els quals haureu posat abans un quart d'hora al forn, després d'haver-los assaonat i posat a cada un d'ells una gota d'oli. Empolseu-los amb farina de galeta, poseu-hi una gota d'oli i feu-los gratinar al forn.

Escalopes sandwich. — Preneu una escalopa d'uns cent grams per persona, aplaneu-la i partiu-la en dos trossos. Sobre cada un d'aquests trossos poseu-hi un tall de pernil, sal, pebre; enrotlleu l'escalopa i lligueu-la amb un fil. Poseu llard en una paella i feu coure les escalopes. Quan siguin ben daurades tireu-hi mitja tassa d'aigua bullent, tapeu ben bé la paella i deixeu-ho coure suaument durant mitja hora.

Bunyols de poma. — Peleu les pomes i talleu-les en rodanxes de 3 a 5 millímetres de gruix, traient-ne les llavors. Feu una pasta de bunyols. Passeu els talls de poma per aquesta pasta i feu-los fregir fins que quedin daurats. Deixeu-los escórrer i empolseu-los de sucre. Serviu-ho calent.

Coca de crema. — Amb una lliura de farina, 200 grams de mantega fresca, 2 dl. i mig d'aigua i un pols de sal, prepareu una pasta treballant-la ben bé i deixant-la reposar mitja hora abans de servir-vos-en. Esteneu aquesta pasta sobre una llauna. Feu una crema amb tres ous ben batuts, tres cullerades de sucre, tres cullerades de farina i mig litre de llet perfumada a la vainilla. Un cop la crema fréda, esteneu-la sobre la pasta que ja teniu preparada i ho fiqueu al forn calent. La crema ha d'ésser ben espessa.

ELS PERFUMS

A la dona li agrada un vestit ben tallat, un bonic capell, una toaleta elegant. No sabria passar-se dels guants escollits, de les sabates impecables, de les mitges de seda. Però la seva joia no seria total si no tingués al seu voltant els efluvis d'un bon perfum.

Les dones, diuen, es perfumen menys que abans, i fan mal fet. No hem d'oblidar que tots els poetes han evocat el perfum d'una dona, la torbació que feia néixer. Direm millor: un perfum és tota una dona, és la revelació de la seva naturalesa, del seu caràcter. Sabem que una dona perfumada amb lilàs serà l'oposat de la que prefereix els perfums d'Orient, algunes olors violents, penetrants i, diguem-ho, torbadors.

Però en tot hi ha una moda, àdhuc en els perfums. Hi ha sobretot una expansió dels perfums que s'adapta a totes les circumstàncies. Així mateix, per l'esport, el viatge, una olor fresca com l'espígol serà més agradable. Es posarà també en la roba blanca, mentre que en les pells o amb una toaleta de nit el perfum serà més penetrant.

Es difícil d'escollir un perfum sense haver-lo provat. La pell de cadascuna té propietats particulars que tan valorar el perfum o que el perjudiquen.

Els perfums de flors ja no s'usen tant. Els compostos són els que estan més en voga.

I us puc dir que moltes dones són sinceres quan en preguntar-los el nom de llur perfum responen:

— Es una barreja.

N. I.

L'EDUCACIO DELS FILLS

Un esforç de l'educació

Dintre les famílies que senten la religió d'una manera autèntica, la seva pràctica pot ésser un gran auxiliar de l'educació multiplicant el sentit del deure, reforçant el sentit jeràrquic d'una superioritat i donant un sentit del més enllà que atenui les imperfeccions humanes i faci més comprensibles les inevitables equivocacions dels educadors.

Seria un error creure que la pràctica de la religió té una eficàcia decisiva abans de l'aparició del sentiment religiós en l'infant. Cal, per tant, anar graduant les pràctiques i l'explicació de les lleis divines d'acord amb el grau de desenvolupament del sentiment religiós. Ara bé: aquest desenvolupament pot ésser i ha d'ésser estimulat per una acció indirecta de l'educació: l'acció de l'exemple.

Uns pares que tinguessin molta cura en l'ensenyament dels preceptes religiosos, però que mostressin sentimentalment una indiferència religiosa o, pitjor encara, una conducta apartada de la religió, convertirien aquesta més aviat en un entorpidor de les altres tasques educatives.

L'infant ha d'aprendre de l'exemple dels pares que darrera els preceptes i les lleis hi ha un sentiment que els justifica i els dóna vida. L'infant que rep l'exemple d'uns pares que es mouen segons la fe, l'esperança i la caritat, acceptarà alegrement les lleis i acceptarà els preceptes als quals emmotllarà tota la seva conducta perfeccionant tota la seva educació.

Quan no és així l'infant queda desorientat i defraudat entremig d'uns preceptes que en no veure'ls complerts pels pares, només li foren entrebancs.

Com en totes les qüestions de l'educació, l'ensenyament de la religió és encara una cosa que pertoca de fer als pares abans que ningú més. Podran intervenir-hi altres persones i àdhuc en certs moments caldrà que hi intervinguin, però la tasca primera, i sobretot la tasca de cada dia, és missió essencial dels pares.

S'equivoquen de mig a mig aquells pares que, volent donar una instrucció i una educació religiosa a llurs fills, es pensen que ja en tenen prou confiant el fill a una escola confessional. Això gairebé no serveix de res. Els pares que vulguin que llurs fills tinguin aquesta educació han d'ésser ells mateixos els educadors.

JERONI MORAGUES

CASA
Mallafina
11-FIVALLER-11
MITGES
GUANTS MITJONS
LLENCERIA DE PUNT

CONSELL de BELLESA

Les senyores un xic grans tenen cridar l'atenció tornant-se rosses, però és que ignoren que amb CAMOMILA INTEA poden aclarir el seu cabell una mica en castany, la qual cosa afavoreix molt, treu anys i no crida l'atenció. Totes les perfumeries tenen CAMOMILA INTEA en flascons grans i petits; però no compreu imitacions, per si de cas: compreu allò acreditat. Si voleu opúsculs, us prego que escriviu a l'Apartat 89, Santander. AURISTELA.

PUNTS DE BRODAT I DE COSTURA

EL PUNT DE TUL DAMUNT ROBA

Aquest punt sembla una mica complicat, però la claredat dels tres dibuixos adjunts, el fa abastament comprensible. El primer moviment s'executa de dreta a esquerra, fent sortir

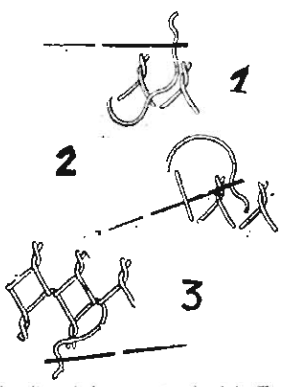

l'agulla a baix per sota el teixit. Torna a punxar-se a dals agafant uns quants fils de la roba i es fa el segon moviment, com indica la figura 2, és a dir, torsió del fil fent passar l'agulla per sota el punt de biaix, al mateix temps que tornem a punxar a baix per tornar a començar com abans. El tercer moviment és la repetició del primer, girant la tela i fent passar l'agulla per sota del primer punt obtingut. (Fig. 3.)

Senyoreta: En poc temps podeu ésser una perfecta modista o professora de tall

Triomfeu de la vida preparant-vos per a guanyar més, concorrent a les classes que es dicten en aquest Institut

Tingueu en compte que en el transcurs de tres mesos us deixarem en condicions de confeccionar-vos els vostres vestits i amb l'esmentat ensenyament adquirireu un títol professional, amb ell un mitjà de vida i ensems una professió que cap dona no ha d'ignorar.

Estem entestats a fer-vos prosperar i a alliberar-vos de dificultats en l'art de la costura; per això us donarem tota mena de facilitats a fi que obtingueu una ensenyança completíssima, basada en els més avançats procediments de tall.

Diplomar-se al nostre Institut és garantia de seriietat i competència.

Podeu ingressar-hi en qualsevol època de l'any.

Grans facilitats de pagament i diferents combinacions per a l'ensenyança.

Abans de decidir-vos, us interessa consultar-nos.

INSTITUT TECNIC FEMENIL, CENTRAL DE TALL I CONFECCIO

MARTI DE GILI

31, Passeig de Gràcia, 31, tocant a Diputació. - Telèfon 20884. Barcelona

Petit consell

La màscara de bellesa més coneguda és la de l'ou. Netegeu atentament la vostra cara amb coldcrem pur. Preneu un ou i separeu el rovell de la clara. Bateu la clara i esteneu-la sobre la vostra cara. Deixeu-la assecar i després apliqueu-hi el rovell de la mateixa manera. Conserveu-ho posat durant una hora i després renteu-vos amb aigua calenta. Feu aquesta operació només un cop cada setmana.

Un capital que hem de salvar

Aquest capital és la salut. La majoria dels homes guanyen llur vida "al dia" i viuen exclusivament de la renda del "capital salut". Si aquesta es decandeix, el pressupost familiar es veu compromes.

Inconscientment posem com a base de seguretat de la nostra vida material el fet que sempre estarem bons... Voltem-nos almenys del màximum de garanties perquè sigui així i que la fatalitat no destrueixi el nostre optimisme.

Per a tenir bona salut, cal primer que tot tenir especial cura en la higiene alimentària. Uns mengen massa, altres massa poc. En el primer cas, l'organisme es recarrega de toxines que no pot eliminar a mida que es van formant. D'aquí prové l'entorpiment de la màquina. En el segon cas, la manca d'aliment disminueix poc a poc la força de resistència a l'esforç, sigui físic o intelectual: és l'anèmia que predisposa a totes les malalties.

Cal, doncs, triar aliments sans, nutritius, de poc volum, fàcils de digerir. La fruita respon a aquestes condicions i entre ella cal posar en primer pla el plátan.

El plátan — que cal triar sempre ben madur — conté, entre altres elements útils, vitamines antiraquítiques, cellulosa que regularitza les funcions intestinals i prevé l'obesitat, els hidrats de carbon, productors de calor i d'energia, tani, sals minerals, precioses per al desenrotllament del sistema ossi dels infants. Es un aliment complet, perfectament assimilable, protegit de tota impuresa per la seva pela natural, de transport i de consumació fàcils i nets. Per això figura tant en la taula de família, com en la cartera de l'estudiant, com en la motxilla de l'esportiu. Menjat cru o utilitzat en la confecció d'entremesos deliciosos, el plátan és un veritable plat de resistència que, sense carregar l'estómac, assegura el "capital salut".

MAQUINES DE COSIR "ALFA"
EL MILLOR REGAL
BRUC 14, BIS

LA VOSTRA LLAR

Coixins per al vostre jardí

Al jardí, aquest estiu, sereu felices de poder-vos installar confortablement, per a la migdiada o bé per al berenar. Prepareu, doncs, des d'ara, alguns coixins pràctics i de fàcil confecció, els quals us podran servir per a diferents usos.

Pel dibuix adjunt podreu veure com amb tres coixins ben senzills, podeu obtenir simultàniament una "chaise-longue", un tamboret i un confortable respatller de canapè. Aquests coixins quadrats, amiden 50 centímetres de costat i 10 centímetres de gruix; per confeccionar-los, n'hi ha prou amb tallar dos quadrats de 50 centímetres de costat, i, de més a més, les costures, i quatre bandes de 50 centímetres de llargada per 10 d'amplada i, també, de més a més, les costures.

Ajunteu totes aquestes parts entre elles gent-hi costures a màquina i omplu els coixins. Nombroses fantasies de colors i d'execució estan permeses.

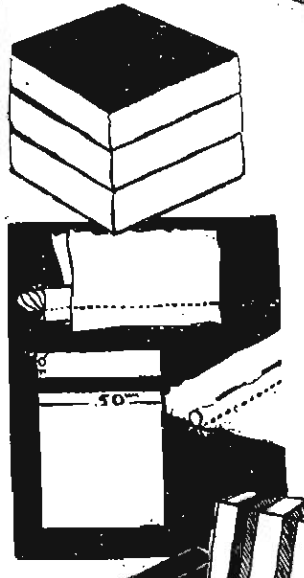

Confeccionats en roba gruixuda de tapissar, d'un bell blau d'ultramar, els coixins d'aquesta "chaise-longue" estan adornats amb un gros viu de tela blanca collocat a les costures. La tela blanca és posada sobre un cordó gruixut i els dos teixits que s'han d'ajuntar són cosits successivament sobre aquesta costura tal com es veu en el dibuix. Dos coixins formaran el seient de la cadira i el tercer recolzarà en una mena de cavallet baix, fabricat fàcilment amb l'ajut de dues planxes de fusta reunides amb unes frontisses.

Els coixins del tamboret, encara més fàcils d'executar, poden fer-se d'encerat, d'un verd viu, i serviran també per a la platja.

En tela ratllada, els tres coixins collocats de costat contra el respatller d'un banc de fusta, faran més còmode aquest seient.

G. A

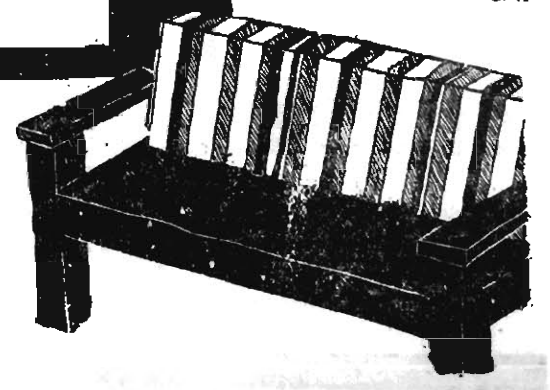

Escolteu cada dia l'emissió realitzada des de la redacció de LA PUBLICITAT

radiodifusió

SESSIÓ 40 DE
LA MITJA HORA DE L'ESTUDIANT
per RADIO BARCELONA E. A. J. - 1
AVUI, DIUMENGE, a les deu del vespre.
Hi intervindran:
JOSEP LLUIS SEGARRA
JOAQUIM XIRAU
JOAN MALUQUER I VILADOT

Mentre el micròfon funciona...

La radiodifusió catalana vincle de pau

En la setmana que està a les acabalies, per mitjà del micròfon de Ràdio Barcelona hom ha tingut una magnífica demostració de l'alt exemple de civisme i de cultura que aquests temps Catalunya dona al món. Amb motiu de les eleccions de compromissaris que avui se celebren, tota la nostra terra ha pogut copsar, gràcies a l'activitat eclèctica de la primera emissora de Catalunya, els discursos dels prohoms polítics d'una i altra banda, sense que les transmissions hagin provocat ja no tan sols la més lleu protesta, sinó tampoc la mes mínima controvèrsia sobre la utilització de la ràdio en la propaganda política.

Heus ací l'exemple de la Catalunya autònoma. Actualment, els catalans, estem perfectament compenetrats i arxiconvençuts de dues coses: una, l'estimar la nostra autonomia per damunt de totes les diferències de partit; l'altra, que en política s'ha de saber perdre quan no es pot guanyar. Es d'esperar, pel bé de tots, que aquests horitzons de pau siguin perdurables.

* * *

La transmissió, però, que ens accentuà mes la tònica del nostre justificat optimisme, ens la dona la que va celebrar-se el dijous passat des del Palau de la Portaferrissa. El comte de Güell oferí la seva casa, que és un autèntic museu, als elements del III Congrés Internacional de Musicologia i als de la Societat Internacional de Música Contemporània que aquest dies han estat hostes de Barcelona.

La tradició patriarcal i netament catalanista de la família Güell es prou coneguda dels barcelonins. L'acte que comentem fou tan sols una nova afirmació. Celebrem moltíssim el que nosaltres estiguéssim presents a aquest acte. Ens corroborà, una vegada més, el que podem arribar a ésser els catalans sota el nou règim autonòmic que tot just encetem.

En el vell palau de la Rambla hi veiérem cares de diversos sectors; des de la del sacerdot fins a la del ciutadà netament laic. I, com a testimoni fidelíssim, reflex palpitant de tota la convivència que allí es plasmava, el micròfon de la radiodifusió, bell emblema del segle XX.

L'ambient de distinció que es copsava féu destacar-nos, en visió retrospectiva, la personalitat del prócer que havia plasmat aquell moment. Recordarem la seva negativa, abans de les eleccions del 16 de febrer, a acceptar d'ésser President de la Generalitat si abans no s'implantava la completa normalitat constitucional a Catalunya i el que s'obrissin les presons per als condemnats polítics. Aquesta posició, si fins volen de Quixot en aquells moments de confusió, fou potser una de les pedres fonamentals de la pacificació i de la concòrdia ciutadana que avui celebrem els catalans, gràcies a la magnífica demostració de solidaritat catalana de tots els estaments socials del nostre poble.

Cal encara dir que aquesta posició no fou una cosa circumstancial per part de qui la feia sinó una continuïtat en la ideologia de la família Güell. Recordeu qui fou el pare Güell, don Eusebi, com li deia tothom. L'acte del seu enterrament fou quelcom commovedor. Cal recordar també l'atemptat a Francesc Lairet. Foren el baró de Güell, germà petit de l'hoste del Palau de la Portaferrissa, i el poeta Joan Draper, els que en aquells dies tràgics i turbulents per a Catalunya provocats per mans interessades en la destrucció i la mort de Barcelona, recolliren el cos estratet i invàlid d'En Lairet, posseïdor, però, d'una ànima redemptora i elevada, que en aquells instants s'esllanguia, i el portaren al dispensari mentre al carrer encara sonaven els trets dels que covardament occiren el gran lluitador social.

* * *

Ens plau haver retret aquestes històries. No abunden enlloc del món aquestes demostracions de senzillesa i de compenetració social entre la gent anomenada de posició que s'estan al llit ociosament fins que el sol és a mig-dia i ni poden dormir ni llevar-se per no saber a què atendre ni on acudir.

Es per aquesta manca d'exemples similars el per què cal fer relluir i homenatjar els qui en són merexedors i fer arribar fins davant el micròfon llur veu per tal que sigui un testimoni modèlic quan des de l'estranger copsin les emissions de la radiodifusió catalana.

Jordi de VILAMAR

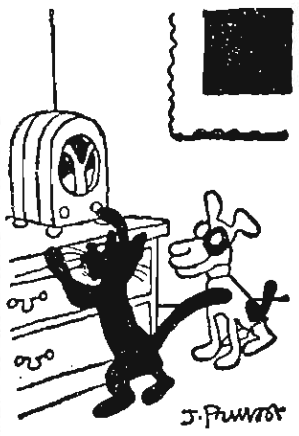

DE QUAN LES BESTIES PARLAVEN

El gat: —Noi, obrim l'emissió del teatre, puix que en els soterranis hi ha moltes rates!

Les Converses del "Míliu" de Ràdio Barcelona

Finalment han estat relligades les "Converses" de la darrera série. Constituïxen el Volum II de les populars "Lliçons de català" del professor Artur Balot. I, com hem dit en altres ocasions, fan referència a la Morfologia, la Sintaxi i la correcció de barbarismes. Si tenim en compte que el Volum I era dedicat a l'Ortografia, i també a la correcció de Barbarismes, ens trobarem davant d'un tractat complet de Gramàtica Catalana i d'un recull força nombrós de "Barbarismes" que, en forma amena i senzilla, fan que el públic més profà en matèria gramatical pugui fàcilment aprendre de parlar i escriure correctament la llengua catalana.

Per creure que és d'una gran utilitat la lectura d'aquestes "Lliçons de català" del profesor Artur Balot, no ens cansarem de recomanar-les a tots els bons catalans que sentin fretura de perfeccionar la parla llur.

«Acció Educativa» per ràdio

La conferència que havia de donar-se el dia 21, hagué d'ésser suspesa per motius imprevistos.

El dimarts, dia 28, a un quart de nou del vespre, per Ràdio Barcelona, el doctor Jeroni Moragues donarà una conferència sobre "L'infant enaiguat".

CATALANS:
Llegiu la revista
RÀDIO BARCELONA
la més antiga, l'única publicació setmanal catalana de radiodifusió. Deu anys de publicació ininterrompuda

L'antena de la Ciutat Eterna

La nova antena de la gran estació de Roma que acaba d'ésser posada en servei, presenta un caràcter especial. El seu màstil fusiforme té 265 metres d'alçada i està rematat amb un cercle de metall de 10 metres de diàmetre. L'enorme aillador de porcellana sobre el qual reposa la massa metàllica en la seva base, permet una gran oscil·lació del conjunt en totes les direccions, i ha estat calculat per a resistir una pressió de 700.000 quilos, és a dir, un vent de 150 quilòmetres per hora.

REPARACIONS DE TOTA MENA D'APARELLS DE RADIO
LABORATORI RADIOTÈCNIC DE RADIO BARCELONA
RAPIDESA, ECONOMIA I GARANTIA TECNICA
Ràdio per a tothom
CASP, 12, botiga - Telèfon 19860

MAURICI RAVEL

El gran músic modern de la França

El compositor Maurici Ravel és un dels creadors músics de més pregona transcendència artística i de més robusta i més genial personalitat, entre els contemporanis que ja han passat a la categoria de magistrals, com són, per exemple, Debussy, Mussorgsky, Bartok, Strawinsky i Falla.

Ravel és del País Basc, del Laburdi, territori pertanyent a França. Va néixer a la població de Ciboure, prop de San Juan de Luz, el dia 7 de març del 1875. Fou educat a París, ingressant al Conservatori l'any 1889, i estudià el piano amb De Beriot, i l'harmonia amb Pessard. L'any 1897 va treballar el contrapunt i la composició amb Gédalge i Gabriel Fauré.

Com que no és possible de destacar pas a pas el desenvolupament gradual d'aquesta colossal personalitat, puix que la seva obra és formidable i l'espai que disposem és poc, ens limitarem avui a donar-vos solament unes impressions.

* * *

Maurici Ravel ha creat la seva obra en uns anys que porten l'etiqueta de l'impressionisme. D'aquesta escola ha escollit únicament el caire de la lluminositat de la paleta i del pintor, el toc de pinzell àgil i precís, i l'amor a la bellesa transparent, puix que l'estructura i l'arquitectura interior de la seva música és d'una solidesa solament comparable, en el seu preciós equilibri, a la del diví Mozart.

La música de Ravel, malgrat ésser subtil, etèria i plena de minucioses filigranes, és d'un sensualisme cru, sense atenuants de cap mena.

* * *

Ravel, malgrat la seva profunda admiració per Debussy, no ha simpatitzat mai amb el seu estil. Cal remarcar, per a evitar possibles confusions, que el dami seguit per Ravel és distint al de Debussy. L'anàlisi tècnica de les obres d'aquests dos formidables mestres, donaria fórmules abundants per a distingir-les. Debussy eludeix la construcció simètrica de l'arquitectura tradicional, oposant-hi el lliure desenrotllament de la *idea*. Ravel, en canvi, dibuixa netament els contorns, sense mai confondre les imatges sonores. Ja fa temps, s'ha dit, que Debussy era la intelligència feta sensibilitat, i que Ravel era la sensibilitat feta intelligència. Encara que de moment ho sembli, aquestes dues afirmacions no són pas una mateixa cosa.

* * *

Maurici Ravel des de la seva més tendra joventut, va desitjar conèixer la Península Ibèrica, principalment la lluminosa i apassionada Andalusia. Com que en aquella época no li fou possible anar-hi, per conèixer-la, s'hi va ataisar pels camins de la imaginació.

Fruit d'aquest esforç imaginatiu fou la composició de la "Rapsòdia espanyola", sense haver estat mai a Espanya.

En escriure aquesta obra, la seva intenció no fou traçar un quadre pintoresc. Res d'això. Solament va voler perfumar l'obra amb temes d'un determinat origen espanyol. El mateix es pot dir de les seves altres creacions, en les quals ha posat tan solament l'evocació, el gra de mesc intel·lectual i el perfum de l'ambient que ha volgut descriure. Cal sinó recordar algunes de les seves obres: "Viena", de *La Valse*, la "China" del seu *Quartet*, i l'"Escorial" de la *Pavana per a una Infanta difunta*.

Ravel no va visitar Andalusia fins l'any 1928, i encara solament Còrdova i Granada. Més tard conegué Sevilla i Cádiz. De la visita a Andalusia el genial compositor, en va quedar enlluernat per la transparència del seu cel blau de la transparència del seu cel blau i per la gràcia incomparable de les belles dones andaluses.

MIQUEL TORRENTS

RADIOTEATRE

Els actors de la "Ravag", de Viena, sorpresos davant el micròfon en una audició de radioteatre celebrada a l'estudi

Ràdio Barcelona E. A. J. - 1

Les grans emissions de la primera emissora de Catalunya

ENTRE ALTRES IMPORTANTS ACTUACIONS A CARREC DE RENOMENATS CONJUNTS MUSICALS O D'ARTISTES DE FAMA, DESTAQUEN PER A LA SETMANA ENTRANT LES SEGÜENTS IMPORTANTS EMISSIONS:

AVUI, DIUMENGE, 26/4/36. — A les 10'30 hores. — Sessió Infantil. Sessió al Cinema Actualitats, amb assistència de nens i nenes subscriptors de Ràdio Barcelona, alguns dels quals actuaran davant el micròfon, recitant poesies i treballs en prosa, cantant, tocant instruments, etc. Interessant projecció de pellícules.
A les 13'40 hores. — El conte castellà "Lectomanía", del popular escriptor Vicenç Díez de Tejada, llegit pel seu autor.
A les 18'00 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 18'45 hores. — Recital per Manuel Vallvé, llederista. Programa Mendelssohn.
A les 19'15 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa J. Sorrano.
A les 20'00 hores. — Transmissió des del Hollywood Bar Dancing. Ballables per l'Orquestra Demon's Jazz.
A les 22'00 hores. — "La Mitja Hora de l'Estudiant".
A les 22'45 hores. — "Reportatge pintoresc", per Ferran Barangó Solís.

DILLUNS, 27/4/36. — A les 17'30 hores. — Transmissió des de la Basílica de Montserrat, amb motiu de la festivitat de Nostra Dona de Montserrat. Capella de Música de Montserrat, dirigida pel mestre David Pujol.
A les 20'30 hores. — "Conferència", per Joan Estelrich.
A les 21'05 hores. — "Setmana Còmica". Revista festiva en vers, escrita i recitada pel popular autor i actor Joaquim Montero.
A les 21'20 hores. — Concert "Maggi", que serà retransmès per les emissores d'Unió Ràdio, Madrid i València, a càrrec del bariton Pau Hertogs i Orquestra.
A les 21'50 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 22'20 hores. — Sardanes. — Concert per la Cobla Barcelona Albert Martí.
A les 23'00 hores. — "Activitats". Ràdiogaseta de vida catalana.

DIMARTS, 28/4/36. — A les 18'00 hores. — Recital de violí per Juli Jarque. Pianista: Rosaura Coma.
A les 19'15 hores. — "Viatges, excursions i esbrinaments imaginaris", conversa per Adrià Gual.
A les 20'30 hores. — Conferència a càrrec d'un membre de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.
A les 21'05 hores. — "Amenitats Artístiques", presentades per "Perfumeria Perera", amb la col·laboració de valuosos elements.
A les 21'35 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 22'50 hores. — Música de Cambra. Rosaura Coma, piano; Concepció Comte, harmònium; Ferran Pérez Prior, violoncel.
A les 23'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.

DIMECRES, 29/4/36. — A les 12'30 hores. — "La dona i la llar". Editorial. Crònica de modes. Mirador. Consultori.
A les 20'30 hores. — "Faxoda i la missió Marchand", per Alfred Gallard.
A les 21'05 hores.—"Els llibres de la setmana", per Melcior Font.
A les 21'10 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 21'30 hores. — Radioteatre líric d'E. A. J. - 1. La sarsuela en tres actes, lletra de M. Ramos Carrión i música del mestre Ruperto Chapí, que porta per títol: "La tempestad". Direcció: César Angel Monedero.

DIJOUS, 35/4/36. — A les 18'00 hores. — Transmissió des de la Sala Mozart. Emissió gastronòmica a càrrec de l'Associació d'Hoteliers de Catalunya (A. C. H. R. I. S.), amb la col·laboració de Ràdio Barcelona. Radiació de dues receptes per a la confecció de dos suculents plats.
A les 20'30 hores. — "Cantem cançons catalanes". Divulgació de cançons populars catalanes.
A les 20'45. — Programa setmanal "Ford", que serà retransmès per les emissores d'Unión Radio Madrid, València, Sevilla, Sant Sebastià, Santiago de Compostela, Saragossa, Bilbao, Oviedo, Badajoz, Granada, Múrcia, Burgos, Salamanca, Còrdova i la Corunya.
A les 21'05 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 21'30 hores. — Radioteatre d'E. A. J. - 1. — La comèdia castellana en tres actes, original de Valentí Moragues Roger, que porta per títol: "La culpable".
A les 23'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.

DIVENDRES, 1/5/36. — PER TAL DE DONAR UN DESCANS ALS OBRERS I FUNCIONARIS DE RADIO BARCELONA, L'EMISSIÓ D'AVUI COMENÇARA A LES 21'00 HORES.

DISSABTE, 2/5/36. — A les 15'00 hores. — "L'hora d'Assistència Infantil".
A les 18'30 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del campionat de Catch As Catch Can.
A les 21'05 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 21'15 hores. — Concert "Ràdio per a Tothom", a càrrec de la soprano Francesca Marlet i Orquestra.
A les 22'20 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 22'30 hores. — "Confidències", per Josep Carner.

*

ESCOLTEU CADA DIA, a les 14'30 hores: "EL FET DEL DIA", per JOAN ALAVEDRA.

EL MICRÒFON INFORMATIU

El senyor Srewart, alcalde de Toronto (Canadà), un cop per setmana s'adreça als ràdiooients i els dóna una completa informació dels treballs realitzats pel Municipi

SULFOPILOL
Usi'l, si la seborrea amenaça el seu cabell
La seborrea és causa del 90 per 100 de les calvícies
Fet a base de sofre, el gran específic de la pell
Obtindrà un cap net i un cabell llis amb SULFOPILOL
Parli'n al seu metge; no temem el seu dictamen
I quan fracassin els articles d'aficionat, SULFOPILOL
La greixor del cabell és vençuda pel SULFOPILOL
O usi SULFOPILOL o resigni's a ésser calb si té seborrea
La frase definitiva: SULFOPILOL evita la calvície

LES ELECCIONS D'AVUI

Per Catalunya! Per la República!

Les eleccions d'avui tenen tanta importància com les del 16 de febrer, i han d'ésser, als ulls dels nostres votants, la continuació d'aquelles. Cal que continuï l'obra començada pel FRONT POPULAR D'ESQUERRES, sense entrebancs de cap mena. L'home que ha d'ésser elegit per acceptar l'elevat setial de la primera magistratura d'Espanya, no ha d'ésser un destorb per a continuar aquesta obra; ans bé, ha de facilitar-la.

Del resultat de les eleccions d'avui, per tant, en depèn l'avenir de Catalunya. Cal, doncs, que l'elector voti i cal que faci votar els seus familiars

Es un deure, aquest, de catalans i de republicans.

RADIODIFUSIO

Programes seleccionats per a avui

AVUI
CATALUNYA
RADIO BARCELONA, 377'4 m. 796 kc.

9: Senyals horaris. 10'30: Secció Infantil: Sessió al cinema Actualitats, amb assistència de nens i nenes. 12: Senyals horari. 13'20: Informació teatral i cartellera. 13'30: Cartellera de cinemes. 13'40: El conte castellà "Lectomania", per Vicenç Díez de Tejada. 13'55: Crítica d'estrenes de cinema, pr J. Custa Ridaura. 14: "Butlletí Oficial de la Generalitat". Actualitats teatrals i musicals. 14'20: Transmissió des de Praga: Partit internacional de futbol Txecoslovàquia-Espanya. 17'30: Transmissió des del Palau de la Música Catalana: Concert d'orgue, per l'eminent organista doctor Hermann Keller. 19'15: Recital per Manuel Vallvé, llederista. Programa Mendelssohn 20: Transmissió de Hollywood Bar Dancing: Ballablzes per l'orquestra Demon's Jazz. 21: Senyals horaris 22: "La mitja hora de l'Estudiant", 22'45: Reportatge pintoresc, per Ferran Barangó Solís.

RADIO ASSOCIACIO, 283'5 m. 1.022 kc.

11'15: Retransmissió des del Palau de Belles Arts, del concert per la Banda Municipal de Barcelona. 13'15: Guia d'espectacles. 13'30: Concert per l'orquestra de Ràdio Associació. 14: Hora exacta. Concert "Casarramona", a càrrec de Maria Teresa Klein i Emili Vendrell. 14'30: Continuació del concert per l'orquestra de R. A. 15: Radiobeneficència. Continuació del concert per l'orquestra de Ràdio Associació. 15'30: Retransmissió des de Praga del gran partit de futbol Txecoslovàquia-Espanya. 18: Hora exacta. Música de dansa. 20'30: Fragments d'operetes i films. 20'45: "El conte del dia", per J. Millàs Raurell. 21: Senyals horaris. Continuació dels fragments d'operetes i films. 22: Hora exacta. Recital per la eminent soprano Leonor Meyer. 23: Música de dansa.

ESTRANGER
(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)

Paris P. T. T., 431'7 m. 695 kc. — 13'55: "Manon", de Massenet.
Ràdio Paris, 1.648'3 m. 182 kc. — 14'45: Concert simfònic.
Estutgard, 522'6 m. 574 kc. — 20: "Le Fiancée vendue", de Smetana.
Leipzic, 382'2 m. 785 kc. — 20: Concert d'orquestra.

DEMÀ
CATALUNYA
RADIO BARCELONA, 377'4 m. 796 kc.

12: Senyals horaris i Secció Femenina. 12'30: "Monografies naturistes", a càrrec del doctor Joaquim Vintró. 13'10: Cotitzacions del Borsí del matí. 13'20: Informació teatral i cartellera. 13'30: Cartellera de cinemes. 13'35: Crítica d'estrenes de cinema, per J. Cuesta Ridaura. 14: "Butlletí Oficial de la Generalitat". Actualitats teatrals i musicals. 14'30: "El fet del dia", per Joan Alavedra. Continuació de les Actualitats. Bborsa de Treball. 15'30: Sessió radiobenèfica. 19: "La Paraula" i Noticiari esportiu. 19'15: Conversa de català amb el "Millu", pel professor Artur Balot. 20'15: "Els plans econòmics: Itàlia", conferència per l'enginyer Antoni Robert i Robert. 20'30: Conferència per Joan Estelrich. 20'45: **Noticiari dels de la Redacció de LA PUBLICITAT.** 20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21'5: "Setmana Còmica", revista en vers per Joaquim Montero. 21'20: Concert "Maggi", que serà retransmès per les emissores d'Unión Radio Madrid i València, a càrrec del barítion Pau Bertogs i orquestra. 21'50: Orquestra de Ràdio Barcelona. 22'5: "La Paraula": Emissió des de Madrid. Informació general. 22'20: Sardanes. Concert per la Cobla Barcelona Albert Martí.

RADIO ASSOCIACIO, 283'5 m. 1.022 kc.

12: Senyals horaris pel carilló. Emissió femenina. 13: Primer Butlletí Financer. 13'15: Guia d'espectacles. 13'30: Concert per l'orquestra de Ràdio Associació. 14: Hora exacta. Continuación del concert per l'orquestra de R. A. 15: Segon Butlletí Financer. 15'10: Continuació del concert per l'orquestra de R. A. 16: Fantasies i seleccions per l'orquestra de Ràdio Associació. 16'30: "Quintet en la major" (Schubert). Piano, M. Bocklians. 19'30: Curs de llengua castellana, pel professor G. Fernández, de l'Acadèmia Hispano-Francesa. 19'40: Crònica esportiva, per Rosend Calvet. 20'45: "El conte del dia", per J. Millàs Raurell. Canvis de mercaderies. 21: Senyals horaris. Quart Butlletí Financer. 21'5: Radiofilm humorístic de la setmana, per Valentí Castanys. 21'20: Ràdio-Cocktail del dilluns. 22: Hora exacta i Noticiari Philips. 23: Hora setmanal dedicada als catalans absents de la pàtria. Recital d'orgue per Antoni Pérez Moya. Concert per l'Orfeó Montserrat, amb acompanyament d'orgue. Direcció: Antoni Pérez Moya.

ESTRANGER
(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)

Hamburg, 331'9 m. 904 kc. — 19: Concert.
Estrasburg, 349'2 m. 859 kc. — 20'10: Veillada dedicada als ballets.
Nacional Anglesa, 1.500 m. 200 kc. — 20'25: "El mestres cantaires", de Wagner. Segon acte.
Lió, 463 m. 648 kc. — 20'30: "Le petit Duc", de Lecocq.
Bordeus, 278'6 m. 1.077 kc. — 21: Concert. Obres de Brahms, Haydn i Schumann.
Torre Eiffel, 206 m. 1.456 kc. — 21: Concert.
Poste Parisien, 312'8 m. 959 kc. — 21'55: Quintet de vent de la Guàrdia de publicana.
Viena, 506'8 m. 592 kc. — 22'10: Obres inconegudes de Haydn.
Estutgard, 522'6 m. 574 kc. — 21: Concert variat.

ELS ESDEVENIMENTS RADIOFÒNICS

CONCERT D'ORGUE. — Avui, diumenge, a les 17'30, Ràdio Barcelona retransmetrà des del Palau de la Música Catalana un concert d'orque a càrrec de l'eminent organista Herman Keller.

PARTIT DE FUTBOL TXECOSLOVAQUIA-ESPANYA. — Avui, diumenge, a les 15'30, Ràdio Barcelona, conjuntament amb el grup d'emissores de Unión Radio i la xarxa catalana de Reus, Sabadell i Manresa, retransmetrà des de Praga totes les incidències del sensacional partit internacional. Ha estat encomanada la informació directa del matx al prestigiós periodista Josep Torrents, el qual representa una garantia d'imparcialitat i perfecta informació.

FESTIVITAT DE LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT. — Demà, dilluns, a les 17'30, Ràdio Barcelona retransmetrà des de la Capella de Montserrat els actes religiosos i els cants de l'Escolania, amb motiu de la diada de la Mare de Déu de Montserrat.

CASA CORAL

Manufactures de terres cuites : Materials d'alta qualitat per a la construcció en general

CORTS CATALANES, 549 : Telèfon 35815 : BARCELONA

FARRÉ PIJUAN
Metge especialista
PELL - URINARIES - DEFECTES SEXUALS
Ribla, Canalejas, 11, 1er. De 12-1 i 4-8

Vestits a «plazos»
i ABRICS
SASTRERIA LONDINENSE
Des de 5 pessetes setmana o 20 al mes
Trafalgar, 6, primer, primera

ANUNCIS D'ESPECTACLES

TEATRE STUDIUM
Ballén, 72 - Companyia Galligó - Tl. 52343
AVUI, DIUMENGE, tarda, a les 5
Gran èxit de la comèdia en un pròleg i tres actes
LOS CAIMANES
de Navarro i Torrado. Encarreguen per telèfon les vostres localitats

COLISEUM
AVUI, tarda, dues sessions: a les 3'30 i a les 6 (especial). Nit, a les 10.
PARAMOUNT NEWS núm. 33 (Rev.)
RITMO FEMENINO (varietat musical)
EL HIPNOTIZADOR HIPNOTIZADO (dibuix de Popeye). i
Marlene Dietrich i Gary Cooper en
DESEO
(Es un programa Paramount)

SAVOY
Passeig de Gracia, 88. - Telefon 70988
Matinal, d'11 a 1. Butaca, 1 pesseta.
A partir de les 3'30 fins a les 6, el programa dels dies feiners, amb el Proceso Hauptmann i la primera jornada de La casa de Molière.
Especial, a les 6:
CORAZONES ROTOS
Katherine Hepburn
Nit: Continua fins a la 1 matinada
Butaca, 1 pesseta

MARYLAND
PLAZA URQUINAONA 5. TELEF. 21966
AVUI: Matinal, a les 11. Tarda: a les 3'30 i numerada a les 6. Nit, a les 10
NOTICIARI FRANCE ACTUALITES
MICKEY BOMBERO
(Dibuix en color Walt Disney)
UNA CARMEN RUBIA
per Martha Eggerth
Preus: Matinal, 1'65 ptes. Tarda: primera sessió 1 nit, 2'50 ptes. Numerada, 4'40 ptes. Impostos compresos.

FEMINA
AVUI: Estrena
de la deliciosa comèdia M. G. M.
LA EDAD INDISCRETA
interpretada per Paul Lukas, Madge Evans i el noi David Jack Holt.

CINEMA POLIORAMA
AVUI: Matinal, d'11 a 1, i continua de 3 tarda a 1 matinada
NOTICIARI FRANCE ACTUALITES. EL CANTO DE LA SIRENA, dibuixos. RAPSODIA HUNGARA, amb l'Orquestra Rhode. DULCILANDIA, dibuix en colors
LA KERMESSE HEROICA
per F. Rosay i Jean Murat
Tormenta sobre Méjico
el gran film d'Eisenstein
DEMÀ, dilluns: EL CANTOR DEL AMOR, ABAJO LA GUERRA, EL AMIGO FRITZ

CINEMA PARIS
Telèf. 14544. Sempre el programa més atractiu. Matinal, 11'30. Tarda: 1.ª sessió 3'30 a 5'45; numerada, 6. Nit, 9'45: Rosita Moreno en DE LA SARTEN AL FUEGO, film espanyol en colors. Cary Grant i Frances Drake en ATENCION, SEÑORAS (versió anglesa). Es despatxa a taquilla per a la sessió numerada d'avui tarda a les 6
DEMÀ: Douglas Fairbanks, Jr. en MIMI. Jan Withers en LA REINA DEL BARRIO i BYRD EN EL ANTÁRTICO (completa).

Urquinaona
AVUI, DIUMENGE: Matinal, a les 11. Tarda, a les 3'30. Sessió numerada a les 6. Nit, a les 10
Ultimes projeccions de la gran producció M. G. M.
LAS MANOS DE ORLAC
per Peter Lorre
DEMÀ, dilluns: Estrena produccions M. G. M. LA FUGITIVA, per Maureen O'Sullivan i Joel Mc Crean. VANESSA, per Helen Hayes i Robert Montgomery.

Gaudí
AVUI, tarda, de 3'30 a 5'45: a les 6, numerada. Nit, a les 10
Extraordinari èxit de Gitta Alpar en la fastuosa producció
YO TE DOY MI CORAZON

CINEMA CATALUNYA
AVUI: Matinal, a les 10'45: Tarda, 3'30: especial numerada a les 6. Nit, a les 10: Exit definitiu de la superproducció nacional
MORENA CLARA
amb Imperio Argentina i Miguel Ligero.
A més: COMICA I DIBUIXOS
Es despatxen localitats per a la sessió numerada de les 6 tarda

PATHE PALACE
AVUI: Matinal, a les 10'30. Tarda, 3'30 ¡VIVA EL AMOR! (Ann Sothern i Gene Raymond: 10'30, 3'30, 6'10 i 8'50). SANGRE DE CIRCO (Wallace Beery i Jackie Cooper: 11'40, 4'40, 7'20 i 11). EL MONSTRUO AL ACECHO (Jean Parker i Tom Brown: només a les 10 nit).
DEMÀ, dilluns: YO VIVO MI VIDA (Joan Crawford i Frank Morgan). UNA DONCELLA EN PELIGRO (Gene Raymond i Henry Hull). VICIO Y VIRTUD (May Robson i Alan Hale).
DIJOUS: LA DESTRUCCION DEL HAMPA.

VOLGA
Corts Catalanes, 499. - Telefon 89589
AVUI, tarda, continua de 3'30 a 12'30:
EL NIÑO DE LAS MONJAS
Anna Neagle i F. Gravey en
La reina y el caudillo
Wallace Beery i Jackie Cooper en
SANGRE DE CIRCO
DEMÀ: VIDA MIA I ¡YO VIVO MI VIDA!

AVENIDA
Sessió continua de 4 a 12'30
REVISTA
A MI LOS VALIENTES
LA KERMESSE HEROICA
VICIO Y VIRTUD

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217 - Telèfon 30615
Ultim dia d'aquest programa
Avui, tarda, dues sessions continues a les 3'30 i 6
TANGO BAR, En Espanyol, per Rosita Moreno i Carlos Gardel.
LOS HIJOS DEL DIVORCIO (El nido deshecho), En Espanyol, per Frankie Thomas i Karem Morley.
DIBUIXOS SONORS
NIT, a més: AMASIJO VERANIEGO (cómica), per Charles Chase.
DESFILE DE PELIRROJAS, per Dixie Lee i John Boles.
DILLUNS: EL ESCANDALO DEL DIA, En Espanyol, per Constance Bennet i Clark Gable.
DOS Y MEDIO, per Bert Wheeler.
EL CRIMEN DEL AVION, per Lola Lane.

CINEMA RAMBLES
Rambla del Centre, 36. - Telèfon 18872
AVUI: NATURAL; EL DIFUNTO TUPINEL
LA MUERTA EN VIDA
per Yolande Laffont
¿QUIEN ME QUIERE A MI?
superproducció nacional, per Lina Yegros i Mari Tere
Sessió continua des de les 4

GOYA
REVISTA i DIBUIXOS
GIGOLETTE
SANGRE DE CIRCO
¿QUIEN ME QUIERE A MI?

BARCELONA
VIVAMOS ESTA NOCHE
300 POR HORA
CANCION DE ATARDECER
REVISTA I DIBUIXOS

CAPITOL
Avui: Matinal, a les 10'30. Preu únic, 1 pts. Tarda: sessió contínua de 3'30 a 12'30
DESBANQUE MONTECARLO, per Ronald Colman i Joan Bennet.
LA VICTIMA DEL DRAGON, per Warren William.
Demà, dilluns, canvi de programa:
EL SECRETO DE CHARLIE CHAN, per Warner Oland
LO QUISO EL DESTINO, per George Raft.

DEBILITAT NERVIOSA
VIES URINARIES
Prou de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels
Medicaments del Dr. SOIVRE
Vies urinàries Blenorragia (purxa clous, en totes les seves manifestacions: Uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc., de l'home, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, aporits, fluixos, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Catxets del doctor Soivré. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que es guareixen aviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivré, que són necessitten la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 6'60 pessetes capsa.
Impureses de la sang Sífilis (avariosi), eczemes, herpes, úlceres varicoses (plagues de les cames), erupcions escrofuloses, eritemes, acné, urticaria, etc., malalties que tenen per causa humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en poc temps totes les úlceres, plagues, grans, furóncols, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme senyals del passat. Venda: 6'60 pessetes flasco.
Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), polluciones nocturnes, espermatorrea (pèrdues seminals), cansament mental, pèrdua de memòria, mal de cap, vertigens, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurastènia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Papabenats potencials del Dr. Soivré. Més que un medicament sóp un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per a recobrar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa, sense violentar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 6'60 pessetes flasco.
VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMERICA
NB — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se i trametent 0'50 pessetes en segells per al franqueig, a Oficines Laboratori Socatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50781, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, denenrotllament, tractament i guariment d'aquestes malalties.

Blenorragia :: Sífilis :: Impotència
GUARIMENT RADICAL, RAPIDISSIM I DEFINITIU EN TOTES LES SEVES MANIFESTACIONS AMB ELS MOLT
ACREDITATS PRODUCTES DEL Abate Mixco
que a penes introduits a Espanya s'han posat al cap de tots els seus similars nacionals i estrangers per llurs grans virtuts curatives.
BLENORRAGIA, en totes les seves manifestacions: uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc., EN L'HOME, I EN LA DONA: fluixos, cistitis, vulvitis, metritis, etc., per cròniques i rebels que siguin, es combaten d'una manera ràpida i eficaç amb les GRAGEAS DEL ABATE MIXCO, CAPSA, PESSETES 6'30.
Aquestes Grageas comuniquen a l'orina llurs meravelloses propietats microbicides i antisèptiques. Els meravellosos i admirables resultats es noten en les primeres preses, continuant la millora fins al complet i total restabliment de tot l'aparell gènito-urinari, i el pacient es cura per ell mateix, sense injeccions, lavatges, aplicacions de sondes, bugies, etcètera, tan perillós sempre per les complicacions en què s'exposen, i ningú no s'assabentarà de la seva malaltia: proveu-lo i us convencereu; és el millor i més econòmic. Exigiu sempre les veritables GRAGEAS ABATE MIXCO, I REBUTGEU, NO ADMETENT, SOTA CAP CONCEPTE, SUBSTITUTS INTERESSATS I SENSE CAP GARANTIA.
SANO INFECTA, SIFILIS, ETC., S'ACONSEGUEIX EL SEU GUARIMENT RAPID, convertint-se en sang completament nova, pura i rica, amb el meravellós
Roob depurativo ABATE MIXCO
medicament modernissim i d'efectes comprovats per a combatre d'una manera especial, còmoda i ràpidissima nafres a les cames, úlceres varicoses, erupcions escrofuloses, herpes, acné i tota mena d'infeccions de la sang, per vella i rebel que sigui. Aquest meravellós preparat regenera i rejoveneix la sang i li dóna nova i gran vitalitat, deixant-la completament lliure de tot microbi. Demaneu, exigiu a tot arreu el meravellós Roob Depurativo Abate Mixco, al preu de pessetes 8'60 flascó.
Impotència, debilitat genital: Si voleu rejovenir i recobrar el vigor perdut per excessos sexuals o per qualsevulla altra causa, useu L'Elixir Potencia Abate Mixco, i conservareu la vostra joventut i força, el vostre organisme recobrarà el vigor perdut i els vostres nervis romandran serens sempre. Demaneu sempre Elixir Potencia Abate Mixco i rebutgeu grossers imitacions. 9'50 flascó.
Demaneu opuscles i instruccions, gratuits completament, escrivint al Dipòsit central per a Espanya: LABORATORIS I GRAN FARMACIA MINERVA, Hospital, 70, BARCELONA.

EXCELSIOR
Avui, diumenge: Matinal, a les 10'30. Tarda: sessió contínua de 3'15 a 12'30
¿QUIEN ME QUIERE A MI?, directa en espanyol, per Lina Yegros i Mary Tere.
DE LA SARTEN AL FUEGO, en colors i directa en espanyol, per Rosita Moreno i Juan Torena.
DIBUIXOS
NIT, a més: VIVAMOS ESTA NOCHE, per Lilian Harvey.
Demà, dilluns, canvi de programa:
LA DESTRUCCION DEL HAMPA, per Richard Arlen
LA REINA DEL BARRIO, per Jean Withers
UNA MUJER DE SU CASA, per Georges Brent i Anne Dvorak.

COMTAL
Avui, diumenge: Matinal, a les 10'30. Tarda: Sessió contínua de 3'15 a 12'30
MARES DE CHINA, en espanyol, per Clark Gable, Jean Harlow i Wallace Beery.
DE LA SARTEN AL FUEGO, directa en espanyol, i en colors, per Rosita Moreno i Juan Torena.
DIBUIXOS.
Demà, dilluns, canvi de programa:
EL CARDENAL RICHELIEU, en espanyol, per George Arliss.
LA REINA DEL BARRIO, per Jean Withers
VIVAMOS ESTA NOCHE, per Lilian Harvey

WALKYRIA
Avui, diumenge: Matinal, a les 10'30. Tarda: sessió contínua de 3 a 12'30
EL CARDENAL RICHELIEU, en espanyol, per George Arliss.
LA DANZA DE LOS RICOS, en espanyol, per George Raft i Joan Bennet.
NOTICIARI I DIBUIXOS.
NIT, a més: DESFILE DE PELIRROJAS, per John Boles.
Demà, dilluns, canvi de programa:
¿QUIEN ME QUIERE A MI?, directa en espanyol, per Mary Tere i Lira Yegros.
LAS QUIERO A TODAS, per Jean Klepura.
DE LA SARTEN AL FUEGO, directa en espanyol, i en colors, per Rosita Moreno i Juan Torena.

ALIANSA P.M.
Matinal, a les 10'30
Tarda: sessió contínua de 3 a 12'30
CASINO DE PARIS, per Al Jonson i Ruby Keeler.
DE LA SARTEN AL FUEGO, directa en espanyol, i en colors, per Rosita Moreno i Juan Torena.
NOTICIARI FOX I DIBUIXOS

ODEON S.A.
Avui, tarda: sessió contínua 3'30 a 12'30
CASINO DE PARIS, per Al Jonson i Ruby Keeler.
DE LA SARTEN AL FUEGO, directa en espanyol, i en colors, per Rosita Moreno i Juan Torena.
COMICA I DIBUIXOS

SALO DE FESTES
Hotel Orient
Avui, diumenge, tarda
Te Dansant Familiar

Venus Sport-Palace Ball
Ronda de Sant Antoni, 62 i 64. Tigre, 27
AVUI, DIUMENGE
Ball de societat tarda i nit
ESTRENES:
"Porque tengo celos". . . . Son
"Guitarra y Mantilla". . . . Pasdoble

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Ràdios, Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.
TOT D'OCASIO
Corts Catalanes, núm. 414
Telèfon 30422

Propietaris!
Venc barat
Portes, finestres, balcons, bigues, jàsseres de ferro i fusta, quinos, teules, rellotges, barrils i altre material per a la construcció
GARCIA I VIDAL
Clot, 1. Telèf. 84998. - BARCELONA